ŚPIEWAJMY PANU

Śpiewnik
Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego

I. NABOŻEŃSTWO

1. Uwielbienie Boga i dziękczynienie 1-61
2. Duch Święty 62-75
3. Słowo Boże 76-87
4. Posłuszeństwo Bogu. 88-91
5. Dzień sobotni. 92-127
6. Zakończenie nabożeństwa. 128-132

II. ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ JEZUSA

7. Pierwszy adwent. 133-144
8. Życie i służba Jezusa. 145-150
9. Cierpienie i śmierć Jezusa 151-157
10. Zmartwychwstanie i wniebowstąpienie. 158-163
11. Pośrednictwo i sąd. 164-179

III. POWTÓRNE PRZYJŚCIE JEZUSA

12. Przygotowanie i oczekiwanie 180-207
13. Nagroda sprawiedliwych 208-215
14. Panowanie i królestwo Chrystusa 216-218

IV. ZBAWIENIE W JEZUSIE

15. Ostrzeżenie i wezwanie 219-231
16. Nawrócenie, odpuszczenie, zbawienie 232-265

V. UWIELBIENIE JEZUSA 266-360

VI. ŻYCIE CHRZEŚCIJAŃSKIE

17. Oddanie, ufność, poświęcenie. 361-370
18. Droga życia. 371-383
19. Modlitwa. 384-409
20. Wiara, nadzieja, miłość 410-420
21. Pielgrzymka, bój wiary, wstrzemięźliwość 421-449
22. Pocieszenie i zachęcenie 450-467
23. Tęsknota za niebiańską ojczyzną. 468-496

VII. RODZINNY DOM

24. W domowym ognisku. 497-502
25. Rodzice i dzieci 503-510
26. Ślub i małżeństwo 511-521
27. Dni smutku i choroby. 522-523

VIII. ZBÓR

28. Wspólne budowanie się, jedność. 524-530
29. Praca dla Pana. 531-561
30. Ofiarność 562-565
31. Chrzest i przyjęcie do zboru 566-570
32. Umywanie nóg i wieczerza Pańska 571-581
33. Poświęcenie kaplicy. 582-585

IX. RÓŻNE

34. Młodzieżowe 586-605
35. Dziecięce 606-636
36. Poranne i wieczorne. 637-664
37. Przyroda i pory roku. 665-677
38. Pożegnanie 678-681
39. Pogrzebowe 682-688
40. Okolicznościowe. 689-700

Nr 1.

Wielbij Mocarza i Króla wszechświata

(F)

J. Neander (1650-1680)

1. Wielbij, ma duszo, Mocarza i Króla wszechświata! Niech się twa prośba z gorącą podzięką przeplata. W górę się zwróć! Harfo i lutnio, się zbudź! Niechaj pieśń w niebo ulata!

2. Wielbij, ma duszo, Mocarza, co ziemi obroty Sprawił, i w niebo orlimi podnosi cię loty; Który ci dał W dobrach rozlicznych twój dział Ze Swej Ojcowskiej szczodroty.

3. Wielbij Mocarza, gdyż cudownie cię ukształtował; Zdrowiem obdarzył i drogę ci zawsze torował; Wśród iluż trwóg Wielki, potężny ten Bóg Ciebie pod skrzydła swe chował.

4. Wielbij, ma duszo, Mocarza, co ci błogosławił, Który w strumieniach miłości się tobie objawił. Duchu mój, miej Boga w

pamięci wciąż swej, Byś Jego wszechmoc wciąż sławił!

Nr 2.

Panie, ożyw nas Swą mocą (Es)

1. Boże, oto my, Twe dzieci, Przyszliśmy wysławiać Cię; Racz Twą prawdą nas oświecić I wśród nas objawić się!

Refren: Panie, ożyw nas Swą mocą, Obecnością uświęć Swą.

2. Zlej nam Swoich łask promienie, Pomóż przetrwać próby czas. Ześlij Twego Ducha tchnienie, Słowem Swym posilaj nas.

3. Przebacz, Panie, nam upadki, Zasłoń nas prawicą Swą, Pieczę miej nad Swoim stadkiem, Odwróć odeń dolę złą.

Nr 3.

Jezu drogi (G)

1. Jezu drogi, dzieci Twe Słuchać słów Twych się zebrały, Skłoń ich serca, żeby Cię Zbożnym chórem uwielbiały. Wolnym od powszechnej troski, Daj nam słyszeć głos Twój Boski.

2. Myśli nasze kryje noc, Rozum błąka się w ciemności, Jeśli Ducha Twego moc Nas nie wiedzie ku światłości. Dobrą chęć w nas zbudź, o Panie, Niech się prawym czynem stanie.

3. Tyś jest Ojca Twego blask, Światło z Boga narodzone, Niech działaniem Twoich łask Serca będą odrodzone. Naszą prośbę i błaganie Racz łaskawie przyjąć, Panie!

Nr 4.

Przyszliśmy tu (D)

1. Przyszliśmy tu w przybytki Twe Złożyć Ci, Boże, hołdy swe, Bo Tyś jest godzien chwały, czci, Przyjmij więc dar serc składany Ci.

2. Aniołów chóry wielbią Cię, Przed Tobą niebo, korzy się, Pochwalny hymn brzmi wiecznie tam: „Święty jest, Święty, Święty Pan!”

3. Bądź uwielbiony, Stwórco nasz, Który od dawien dawna trwasz, Ku Tobie płynie serca żar, Łaskawie przyjmij dziś ten dar!

4. Twe święte Słowo wśród nas ziść I pośród nas Swym Duchem wnijdź. Umysły oświeć, serca wzrusz i spraw zbawienie naszych dusz!

Nr 5.

O jak błogie jest to miejsce (D)

1. O jak błogie jest to miejsce, Gdzie wierzący modlą się! Nikną troski nam odjęte I nasz Bóg objawia się.

Refren: Odwrócony od tej ziemi, Mając w sercu prawdy blask, Wzbijam się myślami mymi, Hen do źródła Bożych łask.

2. Kiedy słyszę zbożne pienie, Czuję, że to niebian chór I odczuwam w sercu drżenie, Jako Boży wierny twór.

3. Kiedy przyjdziesz do nas w chwale, Z Tobą wstąpię w górę tam, Gdzie Ci będę służył stale, Gdzieś zgotował radość nam.

Nr 6.

Bóg jest między nami (G)

J. Neander (1650-I680)

1. Bóg jest między nami, Cześć Mu oddawajmy, Imię Jego wysławiajmy! Pośród nas Najświętszy! Serca swe uciszmy, Kornie czoła przed Nim zniżmy!

Kto Go zna, w sercu ma, Niechaj Go wysławia, Radość swą objawia.

2. Bóg wśród nas obecny! Cherubiny Jemu służą jako Panu swemu, „Święty, Święty, Święty!” Wdzięcznie Mu śpiewają, Gdy przed tronem Jego stają. Na głos nasz, Panie, zważ, Przyjmij skromne dary: Naszych serc ofiary.

3. My się wyrzekamy Wszelkich czczych marności, Uciech świata i radości. Wolę, duszę, ciało, Życie swe składamy, Na Twą własność oddawamy. Tylko Ty, naszej czci Godzien jesteś, Boże! Czcimy Cię w pokorze.

4. Ty przenikasz wszystko! Światło Twe bez cienia Me oblicze opromienia. Jak ku słońcu dążą Pełne krasy kwiaty, Zdobne w różnobarwne szaty, Tak i ja, własność Twa, Myśl do Ciebie wznoszę, O Twe światło proszę.

Nr 7.

Drzwi, otwórzcie swe podwoje (As)

1. Drzwi, otwórzcie swe podwoje: Chcę do domu Ojca wejść! Ach, jak błogo duszy mojej Dziś do tronu chwały przyjść! Tu w pokorze ja się korzę, gdzie światłości wiecznej blask!

2. Ojcze, kornie proszę Ciebie: Poświęć duszę, ciało me! Usłysz modły moje w niebie, Gdy uwielbię pieśnią Cię! Usuń trwogę, wskaż mi drogę I dopomóż chodzić nią.

3. Panie mów, Twój sługa słucha, Niech się stanie wola Twa; Niechaj moc Świętego Ducha Pokój mi do serca da. Duchem Twoim życie moje Oczyść, poświęć mnie i zbaw!

Nr 8.

Stań pośród nas (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Pośród nas stań, Jezu, Pełen mocy Swej; Wszak tym nabożeństwem Chcemy wielbić Cię.

2. Tchnij Świętego Ducha Wszystkim nam do serc, Usuń lęk i smutek, Wlej Swą radość w nie.

3. Twoimi śladami kroczyć chcemy wraz, I wyglądać stale Twej wieczności czas.

Nr 9.

Zbliż się ku nam (Es)

1. Zbliż się dziś ku nam, Jezu nasz, I Duchem Swoim lud Twój darz! Swą łaską, Panie, nami rządź I przewodnikiem w prawdzie bądź.

2. Otwórz nam serca ku Twej czci I niech pieśń chwały Tobie brzmi; Krzep wiarę słabą w dzieciach Twych, Uwielbij imię Swoje w nich.

3. Daj z chórem niebian wznosić Ci hymn chwały, boś Ty godzien czci! Aż ujrzym Ciebie twarzą w twarz, W światłości wiecznej, Panie nasz.

4. Pośpieszmy Ojcu chwałę nieść, Synowi i Duchowi cześć; Niech ten hymn chwały wiecznie trwa, Jak wieczna wszędzie chwała Twa.

Nr 10.

O jak jest miłe miejsce święte (F)

1. O jak jest miłe miejsce święte, Gdzie lud oddaje Panu cześć! Serca głęboko czcią przejęte Z radością chcą Mu hołdy nieść. Pan tu nad nami trzyma straż, Z miłością ku nam zwraca twarz.

2. Jak błogo tym, co w Twoim domu Śpiewają razem z głębi dusz! Z Twych darów mogą żyć ogromu. Oddanym sercem wiecznie już Chcą iść śladami Twoich nóg I przejść podwoi niebios próg.

3. Twe Słowo bezmiar da korzyści, Kiedy głęboko w sercu tkwi. Ono też wieczne szczęście ziści, Pociechą, światłem będzie mi. Zwycięstwo wieńczy święty trud. Prowadzi nas w świetlany gród.

4. Jedynie w Tobie jest obrona, Odeprzeć możesz każdy cios. Przygarnij nas do Swego łona, Gdzie wiernych błogi czeka los. Pragniemy Tobie wierni być I wiecznie w Twoim raju żyć.

Nr 11.

Jakże to miła chwila (G)

1. Jakże jest to chwila miła, Gdy do Twoich wcho-dzę bram, A Twej prawdy Boska siła Mądrość świętą daje nam. Spraw, by wzrosła w nas ochota Do słu-chania Twoich słów; One mają moc żywota, Krzepiąc serca nasze znów.

2. Jezu, my u Twego tronu Chcemy wszyscy kiedyś stać; Pomóż nam tu aż do zgonu W Twoim Słowie wiernie trwać.

Wskaż nam drogę do zbawienia, Ucz, jak ważny jest ten czas, Aby w dzień Twego zjawienia Był gotowy każdy z nas.

3. Niech nam z Twego płynie Słowa Światło, miłość, żar i moc; Niechaj Boska Twoja mowa Ciemną nam rozproszy noc. Pomóż, byśmy zachowali To, coś w serca nasze wlał I abyśmy otrzymali W Twym Królestwie wieczny dział.

Nr 12.

Pójdźmy, śpiewajmy (A)

sł. pol. R. Chalupka

1. Pójdźmy, śpiewajmy wraz: Alleluja! Amen! Panu, co zbawił nas: Alleluja! Amen! Troskę i radość swą Przed Jego nieśmy tron, Panu, co kocha nas: Alleluja! Amen!

2. Niech serce wzniesie się: Alleluja! Amen! Ku niebu, tak Bóg chce: Alleluja! Amen! On Przyjacielem jest, W życiu prowadzić chce, Miłuje zawsze mnie: Alleluja! Amen!

3. Chrystus jest godzien czci: Alleluja! Amen! Niebo obiecał mi: Alleluja! Amen! Tam, w górę, stale dąż, Z łaską się Jego zwiąż, I śpiewaj Panu wciąż: Alleluja! Amen!

Nr 13.

Patrz na nasze zgromadzenie (As)

1. Patrz na nasze zgromadzenie, Panie Boże, z niebios bram, Przyjmij szczere dziękczynienie Twoich wiernych dziatek sam. Przyjmij szczere dziękczynienie Twoich wiernych dziatek sam.

2. Będąc dziatkami Twoimi, Chcemy wierni Tobie być; Chętnie służyć Ci na ziemi, Z Tobą także wiecznie żyć. Chętnie służyć Ci na ziemi, Z Tobą także wiecznie żyć.

3. Jak owieczki Twe łagodne Chcemy z Tobą dążyć wzwyż I prowadzić życie zgodne Z wolą Twoją, niosąc krzyż. I

prowadzić życie zgodne z wolą Twoją, niosąc krzyż.

4. O Pasterzu, paś cierpliwie Swe owieczki, wciąż je strzeż, Prowadź zawsze nas troskliwie, W Swą opiekę świętą bierz! Prowadź zawsze nas troskliwie, W Swą opiekę świętą bierz.

Nr 14.

Chwalmy Pana (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Chwalmy Pana życiem swym: Alleluja! Święci, Jemu wznieście hymn: Alleluja! Niech aniołów zabrzmi chór: Alleluja! Niech miłuje Go nasz zbór: Alleluja!

2. Z ziemi w górę, z nieba w dół: Alleluja! Niechaj zawsze brzmi ten wtór: Alleluja! Wszyscy ludzie, każdy ląd: Alleluja! Panu sława, cześć i hołd: Alleluja!

3. Miłosierny jest nasz Pan: Alleluja! W Nim zbawienia dar jest dan: Alleluja! Życie

Swe On dać nam chciał: Alleluja! W Synu Swym nam życie dał: Alleluja!

Nr 15.

Pójdźmy przed święty tron (G)

1. Pójdźmy przed święty Pana tron Oddać Mu cześć, gdyż Bogiem On; Wszystkie narody Boga czczą, Oddajmy Mu też chwałę swą.

2. Złączmy swe głosy w zgodny chór Jako miłości Bożej twór. Bóg nam swą łaskę z nieba śle I błogosławi dzieci Swe.

3. Chwalmy zbawienia Jego moc, Która nas krzepi w dzień i w noc; Strzeże troskliwie nas od zła Moc święta, która wiecznie trwa.

4. Wielki Królestwa Jego blask, Pełna też ziemia niebios łask; Opoką trwałą jest Bóg nasz, Ufajmy Mu po wszystek czas.

5. Oddajmy Stwórcy chwałę, cześć I wszędzie głośmy o Nim wieść, Niech wszelki twór Mu hołdy śle I z nami też pokłoni się.

Nr 16.

Wielki Bóg (Es)

sł. pol. Łozowski

1. Światłości wiecznej blask, Świtanie dnia i brzask, Pogromca nocy, grzesznych mar — Bóg święty, wielki Pan!

2. Prawica mężnych sił, Zapowiedź lepszych dni, Ostoja długich, dobrych lat — Bóg możny, dobry Pan!

3. Pochodnia ścieżek mych, Wybawca z myśli złych, Przewodnik pośród mrocznych dróg — Pan mężny, wieczny Bóg!

4. Orędzie mnogich łask, Dobrodziejstw pełen skarb, Opoka wiecznej prawdy słów — Pan wielki, święty Bóg!

Nr 17.

Gdy spoglądam na ten świat... (B)

C. Boberg; tł. R. Sikora

1. Gdy na ten świat spoglądam, wielki Boże, Coś stworzył go wszechmocnym Słowem Swym, Gdy myśl ma ludów ogarnąć nie może, Które na świecie rozmieściłeś tym.

Refren (1-3): Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci: Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty! Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci: Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty!

2. Gdy wznoszę wzrok ku światom jasnym w górze I widzę gwiazd nieprzeliczony rój, Gdzie słońce w dzień, a księżyc w nocnej porze Bieg po przestworzach odbywają swój.

3. Gdy w Słowie Swym na mojej stajesz drodze, Objawiasz mi Swej świętej łaski cud, I gładzisz grzech, i krzepisz w każdej trwodze, I przed pokusą bronisz wierny lud.

4. Gdy, Zbawco mój, przybędziesz na sąd świata, Gdy olśni mnie Twej wiecznej

chwały blask, Gdy będzie dana mi czystości szata I Ciebie ujrzę, Jezu, Królu łask.

Refren (4): Me serce wtedy pieśń zaśpiewa Ci: Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty! Me serce wtedy pieśń zaśpiewa Ci: Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty!

Nr 18.

Daj Panu cześć (Es)

1. Daj Panu cześć! O, wznieście pieśni chwały! Niech sławę Jego łaski słyszy świat! On dobry jest! Niech wie świat o tym cały, Że Jezus życie za nas grzesznych kładł.

Refren: Chcemy w cichym uwielbieniu Służyć wciąż Królowi chwał! Chcemy świadczyć o zbawieniu Skoro Pan nam rozkaz dał!

2. Daj Panu cześć! Z głębokiej dziś wdzięczności, Z serca śpiewajcie pieśni kornych chwał! On dobry jest, Bo z wielkiej Swej litości Skałą zbawienia wszystkim nam się stał.

3. Daj Panu cześć! Bo sprawą najpiękniejszą Jego wysławiać za miłości czyn. On dobry jest! Niech wierni dziś się cieszą, Że mogą śpiewać wyzwoleni z win.

Nr 19.

Czego chcesz od nas, Panie? (D)

J. Kochanowski, 1562 (1530-I584)

1. Czego chcesz od nas, Panie, Za Twe hojne dary? Czego za dobrodziejstwa, Którym nie masz miary?

2. Kościół Cię nie ogarnie, Wszędy pełno Ciebie, I w otchłaniach, i w morzu, Na ziemi, na niebie.

3. Złota też, wiem, nie pragniesz, Bo to wszystko Twoje Cokolwiek na tym świecie Człowiek mieni swoje.

4. Wdzięcznym Cię tedy sercem, Panie, wyznawamy, Bo nad tę przystojniejszej ofiary nie mamy.

5. Tyś Pan wszystkiego świata, Tyś niebo zbudował I złotymi gwiazdami Ślicznieś uhaftował.

Nr 20.

Duszo moja (B)

1. Duszo moja, chwalże Pana, Dziękczynienie Bogu nieś, Służbie Jego bądź oddana, Śpiewaj Mu wdzięczności pieśń. Wszak On dobrze Cię prowadzi, Życiu twemu wytknął cel, W dom Ojcowski cię wprowadzi I ubierze w lśniącą biel, I ubierze w lśniącą biel.

2. O Twych dziełach, wielki Boże, Moje usta śpiewać chcą. Serce chwali Cię w pokorze, Wielbi wielką łaskę Twą. Któż Twe dary zliczyć może, Kto wysławi miłość Twą? Oto lud Twój dziś w pokorze Lgnie do Ciebie wiarą swą, Lgnie do Ciebie wiarą swą.

3. Duszo moja, chwalże Pana, Dziękczynienie Bogu nieś, Służbie Jego bądź oddana, Śpiewaj Mu wdzięczności pieśń. Dobre wszystko, co On zsyła Tobie sam w mądrości Swej Tylko zawsze, duszo miła, Wszystko wdzięcznie przyjąć chciej, Wszystko wdzięcznie przyjąć chciej.

Nr 21.

Dziękujmy Bogu (E)

M. Rinkart (1586-I649); tł. P. Sikora

1. Dziękujmy Bogu wraz, I sercem, i ustami, Bo wielkość Jego spraw Objawia się nad nami. On nas od pierwszych lat W opiece Swojej miał, I niezliczonych łask Dowodów tyle dał.

2. Niezmiernie dobry Bóg Niech wciąż nas błogosławi, Niech radość w serca tchnie I błogi pokój sprawi. Niech świętej łaski Swej Nie skąpi nigdy nam, I od przygody złej Wybawi tu i tam.

3. Niech będzie chwała, cześć I Ojcu i Synowi, Chciejmy też hołdy nieść I

Świętemu Duchowi. Jedyny w Trójcy Bóg, Jak od wieczności trwa, Tak zawsze będzie trwał. Cześć wieczną niechaj ma!

Nr 22.

Boże wielki (F)

J. Franz (1719-1790)

1. Boże wielki, pełnyś chwał, Czcimy Twą potęgę, Panie! Tyś wszystkiemu życie dał, Podziwiamy Twe działanie, Jakiś od wieczności był, Takim wiecznie będziesz żył.

2. Wszyscy Ciebie chwalić chcą, Ludzie oraz aniołowie, Wielbią wielkość, dobroć Twą Cherubiny, Serafowie. Śpiew wokoło tronu brzmi: Święty, Święty, chwała Ci!

3. Spójrz łaskawie na Swój lud. Ratuj go wśród zła powodzi, Prowadź jasną drogą cnót, Niech go żaden grzech nie zwodzi. A gdy przetrwa życia znój, Niech majestat ujrzy Twój.

4. Bądź miłościw, Ojcze nasz, Pobłogosław nam łaskawie I opieką Swoją darz W każdej

drodze, w każdej sprawie. Tarczą naszą Twoja dłoń: Dzieci Swe od zguby chroń!

Nr 23.

W Syjonie Pan króluje (D)

sł. pol. R. Chalupka

1. W Syjonie Pan króluje, O, ziemio, raduj się I przyjdź przed Jego łaski tron Z nastrojem Bożych pień. W Syjonie Pan króluje, A chwała Jego brzmi, Gdy przed Nim każdy ugnie się W pokłonie hołdu, czci.

2. W Syjonie Pan króluje! Czy ktoś jest równy Mu? W Swych rękach dzierży wszelką moc Na ziemi, w głębi mórz! O, wielbij Jego imię, Niech prawo Jego trwa, Aż każda wyspa, każdy ląd Zbawienia przyjmie dar.

3. W Syjonie Pan króluje! On Panem czasu jest, Więc wejdźmy do przybytku wraz Na ustach niosąc pieśń. Przed Bożym tam

sztandarem Padnijmy wszyscy wraz: On Królem niebios, ziemi, mórz, Cześć Mu po wszystek czas.

Nr 24.

Bóg jest miłością (Es)

A. D. Rische (18I9-1905)

1. Bóg jest miłością! On mnie odkupił! Bóg jest miłością i łaską tchnie. Więc wołam szczęśliwy: Bóg jest miłością! Bóg jest miłością, miłuje mnie!

2. Leżałem w więzach mych żądz i grzechów, Leżałem w więzach mych srogich win. Dziś wolny, pieśń wznoszę: Bóg jest miłością! Uwolnił z grzechu mnie Boży Syn!

3. Bóg zesłał Syna, by mnie wykupił Z niewoli grzechu i doli złej. Więc wielbię Go pieśnią: Bóg jest miłością! Wolności szczęście dał duszy mej!

4. Święta Miłości, Tyś mym lekarzem, Ty leczysz ciało i duszę mą, Więc śpiewam radośnie: Bóg jest miłością! Ty mnie uzdrawiasz miłością Swą!

5. Dziedzictwem moim jest radość wieczna, Dziedzictwem moim jest pokój Twój. Dziękczynną pieśń wznoszę: Bóg jest miłością! W miłości Bożej pokoju zdrój!

Nr 25.

Przedwieczny Boże (F)

sł. pol. P. Łozowski

1. Przedwieczny Boże, Panie, Ojcze nasz, Od dawien dawna trwasz! Nim wszechświat przyjął planetarny rój, Na niebie rządził Król; Nim musnęły ziemię pierwsze ślady ludzkich stóp, Na niebie mieszkał Bóg. Jak od stuleci Tyś jedyny Pan, Tak zawsze króluj nami

2. Przedwieczny Boże, Panie, Ojcze nasz, Od dawien dawna trwasz! Nim pola pokrył

zbóż złocistych łan, Na niebie władał Pan; Zanim kwiaty zaczął pieścić dotyk ludzkich rąk, Na niebie był już On. Tyś od stuleci nasz jedyny Bóg, Byś zawsze rządzić mógł!

3. Przedwieczny Boże, Panie, Ojcze nasz, Od dawien dawna trwasz! Gdy człowiek podniósł wzrok swój pełen trwóg, Na niebie czekał Bóg; Gdy na zawsze los człowieczy z Twoim już się splótł, Patrzyłeś z nieba wrót. Przedwieczny Boże, Panie, Ojcze nasz, Od dawien dawna trwasz!

Nr 26.

Święty nieba Pan (Es)

sł. pol. St. Łozowski

1. Święty, święty, święty, Nieba Pan i ziemi Bóg! Wielki, wielki, wielki, Niezmierzony żadnym z słów! Dzieła Jego własnych rąk Stają przed Nim razem w krąg, By Mu wznosić chwały hymn: „Święty, święty, święty, pełen czci!”

2. Dobry, dobry, dobry, Miłosierny jest nasz Bóg! Chrobry, chrobry, chrobry, Wszechpotężny jest nasz Wódz! Twoim słowem stworzon człek, Twoim czynem, starty grzech, Twoją myślą nasza pieśń: „Święty, święty, chwała, cześć!”

3. Dawca, dawca, dawca, Nieba Pan i ziemi Bóg! Władca, władca, władca, Nie przemoże żaden wróg! Chór aniołów śpieszy nieść Wszechpotężną chwałę, cześć; I my zaśpiewajmy Mu: „Święty, święty, święty Bóg!”

Nr 27.

Wielkiemu Bogu (F)

1. Wielkiemu Bogu nieśmy cześć Za wszystkie łaski Jego, Za Jego prawdy zbawczą wieść I obronę od złego. Miłości oddźwięk Bóg ma w nas, Kieruje nami poprzez czas, Prowadzi do zbawienia.

2. W modlitwie Twych szukamy dróg I kornie uwielbiamy. My Twoi słudzy, Tyś nasz Bóg, Przy Tobie wytrwać mamy. Bezmierna, wieczna jest Twa moc, Ty nami rządzisz dzień i noc; Jak błogo jest nam z Tobą!

3. O, Jezu, Tyś jedyny Syn Naszego Ojca w niebie. Przez swój ofiarny, wielki czyn Przybliżasz nas do Siebie. Baranku Boży z nami bądź, łaskawie Duchem Swym w nas rządź I zostań zawsze z nami.

Nr 28.

Cześć dla Stwórcy (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Niech wszelkie stworzenie hymn wzniesie i pienie Dla Boga i Stwórcy; niech odda Mu cześć! Wszak On nas uczynił, prowadził i chronił; On chce nam pomagać aż po życia kres. Pan drogę wskazuje i moc oferuje, Swym słupem ognistym wciąż

prowadzi nas. Już wkrótce noc minie, dzień wieczny nastanie, Więc kroczmy do przodu, zbawienia to czas.

2. Pan prawa ustalił, by wszechświat Go chwalił, By Boski porządek wśród słońc był i gwiazd. Pagórki i góry, i rzeki i chmury, Głębiny mórz wszelkich chcą wielbić Go wraz. My też chciejmy razem z miłości wyrazem Dla Boga naszego swe pienia wciąż nieść; Aż wszelkie stworzenie swój hołd z uwielbieniem Zaniesie do Boga i odda Mu cześć.

Nr 29.

Alleluja (G)

Alleluja, alleluja! Alleluja, alleluja! Alleluja, alleluja! Alleluja, alleluja!

Nr 30.

Pan dobry jest (B)

K. F. W. Herrossee

1. Pan dobry jest! Dziękujmy Mu wraz, Bo miłosierdzie i łaska Jego wielka wiecznie trwa! Na wieki wieczne trwa! Na wieki wieczne trwa!

2. Pan godzien jest czci wielkiej i chwał, O duszo moja, nie zapominaj mnóstwa Bożych łask! Mnogości Bożych łask! Mnogości Bożych łask!

3. Pan możny jest! Wszechmocny nasz Bóg, A Jego mądrość i Jego moc co dzień odnawia się! Co dzień odnawia się! Co dzień odnawia się!

4. Pan święty jest! I niech święci się To imię Jego i niech je wielbi cały wielki świat Ten cały wielki świat, Ten cały wielki świat!

5. Śpiewajmy Mu! Oddajmy Mu cześć! Z dziękczynnym hymnem i twój głos niech przed Pański dojdzie tron! Przed Pański dojdzie tron! Przed Pański dojdzie tron!

Nr 31.

Daj chwałę Panu (Es)

J.D. Herrnschmidt

1. Daj chwałę Panu, o duszo moja, Chciej chwalić Go do końca dróg! On życia mego trwała ostoja, Wielbić Go będę, On mój Bóg! On za mnie swoje życie dał, Za co niech będzie Mu chwała chwał.

Refren: Alleluja, Alleluja, Cześć, chwała Mu! Alleluja!

2. O jak szczęśliwe jest życie tego, Komu pomaga wieczny Bóg. Kto kocha wiernie Jezusa swego Niestraszny mu jest żaden wróg. Czyją ucieczką jest sam Pan, Temu poszczęści się każdy plan.

3. Więc niechaj wszędzie rozbrzmiewa chwała; Potędze cudów Bożych cześć.

Niech „Amen” ziemia zaśpiewa cała, Radosne hymny śpieszmy nieść. Każdy, kto dzieckiem Bożym jest, Niech przyjmie Ducha Swiętego chrzest.

Nr 32.

Święty, Święty, Święty (D)

sł. pol. A. Kosowska

1. Święty, Święty, Święty Pan, Bóg Przedwieczny! Cały wszechświat dziś Jemu śpiewa chwały pieśń. Święty, Święty, Święty! Z głębi serc rozbrzmiewa; Pan, Bóg Stworzyciel, Ojcem naszym jest.

2. Święty, Święty, Święty! Bóg miłosierny Oddał Swego Syna, by wyrwał z grzechu świat. Święty, Święty, Święty! Jezus Odkupiciel Oddał Swe życie, aby zbawić nas.

3. Święty, Święty, Święty! Brzmią nasze pieśni Temu, który w niebie mieszkanie dla nas ma. Święty, Święty, Święty! Pan nasz wkrótce przyjdzie; On życie wieczne Swoim wiernym da.

Nr 33.

Wielbiąc Boga, Króla chwał (D)

sł. pol. P. Łozowski

1. Niebosiężne ich postacie Wielbią Boga, wielbią Pana chwał! Tak wyniosłe w majestacie Wielbią Boga, wielbią Pana chwał!

Refren: Góry srogie, góry groźne Białe szczyty chylą kornie w modłach swych! Góry śnieżne, góry mroźne Wielbią Boga, Króla chwał!

2. Niewzruszone w swych zasadach Wielbią Boga, wielbią Pana chwał! Niezmierzone w swych podstawach Wielbią Boga, wielbią Pana chwał!

3. Przerażając w swej istocie Wielbią Boga, wielbią Pana chwał! Przewyższając ludzi krocie Wielbią Boga, wielbią Pana chwał!

Nr 34.

Czyż tron Twój, Panie (c)

Jan Prochanow; tł. P. Sikora

1. Czyż tron Twój, Panie, uwielbiony, W niebie nie jest dość wspaniały, Że w głębi duszy mej skruszonej Zasiąść chcesz na tronie chwały? Przeniknąć tego myśl nie może, Jak bardzoś mnie ukochał, Boże! Jak dobryś, Boże!

2. Czyż miejsca masz tak bardzo mało Tam w niebieskiej Swej krainie, Żeś me znikome obrał ciało I budujesz w nim świątynię? Nigdy by serce nie pojęło, Że w duszy mej tak cudne dzieło Twa miłość stworzy.

3. Czyliż Ci, Panie, nie dostaje Wojsk anielskich uwielbienia, Że Ci się miłym jeszcze zdaje Słyszeć moje ziemskie pienia?

O, dla rozumu niepojęta Jest Twoja ku mnie miłość święta, Twe ukochanie!

4. Czyż jestem droższy sercu Twemu Niż Twój Syn jednorodzony, Że dałeś Go na pastwę złemu, Bylem ja był ocalony? Przed Tobą kajam się i korzę, Gdy patrzę w Twej miłości morze, O, Niepojęty!

5. Czyż do Twej służby, Panie miły, Nie dość w niebie sług stanęło, Że i przez moje słabe siły Chcesz wykonać Swoje dzieło? Dziwne zrządzenie Twoje Boże, Więc Ci w ofierze serce złożę, O, przyjmij, Panie!

Nr 35.

Gdybym języków miał tysiące (F)

1. Gdybym języków miał tysiące I ust tysiącem śpiewać mógł, Co czuje serce miłujące, Gdy mnie Swą łaską darzy Bóg, To bym żar uczuć ujął w śpiew, płynący do niebieskich stref.

2. O Jezu drogi, jak Cię chwalić Za Boskie miłosierdzie Twe, Żeś chciał mej nędzy się użalić I łaską Swoją darzysz mnie? Nie jest mi straszny żaden wróg, Gdy ja u Twoich klęczę nóg.

3. O niechże dotrą moje pienia Aż tam, gdzie złote słońce lśni; Niech się w radosny śpiew przemienia Uczucie, które w sercu tkwi. Niechajże każde tchnienie me Jak hołd dziękczynny w niebo mknie.

4. Przyjmij tę moją pieśń z padołu I udziel mi pociechy Swej; Gdy Cię z Twym ludem dziś pospołu Wielbię, to sercu bywa lżej. Niech śpiewa ze mną cały świat I dobroć Twoją wielbi rad!

Nr 36.

Ojcze, dziękuję (C)

sł. pol. B. Markowska

1. Dziś, Panie mój, dziękuję Ci Za każdy życia dzień; Że mogę chwalić imię Twe, O, Ojcze, dzięki Ci!

2. Dziękuję za to, żeś mi dał Szczęśliwe, jasne dni; Że czuję wkoło miłość Twą, O, Ojcze, dzięki Ci!

3. Ja chwalę, Ojcze, imię Twe Za mój rodzinny dom; Za dzień, za noc, za cud Twych rąk, O, Ojcze, chwała Ci!

Nr 37.

Dzięki składam Ci, Boże (C)

A. A. Procter (1825-1864)

1. Mój Boże, dzięki składam Ci, żeś stworzył świat, Żeś wspaniałością okrył go królewskich szat, Żeś mu dał radość, piękno, blask i dziwny ład!

2. Dziękuję Ci, że z woli Twej w nas radość trwa, Że wokół cudów wielkich moc dłoń stwarza Twa, Że nawet w ciemnych głębiach lśni miłości skra.

3. Dziękuję Ci, że smutek ślesz wśród szczęścia zórz, Że ostre kolce kryją się wśród kwiecia róż, Tak, że ciągłego szczęścia blask nie niszczy dusz.

4. Dziękuję Ci za hojność Twą, za każdy dar. Ty dajesz tak, że mamy dość, lecz nie bez miar, By duszy nam nie trawił wciąż chciwości żar.

5. Dziękuję Ci, żeś ciągły nam niepokój dał, Żeś nam do dusz, żeś nam do serc tęsknotę wlał, By człowiek tylko w Tobie swój spoczynek miał!

Nr 38.

Kocham Twój, Boże, dom (g)

T. Dwight

1. O jakże kocham Twój, Najświętszy Boże, Dom, Ten żywy Kościół z ludzkich dusz Zbawionych Twoją krwią. Ten żywy Kościół z ludzkich dusz Zbawionych Twoją krwią.

2. Jak oka strzeżesz go, Ten cenny klejnot Twój; Zasłaniasz od napaści zła, O, drogi Boże mój. Zasłaniasz od napaści zła, O, drogi Boże mój.

3. Ja pragnę zawsze mieć Z Kościołem łączność Twym; Radości i ciężary nieść W dniu dobrym, jak i złym. Radości i ciężary nieść W dniu dobrym, jak i złym.

4. A gdy się skończy już Pielgrzymki ziemskiej czas, Wraz z tysiącami świętych Twych Mnie przyjmiesz, Ojcze nasz. Wraz z tysiącami świętych Twych Mnie przyjmiesz, Ojcze nasz.

Nr 39.

Pochwalny psalm (Es)

sł. pol. A. Bajko

1. Chwałę i cześć niechaj Zbawcy dziś głosi Z ust naszych wdzięcznych pochwalny ten psalm, Bo Jezus z więzów nas grzechu

uwolnił, Wiele miłości objawił On nam; Wiele miłości objawił On nam.

2. Bogu na chwałę brzmi nasze śpiewanie, W ziemskiej wędrówce ochroni od zła, On przygotował nam w niebie mieszkanie, Złoty Swój wieniec na głowy nam da; Złoty Swój wieniec na głowy nam da.

3. Raźnie więc naprzód, a ciężkie swe brzemię Nieśmy wytrwale, Bóg doda nam sił, On wynagrodzi stokrotnie nas w niebie, Wkrótce strząśniemy z nóg ziemski ten pył; Wkrótce strząśniemy z nóg ziemski ten pył.

Nr 40.

Panie zbawienia (Des)

sł. pol. R. Chalupka

1. Panie zbawienia, Boże życia mego, Tyś gwiazdą mą, nadzieją dnia nowego; Usłysz wołania, udziel mi pomocy, Boże Wszechmocny.

2. Ty pomoc ześlesz, gdy zawiodą siły, Ześlesz ratunek, gdyż Ci człowiek miły; Nic nie powstrzyma Twej dobroci zdroju, Boże pokoju.

3. Udziel pokoju, gdy się myśli burzą, Udziel go tym, co Tobie, Panie, służą; Zbawco, mój Boże, w świecie walk i wojen Obdarz pokojem.

4. Boże, Twa dobroć każe Ci miłować, Miłością wskażesz nam, gdzie Twoja droga, Ty nam przebaczasz, walczysz za nas z wrogiem, Tyś naszym Bogiem.

Nr 41.

Panie Wszechmocny (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Panie Wszechmocny, Boże nasz, Chwałę Twą głosi słońce, rój gwiazd. Gdy cały wszechświat wielbi Cię, Ty, Panie, widzisz też i mnie! Ty, Panie, widzisz też i mnie!

2. Słońcem w mym życiu jesteś mi, Przemieniasz cienie w słoneczne dni; Tyś

gwiazdą mej nadziei jest, Noce zamieniasz w jasne dnie! Noce zamieniasz w jasne dnie!

3. Północ rozjaśnia uśmiech Twój, W samo południe ślesz łask Swych zdrój; A tęcza dla nas znakiem jest, Że z grzechem w nas rozprawisz się! Że z grzechem w nas rozprawisz się!

4. Niebo mieszkaniem, Panie, Twym, Dlaczego mieszkać chcesz w sercu mym? Twa światłość prawdą tu jest mi, Pragnę z miłości służyć Ci! Pragnę z miłości służyć Ci!

5. Przez Twoją prawdę wolność daj, Niech się przybliży wieczności raj; I ogień daj do naszych serc, By każdy chciał Twej woli strzec! By każdy chciał Twej woli strzec!

Nr 42.

Gdy zacznę zastanawiać się (G)

1. Gdy zacznę zastanawiać się Nad Twą potęgą, Boże, Lub też rozważać mądrość tę, Co wszystkim rządzić może, Zdumienia

pełen nie wiem sam, Jak czcić Cię, jak Cię sławić mam, O Boże, Ojcze, Panie!

2. Gdziekolwiek zwrócę oko swe, Nie widzę cudów końca. Przyroda cała kąpie się Codziennie w blaskach słońca; Tyś nasiał gwiazd na niebios tle! To wszystko chwałę Tobie śle I wielbi wszechmoc Twoją.

3. Kto wiatrem chłodzi dzienny skwar, śle deszcz i krople rosy, Skąd jest ta łaska, skąd ten dar, Że ziemia rodzi kłosy? To, Panie, Ty w mądrości Swej Tak błogosławisz ziemi tej Prawicą Swoją hojną.

4. Więc, duszo moja, Boga czcij, Sław Jego imię wszędzie. Dziękczynny hołd Mu w niebo ślij, Bóg wielki był i będzie! Niech wszystkie światy wielbią Go, W Nim ufność pokładają swą I służą Mu na wieki!

Nr 43.

Wszechmocny Panie (As)

sł. pol. E.J. Klut

1. Wszechmocny Panie, wiekuisty Boże, Kto się Twym sprawom nadziwić dziś może? Kto to ogarnie, skoro niezmierzony Świat ten stworzony?

2. Gdziekolwiek słońce śle promienie swoje, Wszędy jest znane święte imię Twoje, Ogarnąć niebo sławy Twej nie może, O wielki Boże!

3. Twoim jest dziełem niebo i świat cały, A gwiazd gromady pełne są Twej chwały; Ty coraz nowym światłem zdobisz wdzięczne Koło miesięczne.

4. A człowiek czym jest, że Ty, nie stworzony Twórca wszystkiego i Pan niezmierzony, Raczysz nań wspomnieć? Skąd to syn człowieczy Godzien Twej pieczy?

5. Tyś go nad ziemskie raczył wznieść istoty, Piękne umysłu dając mu przymioty; Tyś go uczynił panem nad wszystkimi Twory Swoimi.

Nr 44.

Wszechmocny Boże (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Wszechmocny Boże, Ty prawicą Swą
Prowadzisz lud Swój zgodnie z wolą Twą
Ku niebu wzwyż, do chwały wiecznej tam,
Gdzie ku Twej czci wznosimy pieśni chwał.

2. Twa Boska miłość wiodła dotąd nas,
A z łaski Swej wolności dałeś czas.
Bądź naszym Władcą, Stróżem, Panem bądź,
Słowem żywota zawsze nami rządź.

3. Od wojny, klęski, chorób, bólu, łez
Swoją prawicą, Boże, chciej nas strzec.
Niech w sercu naszym wzrasta prawda Twa,
A dobroć Twoja pokój serc nam da.

4. Bądź nam wytchnieniem, tego jest nam brak;
Prowadź z ciemności w blask wiecznego dnia.
Naucz miłować, naucz w Tobie żyć;
Niech chwały pieśń wciąż w naszych sercach brzmi.

Nr 45.

Najwyższemu cześć (F)

1. Niech będzie Najwyższemu cześć, On Ojcem jest miłości; Do Niego serca chciejmy wznieść, On słynie z dzieł wielkości. Pociechą darzy duszę mą, Oddala wszelką dolę złą. Cześć, cześć naszemu Bogu!

2. Zastępy niebios sławią Cię, I to, co jest w przestworzu, I to też, co znajduje się Na ziemi, także w morzu; Żeś Ty, wszechmądry Boże nasz, Je stworzył i w opiece masz: Cześć, cześć naszemu Bogu!

3. Przez wszystkie życia mego dni Chcę sławić Cię, o Panie! Niech hymn mój wdzięczny zabrzmi Ci Co wieczór, co świtanie; Niech w sercu radość budzi się, a duch i ciało wielbią Cię: Cześć, cześć naszemu Bogu!

Nr 46.

Stworzenie Boga czci (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Stworzenie całe Boga czci, Więc wznieśmy głosy też i my: Alleluja! Alleluja! Promienie słońca blaskiem swym I srebrny księżyc światłem swym,

Refren: Chwalcie Pana! O, chwalcie! Alleluja! Alleluja! Alleluja!

2. O, silny wichrze, który w dzień Po niebie pędzisz chmury hen, Wielbij Pana! Alleluja! Poranku złoty, raduj się! Wieczorze, który gasisz dzień,

3. Przejrzyste nurty rzek i wód, Muzykę swą zanieście Mu: Chwalcie Pana! Alleluja! Płomieniu ognia, który wiesz, Jak dać nam ciepło, światło też:

4. Niech wszyscy błogosławią Mu, Niech Mu z pokorą służą już: Alleluja! Alleluja! Niech będzie chwała Ojcu, cześć, Synowi i Duchowi też:

Nr 47.

Chwalcie Pana (C)

1. Chwalcie Pana, cześć Mu oddawajcie, Niech się cieszy dusza, co Go zna! I bez obaw szczerze wyznawajcie:

Refren: Dobroć Boża aż na wieki trwa! Dobroć Boża aż na wieki trwa!

2. Ludu Boży, Izraelu święty, Pomyśl, ile darów Bóg ci dał. Wołaj więc wdzięcznością wciąż przejęty:

3. Wy, posłowie, cudnie ozdobieni W szaty, które Jezus daje wam, Mówcie, służąc Mu uszczęśliwieni:

4. Bojaźń Boża jest mądrością wieczną, Szczęśliw, kto ją w sercu swoim ma. Więc śpiewajcie Mu z radością wdzięczną:

Nr 48.

Bóg władcą (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Wszystkie ludy, skłońcie głowę Przed imieniem Zbawcy już; Na kolanach z uwielbieniem Dziś oddajmy chwałę Mu. Módlcie się o serc odnowę, A dokona tego Bóg.

2. Poprzez wszystkie pokolenia Rządzi nasz jedyny Bóg! Władcy ziemi, monarchowie, Tylko On jest Panem tu. Więc ukorzcie się przed Bogiem, I z miłością służcie Mu.

3. O błogosławienie władzy Dziś prosimy Ciebie tu, Byś uwolnił ją od pychy, By poznała, żeś Ty Bóg. Niech nauczy się w pokorze szukać szczęścia u Twych nóg.

Nr 49.

Przed Tobą, Panie (D)

sł. pol. R. Chalupka

1. Przed Tobą wszystko korzy się, Panie. Tyś możny władca, potężny Bóg! Nie sądź win naszych, okaż zmiłowanie, Pokoju Twego Daj w miejsce trwóg.

2. Tobie, Wszechmocny, hołd oddajemy, Tyś nasz Stworzyciel, i Pan, i Król! Przyjmij nas dzisiaj na Swą własność, Panie, Usuń zmartwienia I serca ból.

Nr 50.

Wszechwładny Stwórco (a)

S. Spleszyński; A. Smyk

1. Wszechwładny Stwórco świata, Ty masz w Swej mocy czas, Tyś nam wyznaczył lata I w nich prowadzisz nas. A choć przyszłości chwile Nieznane nigdy nam, Ufamy Twojej sile, Boś zawsze jest ten sam.

2. Tyś nas w Swej opatrzności Aż dotąd, Boże, miał, Tyś nam wśród przeciwności Skuteczną pomoc dał. Gdy bacznie tak

śledzimy Koleje naszych dróg, W pokorze rzec musimy, Że łaskaw był nam Bóg.

3. Odwieczny! Za te dary, O, któż by nie chciał Ci Wdzięczności nieść ofiary Przez wszystkie życia dni! Kto nie miałby ufności, Rzucając w przyszłość wzrok, Że nas w Swej opatrzności, Chcesz mieć i przez ten rok?

4. Daj, Ojcze, Ducha Swego I wspieraj mocą Swą, Strzeż w życiu nas od złego I krzep w nas wolę mdłą! Niech pomoc Zbawcy wszędzie Oddala błędu mrok; Niech nam pociechą będzie Przez nowy życia rok!

Nr 51.

Boże Wszechmocny (D)

sł. pol. P. Łozowski

1. Boże Wszechmocny! Stwórco wszechświata: I ptasząt wszelkich i planet wielkich! Lecz chociaż dzierżysz tak wiele w

Swojej mocy, Przychodzisz do nas i w dzień, i w nocy.

2. Boże Wszechmocny! Stwórco wszechświata: Słońca promieni i nocnych cieni! Lecz chociaż dzierżysz tak wiele dzięki sile, Dajesz nam wszystkim miłości tyle.

3. Boże Wszechmocny! Stwórco wszechświata: I mórz głębokich i gór wysokich! Lecz chociaż dzierżysz tak wiele w Swoim ręku, Do Ciebie idę bez trwóg i lęku.

Nr 52.

Wzleć duchu mój (C)

1. Wzleć duchu mój, by chwalić niebios Pana. Wzleć szybkim lotem, nie ociągaj się! Wzbij się hen, w górę, skąd postać świetlana, Nasz dobry Bóg, nam blaski słońca śle. Jedynie Jemu chwały, hołdu, czci, Po wszystkie czasy przynależy dań.

Więc niechaj głos twój triumfalnie brzmi; W świątyni Jego z dziękczynieniem stań!

2. On jeden jest Wszechwielki i Wszechwładny, Doskonałości niedościgły wzór. Przez Niego, w Nim się dzieją wszystkie sprawy, Dla Niego brzmi niebiańskich głosów chór. Równego Sobie nie ma ani zna, Któż Mu podobny obfitością łask? Stworzenie wszelkie w pieczy Swojej ma, Siedzibą Jego nieprzystępny blask.

3. Jest niewidzialny, lecz cielesnym wzrokiem w dziełach stworzenia łatwo poznasz Go. Dzień Go swym światłem, a noc czci swym mrokiem, Wielbi Go cnota, boi się Go zło. Niebiosa głoszą Stwórcy swemu cześć, Powietrze, ziemia, fale korzą się. A wszystko Jemu pragnie hołd swój nieść, Bo wielki Bóg, nasz Pan, się Jahwe zwie.

Nr 53.

Królowi wznieś pieśń (G)

sł. pol. R. Chalupka

1. Królowi wznieś pieśń, potężnie niech brzmi, Z miłości Swej zesłał zbawienie ci. On Tarczą, Obrońcą, On Zbawcą twym jest, Więc przydaj splendoru i oddaj Mu cześć.

2. Potężny w miłości jest Zbawca, Pan, Od wieków po wieki światłem jest nam. Gniew Jego zapłonie na tych, co są źli, Więc lepiej Mu służyć, śpiewając pieśń czci.

3. Cudowna Twa troska o nas wciąż trwa, Pociechą jest nam i pokój nam da. Sam zsyłasz ją, Panie, dla tych, którzy chcą, Choć chcenie, zwycięstwo, darami też są.

4. Więc drżyj, duszo ma, potężny jest Bóg, Poznawaj Go wciąż i zaufaj Mu. On źródłem dobrodziejstw, zwycięstwo ci da, Stworzyciel, Przyjaciel i czci godzien Pan!

Nr 54.

Boże na niebie (Es)

sł. pol. A. Łozowska

1. Boże na niebie, Panie mój, Twoja jest chwała, Twoja jest moc. Choć niewidzialny jesteś sam, Opieką darzysz w dzień i w noc.

2. Królu niebieski, Panie nasz, Naszego życia Tyś słońcem jest. Choć wszechpotężny jesteś Pan, Na naszych ścieżkach stajesz sam.

3. Zbawco wszechświata, Panie mój, U Ciebie mieszka gwiazd wielki zbiór, U Ciebie księżyc chowa się, U Ciebie drzemie słońca żar.

4. O, Stworzycielu, Panie nasz, Swą prawdą Ty sam zawsze nas darz, A gdy ją zmieniać będzie wróg, Niech ją odnowi Święty Duch.

Nr 55.

Boże, Stwórco mój (D)

1. O Boże, Stwórco mój, Jak hojna ręka Twa! Od Ciebie płynie łaski zdrój I moc każdego dnia. Od Ciebie płynie łaski zdrój I moc każdego dnia.

2. Ty sam stworzyłeś mnie I dałeś życia dar. Twój Duch, o Panie, w duszy mej Miłości wznieca żar. Twój Duch, o Panie, w duszy mej Miłości wznieca żar.

3. Niech twojej łaski moc Zachowa wiecznie mnie. Niech w sercu mym rozprasza noc, Bym wiecznie wielbił Cię. Niech w sercu mym rozprasza noc, Bym wiecznie wielbił Cię.

Nr 56.

Radujcie się święci (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Radujcie, święci, się! Swe dzięki ślijcie wzwyż! Niech każdy z nas wywyższa wciąż Chrystusa Pana krzyż.

Refren: Nasz Pan, nasz Pan Jest godzien wszelkiej czci.

2. Niech mocno brzmi nasz głos, Jak szum potężnych wód! Stanowczo zabrzmi stara pieśń, Jak Bóg dba o Swój lud.

3. Z anielskim chórem wraz Śpiewajmy naszą pieśń, Wszak to jedynie przyjmie Pan, Co Jemu daje cześć.

4. Gdziekolwiek w życiu swym Podążać będziesz sam, Niech ta pieśń chwały wciąż ci brzmi, Gdyż tego pragnie Pan.

5. Cześć Mu oddajmy więc: Na wysokości Bóg Objawił nam się w Synu Swym, Padnijmy Mu do nóg!

Nr 57.

Przyjm, Boże, cześć (F)

W. P. Mackay (1839-I885)

1. Przyjm, Boże, dziś cześć Za miłości Twej cud: Że zbawiasz łaskawie Od grzechu Swój lud.

Refren: Alleluja, chwała Bogu, Alleluja i cześć! Alleluja, chwałę Bogu Pragniemy dziś nieść!

2. Cześć, Zbawco, i hołd Za Twej świętej krwi dar, Że z grzechów oczyszczasz, Uwalniasz od kar.

3. O Duchu, przyjm cześć, Że pocieszasz wciąż nas, Że wiedziesz do Zbawcy I pomoc ślesz w czas!

Nr 58.

Wielbijmy Boga (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Wielbijmy Boga wszelkich chwał, To w Nim jest życie wszystkich nas. On nas, jak pasterz, wiedzie wciąż Od dziecka po starości czas.

2. On wezwał nas w młodości dniach, By zniszczyć w nas zarzewie zła; Zaś troska o człowieczy los Wskazuje nam, jak o nas dba.

3. A wtedy, gdy już każdy z nas Chce spocząć i nie męczyć się, Bóg przekonuje nas, że wciąż Jest dzieło, w nim nas użyć chce.

4. Przestańmy więc marnować czas, Ku Bogu wznieśmy serca swe; Nie czas, by spać, czas czujnym być, By z Nim już być, gdy zjawi się.

Nr 59.

Ojcze Niebieski (d)

1. Ojcze Niebieski, Boże Wszechmocny, Tyś Pocieszyciel, Tyś prawdy Duch. Wszystkowidzący, wszędzie obecny, Bądź między nami, otwórz nam słuch.

2. Ojcze Niebieski, Skarbie łask mnogich, Nas, Twoje dzieci, w pieczy Swej miej. Zamieszkaj w sercach naszych ubogich, Ducha Świętego z łaski Swej zlej.

3. Ojcze Niebieski, zbaw nas od złego, Szatą weselną przyozdób nas. Niech Twoja łaska zdroju wiecznego Napełnia serca po wszystek czas.

Nr 60.

Święty jest nasz Bóg (Es)

sł. pol. A. Bajko

1. Święty, święty, święty jest nasz Bóg! Głoście, narody, moc swego Pana, Chwal Go morze szumem swoich wód, I ty, ziemio, powtórz swe „Amen”! Możny i dobry, potężny, silny, Wielki jest Bóg nasz, Pan ziemi tej!

Refren: Święty, święty, święty jest nasz Bóg! I ty, ziemio, powtórz swe „Amen”!

2. Głoście, ludy, Jego wielkość wciąż! Jemu śpiewajcie i uwielbiajcie. Świat ten cały dziełem Jego rąk, Jemu cześć i pokłon oddajcie. Niechaj anioły też Jego wielbią, Niech Mu śpiewają pochwalny psalm!

3. Wielki, święty, wieczny jest nasz Pan! On niezrównany, niepokonany, On zwycięzcą, On jest Królem nam! W sile Swej On niezwyciężony! Służmy Mu wiernie przez całe życie, Bo On jest wielki, dobry nasz Bóg!

Nr 61.

Święty jest nasz Pan (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Święty, święty, święty, Święty jest nasz Pan! Święty, święty, święty, Święty jest Bóg nasz! Wszak On żyje zawsze, Zawsze taki sam; Niebem, ziemią rządzi, Z serca hołd Mu dam!

2. Święty, święty, święty, Święty jest nasz Pan! Święty, święty, święty, Święty jest Bóg nasz! Godzien wszelkiej chwały Jest nasz Bóg i Pan. Święty, święty, święty, Święty jest nasz Pan!

Nr 62.

O Duchu Boży (C)

1. O Boże Duchu, Boże światła, Ty w drodze życia świecisz nam, I długo wołasz nas ze świata, A nas wstrzymuje grzechu kłam. O, Duchu, zobacz me cierpienie, Biednemu daruj wybawienie.

2. W mym sercu wszystko wykryj, Panie, Co nie jest czyste w świetle Twym! Niech boli grzechów wykrywanie, Gdy tylko jest zbawieniem mym. Ty mnie uwolnij z grzechu cienia I odziej w szatę wybawienia.

3. Wszak Ty jedynie jesteś w stanie Zwyciężyć we mnie to, co złe. Mój usłysz głos i me błaganie, I nawróć grzeszne serce

me! Bądź, Duchu, życiem ducha mego I chroń od pokus, i od złego.

4. Przybliżam teraz się do Ciebie, Porzucam, co znikome, czcze; Zapomnieć chcę samego siebie I czekać, aż wybawisz mnie. O, Duchu, wejdź dziś w serce moje I z niego zrób mieszkanie Swoje!

Nr 63.

Duchu łaski (Des)

1. Duchu łaski, Duchu mocy, Posłuszeństwa, wiary, sił; Twórco światła pośród nocy, Któryś przed wiekami był. Duchu, któryś Bożych mężów Kiedyś wiódł na święty bój, Daj nam prawdy Swej oręże I w moc Swoją znów nas zbrój.

2. Apostołów i proroków Moc świadectwa daj i nam; Prawdy drogą wiedź wśród mroków, W walce opór grzechu złam. Tobie, Dawco łask bez miary, Nasze życie,

mienie, cześć, Jak należne Ci ofiary Nieustannie chcemy nieść.

3. Abrahama daj nam wiarę, Który męki serca zmógł, I dał syna na ofiarę, Gdy zażądał tego Bóg. Daj Józefa czystość świętą I bojaźni Bożej dar, Gdy zwodniczą swą ponętą Chce nas uwieść grzechu czar.

4. Daj nam, Panie, moc wytrwania I Eliasza święty gniew; Gdy bałwanom lud się kłania W sercach naszych prawdę krzew. Niech podstępnym, grzesznym mowom Żaden z nas się nie da zwieść, Choćby w służbę Baalową I najbliżsi chcieli przejść.

5. Mężów wiary daj nam śmiałość Nieugiętą niby stal; Uzbrój w męstwo i wytrwałość Wśród grożących zgubą fa1. Pozwól prawdę Twą wyznawać, Ona pokój niesie nam, I w Twej służbie nie ustawać, Aż u niebios spoczniem bram!

Nr 64.

Święty Duch (Des)

sł. pol. St. Łozowski

1. Pociesza Święty Duch Zgubionych pośród burz, By nim słoneczny wzejdzie krąg Z uśmiechem czekać go.

2. Poucza Święty Duch O końcu świata snów, Gdy w ów pamiętny sądny dzień Grzech zginie, a z nim lęk.

3. Wprowadza Święty Duch Do skarbca prawdy słów, Byś czerpiąc z niego dzień po dniu, Bogatszym stać się mógł.

4. Miłuje Święty Duch, Nie pozwól czekać Mu, By w długi łańcuch ludzkich serc Swą miłość mógł też wpleść.

Nr 65.

Boże, Duchu Święty (Es)

1. O Boże, Duchu Święty, przyjdź, Do serca Swego ludu wejdź, Racz łaskę Swoim dzieciom dać, By mogły się świętymi stać.

2. Tyś Pocieszyciel nasz i Pan, Ty życie nasze leczysz z ran, Tyś źródłem życia, tchnieniem Swym Ożywiasz wszystkich w świecie tym.

3. Ty umysł nasz oświecić chciej, Miłości do serc naszych wlej, A wielka łaska i moc Twa Niech wciąż ochrania nas od zła.

4. Ty moc nieprzyjaciela skrusz I pokój w sercach naszych stwórz, Żebyśmy wierni radzie Twej Stawiali opór mocy złej.

5. Nauczaj nas, jak mamy żyć i jak należy Ojca czcić, Za wzór Chrystusa zawsze brać I niezachwianie przy Nim stać.

Nr 66.

Duchu Święty, Niepojęty (C)

1. Duchu Święty, Duchu Święty, W Swej istocie niepojęty, Przyjdź i obdarz nasze grono Mocą Twoją upragnioną; Serca nasze odnów nam!

2. Duchu Boży, Duchu Boży, Gdy świat dziatki Twoje trwoży Przyjdź z pomocą, zlej pociechę, Uzbrój nas do walki z grzechem; Pomóż wytrwać w prawdzie Twej!

3. Duchu mocy, Duchu mocy, W czasie pokus ciemnej nocy Daj nam poznać Twoje drogi, W serca wlej nam spokój błogi; Prowadź nas mądrością Swą!

4. Duchu chwały, Duchu chwały, Który nosisz wszechświat cały, Ożyw nasze zgromadzenie, Ugaś naszych serc pragnienie; Pobłogosław hojnie nas!

Nr 67.

Jak szuka jeleń (D)

1. Jak szuka jeleń zdroju chłodzącego, Tak dusza moja szuka, Panie, Cię. Pragnę, o Boże, deszczu wieczornego, kiedyż, ach kiedyż, Duchem ochrzcisz mnie?

2. Prawica Twoja chroni mnie łaskawie Od mocy grzechu i przygody złej. Wspierasz

mnie zawsze w każdej dobrej sprawie, O, Panie, przyjmij dar wdzięczności mej.

3. Duszo, jak możesz jeszcze tkwić w rozpaczy, Gdy jest tak blisko ciebie łaski Bóg? Wysławiaj Pana, On Bogiem tułaczy, On Swą miłością cię wybawi z trwóg.

Nr 68.

Daj Swego Ducha (As)

sł. pol. A. Łozowska

1. Obietnicę Jezus dał Apostołom Swoim wraz: Ducha wprost z niebieskich bram Na Swe miejsce ześlę wam!

Refren: Boże Ojcze, usłysz mnie, Ducha Swego daj dziś też.

2. Jak wspaniała, Jezu, Twa Troska, bym nie zginął ja; Więc, wzmocniony Słowem Twym, Proszę: kieruj życiem mym.

3. Kiedy badam Słowo Twe, Niech Twój Duch prowadzi mnie, Bym mógł pojąć dobrze sam Prawdę, którą głosić mam.

Nr 69.

Dopóki jesteś (As)

sł. pol. P. Łozowski

1. Dopóki jesteś pośród nas, O, Duchu Święty, Boże nasz, Wspominaj Tego, który dał Nam Ciebie jako Boski dar.

2. Wiary iskierka błyska w mgle, Nadziei promyk cieszy w śnie, Miłości płomień w sercach gra, Dopóki jesteś pośród nas.

3. Mnoży się moc, przybywa sił, Wzbierają fale szczęścia chwil, Przelewa kielich wiecznych łask, Dopóki jesteś pośród nas.

4. Dopóki jesteś pośród nas, O, Duchu Święty, Boże nasz, Pocieszaj, kiedy krzywdzą źli, Gdy w oczach drzemią gorzkie łzy.

Nr 70.

Słyszę, że Twym Duchem krzepisz (G)

1. Słyszę, że Twym Duchem, Panie, Wiernych krzepisz w każdy dzień, Że prowadzisz ich troskliwie. Prowadź, Panie, także mnie! Prowadź mnie! Prowadź mnie! Prowadź, Panie, także mnie!

2. Duchu Święty, zechciej wzruszyć Moje serce mocą Swą. Racz je złamać, racz je skruszyć, By poznało prawdę Twą. Prawdę Twą, prawdę Twą, By poznało prawdę Twą!

3. Racz mi błogosławić, Panie, W Słowie Twoim objaw się; Okaż mi Swe zmiłowanie, Z grzechu racz wybawić mnie Wybaw mnie! Wybaw mnie! Z grzechu racz wybawić mnie!

Nr 71.

Przybywaj Duchu Boży (As)

1. Przybywaj, Duchu Boży, Tu, do zebranych nas. Niech prawda się pomnoży, Oczyści z grzechu skaz. Daj zapał nam natchniony, Umysły nasze wzrusz, Tak, byś był uwielbiony Czystością wiernych dusz.

2. Swe modły dziś wznosimy Do Ciebie. Ojcze nasz, I kornie Cię prosimy: Nas Duchem Swoim darz.O udziel Twej pomocy I cierpliwości daj, Tak, byśmy w Twojej mocy Posiedli wieczny raj.

3. Nas oświeć, Duchu Święty, Jasnością wieczną Twą, I przejaw Niepojęty, Wśród nas potęgę Swą. Przygotuj serca ludów Na Twą zbawienną wieść, Bo właśnie ją wśród trudów Twój zbór ma światu nieść.

Nr 72.

Światło prawdy (G)

1. Duchu Święty, z Ciebie płynie Światła prawdy jasny blask; Twoje święte imię słynie Z niezliczonej liczby łask. Gdy w zamęcie był ten świat Przed początkiem swoich lat, Ty się nad nim unosiłeś, Mocą Swoją kształtowałeś.

2. Tyś jest mocą w mej słabości, Tyś najlepszy w sercu dar; Niedościgłej Twej mądrości Nie masz granic, nie masz miar. Ty jej światłem we mnie świeć, Życie nowe w sercu wznieć, Gdzieś przybytek Swój naznaczył Pierwej, nim ja świat zobaczył.

3. Ty do boju mnie zachęcasz, Ty się skłaniasz do mych próśb; Ty na wierny lud Swój zlewasz Więcej łask niżeli gróźb. Racz Swe łaski na mnie zlać, Żywot z Boga chciej mi dać, Abym w sercu się odrodził I w światłości Twojej chodził.

Nr 73.

Duchu Święty (As)

sł. pol. R. Chalupka

1. Duchu Święty, światło Twe Niech rozjaśni drogi me! Zamień noc i każdy cień W jasny i szczęśliwy dzień.

2. Duchu Święty, niech moc Twa Wciąż przemienia mnie co dnia. Dzisiaj chciej udzielić mi Do zwycięstwa więcej sił.

3. Duchu Święty, spraw, bym też Rozradował serce me. Usuń wrogów moich już, Daj mi znak, że jesteś tuż.

4. Duchu Święty, szczerze chcę, Byś zamieszkał serce me, Abyś w nim Swój znalazł tron I żył we mnie, aż po zgon.

Nr 74.

Ojcze, Ducha ześlij nam (Es)

1. O, Ojcze, Ducha ześlij nam, Którego obiecałeś Sam, By serca owładnięte Nim Przybytkiem świętym były Twym.

2. Pobożność w duszy naszej zbudź, Ku niebu myśli nasze zwróć, I serca chętne racz nam dać, Gotowe przy Twym Słowie trwać.

3. Niech nas oświeci prawdy blask, Daj ufność w skarby Twoich łask, Abyśmy mogli na Twą cześć Z serc naszych chwałę Tobie nieść.

4. O, Boże, Ciebie światy czczą, Niebiosa chwałą Twoją brzmią; Więc, Ojcze, z Synem, z Duchem wraz Sławiony bądź i pośród nas!

Nr 75.

Duchu Święty, Ty nas wiedź (G)

M. M. Wells

1. Duchu Święty, Ty nas wiedź, W sercach zapał, wiarę wznieć. W trudach życia prowadź nas, Kieruj nami w każdy czas! W duszach smutnych radość wznów I natchnieniem Swoim mów: Chodź, wędrow-

cze, dłoń mi daj, Wwiodę cię w niebiański kraj.

2. Tyś przyjaciel dobry nasz, Zawsze przy nas wiernie trwasz; Pośród błędnych życia dróg Ty wyzwalasz z wszelkich trwóg; I wśród pokus, zwątpień, burz, Słodko szepczesz nam do dusz: Chodź wędrowcze, dłoń mi daj, Wwiodę cię w niebiański kraj.

3. Duchu, bądź ostoją mi Wśród burzliwych życia dni; Drogą prawą prowadź, strzeż, Aż nadejdzie życia kres. Ty nas, Duchu, mocą Swą Chrystusową omyj krwią, I mów słodko: Dłoń mi daj, Wwiodę cię w niebiański kraj.

Nr 76.

Przy wodzie życia (Es)

1. Jesteśmy tu przy wodzie życia, U źródła żywych wód; Tu Jezus chętnie wszystkich wita I poi wierny lud.

Refren: Jesteśmy tu przy wodzie życia, Wciąż czerpiemy z tego zdroju, Tu gasimy swe pragnienie: Zdrojem tym jest Chrystus Pan.

2. Znużonym po codziennym trudzie, Jak błogi jest ten zdrój! Tu żywej wody strumień cichy Oddala wszelki znój!

3. Już wnet będziemy hojnie w raju Czerpali z wiecznych wód, Gdzie sam Zbawiciel będzie poić Swój odkupiony lud!

Nr 77.

Badaj swą Biblię (F)

1. Badaj swą Biblię, badaj ją często, Szukaj w niej prawdy dzień i noc, Ona nad grzechem da ci zwycięstwo, Wleje ci w serce łaski moc!

Refren: Więc Biblię swą badaj usilnie, Niech słowa jej w twych uszach brzmią!

Chciej prawdy jej stosować pilnie I w sercu twym niech zawsze tkwią.

2. Badaj swą Biblię, w niej znajdziesz skarby, Których szukałeś długo już, Skarby zbawienia dla twojej duszy, Lecz ty Mu w zamian serce złóż.

3. Badaj swą Biblię, badaj ją pilnie, Ona sił Ducha doda ci. Dusze zbłąkane wzywaj usilnie, Aby do Zbawcy swego szły!

Nr 78.

Słowo Boże doskonałe (Es)

1. Słowo Boże doskonałe, żródło życia i światłości, Dla serc szczerych zrozumiałe, Uczy wszystkich powinności. Słowo to w umysłach ludzi Chęć do prawych czynów budzi.

2. Ono ścieżki me oświeca I rozpędza błędów cienie. W sercu radość ufną

wznieca, Wpaja spokój w me sumienie. Słowo uczy Bożej woli I pociesza mnie w niedoli.

3. Przez nie święta miłość Boga W naszych sercach rozniecona, Przez nie łaska Jego droga Wiernym duszom udzielona. Pewny szczęścia jest wiecznego Wierny czciciel Słowa tego.

4. Zródło prawdy, drogi Panie, Tylko w świętym Twoim Słowie, Prawdą jest Twe przykazanie, Prawda w Chrystusowej mowie. Kto tę prawdę kocha stale, Ten żyć będzie w wiecznej chwale.

Nr 79.

Prawda o BibIii (G)

P. J. Owens (1829-1907)

1. Prawda o Biblii niechaj głośno zabrzmi, W niej dla ludzkości jest pociechy zdrój. Światła jej żadna burza już nie zaćmi Odkąd Pan Jezus odniósł triumf Swój!

Refren: Prawda o Biblii niech szeroko płynie, Niechaj obejmie cały świata krąg! Ona prowadzi do zbawienia wiernie, Niech więc do wszystkich ludów dotrze rąk!

2. Wołaj o Biblię, gdy cię smutek trwoży, Gdy cię świadomość gnębi twoich win. W niej obietnicę daje ci Syn Boży, Iż pokój, radość znajdziesz tylko w Nim!

3. Sięgnij po Biblię, w niej zbawienie twoje, Z niej czyste światło objawienia lśni. W niej zamknął Chrystus obietnice Swoje, Z jej kart aż dotąd wciąż głos Jego brzmi!

4. Weźmy więc Biblię na drogę żywota, Niech nas prowadzi w tym padole łez, Byśmy wkroczyli jak zwycięska rota Tam, gdzie wędrówki jest zbawionych kres!

Nr 80.

O Panie, wieczne Słowo Twe (F)

1. O Panie, wieczne Słowo Twe Jest rosą nam na ziemi, Spójrz na Twe dzieci słabe, mdłe, Zroś je kroplami tymi, By mogły już po wszystkie dni Ku Twojej wzrastać chwale, Przynosząc owoc stale!

2. Twe Słowo to ognisty miecz, Grom, który skały kruszy; To żar, co spala każdą rzecz, Kamienne serca kruszy! Prosimy Cię, niech Słowo Twe Grzech wszelki zniszczy, Panie, Niech wierny lud powstanie!

3. Twe Słowo lśni jak słońca blask Pielgrzymom na tej ziemi I w sercach prawdy wznieca blask, Wzbogaca dary swymi. Spraw, Jezu nasz, by w każdy czas Twe światło w nas się lśniło, Pochodnią w drodze było!

4. Nie będę szedł po ziemi tej Bez Ciebie, Jezu miły; Pójdź ze mną Ty w pielgrzymce mej I dodaj mi Swej siły! A Słowo Twe niech strzeże mnie, Pociesza, uczy, radzi: Do celu niech prowadzi!

Nr 81.

Znam przeczysty i wspaniały zdrój (G)

M. Roy

1. Znam przeczysty i wspaniały Szczęśliwości wieczny zdrój. On omywa grzechu plamy; Chcesz go poznać, bracie mój? On z Bożego tronu spływa, Zwilża niebo i ten świat; Kto tej rosy się pozbywa, Więdnie tak, jak każdy kwiat. Zdrojem tym jest Słowo Boże, Jego prawda, łaska, moc, Ono serce me odradza I rozprasza grzechu noc!

2. Znam zwierciadło lśniące jasno, świeci się ze złotych ram. W nim oglądam duszę własną, Boga mego widzę tam. Widzę w nim me wszystkie winy I Jezusa łaski znak, Jak to On dla mej przyczyny Na Golgocie cierpiał tak. Nie ma to jak Boże Słowo, W nim jest prawdy wieczny zdrój! Komu ono w drodze świeci, Ten ma błogi żywot swój!

3. Znam Bożego ja zwiastuna, Widzi chatkę, pałac, tron; Znam dobrego

opiekuna, Duszy mej pilnuje on. On radośnie nam ogłasza: „Oblubieniec zbliża się!” Do Jezusa grzesznych sprasza, światło prawdy wszystkim śle! Znam cię łaski Bożej Słowo, Dobrze głos rozróżniam twój; Ty mnie wzywasz wciąż na nowo I odkrywasz prawdy zdrój!

Nr 82.

O Słowo prawdy (F)

1. O Słowo prawdy Twej, Za mało cenię cię. Ty dajesz radość duszy mej I zawsze cieszysz mnie.

2. Największy skarbie dusz, Mym przewodnikiem bądź, Stęsknione serce łaską skrusz I życiem moim rządź.

3. Przez Słowo łaski Twej Ja dziś do Ciebie lgnę. O, wskaż mi skarby chwały Swej I przyjmij, Zbawco, mnie.

4. Spraw, bym mój życia bieg W myśl Słowa Twego wiódł, Bym Twych przykazań zawsze strzegł I wiernym być Ci mógł!

Nr 83.

Święte, drogie Boże Słowo (G)

1. Święte, drogie Boże Słowo, Zdroju niezliczonych łask, Mej nadziei Tyś ostoją, Wciąż mi Twój przyświeca blask. Wiecznie święta Twoja treść Głosi mi zbawienia wieść.

2. Duchu łaski, Słowo Twoje Z Bogiem łączy duszę mą. Otwórz niebios mi podwoje, Niech przez łaskę poznam Twą, Jaki skarb zgotował Bóg W Słowie Swoim dla Swych sług.

3. Wiedź mnie ścieżką w nim wytkniętą, Myśl od trosk do Boga zwróć, Tchnij w mą duszę ciszę świętą, Serce do czuwania zbudź. Jam bezpieczny o swój los, Gdy Twój święty słyszę głos.

4. Wskaż mi w Słowie Twoim, Panie, Jak mam chodzić śladem Twym; Niech się serce skarbcem stanie, A Twe Słowo skarbem w nim. Aż mi w miejsce wiary dasz Ujrzeć Ciebie twarzą w twarz.

Nr 84.

Przybywajcie z wszystkich stron (D)

1. Przybywajcie z wszystkich stron Dziś przed Bożej łaski tron, By nas olśnił prawdy blask: Słowo Boże i moc łask.

Refren: Słów Twych Boskich moc Zniszczy grzechu noc I powiedzie nas po wszystkie dni W tej światłości, która lśni Od stolicy w górze tam, Gdzie króluje Ojciec Sam.

2. Mądrość prostych Bożych słów Wyższa jest od ludzkich mów; Kto ją w sercu będzie mieć, Ten nie wpadnie w grzechu sieć.

3. Boże Słowo cudnie lśni Wśród ciemności, grzechu dni, Uczy nas zbawienia dróg, Krzepi w czasie walk i trwóg.

4. Słów tych, które wyrzekł Bóg, Nie obali żaden wróg, W nich pociechę trwałą mam, Do niebieskich dążąc bram.

Nr 85.

Nie porzucimy Biblii (B)

1. Nie porzucimy Biblii swej, Gdyż dał nam ją nasz Bóg; Podporą ona starszych jest, Dla młodych znakiem dróg. Jej czysty, promienisty blask Oświeca wszystkich wraz I przez nią Zbawiciela głos Do Boga wzywa nas.

2. Nie porzucimy Biblii swej Dla uciech albo łez; Będziemy bronić prawdy jej, Aż po nasz życia kres. Choć duszy wróg chce z naszych rąk Nagrodę wydrzeć nam,

Stanowczo chcemy bronić jej, Odrzucać grzechu kłam.

3. Nie porzucimy Biblii swej; Rozpowszechnimy ją, aż dotrze jej zbawienny głos, Gdzie tylko ludzie są; Aż wszyscy jej poznają moc i postanowią wraz: „Od świętej Bożej księgi tej Nic nie odłączy nas!”

Nr 86.

Zawsze czytać muszę (Es)

1. Zawsze czytać muszę w świętej Starej księdze Bożych słów, Bym, miłością owładnięty, Poznał dobroć Pana znów.

2. Bym usłyszał, jak On dziatki Dobrotliwie zewsząd zwał, Jak je czulej niźli matki Na Swe ręce chętnie brał.

3. Jak pomocą, zmiłowaniem Darzył biednych, chorych tam, Jak z serdecznym litowaniem Łaskę okazywał Sam.

4. Jak grzeszników zasmuconych, Zewsząd się garnących Doń, Nie odpychał, lecz strapionych W litościwą brał Swą dłoń.

5. Jak Swą świętą krew przelawszy, Pojednanie z Bogiem dał, Jak Swe życie za nas dawszy, Naszym się zbawieniem stał.

6. Ja tę księgę czytać muszę, Bo w niej źródło prawdy mam, W niej jest balsam dla mej duszy, Dzięki niej ja w wierze trwam!

Nr 87.

Ty, księgo Boża, światło ślesz (B)

1. Ty, księgo Boża, światło ślesz żeglarzom pośród świata burz; Jasnością w noce ciemne tchniesz, Bo świecisz cudnym blaskiem zórz.

Refren: O świeć, jak długo zorza lśni, Rozjaśnij mroczne życia dni, Rozpraszaj grzechu ciemną noc, Daj wszystkim poznać Twoją moc!

2. Niech pełnia światła Twego lśni, Oświeca drogę życia nam, Prowadzi poprzez znojne dni Do celu, do niebieskich bram.

3. Świeć dotąd, aż wspaniały raj Żeglarze ujrzą sponad fal; Świeć jasno, aż wejdziemy w kraj, Gdzie znikną troski, smutek, żal.

Nr 88.

Pomnij, jak w przeszłości (B)

1. Pomnij, jak w przeszłości dawnej Uczył Pan wybrany lud, Jak ogłosił zakon sławny Z góry Synaj, czyniąc cud: Jam twój Bóg, a oprócz Mnie Innych bogów nie masz, nie! Jam twój Bóg, a oprócz Mnie Innych bogów nie masz, nie!

2. Patrz, w obłoku Pan zstępuje, Góra Synaj trzęsie się, Wokół odgłos trąb wtóruje, A Bóg tak odzywa się: Gdy ci miłe życie twe, Bożkom czczym nie kłaniaj się! Gdy ci miłe życie twe, Bożkom czczym nie kłaniaj się!

3. Lud pod górą cicho stoi Blady i ze strachu drży, A Pan mówi: Imię Moje, Nigdy darmo nie bierz ty! A sobotni święty dzień Czcij i odpoczywaj weń! A sobotni święty dzień Czcij i odpoczywaj weń!

4. Ojca, matkę czcij i szanuj! Nie zabijaj, pomóż mdłym! Nie cudzołóż, nad złem panuj! Kraść nie będziesz w życiu swym! Gdyż Bóg, który zna twój błąd, Wezwie ciebie na Swój sąd! Gdyż Bóg, który zna twój błąd, Wezwie ciebie na Swój sąd!

5. Nigdy nie świadcz też fałszywie Przeciw bliźnim braciom swymi, Nie spoglądaj pożądliwie Na bliźniego rzecz lub czyn! Byś na ziemi długo żył I w królestwie Bożym był! Byś na ziemi długo żył I w królestwie Bożym był!

Nr 89.

Bóg zakon Swój dał (As)

sł. pol. A. Smyk

1. Bóg zakon Swój niezmienny Ludowi Swemu dał, Przez Ducha w serce wpisał, By każdy twór Go znał. Ten tylko lud jest Boży, Co zakon Jego czci I wolę Bożą spełnia Po wszystkie życia dni.

Refren: Więc czcijmy zakon Pański I żyjmy zgodnie z nim, By Bóg nas błogosławił I darzył Duchem Swym.

2. Bóg Swoją wolę świętą W zakonie podał nam, W dziesięciu słowach spisał Na górze Synaj sam: Jam Bóg twój, Bóg jedyny I nigdzie oprócz Mnie Takiego Boga nie ma; O innym nie wiem, nie!

3. Bałwanów nie czyń sobie, Byś kłaniać miał się im, A Imię Moje wielkie Zachowaj w świętej czci. Sześć dni gorliwie pracuj, Czyń dobro w czasie tym, A w dzień sobotni, święty, Odpocznij z domem swym.

4. Rodziców swoich chętnie Czcij z serca, z duszy swej, Nikogo nie zabijaj, Unikaj drogi złej. Nie kradnij i fałszywie Nie świadcz, lecz prawdę mów, Niczego nie pożądaj: To dziesięć Bożych słów.

5. Gdy chcesz wypełnić zakon, Uniknąć czynów złych, To kochaj Boga szczerze, Jak również bliźnich swych. Bo na miłości zakon Jest zbudowany, wiedz; Miłować, to oznacza zakonu słowa strzec!

Nr 90.

Ty, Boże, możesz mi rozkazać (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Ty, Boże, możesz mi rozkazać, Chcę woli Twej posłuszny być, Na słowo Twe daj pilnie zważać I zgodnie z nim na ziemi żyć. Tyś Ojciec mój, jam dziecię Twe, Daj spełnić mi rozkazy Twe.

2. Tyś spełniał wolę Ojca chętnie Na ziemi tej, Jezusie mój, Chcę uczyć się od Ciebie

chętnie Wypełniać cały zakon Twój; Nie łudzić się marnością czczą, Nawracać tych, co w grzechach brną.

3. Racz wpisać w serce moje Panie, Zakonu Twego świętą treść, Dopomóż, Boże, bym był w stanie Dziś nienaganne życie wieść. Chcę wolę Twą po wszystkie dni Wypełniać szczerze służąc Ci.

Nr 91.

O Boże, otwórz serce me (B)

sł. pol. A. Smyk

1. O Boże, otwórz serce me I wskaż na zakon Twój, Bym w nim zobaczył życie me I grzechów moich rój!

2. O pomóż dziś zrozumieć mi Zakonu Twego moc; Niech on w mym sercu zawsze lśni, Rozprasza grzechu noc!

3. Już niczym są mi skarby czcze, Nie nęci złota blask, Gdy opanował serce me Twój zakon i moc łask.

4. Wymysłów ludzkich brzydzę się, Już nie chcę w grzechach brnąć. Wpisz treść zakonu w serce me, Mym życiem, Panie, rządź!

Nr 92.

Pański dniu, ach, witaj (C)

1. Pański dniu, ach, witaj mi, Łask zwiastunem jesteś ty! Słyszę nieba chóru śpiew I odczuwam Ducha wiew.

2. Tyś zwiastunem wiecznych dni, W Tobie słońce łaski lśni. Chcę tym jednym celem żyć: W mej ojczyźnie wiecznej być!

3. Zgromadź wiernych, Boże, wraz, Otrzyj łzy i pokrzep nas, A zbłąkanych z świata dróg Nawróć znów do Swoich stóp.

4. Tchnij niebiański powiew Swój Na tę ziemię, trud i znój, Szczęśliwością natchnij nas W ten sobotni, święty czas!

Nr 93.

Sobotni dzień (Es)

sł. pol. A. Smyk

1. Sobotni dzień pokojem I ciszą błogą tchnie. Dziś Bóg Swej prawdy zdrojem Napoić lud Swój chce.

2. Przyroda dzisiaj cała Oddaje Stwórcy cześć I nasze serca chwałę Chcą Zbawcy swemu nieść.

3. W sobotniej ciszy świętej Otwórzmy serca swe, By wielki Niepojęty Tchnął Ducha Swego w nie.

4. Niech Duch Twój nas prowadzi, Jak mędrców gwiazdy blask, Pociesza, uczy, radzi, Nie skąpi niebios łask.

5. Spraw, byśmy w świętym stanie, Już wolni z grzechu skaz, Wielbili Cię, nasz Panie, w dzień święty wszyscy wraz.

Nr 94.

Pański dzień (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Sobotni dzień jest błogi mi, W mym sercu wciąż blask jego lśni. Czy dobre są, czy złe me dni, Me serce ciągle o nim śni.

Refren: Ten święty Pański dzień Jest źródłem Boskich tchnień; W tym dniu mą chwałę, cześć Ja pragnę Zbawcy nieść! W ten święty Pański dzień Ma dusza pełna pień: Sobotni dzień, sobotni błogi dzień!

2. Sobotni dzień jest szczęściem mym, Pokojem mnie napełnia swym, Uwalnia mnie od ziemskich trwóg, Bym jego moc odczuwać mógł.

3. Sobotni dniu, ty duszę mą Kierujesz tam, gdzie Boży tron; Tam mojej jest wędrówki kres, Tam nie ma trwóg, tam nie ma łez.

Nr 95.

Znak stworzenia (F)

sł. pol. P. Łozowski

1. Bóg dla człowieka ma dar niecodzienny; Bóg człowiekowi daje dar niezmienny: Cudu Boskiego, cudu największego, Stworzenia nieba, ziemi, bytu wszelkiego.

2. Bóg dla człowieka ma znak nieodmienny; Bóg człowiekowi daje znak znamienny: Pamięć stworzenia, Swój dzień odpocznienia, Trudu Boskiego wielkie chwile uczczenia.

3. Bóg dla człowieka ma Swój dar cudowny; Bóg człowiekowi daje znak wymowny: Pamięć zachowaj w święto Pana Słowa, W dzień odpocznienia, znak Boskiego stworzenia.

Nr 96.

O, święty, sobotni dniu (Es)

1. O, święty, sobotni, pamiątkowy dniu, Napełniasz me serce wciąż radością tu! A błogość i szczęście z niebieskich, hen, wzgórz Odczuwam na ziemi w obliczu Twych zórz.

Refren (1-3): Sławę, sławę z hymnem tych chwał Racz przyjąć, nasz Panie, żeś sabat nam dał!

2. Jak z ciemnej komórki ja chciałbym stąd wyjść I z dziećmi Pańskimi w ten Boży dom wnijść, Gdzie z wielu ołtarzy serc ludzkich jak dzwon Niebiańskich wprost chórów unosi się ton.

3. Zwiastunem pokoju dzień Pański jest dan, Że z grzechów zbawienie darował nam Pan; Zew Ducha podnosi uśpionych z ich mar, Więc cześć dajmy Bogu za wielki ten dar!

4. Wspaniały dniu Pański, tyś odjął nam ból. Tyś nieba przedsmakiem, tyś z rajskich jest pól. A kiedyś, gdy Boski powoła mnie zew, W mym szczęściu radosny zanucę ten śpiew:

Refren (4): Sławę, sławę, siłę, moc, cześć, Pragniemy, o Jezu, na wieki Ci nieść!

.

Nr 97.

Jak błogo i mile jest nam (G)

1. Jak błogo i mile jest nam, Gdy w sabat schodzimy się wraz; Tu Bóg nasz objawia się sam I w prawdzie Swej wzmacnia dziś nas! Tu Jezus nas uczy i Bóg, Co stworzył przecudny ten świat, I wiedzie śladami Swych dróg, I strzeże od pokus i zdrad.

2. Jezusie, za święty Twój dzień Dziękczynny racz przyjąć hołd nasz I usłysz dziś głos naszych pień, Najświętszą Swą łaską nas darz. Ten przedsmak radości i

chwał, My mamy na ziemi już dziś, A kiedyś rozkaże Pan przyjść I posiąść już wieczny nasz dział!

Nr 98.

Poranek dnia Pańskiego (Des)

sł. pol. S. Łozowski

1. Poranek dnia Pańskiego Zawitał do nas znów Jak zorza dnia nowego Po nocy pełnej burz, Jak zdrowy cień ochłody W upalny letni dzień, Jak ciepły deszcz, co zmywa Ze zwiędłych kwiatów kurz.

2. Poranek dnia Pańskiego To odpoczynku czas, By po sześciu dniach życia Dar serca Stwórcy nieść. Przez Ducha prowadzeni Chwalimy Pana wraz, Że wyrwał nas ze świata Przez trójanielską wieść.

3. Poranek dnia Pańskiego To święty, błogi czas; Wyznajmy nasze grzechy, Pochylmy czoła wraz. Chrystusa krew ofiarna

Oczyszcza z grzechu nas I niech boskości chwała Do serc nam pokój da.

Nr 99.

Przy mej pracy (As)

1. Przy mej pracy lub w podróży Nucę Bogu pieśni swe, Lecz największym szczęściem wzruszy Pieśń sobotnia serce me.

Refren: Wszystkie troski dzisiaj giną, Serce me jest pełne chwał; Niebios łaski w duszę płyną: Co za błogość Bóg nam dał.

2. Pragnę dziś o łasce Pana Głosić wszystkim ludziom w krąg, Wskazać grzesznym, że im dana Łaska, wolność z Boga rąk.

3. Dziś anieli uwielbiają Z ludem Bożym Pana chwał, Kornie dzięki, hołd składają, Że On w Synu życie dał!

4. Daj mi, Panie, łaski Twoje Sławić poprzez życia dni, Z aniołami hymny moje Śpiewać razem ku Twej czci!

Nr 100.

Witaj dniu radości (B)

sł. pol. A. Kosowska

1. Bóg nam dał Swój sabat, Najlepszy z wszystkich dni, I rzekł: Pamiętaj o tym, By Stwórcę w tym dniu czcić. On daje odpoczynek, Radości daje czas, Rozjaśnia szarość życia, Do niebios zbliża nas.

Refren: Witaj, witaj dniu radości, najpiękniejszy dniu! W sercach naszych niech zagości Boski pokój twój.

2. Jeśli święcisz sabat, Oddajesz Temu cześć, Kto uczniom kiedyś mówił, Że drogą życia jest. Pokornie chciejmy chodzić Za naszym Zbawcą w ślad, By pić z żywego źródła, Wieczności poznać smak.

3. Czas radosnych pieśni, By uczcić Pana chwał I dzięki złożyć Bogu, Że Swego Syna dał. A Jezus, czuły Zbawca, Obiecał grzechy zmyć, Oczyścić nasze serca I wiecznie z nami żyć.

Nr 101.

Jezu Chryste, Panie chwał (G)

1. Jezu Chryste, Panie chwał, Z naszych serc Ci hołd niesiemy, Żeś nam Swój spoczynek dał, W którym chwalić Cię możemy. Pobłogosław nas dziś, Panie, I daj trwać nam w świętym stanie!

2. Miłość do zakonu słów Włóż Sam w serca Twoich wiernych; W Swej miłości do nas mów I ucz czynów miłosiernych, Byśmy wciąż przy Tobie stali I Twój zakon wypełniali.

3. Panie, miłosierdzie Swe Racz okazać dziś zborowi; Łaska Twa, co mocą tchnie, Serca nasze niech odnowi. Spraw nam

wszystkim odpocznienie, Z grzechów wieczne wybawienie.

Nr 102.

Święty dniu Pański (As)

1. Święty dniu Pański; o błogi nasz dniu, Ty raju wiew niesiesz zebranym tu! Krzepisz pielgrzymów przybyłych z wszech stron, Niebo otwierasz, gdzie wieczny nasz dom.

Refren: Błogi dniu Pański, pokoju ty nasz, Radością serdeczną lud Boży darz! Hołd, uwielbienie, moc, chwałę i cześć Naszemu Bogu pragniemy dziś nieść!

2. W błogim dniu Pańskim, gdy prac minie znój, Spoczywa dusza, gdzie życia lśni zdrój. Manną niebieską Bóg syci Swój lud, W Jezusie objawia Swej łaski cud.

3. W błogi dzień Pański z gór, dolin i chat Boży lud śpieszy nieść uczuć swych kwiat

Swojemu Bogu za zdrój żywych wód, Za to, że wiedzie nas w świetlany gród.

4. Święty dzień Pański to pokój i raj! W dniu tym, Jezusie, odpocząć nam daj! Dzień Twój sobotni my chcemy też czcić, Zawsze już z Tobą, w królestwie Twym być!

Nr 103.

W dzień Twój sobotni (B)

sł. pol. A. Smyk

1. W dzień Twój sobotni, o Zbawco mój miły, Śpieszę do Ciebie na łaski Twej zew; Wzmocnij mą wiarę i dodaj mi siły, Ducha Twojego daj odczuć dziś wiew.

2. Pokrzep mnie, Jezu, i natchnij miłością, Spraw, abym zawsze posłusznym Ci był. I w dzień Twój święty czcił Ciebie z radością, Zawsze dla Ciebie i w Tobie już żył!

3. Uczyń mnie godnym przed Tobą się ostać W czasie, gdy przyjdziesz po wierny

Swój lud. Oddać Ci pokłon i z Tobą już zostać, Uczyń, mój Zbawco, nade mną ten cud.

Nr 104.

O, zostaw troski (e)

1. O, zostaw troski, znikomości I pracę powszedniego dnia! Jedz mannę nieba dziś w radości, By się wzmocniła dusza twa. Swe kroki skieruj w miejsce święte, Byś tam oddawał Bogu cześć, I modły z serca czcią przejęte, Jak kapłan Bogu pragnął nieść.

2. Me serce, Jezu, poświęciłeś Jedynie Swoją świętą krwią; W nim Swoją miłość objawiłeś I światło, które rządzi mną. Niech znajdzie się w nim manna z nieba, Twa chwała, jak i prawo Twe, I wszystko to, co mi potrzeba, Bym ujrzał wybawienie swe.

3. Stawiłem się przed tron Twój, Panie, Na tchnienie Twe wytężam słuch, Bo wiem: do

służby mnie w pokorze Uzdalnia tylko Święty Duch. O, niech już zawsze w sercu moim Zostanie to, co dałeś mi! W miłości wiecznej Duchem Swoim Wiedź mnie przez wszystkie życia dni!

Nr 105.

Niech strumienie płyną (F)

1. Niech strumienie płyną mi Z źródła Twej świątobliwości. Serce me niech pełne czci Słucha nauk w pobożności, Abym mógł w czystości żyć I na wieki z Tobą być.

2. Zapal sam ofiarę mą, Którą z serca Tobie składam; Światłem i mądrością Twą Niechaj każdą skłonność zbadam, Aby żaden obcy żar Nie miał wpływu na mój dar.

3. Dzisiaj, Panie, święto Twe, Oddal z serca znikomości, Ciebie tylko serce me

Oczekuje w pobożności; Oby Twej miłości dźwięk Zabrał z serca wszelki lęk.

Nr 106.

Włóż na siebie zbroję (As)

1. Włóż na siebie zbroję daną z nieba ci I krocz śmiało drogą, którą święci szli; Żyj dla Boga chwały i znoś trudy dnia; Pan zwycięstwo pewne da!

Refren: Chwała, cześć, chwała, cześć, Chwała, cześć, siła, moc Pańska jest, Pańska jest Teraz i na wieczny czas! Żyj dla Boga chwały i znoś trudy dnia; Pan zwycięstwo pewne da!

2. Z ludem Bożym złącz się, a Bóg wnet ci da Dział w Królestwie Swoim, wieczny Kanaan, Gdzie nagroda chwały dla zwycięzców lśni: Śmiało walcz do końca dni!

3. Zbroję Ducha tu, w sobotniej szkole, włóż I przykładnie w życiu swoim Panu

służ, W Jego słowie twoja moc zbawienia tkwi: Chętnie walcz do końca dni!

Nr 107.

Sobotni pokój (F)

sł. pol. A. Łozowska

1. Już wieczorny powiew wiatru śle Zapach kwiatowych pól, Które Jezus ukształtował Sam I ułożył w piękną gamę barw.

Refren: W czas wieczorny, wzniosły, święty Ja też sławię Twoją moc; A sobotni pokój w sercu mym Pozostawić już na zawsze chciej!

2. Łąki, morza, góry, lasy też, Swój pochwalny ślą hymn; Pluskiem wody, szumem koron drzew W górę wznoszą swój radosny śpiew.

3. Każdy ptak i każdy żywy zwierz Swym oddechem Cię czci, Dzięki śląc za mądrość, którą Tyś Ukształtował ich zwierzęcy świat.

Nr 108.

Przybądź do nas, drogi Panie (C)

1. Przybądź do nas, drogi Panie, Gdy tu zebraliśmy się; Racz wysłuchać serc błaganie, Gdy w pokorze sławią Cię.

Refren: Zdrój miłości Twej dziś nam do serca wlej! Zdrój miłości Twej dziś nam do serca wlej!

2. Daj Twe Słowo przyjąć w wierze, Niech uświęci życie me; Niech się każdy cieszy szczerze, Gdy zadania pełni swe.

3. Przyjmij dzięki za Twe Słowo I za Twój sobotni dzień, Który budzi w nas na nowo Głosy zbożnych, wzniosłych pień.

4. Daj w pokoju nam się zbierać W dnie sobotnie i ze czcią, By swe serca Ci otwierać, Wchłaniać czystą prawdę Twą.

Nr 109.

O dniu nabożnych pień (F)

1. O dniu nabożnych pień, Serdecznie witaj mi! Ty mocą łaski tchnień Do niebios wiedziesz drzwi. Uwalniasz mnie od ziemskich trwóg, Unosisz wzwyż, gdzie jest mój Bóg; Pozwalasz trwać u Pańskich nóg!

2. O, przybądź, Panie mój, I serce moje wzrusz! Zlej na mnie łaski zdrój, Swój obraz we mnie stwórz. Zmyj wszelki grzech i wszystko zło Z mojego serca łaską Swą I darz mnie wciąż miłością Twą!

3. O Duchu Święty, przyjdź, Daj mi żywota moc I ucz mnie Stwórcę czcić, Niewiary mijać noc! O, udziel, Duchu, duszy mej Na ziemski bieg pielgrzymki mej Pociechy, łaski, mocy Swej!

Nr 110.

Święty ranek (G)

1. Alleluja! Jakże wzniosły, Święty ranek Pan nam dał! Czuję przypływ nowej siły, Dziś bez trosk jam pełen chwał. Dzień ten Boską ciszą tchnie I uświęca serce me.

2. Święty dniu dusz odpocznienia, Dniu światłości Bożych sług! Duch mój pragnie łaski tchnienia, Uwolnienia z wszelkich trwóg; W Tobie spocząć, Panie, chcę I od trosk uwolnić się.

3. Poświęć Twoich sług kazania, Mów Ty przez nich, Panie nasz, Nakłoń uszy do słuchania, Weź nas Sam pod Swoją straż. Gdy z modlitwą wznoszę śpiew, Daj mi odczuć Ducha wiew.

4. Obym dzień ten, Panie, proszę, Spędził cały u Twych bram; Zlej Twych błogosławieństw rosę, Boś Ty jest sabatu Pan; Obym wolny z ziemskich trwóg Wiecznie dzień Twój święcić mógł.

Nr 111.

Radośnie uśmiecha się niebo (Es)

1. O, jak się dziś radośnie Uśmiecha niebo nam! A w sercach wdzięczność rośnie, Że dzień ten dał nam Pan.

Refren: Sobotni, święty uczcij dzień Wiązanką swych nabożnych pień! W Pańskim dniu chwałę, cześć Swojemu Stwórcy nieś!

2. Jak uroczysta cisza Dziś wszędzie wokół trwa, Gdzie miłość, ta najwyższa, Oddane serca ma!

3. Dziś Święty Duch zaprasza Do Boga wszystkich nas; Moc Jego serca zrasza, Wieczności zbliża czas!

Nr 112.

Moje serce dziś raduje się (D)

1. Ach, jak moje serce dziś raduje się, Wolne jest od troski i wdzięcznością tchnie! Dziś wraz z ludem Bożym śpieszę z serca nieść Stwórcy, memu Zbawcy, chwałę, hołd, i cześć!

2. To nie tony dzwonów tak wzywają mnie, Ale wieczna Miłość dziś do siebie zwie Słuchać wiecznej prawdy i żywota słów Dzisiaj, w dzień sobotni, u stóp Zbawcy znów!

3. Gdzie Jezusa miłość łączy dwóch lub trzech, Tam w zbawienia słońcu znika z serca grzech. O, jak lśni się w sercu jasny promień ten I jak jest mi dobrze dziś, w sobotni dzień!

4. Wejdźmy z hymnem chwały przez podwoje bram Do świątyni Pańskiej, Jezus czeka tam! Chce On nas pokrzepić i otuchę wlać, Wierny lud swój wzmocnić, wieczny pokój dać.

Nr 113.

Bóg Stwórca niebios (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Bóg Stwórca, niebios Pan, Gdy światu życie dał, Nakreślił łaski plan, By człowiek wieczność miał. Po pracy twórczej spoczął sam I tak spoczynku dzień dał nam, I tak spoczynku dzień dał nam!

2. Na odpoczynek nam Ten święty dzień dał Bóg, By chętnie Pana chwał Uwielbiać każdy mógł. Już w raju dzień ten czczony był, Gdy jeszcze człowiek w szczęściu żył, Gdy jeszcze człowiek w szczęściu żył!

3. Nasz Bóg z Synaju gór, Wśród grzmotu, chmur i mgły, Dał nam zakonu wzór, pisany palcem Swym. Sobotniej ciszy dał nam czas, By dzień ten święcił każdy z nas, By dzień ten święcił każdy z nas!

4. Zbawiciel Chrystus Pan Opuścił niebios gród, Od Boga światu dan, Prawd wiecznych uczył lud. Z przykazań świętych

wszystkie czcił I według nich na ziemi żył, I według nich na ziemi żył!

5. Nie po to Zbawca zmarł, By zakon Boży znieść, Lecz mocą Swą go wsparł I kazał w życie wpleść. Sobotni dzień On we czci miał i nam spoczynku przykład dał, I nam spoczynku przykład dał!

Nr 114.

Zaśpiewajmy nową pieśń (F)

1. Zaśpiewajmy nową pieśń Dziś, w sobotni piękny dzień. On nam zdroje łaski śle I anielskich chórów pień. Chwalmy Pana wszyscy wraz, Że spoczynku daje czas, Że dziś błogosławi nam; Ach, jak dobry jest nasz Pan!

2. Uwielbiamy imię Twe, Ześlij światło łaski sam, Gdy tu zgromadzamy się, Pobłogosław, Ojcze, nam! Pokój nam dziś w

serca wlej I radości udziel Swej. Wołaj nas stąd w progi Swe, Aż ujrzymy w niebie Cię!

3. Posil nas dziś Słowem Swym, byśmy święcie mogli żyć, Przynieść owoc w życiu tym I wiernymi Tobie być! Niechaj wszędzie sabat Twój Wnosi błogosławieństw zdrój, Cieszy, wzmacnia wszystkich nas I wieczności zbliża czas!

Nr 115.

Po tygodniu ciężkiej pracy (G)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Po tygodniu ciężkiej pracy, Po kłopotach sześciu dni, Spoczywamy w dniu sobotnim, W którym słońce łaski lśni. Dniu sobotni, dniu radości, Najwspanialszy z wszystkich dni, Małej garstce dzieci Bożych Ty otwierasz niebios drzwi!

2. Bóg, nasz Stwórca, w Swej mądrości Dał nam ten pamiętny dzień, Aby tak, jak On odpoczął, Człowiek też odpoczął weń. Sześć dni winniśmy pracować, Bo ten czas

do pracy dan, Ale siódmy trzeba święcić Tak, jak postanowił Pan.

3. W dawnym raju Adamowi dzień ten już rozkoszą był; I za czasów patriarchów Człowiek też tym szczęściem żył. Chrystus, Paweł i uczniowie Czcili dzień sobotni też. Jeśli szukasz błogosławieństw, Dzień ten zachowywać śpiesz!

Nr 116.

Dzień pełen łask i szczęścia (Es)

1. Me serce wita Pański dzień, Przed Bogiem się uniża; Radosne, pełne zbożnych pień, Do tronu łask się zbliża.

Refren: Dzień pełen łask i szczęścia, Dzień pełen łask i szczęścia! On zwiastuje mi wieczny dzień w raju tam, Ten dzień pełen łask i szczęścia!

2. Dziś w dzień sobotni Boży zbór Swe modły, pieśni wznosi Do Boga chwał, on, Jego twór, O pokój, łaskę prosi!

3. Pańskiego Słowa łaski moc Na Boży lud dziś spływa, Usuwa z serca grzechu noc I wszelkie grzechy zmywa.

4. Dziś w domu Pańskim dobry Bóg W Swym Duchu nam się zjawia I uczy nas Swej prawdy dróg, Swą miłość nam objawia!

Nr 117.

Święty dniu (F)

1. Święty dniu, spoczynku Boga, Spłyń z twą ciszą z niebios bram; W tym nastroju radość błoga, Której Duch udzielił nam. Ucz nas słuchać, śpiewać, prosić, Ponad świat swe myśli wznosić.

Refren: Wszystkich dziś przygotuj nas Służyć Bogu w każdy czas.

2. Oddal, Ojcze, wszystkie troski, Jak i złych skłonności grzech, Niech w nas płynie zdrój Twój Boski, Ducha Twego krzepi wiew! Niech Twej prawdy moc i życie W nas pomnoży się obficie.

3. W naszych szczerych, zgodnych hymnach Chcemy uczcić wielkość Twą! Oświeć ludzkość tkwiącą w błędach Ewangelią świętą Swą! Wzmocnij tych, co nauczają, Poświęć tych, co ich słuchają.

4. Daj nam wszystkim przyjść do Ciebie, Prócz Twych łask nie pragniem nic! Ty zbawionym tam, w Swym niebie, Otrzesz wszelkie łzy z ich lic; Tam będziemy w Twej miłości Święcić sabat już w wieczności!

Nr 118.

Drogie miejsca (A)

1. Jak drogie są nam miejsca te, Gdzie Bożych słów uczymy się, Gdzie duch znajduje radość swą: Sobotniej szkoły miejsce to!

2. Dziś błogosławi Pan Swój lud I łaski Swej objawia cud, Więc śpieszmy w dzień sobotni nieść Naszemu Stwórcy chwałę, cześć!

3. Jak drogie jest to miejsce nam W sobotniej szkole, gdzie Sam Pan Swym Słowem prawdy cieszy lud I zaspokaja duszy głód.

4. W sobotniej szkole, w święty czas, Sam Bóg objawia się wśród nas, Moc Ducha Swego wszystkim śle! I błogosławi dzieci Swe!

Nr 119.

Cały długi tydzień (F)

1. Cały długi tydzień ten Bóg pozwolił przeżyć mi. Pieśń dziękczynną, duszo, hen,

Ślij, gdzie tron Jezusa lśni! Święty dzień, najlepszy z dni, Przedsmak raju niesie mi! Święty dzień, najlepszy z dni, Przedsmak raju niesie mi!

2. Boże, Twoich proszę łask Przez Chrystusa imię cne: Niechaj Ducha Twego blask Opromienia serce me! Oddal z serca trud i znój, Niech odpocznie dziś duch mój! Oddal z serca trud i znój, Niech odpocznie dziś duch mój!

3. Imię Twoje pragnę czcić, Ducha Twego dziś mi daj! Z wód żywota chcę dziś pić, Aż zakwitnie w sercu raj! Niechaj przedsmak z rajskich pól Duszy mej ukoi ból! Niechaj przedsmak z rajskich pól Duszy mej ukoi ból!

4. Oby ten sobotni dzień Cieszył smutnych, wzmacniał mdłych, W sercach zniszczył grzechu cień, Dał zwycięstwo w chwilach złych! Boże, pomóż dzień Twój czcić I dla Ciebie wiernie żyć! Boże, pomóż dzień Twój czcić I dla Ciebie wiernie żyć.

Nr 120.

Racz dziś nam błogosławić (Es)

1. O Panie, dzisiaj w domu Twym Zlej na nas łaski zdroje I ukój serca Duchem Swym, Błogosław dziatki Twoje!

Refren: Racz dziś nam błogosławić, Swą dobroć nam objawić! Ducha Twego dar niech nas olśni bez miar, By imię Twe godnie sławić!

2. Prosimy Cię, niech sabat Twój Pokojem naszym będzie, A łaski Twojej czysty zdrój Niech lud Twój wzmacnia wszędzie!

3. Dziś ludu Twego osusz łzy I oddal troski z duszy, Niech ogień się miłości skrzy I grzechy nasze skruszy!

4. Daj, Panie nasz, w czas dobry, zły Do Ciebie myśli wznosić, Bo pomóc możesz tylko Ty I serca Duchem zrosić!

Nr 121.

Sobotni czas radości (F)

1. Sobotni czas radości już odszedł do przeszłości I zapadł nocy zmierzch. Chcę teraz myśli moje Skierować w niebo Twoje I prosić, byś mnie, Boże, strzegł.

2. Za wzniosłe dnia godziny; Za radość z Twej przyczyny, Za Ducha Twego wiew! Żeś umysł mój poruszył I serce moje wzruszył: Dziękczynny wznoszę Ci ten śpiew.

3. Niech zbawcze Twe promienie Rozproszą grzechu cienie, I w sercu moim lśnią. Gdy siły mi nie stanie, Dopomóż mi, o Panie, I prowadź mnie prawicą Swą.

4. Niech Twoja troska, Panie, Nad nami nie ustanie, Ochraniaj nas Ty sam. A nadchodzącej nocy Zachowaj nas w Swej mocy, I nowy dzień daj ujrzeć nam!

Nr 122.

Sobotni wieczór (F)

sł. pol. A. Łozowska

1. W ten sobotni wieczór Pieśń swoją Ci ślę; Do Ciebie jedynie wznosić myśli chcę.

Refren: Spraw, żeby radosny Dzień ten zawsze był, Bym dla Ciebie, Jezu, Święty sabat czcił.

2. Wiem, że Jezus Chrystus To sabatu Pan! Gdy stworzył nas z prochu, Swój sabat nam dał.

3. A kiedy wieczorny Czas kładzie swój cień, Ja śpiewam dla Ciebie Hymn za święty dzień.

Nr 123.

Wielki Boże wiekuisty (G)

1. Wielki Boże wiekuisty, Który rządzisz światem tym, Który mnie przez żywot mglisty Ciągle wiedziesz duchem Swym, Usuń z serca świata gwar, By mnie olśnił nieba czar!

2. O, jak miłe święto Boga, Jakiż to radosny dzień! W nim jest obca wszelka trwoga I nieznany grzechu cień; Dzisiaj wzmacnia mnie mój Bóg, Bym cel życia zdobyć mógł.

3. Dzięki Ci za dzień Twój święty, w którym wszystko szczęściem tchnie; Boże Wielki, Niepojęty, Serce dziś radujesz me. Pieśnią chwały wielbię Cię, Bo umiłowałeś mnie!

4. Czyż piękniejsze coś być może Niż dążenie w niebo wzwyż? Gdy rozważam Słowo Boże, Lekki staje się mój krzyż; Ono krzepi dzisiaj mnie I do Boga mego zwie.

Nr 124.

Ustąpcie ziemskie troski (F)

1. Ustąpcie ziemskie troski z dusz, Sobotni nastał dzień, Sam Bóg go dał od wieków już, By świat odpoczął weń, By świat odpoczął weń!

2. O Panie, poświęć chwile te, Wzrusz serca dziatek Twych, By z czcią badali Słowa Twe, Radując się wciąż z nich, Radując się wciąż z nich!

3. Gdy błaga cię o łaskę dziś Lud społeczności Twej, Daj mu do bram niebieskich wejść, Moc Ducha Swego zlej, Moc Ducha Swego zlej!

Nr 125.

Z bojaźnią i czcią (As)

sł. pol. P. Łozowski

1. W bojaźni i czci Dziś me serce drży; Bez trwogi i trosk Dziś znów brzmi mój głos. Pochylam swą skroń, przychodząc przed

tron, Gdy każesz mi stanąć przed Swoim ołtarzem.

2. Wdzięcznością i czcią Nasze serca tchną; Bez troski i trwóg Dziś znów brzmi nasz chór. Pochylam swą skroń, przychodząc przed tron, Gdy każesz z zaszczytem przyjść przed Swe oblicze.

3. Dostojnie, ze czcią, Dziś te chóry brzmią; Klękamy bez trwóg Dziś tu u Twych stóp. Pochylam swą skroń, przychodząc przed tron, Gdy każesz w pokorze przyjść w sabatu porze.

Nr 126.

Jak szybko minął dzień sabatu (D)

1. Jak szybko minął piękny dzień sabatu! W nim Bóg szczególnie błogosławił mi. Przybliżył mnie do chwały majestatu, Bym poznał przedsmak przyszłych wiecznych dni.

2. O Ojcze, Duch Twój niechaj mnie prowadzi I niech kieruje całym życiem mym Tak, żeby grzech nade mną nie miał władzy, Lecz abym kiedyś żył w Królestwie Twym!

Nr 127.

O Boże, Tyś chwałą mą (Es)

sł. pol. G. Pacewicz

1. O Boże, Tyś jest chwałą mą, Weź serce me na własność Swą. Spraw, by mi sabat święty był, Bym Ciebie, Panie, w tym dniu czcił.

2. Zachowaj duszę mą od skaz, Gdy z braćmi i siostrami wraz Do domu Twego wchodzić chcę, By Ci ze czcią pokłonić się.

3. Swą łaską moją duszę pój, Niech zawsze mieszka w niej Duch Twój, By wiódł mnie On po drodze Twej Do nieba wrót, Ojczyzny mej.

4. Słowami prawdy serce wzrusz, Swój obraz, Jezu, we mnie stwórz; Nie próżnym chcę słuchaczem być, Lecz czynnie ku Twej chwale żyć.

5. Chcę, Panie, w sabat Ciebie czcić I myślą się w niebiosa wzbić; Chcę służyć Ci po wszystkie dni, Dopóki słońce życia lśni.

Nr 128.

Bogu niech będzie chwała (B)

(Rzym. 16,27)

Bogu, Bogu, który jedynie jest mądry, Niech będzie chwała na wieki wieków przez Jezusa Chrystusa! Amen.

Nr 129.

Rozpuść nas, Panie (C)

sł. pol. R. Chalupka

Rozpuść nas, Panie, dziś z łaską Twą, Gdy każdy z nas ma pójść drogą swą. Prowadź w trudnościach wciąż drogą wzwyż, Aż w Twym Królestwie będziemy żyć. Amen.

Nr 130.

Prowadź mnie (Es)

sł. pol. R. Chalupka

Prowadź mnie sprawiedliwą drogą Swą, Spraw, bym rozumiał dzieła Twe. Dzięki, że, Panie Boże, jesteś! Tyś moją ucieczką, pokojem mym.

Nr 131.

Błogo nam (As)

Błogo nam, błogo nam, Bo nasz Pasterz wiedzie nas; Wspiera, broni w każdy czas. Błogo nam, błogo nam, Błogo nam!

Nr 132.

O Panie, Jezu miły (Es)

1. O Panie, Jezu miły, Swą łaską wspieraj nas, By zdradne grzechu siły Nie zmogły nas w zły czas.

2. O Chryste Zbawicielu, Ty z nami zostać chciej I pozwól żyć w weselu, Co płynie z łaski Twej.

3. O światło nad światłami, W ciemnościach życia świeć; Rozjaśnij się nad nami I drogą prawdy wiedź.

4. Rycerzu nad rycerze, Racz podać nam swą dłoń; Umacniaj w świętej wierze, Przed grzechem serca chroń!

5. O Boże, świata Panie, Złych mocy opór złam, Racz w dobrym dać wytrwanie, W potrzebie pomóż nam!

Nr 133.

Niech wszyscy bieżą (G)

sł. pol. P. Łozowski

1. Niech wszyscy, co wierzą, Do Betlejem bieżą W radości i szczęściu Hołd złożyć Dziecięciu! Wszyscy się cieszą, Na spotkanie śpieszą.

Refren: Kto żyw, ten niech się sprawi, Kto rad, ten niech się zjawi, Kto może, niech się stawi U Betlejem bram!

2. Anielskie zastępy, Wznieście hymn swój święty; Niech dziś wasze głosy Wzwyż płyną w niebiosy! Chwała na niebie, Pokój darzy ziemię!

3. I wy, monarchowie, Wielbiąc Boga w mowie Przynieście swe dary, By złożyć ofiary! Pan dziś się rodzi, Słowo ciałem wschodzi!

Nr 134.

Chwała Bogu (F)

sł. pol. P. Sikora

1. Chwała Bogu, chwała w górze, Pokój ziemi wokół brzmi! Niebo, ziemia, lądy, morza, Wznieście pieśń ku Jego czci!

Refren: Alleluja, Alleluja, Chwała Bogu w górze, cześć, Że nam zesłał Syna Swego, Chce nas do żywota wieść!

2. Stwórco nasz, wszechświata Panie, Tron Twój wiecznie będzie stał. Tyś z miłości nieprzebranej Syna Swego światu dał.

3. Wszystkim grzesznym wyzwolenie W Synu Swoim zesłał Pan; Pojednanie, odpuszczenie, Życie płynie z Jego ran.

4. Postać sługi Pan obleka i dziecięciem rodzi się, By ośmielić tym człowieka, By Doń oczy podniósł swe.

5. Więc do Pana wszyscy śpieszmy, Bierzmy dar zbawienia dziś. Społecznością z Nim się cieszmy, Z Nim możemy w niebie żyć.

Nr 135.

Raduj się, ziemio (C)

sł. pol. P. Łozowski

1. Raduj się, ziemio: idzie Pan! Przyjmijcie Króla Chwał! Niech dzisiaj każde serce, Choć długo tak w rozterce, Podniesie wreszcie głos, Rozproszy ciemną noc! Niech każdy zaśpiewa Królowi pieśń!

2. Raduj się, ziemio: idzie Pan! Przyjmijcie Króla Chwał! Przynieście swoje dary, Talenty i ofiary! Niech muzyk zagra hymn, Poeta powie rym! Niech wszyscy śpiewają Królowi pieśń!

3. Raduj się, ziemio: idzie Pan! Przyjmijcie Króla Chwał! Niech razem w zgodnym rytmie Wtóruje harfa cytrze! Niech ziemia, niebo też Oddadzą Mu swą cześć Niech wszystko dziś śpiewa dla Króla Chwał!

Nr 136.

Królu ziemi, nieba Panie (F)

sł. pol. P. Łozowski

1. Gdzież głos Twego jest herolda, Który woła: „Idzie Król!”? Gdzież jest orszak, który z wolna Idąc śpiewa: „Oto Król!”? Heroldami aniołowie, Dworzanami pastuszkowie; Próżno szukać berła w dłoni, Kosmyk słomy miast korony.

Refren: Królu ziemi, nieba Panie, Przyjmij nasze wysławianie!

2. Gdzież królewski pałac wielki, Złote bramy, szczyty wież? Gdzież jest powóz zaprzęgnięty, Na Twój rozkaz gotów też? Twym powozem żłobek sienny, Twym pałacem próg stajenny; Próżno szukać Twej korony, Zamiast berła kosmyk słomy.

Nr 137.

Jak mam powitać Ciebie (C)

P. Gerhardt (1607-1676)

1. Jak mam powitać Ciebie, Jak Cię ugościć mam, Odwieczny Królu w niebie, Żeś do mnie przybył sam? O, Jezu, miły Panie, Bądź sam pochodnią mi. Wskaż, czym na powitanie Dziś radość sprawię Ci.

2. „Hosanna”, Syjon śpiewa I ściele zieleń palm. W mym sercu dziś rozbrzmiewa Pochwalny Tobie psalm; Me serce ku Twej chwale Chce dziś poświęcić się I służyć Tobie stale: Dziś ofiaruję je!

3. Leżałem w więzach srogich, A Ty skruszyłeś je, W niedoli, grzechach mnogich, A Tyś uwolnił mnie! Ty łaską Swą bez miary Objąłeś serce me, Więc ja Ci za te dary Dziś ofiaruję je!

4. Tyś skruszył więzy moje, Tyś z grzechu wywiódł mnie, I dziś u źródła stoję, Co wonią raju tchnie. Wyniosłeś mnie tak, Panie, I wzbogaciłeś tak, Że mi na dziękowanie I słów dziękczynnych brak.

Nr 138.

Gloria (F)

sł. pol. P. Łozowski (Łuk. 2,13-17)

1. Nim u betlejemskich staną bram Mędrcy z zapytaniem: Gdzie jest Pan? Zanim zapukają do stajennych drzwi, Pośpieszajmy śpiewać pieśni pełne czci:

Refren: Gloria in excelsis Deo, Gloria in excelsis Deo.

2. Zanim nad Betlejem gwiazdy blask Wskaże narodzenie Pana łask, Nim ustanie jej wędrówki znojny szlak, Podążajmy razem, by zaśpiewać tak:

3. Zanim pośród betlejemskich wzgórz Czuwających spotka Anioł Stróż, Nim pastuszków pierwszych ujrzy Boży Syn; Pośpieszajmy razem śpiewać chwały hymn:

Nr 139.

Cicha noc (B)

J. Mohr (1792-1848)

1. Cicha noc, święta noc, Gwiazda lśni, wszystko śpi. Z oczu Marii odleciał sen. W świętej ciszy Boży Syn Leży na łonie jej, Leży na łonie jej.

2. Cicha noc, święta noc. Anioł sam głosi wieść Wśród pasterzy strzegących stad, Że zbawienia nastał czas, Bo narodził się Syn, Bo narodził się Syn!

3. Cicha noc, święta noc. Chryste, Twej łaski moc Grzech usuwa, rozprasza cień, Gdyż zaświtał nowy dzień W narodzeniu się Twym, W narodzeniu się Twym!

Nr 140.

Szukajcie Króla chwał (e)

sł. pol. P. Łozowski

1. Dopóki gwiazda znaczy szlak Samotnie w nocnym rodzie, Szukajcie, ludzie, Króla chwał Gdzieś w betlejemskim grodzie!

Refren: Bo jutro może stąd Odejdzie tam, gdzie lepszy ląd; Bo jutro może już Do Ojca wróci znów!

2. Dopóki nad wzgórzami cień Pasterskich nocnych zdarzeń, Szukajcie, ludzie, Króla chwał, Wśród serca swego marzeń!

3. Dopóki na niebiosach brzmią Anielskie chóry nocy, Szukajcie, ludzie, Króla chwał, Szukajcie Jego mocy!

4. Dopóki mędrcy dary swe Składają w kornej chwale, Szukajcie, ludzie, Króla chwał, Dopóki można znaleźć!

Nr 141.

Miasteczko małe (F)

Ph. L. Brooks (1835-1893)

1. Miasteczko małe, Betlejem, Spowite w nocne mgły, Ty śpisz spokojnym, cichym snem, Nad Tobą gwiazd rój lśni; Lecz wśród tych ulic ciemnych Jaśnieje dziwny blask, Bo w Tobie dziś spełniła się Zapowiedź Bożych łask.

2. Dziś się narodził Chrystus Pan! Tak brzmi anielska wieść, Gdy ludzie śpią, niebiosa lśnią, Śpiewając Jemu cześć. I wy, o gwiazdy, lśnijcie, Miłości głosząc cud; Na wysokościach Bogu cześć, A pokój na ten lud!

3. Jak cicho było w tamtą noc, Gdy Bóg nam Syna dał; Tak samo dziś Bóg z nieba śle Błogosławieństwa Swe. Nie słyszy żadne ucho cudownych kroków tych, Gdy Chrystus Pan przychodzi sam Do serc, by mieszkać w nich.

Nr 142.

Daleko w stajence (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Daleko w stajence narodził raz się Nasz Zbawca, Pan Jezus, dla ciebie i mnie; Z czystego wprost nieba rój gwiazd Jemu lśnił. Nasz Zbawca, Pan Jezus dla ludzi tu żył.

2. Gdy teraz pomyślę, jak żył tu Pan mój, Jak innych nauczał, usuwał trosk znój, To kocham Cię, Jezu; o, łaskawie spójrz: Chcę, abyś był ze mną dziś i zawsze już.

3. Bądź bliski mi, Panie, daj wiary mi moc, Że patrząc na Ciebie odmieniam swój los, Żeś teraz jest w niebie, żeś Władca i Król, Że wiecznie żyć z Tobą będę, Jezu mój.

Nr 143.

Król się rodzi (G)

sł. pol. P. Łozowski

1. W niebie zabrzmiała pieśń, Poprzez ziemię szła wieść, W ludzkich sercach grał hymn, Niebios wtórował rym.

Refren: Król się rodzi, nadchodzi, O, ziemio, twój Bóg! Pan się zjawia, objawia, Narody, wasz Bóg!

2. Gromki śpiew przerwał sen, Gwiazdy błysk rozdarł cień, W nocną ciszę wszedł blask, Do drzwi dnia pukał brzask.

3. Niech ten nocny śpiew brzmi Aż do końca mych dni! Niech ten nocny hymn gra! Niech powraca co dnia!

Nr 144.

Otwórzcie się podwoje bram (C)

1. Otwórzcie się szeroko, Podwoje świątyń bram! Król wieczny się przybliża, Zbawienie niesie nam! Któż jest tym Królem chwały?

To niebios możny Pan! W wierności On jest stały I z wszechpotęgi znan.

2. Otwórzcie się szeroko, Podwoje serca bram! Król wieczny się przybliża, Zbawienie niesie nam! Któż jest tym Panem chwały? To wiecznie wierny Bóg, Zastępów Pan wspaniały, W proch przezeń starty wróg.

3. Bądź chwała Tobie, Chryste, Niebieski Królu, nasz, Co z Ojcem, Duchem Świętym, Odwieczną chwałę masz! Królestwo Twoje w Tobie Opokę wieczną ma, Więc wieki Go nie zwalczą, Tak, jak od wieków trwa!

Nr 145.

Wśród morskich fal (D)

1. Wśród morskich fal, daleko, hen, łódź mała cicho mknie. Jej żagle z dala bielą się, Uczniowie płyną w niej. Wtem wiatr gwałtowny zerwał się Z poszumem lecąc w

dal, I mała łódź kołysze się Wśród morskich znika fal.

2. Wśród przestraszonej rzeszy tam był ktoś, kto cicho spał. To był tej garstki Mistrz i Pan. Wtem głos się słyszeć dał: „Giniemy! Kto wybawi nas?” Mistrz wstał i słowo rzekł. Wnet ucichł wiatr i fali szum, Spokoju nastał czas.

3. O ludu Pański, wszakżeś ty Niejeden stoczył bój I jeszcze groźne grzechu kry Czyhają na byt twój. Lecz ufaj, wszędzie z tobą Bóg, On zawsze wiedzie cię; Wśród życia burz i w czasie trwóg On chronić ciebie chce!

4. O Jezu, prośby nasze ziść, By każdy poznać mógł, Że byłeś z nami, jesteś dziś, Żeś Ty nasz Pan i Bóg! O, prowadź, Panie, dzieci Swe Wśród świata tego burz; Daj ujrzeć nam oblicze Twe I światło wiecznych zórz.

Nr 146.

Opowiedz mi o Jezusie (D)

1. Opowiedz mi o Jezusie, Wpisz każde z słów w serce me; Mów o tej wieści kosztownej, Co w lepszy świat wznosi mnie. Mów jak anieli śpiewali, Gdy Pana witali w głos; Gdy Jego moc wysławiali, Głosząc szczęśliwszy nam los.

Refren: Opowiedz mi o Jezusie, Wpisz każde z słów w serce me. Mów o tej wieści kosztownej, Co w lepszy świat wznosi mnie.

2. Powiedz mi dziś o Jezusie, O Jego wędrówki dniach; O przebaczeniu w Chrystusie I o zwycięstwie po łzach. Mów jak mam iść w ślady Jego I jak zwyciężać co dnia, Aż tu zwycięstwa od Niego Dusza nauczy się ma.

3. Mów mi, jak tam na Golgocie Skonał On wśród srogich mąk, Złożony w kamiennej grocie Wstał śmierci uszedłszy rąk! Mów, opisz miłość tę wielką, Co zbawić

grzeszników chce. Zgubionym nadzieję wszelką, Radość i pociechę śle!

Nr 147.

Rozkwitła róża biała (F)

1. Rozkwitła róża biała Na pędzie szlachetnym, Jak stara wieść podała, W rodzie Dawidowym. Bóg daje róży kwiat, Radości naszej źródło, Gdy świat spowiła noc!

2. Różyczka taka biała Słodyczy zapach ma, A blaskiem swym rozjaśnia W ciemności każdy krok. Człowiekiem, Bogiem był, Swą pomoc dał w trudnościach, Od śmierci wyrwał nas!

Nr 148.

Mistrzu, wichura szaleje (C)

1. Mistrzu, wichura szaleje I fale tak trwożą nas! Patrz, niebo się chmurzy, ciemnieje, Nadziei już promień zgasł! Zważ, Panie, że my giniemy, Już tonie nasza łódź! W każdej chwili na dno pójść możemy: Zbudź się, Mistrzu nasz, ach, zbudź!

Refren: Rzekł Zbawca: „Żywioły słuchają mnie: Ucisz się!” Choćby też szalała morska toń, Szatańska i ludzka groziła nam dłoń, Ucichną wnet burze, gdyż z nami Pan! On Panem żywiołów i Władcą sam! Bo wszystko się stanie, jak On chce! Serce me, ucisz się, Bo wszystko się stanie, jak On chce! Więc ucisz się!

2. Mistrzu, w rozterce i męce Do Ciebie wznosimy głos! Błagalnie wyciągamy ręce: Ach, odmień nasz przykry los! Pokusy nami targają I niszczą życia łódź. Ratuj nas, Panie, podaj dłoń Swoją I wiarę nam w sercach zbudź!

3. Mistrzu, już burza ustała I ucichł też wichru szał. Patrz, w słońcu przyroda lśni cała, Bóg w serce nam pokój wlał. Samych

nas, Zbawco nasz drogi, Nie zostaw w burzy dni: Niech nas wiedzie wciąż pokój Twój błogi, Już światło przystani lśni!

Nr 149.

Ptaszki mają swoje gniazda (D)

sł. pol. A. Smyk

1. Ptaszki mają swoje gniazda, Lisy chroni ciemny bór, Dziki zwierz przebywa w lasach, W jarach i na szczytach gór.

2. Tylko Jezus nie miał domu, Chociaż Panem ziemi był. Nie miał, gdzie by głowę skłonił, Skromnie i w ubóstwie żył.

3. Żyjąc tu na grzesznej ziemi Słał modlitwy w niebo tam; Stwórca nieba i Pan świata Pokrzepienia szukał sam.

4. W trudzie spędził życie znojne, Leczył chorych, słabych, mdłych; Wszędzie wszystkim był dostępny, Zmieniał serca ludzi złych.

5. Czemuż często się żalimy, Że niejasne drogi są? Zaufajmy Jezusowi, A On da nam łaskę Swą.

Nr 150.

O, Galileo z dawnych lat (Es)

1. O, Galileo z dawnych lat, Tyś znana jest na cały świat. Na ziemiach twych Pan uczył lud, Czyniąc niejeden Boski cud.

Refren: Galileo, dziś imię twe Do głębi wzrusza serce me! Ono nie zginie w biegu dni, Jak długo słońca blask się lśni!

2. Na wodach twych Pan w łodzi stał I ziarna prawdy w serca siał; Na ziemi twej niejeden cud Na sobie lud doświadczyć mógł.

3. O, Galileo, imię twe Nam zawsze drogie, miłe jest, Bo w tobie żył nasz Chrystus Pan, Spełniając Swój zbawienny plan!

Nr 151.

O głowo poraniona (a)

P. Gerhardt (1647-1676)

1. O głowo poraniona, Z boleści zlana krwią I cierniem uwieńczona, Złośnicy Ciebie lżą. O głowo, coś jaśniała Odblaskiem wiecznej czci, Lecz teraz wynędzniała, Bądź pozdrowiona mi.

2. Ach, coś wycierpiał, Panie! To wszystko za grzech mój! To ja Cię, Zbawco, ranię, To przestępstw moich rój! Spójrz na mnie, oto stoję! Na Boży czekam gniew! Zbaw mnie miłością swoją Przez Swą przelaną krew!

3. Serdeczne przyjmij dzięki, Najdroższy Zbawco mój, Za Twe krzyżowe męki, Za śmierć i krwawy znój. Już z Tobą chcę żyć Panie, I w Tobie spocząć chcę, A kiedy przyjdziesz w chwale, Wiecznością obdarz mnie!

Nr 152.

Stary krzyż (As)

sł. pol. A. Bajko

1. Tam na wzgórzu wśród skał Stary krzyż kiedyś stał, Symbol hańby, cierpienia i mąk. Lecz ja kocham ten krzyż, Gdzie mój Zbawca i Mistrz Swym oprawcom się oddał do rąk.

Refren: O, jak cenię ja stary ten krzyż! W nim ratunek ludzkości jest dan; Lgnij do niego, a w niebie ten krzyż Na koronę zamieni mi Pan.

2. Ale stary ten krzyż, Tak wzgardzony przez świat, Swą ofiarą pociąga mnie wzwyż; Bo mój Zbawca i Pan Zstąpił z nieba tu sam, Aby nieść na Golgotę ten krzyż.

3. Krwią zbroczony ten krzyż, Lecz pomimo to w nim Dziwne piękno wśród plam krwawych lśni; Bo na krzyżu tym Pan

Cierpiał męki i zmarł, Aby wieczne dziedzictwo dać mi!

Nr 153.

Przelałem Swoją krew (C)

1. Przelałem Swoją krew, Skonałem pośród mąk, Byś wieczny żywot miał Z przebitych moich rąk; Jam Swej nie szczędził krwi, A ty, co dałeś mi?

2. Wszak Jam na ziemi tej W ubóstwie, trudzie żył, Byś uczestnikiem chwał W Królestwie Ojca był; Jam tak ukochał cię, A ty, czy kochasz mnie?

3. Rzuciłem niebios tron I mego Ojca dom, By nieść twych grzechów krzyż, By nieść pociechę łzom; Jam twoje zmienił dni, A coś uczynił ty?

4. Nazwałem bratem cię, Od kar zbawiłem cię, Złożyłem okup Swój, by szczęście dać

ci tu; To wszystko dałem ci, A ty, co dajesz mi?

Nr 154.

Cudowny krzyż (D)

I. Watts (1674-I 708)

1. Gdy patrzę na cudowny krzyż, Na którym skonał Książę chwał, W pogardzie ziemskie skarby mam I grzesznej pychy stygnie szał.

2. O Panie, zetrzyj pychę mą, Przez śmierć Swą, Zbawco, pomóż mi! To wszystko, czym mnie wabi świat, Chcę dać za łaskę Twojej krwi.

3. O, jakiż na Swym krzyżu Pan Z miłości dla nas cierpiał ból! Czyż nad korony Jego cierń Wspanialszy wieniec miał gdzieś król?

4. Ach, cóż Ci w zamian, Chryste, dam, Czyż godne Ciebie dary mam? Za taką

miłość spłacę dług, Gdy całą duszę Tobie dam!

Nr 155.

Spójrz na Golgoty wzgórze (Es)

1. Spójrz, na Golgoty wzgórzu, tam, Największy cud się stał! Tam Zbawcą stał się Boży Syn, Za grzesznych życie dał!

Refren: Jak dobry jest Zbawiciel nasz! Z Nim zawsze błogo być, Spoglądać wciąż na Jego twarz I w łasce Jego żyć!

2. Choć mało świat pojęcia ma Jak wiele cierpiał On, Wystarczy mi już ufność ta, że za mnie poniósł zgon.

3. Nasz Jezus zmarł, by zbawić nas, Odpuścić grzechy nam, I przez Swą śmierć wprowadzić wraz Do Swych niebieskich bram.

4. By zbawić nas od naszych win Zbawiciel życie dał; On chce, by każdy życie w Nim I wieczne szczęście miał!

Nr 156.

Twą własnością chcę być, Panie (B)

1. Tysiąckrotnie pozdrowiony Bądź mi Jezu, Zbawco mój, Żeś był za mnie umęczony, Znosząc krwawych cierpień znój. Żeś Ty z śmiercią stoczył bój O zbawienie, żywot mój, Żeś Ty z śmiercią stoczył bój O zbawienie, żywot mój.

2. Uzdrów mnie, Lekarzu duszy, Ulecz, co schorzałe, mdłe; Zabierz boleść, co mnie kruszy, Grzechu jad, co trawi mnie, Owoc Adamowych win I mój własny, grzeszny czyn, Owoc Adamowych win I mój własny, grzeszny czyn.

3. Wyryj krwawe rany Swoje, Zbawicielu, w sercu mym, Bym przez całe życie moje Miał je przed obliczem swym. Omyj mnie sam świętą krwią, Bym już był własnością Twą, Omyj mnie sam świętą krwią, Bym już był własnością Twą.

Nr 157.

Na Golgotę, duszo, śpiesz (C)

1. Na Golgotę, duszo, śpiesz, Stań pod krzyżem Zbawiciela. W swoim żalu tym się ciesz, Że Bóg przezeń łask udziela. Tam rozważaj Zbawcy zgon, Żyć i cierpieć chciej jak On.

2. Patrz, na krzyżu cierpi Pan, Znosi ból i pohańbienie, Krwią płynącą z świętych ran Płaci nasze odkupienie. Ciężki z śmiercią tocząc bój Kona w mękach Zbawca mój.

3. Cóż Ci, Zbawco, za to dam? Żeś odkupił mnie grzesznego? Nic nie pragniesz od nas sam, Oprócz serca skruszonego. Weź je,

Panie, obudź w nim Życie nowe Duchem Swym!

4. Niech mnie Twej miłości moc W smutku krzepi najłaskawiej, A gdy przyjdzie śmierci noc, Niech mnie łaska Twoja zbawi. Kto przez rany zbawion Twe, Może rzec: „Spełniło się!”

Nr 158.

Chrystus Pan opuścił niebo (B)

B.B. McKinney

1. Chrystus Pan opuścił niebios sławę I przyszedł na świat, by zbawić nas. Wieniec z cierni ranił Jego głowę, Niósł na krzyż ciężar win i naszych zmaz.

Refren: On teraz żyje w sławie Swej, Bo śmierć zwyciężył, grzech, szatana moc, I czeka, bym na ziemi tej dla Niego żył dzień i noc.

2. On wstał z martwych jak zwycięzca sławny I będzie nim już po wszystek czas. On sam przyjdzie spełnić ślub Swój dawny,

By wziąć z tej ziemi wszystkich Swoich wraz.

3. Pójdź Doń, duszo, coś przez grzech związana, Z rąk Jego zbawienie, pokój bierz! I za ciebie święta krew przelana, Przyjdź więc Doń i w moc śmierci Jego wierz!

Nr 159.

Jezus zmartwychwstał (C)

sł. pol. A. Kosowska

1. Jezus Chrystus zmartwychpowstał! Alleluja! Pusty grób na ziemi został! Alleluja! Wszechświat niesie Jemu cześć: Alleluja! Najpiękniejsza z wszystkich pieśni: Alleluja!

2. Wczoraj oddał za mnie życie: Alleluja! Dziś króluje mój Zbawicie1. Alleluja! Chcę żyć wiecznie razem z Nim. Alleluja! Dla mnie Pan swe drzwi otworzył! Alleluja!

3. Jezus mówi: Wkrótce przyjdę! Alleluja! Na spotkanie Zbawcy wyjdę. Alleluja! Chodźmy razem, to nasz Pan! Alleluja! Alleluja! Pan przychodzi! Alleluja!

Nr 160.

Porzucił grobu cień (B)

1. Porzucił grobu cień Jezus, mój Zbawca! Święci triumfu dzień Jezus, mój Pan!

Refren: Pusty już grób, Zbawca mój Dziś zwycięski z śmiercią stoczył bój! Z grobu powstał Jezus, spłoszył śmierci noc, Po wiek wieków rządzi, wrogów skruszył moc. Żyje Pan! Żyje Pan! Alleluja; żyje Pan!

2. Czuwa daremnie wróg; Jezus mym Zbawcą! Możnie zwyciężył Bóg: Jezus, nasz Pan!

3. Śmierć nas nie zdoła zmóc, Jezus, nasz Zbawca! Chrobry zwyciężył wódz, Jezus, nasz Pan!

Nr 161.

Do nieba wszedłeś, Chryste (g)

sł. pol. A. Smyk

1. Do nieba wszedłeś, Chryste Panie, W koronie chwały zasług Swych, I moje serce nie ustanie Wciąż dążyć tam do mieszkań Twych. Ja tu pielgrzymem wolę być, By tam już w Twym Królestwie żyć.

2. Do nieba wszedłeś przemieniony, Lecz wpierw powstałeś z śmierci snu. Tak duch mój ma być odnowiony, By nie podlegał więcej złu. Jezusie, odrodź serce me, Daj ujrzeć wnet oblicze Swe!

3. Za Tobą patrzę okiem wiary W Twe niebo, gdzie jest szczęścia zdrój. Me serce obdarz Twymi dary, Bym żył dla Ciebie, Jezu mój! Sam otwórz w niebo drogę mi I prowadź mnie do raju drzwi!

4. Wnet w wspaniałości tu powrócisz Tak, jak odszedłeś z ziemi tej, I w rzeczywistość

sen obrócisz: Dziedzictwo dasz nam z łaski Swej. Nim przyjdziesz, w wierze każesz żyć I w gotowości stałej być.

Nr 162.

Ja wiem, że Zbawca żyje (Des)

1. Ja wiem, że Zbawca żyje mój I w niebie miejsce chce mi dać, Gdy tylko skończę ziemski bój Z Nim w chwale wiecznie będę trwać.

Refren: Gdy więc mnie wabi świat ten zły I serce me z tęsknoty drży, Wiem, że gdy miną krótkie dnie, Do domu Swego wezwie mnie, Wiem, że gdy miną krótkie dnie, Do domu Swego wezwie mnie!

2. O Zbawcy wciąż me serce śni, Wszak On oczyścił z grzechu mnie! Ja czekam wciąż, aż powie mi: Chodź dziecię, Pan już woła cię!

3. O, jak wspaniały Jego czyn! W zdumieniu patrzę na ten cud! Mój Jezus mnie uwolnił z win I cierpiał tyle za Swój lud!

4. Wiem też, że Jezus przyjdzie wnet, Nadchodzi szybko chwila ta, Gdy uwolniony z ziemskich bied Pieśń wzniosę tam, gdzie jest mój Bóg!

Nr 163.

Zmartwychpowstał nasz Pan (C)

1. Zmartwychpowstał, zmartwychpowstał już nasz Pan! I odziany szatą chwały Do niebieskich dąży bram; I odziany szatą chwały Do niebieskich dąży bram.

2. Wywyższony ponad gwiazdy Jego tron! Zsyła chętnie nam Swe dary, Wieczną tarczą tylko On; Zsyła chętnie nam Swe dary, Wieczną tarczą tylko On.

3. Niech nikt nie drży, Zbawca mówi wszystkim wraz: „Żyję oto i żyć będę,

Życiem też obdarzę was!” „Żyję oto i żyć będę, Życiem też obdarzę was!”

4. Zmartwychwstaniem, zmartwychwstaniem cieszę się! Wnet zobaczę mego Zbawcę, Gdy obudzić przyjdzie mnie! Wnet zobaczę mego Zbawcę, Gdy obudzić przyjdzie mnie!

Nr 164.

Radosna pieśń (Des)

1. Nasz Arcykapłan zbliża się, Miłości pełen Jezus. Pociechę chorym duszom śle Jedyny Zbawca, Jezus.

Refren: Pieśń radosna wokół brzmi, Jest to pieśń ku Jego czci! Śpiewaj duszo także ty: Jezus, Jezus, Jezus!

2. Zgładzone winy nasze są, Bo za nie cierpiał Jezus. Do nieba nas przez mękę Swą Prowadzi dobry Jezus.

3. Na krzyżu gorzki poniósł zgon, Baranek Boży, Jezus, By mi zgotować w niebie tron, Miłuję Cię, mój Jezu!

4. Dziś z głębi serc Mu nieśmy cześć, Bo godzien chwały Jezus, I tę radosną głośmy wieść, Że z nami jest nasz Jezus!

5. Nadejdzie wkrótce błogi dzień I przyjdzie w chwale Jezus. Będziemy wiecznie patrzeć Nań, Nam niebem będzie Jezus!

Nr 165.

Zbawicielu, Tyś za mnie zmarł (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Jezu Zbawicielu, wszak Tyś za mnie zmarł, Mocą krwi Swej świętej Tyś me grzechy starł; Przez krzyż na Golgocie dałeś życie nam, A dziś dla nas w niebie pośredniczysz sam.

2. Tam w świątyni w niebie, gdzie tron łaski lśni, Głos Jezusa słychać, jakże słodko brzmi: „Przebacz, Ojcze, przebacz, za lud błagam Swój, Ja Swą krew przelałem, dałem żywot Mój”.

3. Długo już czekamy w wierze każdy dzień; Przyjdź nasz Zbawicielu, dolę grzechu zmień, Skróć cierpienia, trudy, zbaw od grzechu skaz, Zabierz nas do Siebie, zabierz wszystkich wraz!

4. Czas tak szybko mija jak słoneczny cień, Wnet Zbawiciel przyjdzie, świta już ten dzień. Żyjmy więc jak Jezus, święcie tak jak On, Wiernie Jemu służmy, wiernie aż po zgon!

Nr 166.

Z głębokiej nędzy wołam (G)

M. Luter (zm. 1546)

1. Z głębokiej nędzy, z grzechu dna, Do Ciebie wołam, Panie: Racz z nieprzebranej

łaski Swej Wysłuchać me błaganie! Bo jeśli każdy ludzki błąd Pod sprawiedliwy weźmiesz sąd, Któż wtedy się ostoi?

2. Jedynie pośrednictwo Twe I łaska zbawić może; Nie ludzka moc, nie czyny me: Wyznaję to w pokorze. Bo czymże ja mam chlubić się? Jak liść przed Tobą ciągle drżę I łaski błagam Twojej.

3. Choć mnie przytłacza ogrom win, Możniejsza łaska Twoja; Tyś, Chryste, Pośrednikiem mym I w Tobie ma ostoja. Tyś Arcykapłan, proszę Cię, Od grzechów moich oczyść mnie I łaską obdarz Swoją!

Nr 167.

Patrz, jak twój Zbawca prosi (G)

1. Patrz, jak twój Zbawca u tronu tam prosi, Tak bardzo ukochał On ciebie i mnie; Błagalne modlitwy do Boga zanosi, Bo kocha grzesznika, więc wstawia, się zań.

Refren: Za ciebie On prosi i za mnie On prosi, Za wszystkich On prosi, Bo kocha On nas!

2. W niebie mam Ojca miłości pełnego, On dał mi nadzieję żywota i raj; Wnet wyrwie mnie z tego padołu nędznego! I ty się na rękach miłości wznieść daj!

3. Zbawca mnie cieniem Swych skrzydeł zakrywa, Pokojem napełnia On dziś serce me; On sprawiedliwości mnie szatą okrywa I tobie z miłości tę szatę dać chce!

Nr 168.

O Jezu, przyjmij od nas cześć (F)

1. O Jezu, przyjmij od nas cześć Za pośrednictwo Twoje, Za tę cudowną, zbawczą wieść I łask niebieskich zdroje. Na Ojca zew przelałeś krew, Z miłości życie dałeś I niebo nam zjednałeś!

2. Kłaniamy się w głębokiej czci, A lud Twą krwią nabyty Zanosi „Alleluja” Ci, Boś za nas był zabity. Dlatego chciej z litości Swej Za nami stale prosić, Do Ojca modły wznosić.

3. Jezusie miły, zasiej w nas Nasienie Słowa Twego, By ono w dobry i zły czas Chroniło nas od złego. Ty, Jezu, sam dopomóż nam Bez grzechu żyć dla Ciebie Na ziemi tu i w niebie!

Nr 169.

Gdy nas niebios Sędzia zważy (F)

1. Gdy nas niebios Sędzia zważy Na Swych szalach w sądu dzień, Czy my wszyscy młodzi, starzy, Ostoimy się przed Nim?

Refren: Na szalach prawdy zważy cię Sędzia dobrotliwy! On zważy ciebie, zważy mnie, Sędzia sprawiedliwy!

2. Czy nas wezwie w niebios progi Jako wierne dzieci Swe? Czy też wyda wyrok srogi I potępi sługi złe?

3. Czy na Jego głos zważamy W ten zbawienny łaski czas? Albo przyjąć Go zwlekamy, Aż zagłada spotka nas?

4. Więc się módlmy i czuwajmy, Dbajmy o zbawienie swe; Kornie Zbawcy dziś szukajmy, Prośmy, by zmiłował się!

Nr 170.

Tam w przybytku chwały (Des)

sł. pol. A. Smyk

1. Tam w przybytku wiecznej chwały Oręduje Chrystus Pan. Kto do Niego dzisiaj przyjdzie, Temu pokój będzie dan. Jezus jedna grzesznych z Bogiem, Zbawia tych, co w grzechach brną, Sercu pokój daje błogi, Zmywa grzechy świętą krwią.

Refren: Przyjacielu, przyjdź Doń dzisiaj, Przyjdź i bierz zbawienie swe. On cię przyjmie, uszczęśliwi, Bo On wszystkich zbawić chce!

2. Druhu, Jezus ciebie wzywa, Usłysz Jego słodki zew. Niech i w twoim sercu tęsknym Wzejdzie prawdy Bożej siew. Zbawca pragnie ciebie zbawić, Przyjdź do Niego póki czas; W Nim jest radość, odpuszczenie, Więc na łaskę Jego zważ.

3. Już niedługo Jezus skończy Pośredniczą służbę Swą, Wyda wyrok sprawiedliwy, By zatracić grzech i zło. Dzisiaj jeszcze czas zbawienia, Jeszcze dziś głos Jego brzmi; Jutro Jezus może zamknąć Pośrednictwa Swego drzwi!

Nr 171.

Niewinny Baranku Boży (Es)

1. Niewinny Ty, Baranku Boży, O Jezu, któryś zbawił świat! Już teraz nic nas nie zatrwoży, Boś Ty nasz Pan i Tyś nasz Brat.

2. Tyś długi moje Bogu spłacił, Zgładziłeś grzechów mnogich rój; Wróciłeś mi, com był utracił: Sprawiedliwości Bożej strój!

3. Twa sprawiedliwość, szata strojna, Przed Bogiem w niej ostoję się. Twe rany, moja twierdza zbrojna, W niej duszy wróg nie zmoże mnie.

4. Nie z mej zasługi i godności, I mimo wielkich moich win, Dziedzicem znowu z Twej miłości Zostaję, marnotrawny syn.

5. Arcykapłanie mój jedyny, Tyś prawdą, drogą, życiem mi! Złamane przez ciemności syny Przymierze przywróciłeś mi!

Nr 172.

Już zaczął się sąd (Des)

1. Już zaczął się sąd, otwarto też księgi; Jak uroczysta chwila ta! Z każdego słowa, czynu, przysięgi, Tam każdy człowiek rachunek zda!

Refren: Bracie, czy ty ostoisz się, Gdy Bóg na sąd wnet wezwie cię? Czy pielęgnujesz grzechy skryte, Czy Zbawcy krew obmyła cię?

2. Sądzeni są najpierw ci, co zasnęli, Według żywota księgi tej; Wnet przyjdzie czas, by żywi stanęli, Czy twoje imię jest także w niej?

3. Dokładny ten sąd, dokładne badania Objawią cały żywot twój. Więcej nie będzie już odwołania, Gdy Sędzia, Bóg, wyda wyrok Swój!

4. Ten błogosławiony, kto się ostanie W czasie, gdy sądzić będzie Bóg Myśli i słowa oraz działanie; Boga więc proś, byś się ostać mógł!

Nr 173.

Pomyśl tylko, droga duszo (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Pomyśl tylko, droga duszo, Że nas wszystkich czeka sąd, Że Bóg Sędzia ważyć będzie Każdy grzech i każdy błąd.

2. Według czynów Bóg zapłatę W sądu dzień każdemu da; Wiernie wszystkich On osądzi, Bo On myśli serca zna.

3. Więc nie zwlekaj, droga duszo, Bóg cię do pokuty zwie; Nim nadejdzie ów dzień sądu, Z Bogiem swym pojednaj się.

Nr 174.

Mój Zbawca woła (Es)

1. Mój Zbawca woła sam: „Pójdź do mnie, dziecię me, A Ja ci pokój dam, Daruję winy twe!”

Refren: Jezu, Zbawco mój, Z serca proszę Cię, Wciąż mnie wodą życia pój I z grzechów oczyść mnie.

2. Twa, Panie, droga krew, Twa męka i Twój krzyż Na wieki zbawią mnie, Wprowadzą w niebo, wzwyż.

3. A kiedy wiernych Swych Zabierzesz w górę tam Weź mnie do dziatek Twych, Do niebios wprowadź bram!

4. A gdy u tronu raz Wśród Twoich stanę rzesz, Spraw, bym po wieczny czas Wysławiać mógł Cię też.

Nr 175.

Okrzyk przenikliwy ogarnia świat (Es)

1. Już okrzyk przenikliwy Ogarnia świata krąg, To z nieba głos żarliwy Oznajmia ludziom sąd. Dla wiernych brzmi

przestroga, By tylko Stwórcę czcić, Miłować swego Boga I w Nim swój żywot skryć.

2. Poselstwo krok za krokiem Przez świat ten szybko mknie, Ostrzega lud przed smokiem I do pokuty zwie. Anieli dwaj już kroczą I trzeci śpieszy się, By zew ogłosić z mocą, Nim sądu przyjdzie dzień.

3. Dziś bieży w szybkim pędzie Poselstwo przez ten świat I wzywa ludzi wszędzie, By strzegli Bożych rad. Poselstwo i do twego Dziś serca puka też, Więc porzuć drogę złego, Ratować życie śpiesz!

Nr 176

Zbawienia drogę Jezus otworzył (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Zbawienia drogę do niebios drzwi Jezus przez krzyż Swój otworzył mi, I wszedł do nieba z najświętszą krwią, By zbawić duszę mą.

Refren: Łaskę wielką Jezus grzesznym śle, Pośredniczy On i zbawia mnie. W Najświętszym służy w świątyni chwał, Chce, bym w Nim życie miał!

2. Mój Arcykapłan, Król mój i Pan, Dziś wykonuje zbawienia plan: Jedna lud z Bogiem, ciebie i mnie, Wszystkich On zbawić chce.

3. Wkrótce się zamkną świątyni drzwi, Nikt nie skorzysta z Jezusa krwi. Dopóki trwa więc zbawienia czas, Przyjdźmy Doń wszyscy wraz!

Nr 177.

Wkrótce się czas łaski skończy (Es)

1. Wkrótce się czas łaski skończy I ustanie z grzechem bój. Przyjdzie Jezus, nasze słońce, Czyś już gotów, bracie mój?

Refren: Czyś gotowy już? Czyś gotowy już? Zbawca Twój chce zbawić z grzechu cię! Czyś gotowy już? Czyś gotowy już? Więc nie zwlekaj dłużej, nawróć się!

2. Wkrótce trąby głos usłyszysz, Bóg na sąd Swój wezwie cię! Więc dlaczego się nie śpieszysz Zmienić grzeszne życie swe?

3. Kto tu grzechu nie zwycięży, Z Bogiem nie pojedna się, Wyrok zguby swej usłyszy, Straci wieczne życie swe!

4. Pełnię łaski, przebaczenie Jeszcze dziś Bóg daje ci; Porzuć grzech, a weź zbawienie, Dziś się oczyść w Zbawcy krwi!

Nr 178.

Zbudźcie się! (C)

1. „Zbudźcie się!” — tak ci wołają, Co w świętym grodzie straż trzymają. „Syjonie, północ Porzuć sny! Oblubieniec twój

nadchodzi, Zbawienia dzień się w blaskach rodzi. O, panny mądre, gdzieście wy? To Pan! Ocknijcie się I weźcie lampy swe! Alleluja! Już godów czas Pan wzywa was! Pośpieszcie Zbawcę witać wraz!”

2. Serca rozbudzonej rzeszy Wołanie straży świętej cieszy; Powstaje Syjon, zdobi się. Z niebios schodzi Pan wspaniały, łaskawy, pełen prawdy, chwały. Promienne blaski Swoje śle. O, Jezu, do nas zejdź! Korono chwały świeć! Ach, wiedź nas, wiedź, Ty Zbawco sam, Do niebios bram, Weselną ucztę gotuj nam!

3. „Święty!” — lud Ci śpiewa cały, Aniołów zewsząd brzmią chorały I słodkich lutni dźwięczy ton. Z pereł Twego miasta bramy, Tam niebian gronem otaczany Wyniosły Twój i święty tron. Czyż zgłębi rozum mój Majestat, Boże, Twój? U tronu chwał tam rzesza Twa Hymn wieczny gra Na Twoją cześć: „Alleluja!”

Nr 179.

Łaski strumienie (C)

Ch. Bruce

1. Panie, wysłuchać modłów chciej! Tylko Tyś naszą siłą. Łaski strumienie na nas zlej, Ujrzeć daj nam jeszcze dziś:

Refren: Łaski strumienie, Strumienie żywe! Twoich łask strumienie Ześlij jeszcze dziś!

2. Panie miłości, na nas bacz, Kornie prosimy Ciebie. W sercu przeszkody zniszczyć racz, Otwórz serc drzwi jeszcze dziś.

3. Panie, wierzymy w moc Twych słów; Spełnij Swe obietnice: Łaski strumienie ześlij znów, Dajże nam pić jeszcze dziś.

Nr 180.

Wesel się córko syjońska (G)

sł. pol. A. Mielczarek

1. Wesel się bardzo, syjońska córko, Król twój przychodzi do ciebie! Przed Panem grzeszna ziemio, umilknij, Przed sprawiedliwym, zwycięskim.

Refren: Prośmy o Ducha, deszcz Ducha Świętego, Niech spłynie na nas obficie! Pan Jezus blisko, wyjdźmy naprzeciw, Duch Święty siły nam doda!

2. Nie dzięki mocy, nie dzięki sile, Na nic tu ludzkie wysiłki, Bo tylko z Świętym Duchem działanie Da ewangelii zwycięstwo.

Nr 181.

Dziedzicu niebios (B)

1. Dziedzicu niebios, dlaczego w uśpieniu Spędzasz swój czas, gdy tak blisko jest raj? Zbudź się i czuwaj tu w swym uzbrojeniu;

Pan wkrótce przyjdzie, w czujności więc trwaj!

2. Dziedzicu niebios, jak możesz się wahać? Wielką nagrodę ci Zbawca dać chce; Wstań i przygotuj się Pana powitać, Który już wkrótce wśród chwał zjawi się!

3. Nie daj się wiązać przez ziemskie marności, Bowiem blask świata przemija jak cień; Wyrwij się z grzechów swych i złych skłonności, Bądźże gotowy na wielki ten dzień!

4. Serce dla Pana zachowaj w czystości, W przybytek chwały niebieskiej wejść chciej, Zbawca ci szatę Swej sprawiedliwości Daruje z łaski, nadzieję tę miej!

Nr 182.

Nasz Pan przychodzi (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Nasz Pan przychodzi! Niech ta wieść Od dziś wypełnia życia treść; Więc zawsze, wszędzie, tu i tam, Niech brzmi ta wieść: „Przychodzi Pan!”

Refren: Nasz Pan przychodzi! Niech ta wieść Od dziś wypełnia życia treść, Od dziś wypełnia życia treść!

2. Nasz Pan przychodzi! Niechaj mi Ta pieśń po całym świecie brzmi. Niech nikt już dziś nie smuci się, Zanieśmy ludziom wieści te.

3. Nasz Pan przychodzi! Pewne jest, On będzie sądził, Jemu cześć. A ten, kto wąską ścieżką chce Iść w życiu, ten ostoi się.

4. Ta ziemia dzisiaj fałszem brzmi Miast Bogu śpiewać pieśń ku czci, Lecz wkrótce z niebem złączy się, Ku górze wznosząc hymny swe.

Nr 183.

Tuż u drzwi (F)

1. Żywota Książę tuż u drzwi, To On, Przyjaciel nasz i Pan. Dzień przyjścia Jego już się Iśni, Zbawienie niosąc nam.

Refren: Tuż u drzwi, tuż u drzwi, Już głos trąby archanioła brzmi! Jezus idzie, Jezus idzie W blasku chwały i we czci!

2. Zwiastują różne znaki nam I świadczył już niejeden cud, Że wkrótce przyjdzie znów nasz Pan Po Swój wybrany lud.

3. Na świecie pełno smutku, zła, Trwałego szczęścia nie ma tu. Nam Jezus wieczne szczęście da, Więc wiernie służmy Mu!

4. Ojczyznę nową da nam Pan, Gdzie pokój, radość, pełnia łask; Tam szczęsny będzie już nasz stan Po wieczny, wieczny czas!

Nr 184.

Przyjdzie Pan! (B)

1. Nieznany jest dzień, W którym przyjdzie znów Pan. Że bliski czas ten, Znaki zwiastują nam. Pan przyjdzie wśród lśnień Po Swój wierny lud, Lecz w nieznany nam dzień.

Refren: Przyjdzie Pan! Więc czuwajmy, w Nim trwajmy Przyjdzie Pan! Alleluja! Alleluja! Przyjdzie w chwale wśród lśnień Po Swój wierny lud, Lecz w nieznany nam dzień!

2. Patrz, prawdy lśni blask I zbawienie dla dusz, Bo moc Jego łask Świadczy, że wkrótce już Powróci nasz Pan! Więc w czujności trwaj, Duszo, serce Mu daj!

3. Czuwajmy co dnia, W lampach ogień niech lśni! Wnet Jezus nam da Błogie, szczęśliwe dni. Zbawienia dzień tuż, Więc nie zwlekaj wciąż, Czas ostatni to już!

Nr 185.

Trąbcie wokoło (A)

1. Trąbcie wokoło, niech zew wszędzie brzmi: Wkrótce już przyjdzie nasz Pan! Radość w obliczach wierzących niech lśni: Już wkrótce przyjdzie nasz Pan!

Refren: Przyjdzie nasz Pan, przyjdzie nasz Pan! Już wkrótce przyjdzie nasz Pani

2. Góry dolinom podajcie ten zew: Wkrótce już przyjdzie nasz Pan! Niech na tej ziemi brzmi radość i śpiew: Już wkrótce przyjdzie nasz Pan!

3. Fale eteru roznieście tę wieść: Wkrótce już przyjdzie nasz Pan! Burze i wichry rozgłoście tę treść: Już wkrótce przyjdzie nasz Pan!

4. Znaki na ziemi zwiastują nam wszak: Wkrótce już przyjdzie nasz Pan! Na niebie głosił niejeden już znak: Już wkrótce przyjdzie nasz Pan!

5. Wojny na świecie dowodem dziś są: Wkrótce już przyjdzie nasz Pan! Trzej

aniołowie poselstwo to ślą: Już wkrótce przyjdzie nasz Pan!

Nr 186.

Wkrótce przyjdzie nasz Zbawca (G)

1. Wkrótce przyjdzie nasz Zbawca i Pan Z wielką chwałą po wierny Swój lud; Wziąć nas z ziemi skalanej przez grzech I wprowadzić w niebieski Swój gród.

Refren: Przyjdź już wnet, Zbawco nasz, Z utęsknieniem czekamy Cię już! Zabierz nas z ziemi tej, Do ojczystych niebieskich wiedź wzgórz!

2. Świta już szczęśliwości ten dzień, Gdy Zbawiciel da ujrzeć Swą twarz! Wszelki smutek wnet spadnie nam z serc; Przyjdź, o Jezu, i szczęściem nas darz!

3. Przyjdź już wnet, Zbawicielu Ty nasz, My na Ciebie czekamy co dnia; Zbaw nas, Jezu, od smutku i łez, Weź nas tam, gdzie już radość wciąż trwa!

Nr 187.

Przyjdzie znowu Pan (C)

1. Przyjdzie znowu Pan w obłokach, Który życie za nas dał; Z niezliczonym niebios wojskiem Wśród triumfu i wśród chwał. Alleluja! Jezus przyjdzie zbawić nas! Alleluja! Jezus przyjdzie zbawić nas!

2. Potem ujrzy wszelkie oko Majestatu Jego blask; Wróg strwożony tym głęboko Będzie drżał przed Panem łask. Wszyscy ludzie ujrzą Zbawcę w Jego czci! Wszyscy ludzie ujrzą Zbawcę w Jego czci!

3. Niebo, ziemia wnet przeminą W ostateczne sądu dnie, Przeciwnicy Pańscy zginą, Kiedy ujrzą grzechy swe. Bóg grzeszników wnet osądzi w niebie Swym. Bóg grzeszników wnet osądzi w niebie Swym.

4. Króluj, Jezu, nam wspaniale, Niech trwa wiecznie Twoja cześć! Chcemy zawsze ku Twej chwale Nasze hołdy Tobie nieść! Przyjdź, o Jezu, weź i nas w Królestwo Swe! Przyjdź, o Jezu, weź i nas w Królestwo Swe!

Nr 188.

Znaki prorocze (C)

1. Znaki prorocze ostrzegły ten świat, Ze już nie-wiele do końca jest lat. Długo pielgrzymi trzymają swą straż, Wykrzykują wciąż w nadziei: Przyjdź Zbawco nasz!

Refren: Wieść już po ziemi i morzach brzmi: Jezus wnet przyjdzie, On jest już u drzwi! Raduj się, duszo, i lęk wszelki złóż; Wołaj: Przyjdź i weź nas, Panie, przyjdź, Zbawco już!

2. Ze znaków tych pielgrzym cieszy się dziś, Bo z każdym dniem bliżej do niebios drzwi. „Czuwaj mój sługo”, przestroga

wciąż brzmi, Bo już świta ranek, to ostatnie są dni!

3. Każdy na nowo podnosi się znów, Sięgnie do celu na zew Pańskich słów. Kto Zbawcy poddał swe życie i dom, Ten przez bramę z perły wejdzie w Ojcowski dom!

Nr 189.

Powstańcie chrześcijanie (As)

1. Powstańcie chrześcijanie, Gdy zbliża się wasz Król! Więc wyjdźcie na spotkanie, On wasz uleczy bó1. „Hosanna!” Mu śpiewajcie Wesoło z wszystkich stron I Pana powitajcie, Wszak waszym Zbawcą On.

2. Powstańcie zasmuceni, Bo Król przed drzwiami jest Niedolę waszą zmieni I ból usunie z serc. On smutek wasz ukoi, On otrze wszelkie łzy I rany wszelkie zgoi, I zdejmie ciężar zły.

3. Powstańcie, wy, ubodzy, Wszak Król ten o was dba, Wy sercu Jego drodzy, On wam

Królestwo da! Nasz Pan nadzieją błogą Obdarzyć wszystkich chce; On pewną wiedzie drogą, Wskazując ślady Swe.

4. O, możny nasz Hetmanie, Wnet zjaw się z niebios bram, Skróć grzechu panowanie I przybliż wieczność nam. Niech wkrótce świat ten cały Już Ciebie zacznie czcić! O, przyjmij nas do chwały, Nie zwlekaj, szybko przyjdź!

Nr 190.

Szybko mija życia czas (Es)

1. Jak sen mijają życia dnie, Uchodzi szybko czas: Już z rana cień swój wieczór śle I grób wnet woła nas.

Refren: Szybko mija życia czas, Do wieczności zbliża nas. Wzejdzie wnet ostatni dzień I nasz Zbawca zjawi się!

2. Przeminą szybko lata, dni, I świata tego czar; Więc nim się zamkną łaski drzwi, Zbawienia przyjmij dar!

3. Kto Bogu tu poświęca się, Unika drogi zła, Ten mądrze spędza życie swe, Nadzieję pewną ma.

4. Dopomóż mi, o Zbawco mój, Tak przeżyć życie swe, Byś Ty, gdy przyjdziesz po lud Swój, Do raju wziął też mnie!

Nr 191.

Być może nad ranem (C)

H. B. Turner (1852)

1. Być może nad ranem, gdy jutrznia zabłyśnie I promień słoneczny przez mgły się przeciśnie, Ukaże się Jezus jaśniejszy nad słońce, By z ziemi wziąć Swój wierny lud.

Refren: W ten pełen szczęścia dzień Lud Boży zaśpiewa tę pieśń: Jezus idzie! Alleluja! Alleluja! Amen. Alleluja! Amen.

2. Być może z wieczora lub też o północy, W wielkości Swej chwały, potęgi i mocy, Zbawiciel nasz przyjdzie w promiennej światłości, By zabrać stąd Swój wierny lud.

3. O jakąż radością by serca nam drżały, Gdybyśmy za życia witali Go w chwale Ni ból, ani łzy nie dosięgną nas więcej, Gdy weźmie Pan z ziemi Swój lud.

4. Ach, cóż to za szczęście wejść tam bez cierpienia, Podziwiać wspaniałość anielskiego pienia! I śpiewać hymn chwały, wdzięczności serdecznej, Że wziął Pan do Siebie Swój lud!

Nr 192.

Kiedyż ujrzę Pana (e)

sł. pol. R. Chalupka

1. Kiedyż, kiedyż ujrzę Pana i rządzić będę z Nim? Kiedyż będę gościem na weselu Pana? I kiedyż z wiecznych źródeł tę miłość będę pił? Kiedy będę gościem na weselu Pana?

Refren: O, chwała Mu Uniosę się do nieba wzwyż, Gdy usłyszę trąby dźwięk w piękny ranek.

2. Przywdziej z wiarą zbroję miłości i nadziei hełm, A usłyszysz trąby dźwięki w piękny ranek. A gdy się walka skończy, On weźmie w górę cię I usłyszysz trąby dźwięki w piękny ranek.

3. Nasze oczy ujrzą nagle cudowną Zbawcy twarz, Kiedy zabrzmią trąby dźwięki w piękny ranek. Nasze nogi już nie zbłądzą, przez wieczność będą szły, Kiedy zabrzmią trąby dźwięki w piękny ranek.

4. Nasze uszy się zachwycą, anielski zabrzmi chór, Gdy usłyszą trąby dźwięki w piękny ranek. Nasze usta zaczną wielbić, bo

Jezus Królem jest, Kiedy zabrzmią trąby dźwięki w piękny ranek.

Nr 193.

Przyjdź w blasku chwały (B)

1. Przyjdźże do nas w blasku chwały, Wspaniałości wiecznej Swej! Gdyż przed Tobą zbór Twój cały Pragnie stanąć w chwale Twej. Choć przed tronem Przedwiecznego Skarży szatan w dzień i w noc, Lecz przez krew naszego Zbawcy Zwyciężymy jego moc!

2. W łasce Pana, Króla swego, Pielgrzymuje święty lud, Który w świetle chodzi Jego, Odrodzenia z Ducha cud. Stanie w wiecznej wspaniałości Wnet przed tronem Jego tam: Pan zwyciężył moc ciemności, Nikt już nie zaszkodzi Mu!

3. Jak radośnie tam zaśpiewa, W górnych stronach Boży lud. Pieśń radości w krąg

rozbrzmiewa: „Pan zwyciężył, z Judy lew! Nasz Baranek już zwyciężył, Przyozdabia wiernych Swych, Z nimi wiecznie się połączył, Chwałą Swą przyoblekł ich!”

Nr 194.

Wkrótce nasz Pan przyjdzie (B)

1. Wkrótce nasz Pan przyjdzie z góry Zabrać stąd dzieci Swe W Swoje niebiańskie lazury; Smutek tam skończy się. Jaśniej niż gwiazdy promienne Wtedy będziemy lśnić; Szczęście tam trwałe, niezmienne; O, rozkosz z Panem być!

Refren: Chwała, chwała i cześć! Śpiewać będziemy tam. Chwała, chwała i cześć! Wielki jest niebios Pan! Chwała, chwała i cześć! Panie, czekamy, przyjdź! Weź nas w górę do Siebie, pozwól do chwały wejść!

2. W naszej ojczyźnie niebiańskiej Śmierci nie będzie już, Grzechu ni mocy szatańskiej,

Strachu ni groźnych burz. Nocy tam więcej nie będzie, Gorzkiej rozłąki łez; Radość panuje tam wszędzie, Przyjdzie cierpieniom kres.

3. W chwale i blasku nieziemskim Zbawcę ujrzymy tam, Wtedy wraz z chórem anielskim śpiewać będziemy psalm. O Jego wielkiej miłości, Która wyrwała nas Z grzechu i więzów ciemności, Wzniosła do niebios kras.

Nr 195.

Przychodzi do nas Bóg (A)

sł. pol. St. Łozowski

1. W modlitwach trwamy w dzień, W pokorze trwamy w noc: Przychodzi do nas wielki Król, Przychodzi do nas Bóg!

2. Czekamy w biały dzień, Czekamy w ciemną noc: Przychodzi do nas Boży Syn, Przychodzi do nas Pan!

3. Czuwamy cały dzień, Czuwamy całą noc: Przychodzi do nas święty Bóg, Przychodzi chwały Król!

4. Wytrwamy i za dnia, Wytrwamy także w noc: Przychodzi do nas ziemi Pan, Przychodzi niebios Król!

Nr 196.

Miej odwagę, stadko małe (C)

1. Miej odwagę, stadko małe, Powstań z grzechem toczyć bój; Poświęć Zbawcy życie całe, W niezachwianej wierze stój! Wy, wierzący, wyjdźcie śmiało Cieszyć zasmuconą brać, Bo się Ojcu spodobało Wam Królestwo wieczne dać.

Refren: Ojcu się upodobało, Ojcu się upodobało, Ojcu się upodobało Wam Królestwo wieczne dać!

2. Na tej ziemi nie szukajcie Skarbów ni rozkoszy czczych; Zbawcy życie swe oddajcie, Czcijcie Jego w sercach swych.

Choć musicie tu bojować, Znosić trudy, ból i krzyż, Raj Pan poszedł przygotować, By nas wziąć do nieba wzwyż.

3. Bądźmy wierni i czuwajmy, Już wieczności widać brzask; Na zbawienia dzień czekajmy, Już lśni przyjścia Jego blask. Wkrótce nasz Zbawiciel przyjdzie Z aniołami w pełni chwał, Z Nim do nieba tylko wejdzie, Kto Go kochał i w Nim trwał!

Nr 197.

Wspaniały dzień (F)

1. Jak wspaniały dzień to będzie, Gdy Zbawiciel przyjdzie znów; Gdy się skończą ciężkie chwile, Cierpień, łez nie będzie już.

Refren: Oczekując tu cierpliwie Patrzmy w niebo w nocy, w dzień, Bo wnet przyjdzie nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, cieszmy się! Bo wnet przyjdzie nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, cieszmy się!

2. On w dom Ojca nas zabierze, Jeruzalem pełne kras. Na stolicy chwały siądzie I do Siebie przyjmie nas.

3. Chwała Tobie, Jezu Chryste, Za ten dar obietnic Twych. Przyjdź i zabierz nas do Siebie, Do pałaców wprowadź Swych.

Nr 198.

Pan przyjdzie wnet! (As)

1. Pan przyjdzie wnet! Swój wierny zbawi lud I wiernym życie wieczne da. Pan przyjdzie wnet! Swej łaski ziści cud; Nas krzepi wciąż nadzieja ta!

Refren: Wkrótce przyjdzie już ten czas, Że się spełni zbawczy plan! Boży lud zawoła wraz: „Królem wiecznym jest nasz Pan!” Nadzieja ta pokrzepia, wzmacnia nas: Wnet przyjdzie Jezus jeszcze raz!

2. Pan przyjdzie wnet po Swój gotowy lud; Do domu Ojca weźmie nas! Pan przyjdzie wnet! Da pić nam z żywych wód, Łzy otrze nam na wieczny czas!

Nr 199.

Hymn uwielbienia (C)

sł. pol. R. Chalupka

1. My Go ujrzymy, jak przychodzi w chwale! Tak, wkrótce przyjdzie nasz Zbawca i Król! Wraz z aniołami zaśpiewamy razem Hymn uwielbienia: „Hosanna, Panu cześć!”

2. My Go ujrzymy w ów świetlany ranek! Tak, Go ujrzymy, gdy zjawi się tu! Jako zwycięzcy Jemu pieśń wzniesiemy, Pieśń uwielbienia: „Hosanna, Panu cześć”

3. Pana ujrzymy! Przyjdzie w wielkiej chwale! My Go ujrzymy, gdy weźmie nas stąd! Wraz z aniołami zaśpiewamy razem

Hymn uwielbienia: „Hosanna, Panu cześć! Hosanna, Panu cześć!”

Nr 200.

Patrz, nadchodzi Zbawca (D)

1. Burze straszne w krąg szaleją, Wre żywiołów moc! Wicher pędzi łódkę moją W zgubną, ciemną noc.

Refren: Patrz, nadchodzi Zbawca; Słuchaj, mówi Pan: „Będę z wami aż do rana, Do portu was wprowadzę sam! Tak, będę z wami aż do rana, Do portu was wprowadzę sam!”

2. Już żeglarze bez nadziei U rozpaczy dna. Wtem głos Zbawcy los ich zmienia: „Ufaj, garstko ma!”

3. Na wzburzonym morzu życia, Blisko śmierci już, W ręce swego Zbawiciela Życie swoje złóż.

Nr 201.

Synu Boży (Es)

1. O, Synu Boży, przyjdź już wnet, Wciąż wyglądamy Ciebie, Byś nas uwolnił z ziemskich bied I zabrał już do Siebie. Kto wierzy Tobie, śpieszy się, Z Twojego przyjścia cieszy się, By wyjść Ci na spotkanie, Radosne powitanie!

2. Cierpliwie wciąż czekamy Cię Wśród trosk i utrapienia, Wierząc, że miną smutku dni I przyjdzie czas zbawienia. Wszak z Tobą lekki jest nasz krzyż, Gdy serce dąży ciągle wzwyż! Nam dobrze w każdym stanie, Bo Tyś jest z nami, Panie!

3. Że przyjdziesz, wiemy, Panie nasz, Dni szybko nam przeminą. Jak dzieci się cieszymy wraz, Nadziei pieśni płyną. Radości wiele będzie tam, Gdy się okażesz w chwale nam! O przyjmij dzięki, Ojcze, Za Twojej łaski słońce.

Nr 202.

Ocknijcie się uśpieni (D)

1. Ocknijcie się, uśpieni, Zapalcie lampy swe! Już zachód się rumieni, Noc ciemna zbliża się. Przybywa Pan nasz w chwale Z anioły w pełni kras, Czuwajmy więc wytrwale, By godnych zastał nas.

Refren: Zbawco, Słońce me, Niech lśnią mi blaski Twe! Tak długo już czekamy Na Ciebie, Wodzu nasz! Wciąż tęsknie wyglądamy Za niebem, co nam dasz. Wzejdź, Słońce życia, w blasku zórz, Weź nas do Siebie już!

2. Zapalcie lampy swoje, Oleju wlejcie w nie, I w prawdy zacne stroje Przybierzcie serca swe! Z Syjonu straż ogłasza, Że Oblubieniec tuż, Więc niech Go dusza wasza Z radością wita już!

3. I wy, zbawieni, wznieście Radosnej pieśni chór I triumfalnie głoście: „Pan idzie po Swój Zbór!” Otwarte są już bramy, Pan Swój zaprasza lud; Witajmy Go, witajmy, W weselny wiedźmy gród!

4. O Jezu, Zorzo duszy, Przyjdź do nas z nieba, przyjdź! Niech Duch Twój więzy skruszy, Daj w łasce Twej nam żyć; Spraw kres duchowej męce, Dokonaj zmiany w nas. Wznosimy kornie ręce: „O, zbliż zbawienia czas!

Nr 203.

Pan przychodzi! (As)

1. Pan przychodzi! Wnet ustaną Narzekania, troski, ża1. Niech poselstwo to otuchę I nadzieję niesie w dal.

Refren: Pan przychodzi! Pan przychodzi! Pokój wieczny niesie nam! Pokój wieczny niesie nam!

2. Świat wie tylko, żeś Ty, Panie, Umarł cierpiąc hańbę, bó1. Wkrótce jednak się objawisz W majestacie jako Król.

3. Mając w sercu tę nadzieję, Swoją harfę chwytaj w dłoń I potężnym chórem wznieśmy W całym świecie łaski ton.

Nr 204.

Pełen szczęścia dzień (G)

1. Pełen szczęścia dzień to będzie, gdy nasz Jezus zjawi się, Gdy wierzących wzbudzi z grobów Jego głos! Wszystkich zbierze, co tu żyli w prawej wierze tylko z Nim I da w niebie wieczną radość, szczęsny los!

Refren: Gdy Pan wiernych Swoich zwoła, Gdy Pan wiernych Swoich zwoła, Gdy Pan wiernych Swoich zwoła, Tam i ja na wieki w niebie będę z Nim!

2. Każdy człowiek zda rachunek z życia swego w sądu dzień, Tam zapłatę odda wszystkim niebios Pan. Jedni w ciemność, drudzy w światłość, do żywota wnijdą bram, Tam, gdzie Jezus, na ojczysty wejdą łan!

3. Drogi Jezu, przyjdź już rychło i zbaw tęskną duszę mą, I daj ufać mi jak dziecię słowom Twym. Żeś mnie wyrwał z tego świata i za własność przyjął Swą, Że mnie wiedziesz tam, gdzie jesteś, wierzyć śmiem!

Nr 205.

Dzień radości (B)

sł. pol. S. Łozowski

1. Dniu radości, dniu nadziei, Zmartwychpowstania wiernych dusz! Powołani z prochu ziemi, Już pospieszają święci wraz!

Refren: Pan przychodzi, życie rodzi! Król przywodzi życia dar!

2. Dniu nagrody, daj zwycięstwo śpiącym rycerzom wiary swej; Bohaterom za ich męstwo Wieniec laurowy włóż na skroń!

3. „Gdzież jest, śmierci, żądło twoje, Gdzież jest, o, śmierci, bodziec twój”, Skoro ziemia już nie może Świętych zniewalać w pętach snu?

Nr 206.

Gdy głos trąby się odezwie (C)

1. Gdy głos trąby się odezwie i Pan Swój zgromadzi lud, Przywitamy się z bliskimi w niebie tam. Do wieczerzy Swej weselnej wszystkich nas zaprosi Pan, By z Nim radość dzielić i mieć w szczęściu dział.

Refren: Co za błogie przywitanie, Gdy ogłosi nam zbawienie trąby głos. Co za błogie przywitanie, Tam z Jezusem podzielimy szczęścia los!

2. Gdy Bóg Ojciec zdecyduje, że czas łaski skończył się, I zastępy wybawionych w pełni kras Drogi Zbawca prosto z ziemi zaprowadzi w Ojca dom: Jakaż radość niewymowna spotka nas!

3. Gdy objawi skryte rzeczy na Swym sądzie Chrystus Pan, I w obłokach z aniołami przyjdzie wraz, Wtedy powie do Swych wiernych: Przyjdźże do Mnie, ludu Mój! Tam nas Jezus na Swych błoniach będzie pasł.

4. Tam na złotych harfach zagra wybawiony Pański lud, Odda Zbawcy uwielbienie, chwałę, cześć. Pieśń zwycięstwa i triumfu z ust zbawionych wzniesie się, Za zbawienie będą hołdy wieczne nieść!

Nr 207.

Tu na ziemi mam mieszkanie (As)

sł. pol. R. Chalupka

1. Tu, na ziemi mam dziś mieszkanie, Które cieszy i raduje mnie, Bo mój Jezus jest tu ze mną stale, On też sprawia, że żyć mi się chce. Lecz ziemski mój dom, to za mało, Tu zmagam się z grzechem i złem, Marzę o tym, by w lepszym żyć domu, Za nim tęsknię i w nim już być chcę.

2. Dzisiaj śmierci się już nie boję, Bo gdy przyjdzie, to tylko jest snem; Grób niech zamknie nade mną podwoje, Jezus ma klucz do niego, to wiem. Ja wiem, że mój Pan wkrótce przyjdzie, Więc niczym mi śmierć ani grób! Jakiż będzie ten dzień zmartwychwstania! Marzę, by u Jezusa być stóp.

3. A gdy Pan, mój Zbawiciel, przyjdzie, Wtedy da mi wspaniały swój dom. Dziś już widzę to piękno i chwałę, Wiem, że w tym domu będzie też On. Tam pokój i radość są wieczne, Tam szczęście i rozkosz wciąż trwa! Wiem, że wkrótce już się tam dostanę, Sam Stworzyciel mi to wszystko da.

Nr 208.

Zabrzmi głos anielskiej trąby (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Zabrzmi głos anielskiej trąby i nasz Jezus zjawi się W blasku chwały, na obłokach, po lud Swój. On obudzi wszystkich wiernych, co śpią w prochu ziemi tej, Tam i moje imię wyzna Zbawca mój.

Refren: Zabrzmi głos anielskiej trąby! Pan powróci po Swych wiernych! Życiem wiecznym ich obdarzy; Tam i moje imię wyzna Zbawca mój.

2. Po skończonej ciężkiej walce z grzechem na tej ziemi złej; W niebie tryśnie dla zbawionych szczęścia zdrój; Tam wyczyta ich imiona Swym aniołom Jezus sam, Tam i moje imię wyzna Zbawca mój.

3. Grzeszni jeszcze w mocy śmierci pozostaną tysiąc lat, Aż zbawieni ich osądzą w czasie tym. Później przyjdzie Jezus

zbudzić i ukarać ich za grzech, Sprawiedliwą odda karę ludziom złym.

Nr 209.

Czeka nas wiecznej radości kraj (G)

1. Czeka nas wiecznej radości kraj, Okiem wiary widzimy go już. Jezus wnet nam otworzy ten raj, Odpoczynek dla stęsknionych dusz.

Refren: Wkrótce już, wkrótce już. Odkupiony tam wejdzie wnet lud; Wkrótce już, wkrótce już I zbawienia zachwyci nas cud!

2. Tam zbawieni pieśń chwały i czci Jezusowi zaśpiewają wraz, Za zbawienie w Barankowej krwi, Za ratunek od grzechów i skaz.

3. Niebian chóru rozbrzmiewa tam głos, Stwórcę wciąż uwielbiają i czczą; Rzesze niebian za błogi swój los Dziękczynienia i hołdy Mu ślą.

4. W tej przepięknej krainie wśród zórz, Gdy się skończy pielgrzymka i trud, Odpoczniemy wśród niebieskich wzgórz I u źródła przeczystych tam wód.

Nr 210.

Czytywałem o mieście Salemie (B)

1. Czytywałem o mieście Salemie, Które cudnie Wszechmocny wzniósł sam, O tym blasku, co lśni z jego murów, I pałaców, i ulic, i bram; Woda życia przez miasto przepływa, Wdzięczny owoc w zieleni drzew lśni. Chociaż wiem, że tam radość prawdziwa, Lecz tu pojąć nie dano jej mi.

Refren: Tutaj poznać nie dano go mi, Tego miasta, co w górze hen lśni; Ani cząstki tych cudów tam w górze Pojąć tu jeszcze nie dano mi.

2. Czytywałem o cudnej krainie, Którą Zbawiciel wnet wiernym da, Tam, gdzie Stwórcy anieli śpiewają I wspaniała szczęśliwość tam trwa. Grzechu ni śmierci tam już nie będzie I nieznany tam smutek i łzy. Chociaż radość króluje tam wszędzie, Lecz tu pojąć nie dano jej mi.

3. Czytywałem o szatach zbawionych, Co jaśnieją nam z tamtych już stron, O tym wezwaniu: „Wy, Pańscy wierni, Pójdźcie usiąść z Barankiem na tron!” Już się wyłania słońce miłości I brzask wieczności rozprasza mgły; Czytywałem o cudach tych wiele, Lecz tu pojąć nie dano ich mi.

4. Czytywałem o grzechu zgładzeniu, O tym, jak Jezus kocha Swój lud, I o radości, szczęściu, weselu, i o drzewie u źródlanych wód. Czytywałem o szczęściu zbawionych, Bożym tronie, co wiecznie tam lśni. Cudnych skarbów niebieskich i wiecznych Poznać na ziemi nie dano mi.

Nr 211.

Ujrzysz Pana (D)

sł. pol. R. Chalupka

1. Ujrzysz Pana, jak przychodzi! Ujrzysz Pana, jak przychodzi! Ujrzysz Pana, jak przychodzi Za niewiele dni!

Refren: Kiedy prosto z nieba tony, Kiedy prosto z nieba tony Pewnie zabrzmią głośno wokół nas!

2. Brzmienie trąby będzie słychać! Brzmienie trąby będzie słychać! Brzmienie trąby będzie słychać W Wielki Pański Dzień!

3. Więc nie zwlekaj, bądź gotowy, Przyjmij Boże przebaczenie, Przyjmij Jego zaproszenie Na ten Wielki Dzień!

Nr 212.

Nadchodzi dzień (As)

sł. pol. R. Dutkowski

1. Już nadchodzi ten dzień, W którym Pan objawi się I nie będzie już chmur, Łzy przestaną w oczach lśnić, Pokój zapanuje znów. Hen, na złotym brzegu tam, Jakiż dzień, wspaniały dzień da mi Pan!

Refren: Cóż to będzie za dzień, W którym ujrzę Króla chwał, Gdy popatrzę w cudną twarz Jezusa, Który zbawił mnie. Wtedy On mi poda dłoń, By zabrać mnie na drugi brzeg! Jakiż dzień, wspaniały dzień da mi Bóg!

2. Zniknie wnet smutek mój, Ciężar, który barki gniótł; Zniknie ból, znikną łzy, Rozstań już nadejdzie kres, I na zawsze będę z Tym, Który za mnie życie dał. Jakiż dzień, wspaniały dzień da mi Bóg!

Nr 213.

Pan zabierze nas (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Zniknie ciemność, gdy Jezus zjawi się! Zniknie ciemność, gdy Jezus zjawi się! Zniknie ciemność, gdy Jezus zjawi się I zabierze z Sobą nas!

Refren: Pan zabierze z Sobą nas, Pan zabierze z Sobą nas! Zniknie ciemność, gdy Jezus zjawi się I zabierze z Sobą nas!

2. Smutku już nie będzie, gdy przyjdzie Pan! Smutku już nie będzie, gdy przyjdzie Pan! Smutku już nie będzie, gdy przyjdzie Pan I zabierze z Sobą nas!

3. Pieśń radości zabrzmi, gdy przyjdzie Pan! Pieśń radości zabrzmi, gdy przyjdzie Pan, Gdy się Jezus zjawi, jak Król i Pan I zabierze z Sobą nas!

Nr 214.

Wkrótce, wkrótce już (Es)

sł. pol. J. Borody

1. Zaśpiewajmy hymn, niech rozproszy trwogi cień; Przekroczymy wkrótce niebios próg! Minie grzechu noc i nastanie błogi dzień; Przekroczymy wkrótce niebios próg!

Refren: Wkrótce, wkrótce już, za chwileczkę już, Przekroczymy niebios próg! Minie trud i znój, minie z grzechem ciężki bój; Przekroczymy wkrótce niebios próg!

2. Dla zbawienia bliźnich pracujmy póki czas; Przekroczymy wkrótce niebios próg! W ciężkich trudach dnia Zbawca chce posilić nas; Przekroczymy wkrótce niebios próg!

3. Pocieszajmy się, gdy znosimy chłód i żar; Przekroczymy wkrótce niebios próg! Otrzymamy wnet z rąk Jezusa życia dar; Przekroczymy wkrótce niebios próg!

Nr 215.

Obietnicę nam Jezus dał (G)

1. Obietnicę nam nasz Jezus dał, że się wnet objawi z nieba chwał; Przyjdzie zbawić nas od mocy zła I życie wieczne da.

Refren: O, jak błogo będzie tam, O, jak błogo będzie tam! Przyjdź już wnet, o przyjdź, Jezusie nasz, Daj ujrzeć nam Swą twarz.

2. Zmartwychwstaną sprawiedliwi wraz W radosnego wniebowzięcia czas, A szatana Bóg z powodu zdrad na tysiąc zwiąże lat.

3. A gdy minie pełnych tysiąc lat, Znów ożywi się ten grzeszny świat; Zmartwychwstaną źli, By kielich mąk z Jezusa przyjąć rąk.

4. Czeka nas już tam rozkoszny raj, Pełen szczęścia i radości kraj, Gdzie nieznany grzech ni śmierci cień, Gdzie już trwa wieczny dzień.

Nr 216.

Królu niebios (C)

K. Roy

1. Królu niebios, któż imienia Twego zgłębi treść? Któż wspaniałe, cudne światy Tobie pomógł wznieść? Światy wstały, światy runą na skinienie Twe; Tylko w łasce Twej i mocy ostoimy się!

2. O nasz Panie ukochany, któż Cię pojmie, któż? Zginął w głębiach wód potopu pierwszy świat ten już. Drugi raz Ty ogniem spalisz stary świata grzech, Zgładzi wszystkich nieposłusznych Twojej chwały blask.

3. Królu chwały, choć tak wielka Twojej ręki moc, Jednak hańbę przecierpiałeś, wszedłeś w śmierci noc. Świat zły w dziatkach Twoich, Chryste, przyjąć nie chce Cię; Miejsce w świecie dla Twej prawdy nie znajduje się.

4. O nasz Królu, przyjmij od nas dziś wierności ślub; Serca nasze przynosimy do Twych świętych stóp. W Tobie żyć, umierać z Tobą: taki cel jest nasz; Potem z Tobą władać w niebie, które wiernym dasz!

Nr 217.

Ujrzę Króla chwał (As)

sł. pol. A. Smyk

1. Ujrzę Króla chwał, który da mi dział Wśród zbawionych w niebie Swym. W lepszym kraju tam, już bez grzechu plam, Będę z Królem, Zbawcą mym.

Refren: W pełni blasku ujrzę Króla chwał I z rąk Jego wezmę życia dział, By z Nim zawsze być i dla Niego żyć, I na wieki chwałę nieść!

2. W kraju błogich pień, gdzie trwa wieczny dzień I nieznany smutek, ból, Będę z Panem żył wśród zbawionych dusz; Będę tam, gdzie jest mój Król.

3. Ujrzę chwały blask, ujrzę Króla łask W powtórnego przyjścia czas; Tam na Jego cześć będę hołdy nieść Wiecznie z Jego ludem wraz!

Nr 218.

Pan króluje (D)

1. W Syjonie Pan króluje, O duszo, raduj się! Z ufnością przyjdź przed Jego tron, On życiem darzy cię. Dziękczynny hymn Mu wznieśmy dziś, Niech słyszy cały świat! Niech każdy, kto żyw, chwali Go, Bo On nasz Król i Brat!

2. Ten wszechświat przeogromny i ziemi naszej krąg, Te morza, góry, piękny świat: To dzieło Jego rąk. Niech imię Jego głośno brzmi Na świecie wzdłuż i wszerz, By wszelki twór i ludzki ród Uwielbiał Stwórcę też!

3. W Syjonie Pan króluje, Poświęćmy Mu nasz czas I z serc ofiarę złóżmy Mu, Bo Jezus zbawił nas. Pod Jego sztandar stańmy wraz I z grzechem toczmy bój i

Wierności trwałej złóżmy dar, Bo On nasz Wódz i Król!

Nr 219.

Zwróć swój wzrok (F)

H. H. Lemmel

1. O, duszo, tyś taka strudzona I płomień pochodni twej zgasł. Patrz, Jezus wyciąga ramiona: Niech Jego oświeci cię blask.

Refren: Zwróć swój wzrok na Jezusa, W cudowną tę twarz prosto spójrz; Wtedy świata czar straci urok swój, W blasku chwały jaśniejszej od zórz.

2. Przez śmierć Jego mamy zbawienie I pokój, i radość już tu. W Nim cisza i trosk zapomnienie, Zaufaj i daj życie Mu.

3. Gdy będziesz mieć pewność zbawienia, Pamiętaj przebłogą tę wieść, I innym, co płaczą w cierpieniach, Z radością codziennie chciej nieść.

Nr 220.

Czy masz miejsce dla Jezusa? (F)

D. W. Whittle (1840-190I)

1. Czy masz miejsce dla Jezusa? Zbawcą Twoim On być chce; Do drzwi serca Twego puka, Otwórz więc Mu serce swe!

Refren: Oddaj serce Jezusowi, Oddaj wolę, duszę swą. On odrodzi cię, odnowi Przenajświętszą Swoją krwią!

2. Miejsce masz dla próżnych rzeczy, Tylko dla Jezusa nie; Pomyśl, jak cię ma w Swej pieczy, Oddaj więc Mu serce swe!

3. Nie masz miejsca dla Jezusa, Który dziś chce zbawić cię? Nie odkładaj więc do jutra, Jeszcze dziś Mu oddaj się!

4. Oddaj wszystko dla Jezusa, Bo się kończą łaski dnie; Bliskość sądu niech cię wzrusza, Dziś Mu oddaj serce swe!

Nr 221.

Człowieku, przyjdź (As)

1. Znam strumień, co płynie wśród dolin i wzgórz Spokojnie i w nocy, i w dzień. Jak kryształ się błyszczy i skrzy w blasku zórz: Czyś wody skosztował już zeń?

Refren: Człowieku, przyjdź i pij z tych wód, Zmyj w głębiach ich dziś serca brud! O, przyjdź i pij śmiało, ile chcesz, Zbawienie swe darmo dziś bierz!

2. Gdzie tylko przepłyną strumienie tych wód, Tam budzi się wnet życia moc, Objawia się radość i zbawczych łask cud, A smutku oddala się noc.

3. Głęboki ten strumień przejrzystą ma toń, A wód tych cudowny jest smak. Pij, duszo spragniona, i czasu nie trwoń, Niczego nie będzie ci brak.

4. „Kto pragnie, niech przyjdzie i pije z tych wód!” Tak zbór i Duch Boży cię zwą.

O, pośpiesz się w zdroju tym grzechu zmyć brud, A będą szczęśliwe twe dnie!

Nr 222.

Zrób rachunek swój (G)

1. Czy pojmujesz człeku, Ile straciłbyś ty, Gdybyś stracić miał zbawienie swe? Dzisiaj pomyśl nad tym, Oblicz stratę lub zysk; Lepiej Bogu oddaj dziś serce swe!

Refren: Zrób rachunek więc swój, Oblicz stratę lub zysk. Choćbyś cały tu zdobył ten świat, Duszę straciłbyś swą, Drogę obrałbyś złą. Więc obliczaj, gdzie jest twój wieczny zysk!

2. Dzisiaj zdecyduj się, Co byś ty wybrać miał: Życie wieczne lub marności blask, Radość, pokój w niebie, Albo w grzechu swój dział. Dziś skorzystaj z Boskiego światła łask!

3. Jeszcze łaska wciąż trwa, Tryska zbawienia zdrój, Możesz czerpać z niego, ile chcesz. Woda darmo płynie, Leczy grzechu trąd twój, Więc korzystaj i nie zwlekaj, lecz bierz!

Nr 223.

Gdybyś znał Jezusa (Es)

1. O, gdybyś ty Jezusa znał I gościł Jego w sercu swym, Wnet ożyłby twój martwy duch, Zbawienie pełne miałbyś w Nim.

2. O, gdybyś ty Jezusa miał I kochał Go, jak On to chce, On by ci szczęścia zesłał zdrój I wnet odrodził serce twe.

3. On łaską Swą ogarnie cię, niebieski pokój ześle ci, W trudnościach życia pomoc da I wieczne wnet przybliży dni.

4. Wybieraj więc najlepszą z dróg I krocz nią stale w górny kraj, Gdzie jest twój Bóg, gdzie radość trwa, Gdzie cudny wiecznie kwitnie maj!

Nr 224.

Bóg kocha nas (C)

E. H. Gebhardt (1832-1899)

1. Głośmy radośnie wszyscy wraz: Bóg kocha nas! Nastał dla wszystkich łaski czas: Bóg kocha nas! Otrzyjmy smutku gorzkie łzy, Słońce zbawienia wszystkim lśni, Życia nowego idą dni: Bóg kocha nas!

Refren: Bóg kocha nas! Bóg kocha nas! Głośmy radośnie wszyscy wraz: Bóg kocha nas!

2. Śpieszmy do Pana z wszystkich stron: Bóg kocha nas! Dla nas opuścił niebios tron: Bóg kocha nas! Oto Zbawiciel idzie już W wielkiej Swej chwale, w blasku zórz. W Nim odkupienie naszych dusz: Bóg kocha nas!

3. Oddajmy pokłon Bogu chwał: Bóg kocha nas! On nam zbawienie w Synu dał: Bóg kocha nas! On blaskiem słońca w

mrokach dróg, Nadzieją w chwilach ciężkich trwóg. Wnet da przestąpić niebios próg: Bóg kocha nas!

Nr 225.

Dziś otwórz serca swego drzwi (Es)

1. Do ciebie, człeku, zbliżam się I cicho pukam w serce twe; Ja wzywam ciebie, dziecię me, Dziś otwórz, otwórz serce swe!

Refren: Dziś otwórz serca swego drzwi! Zbawienie, pokój niosę ci. O duszo droga, przyjmij wieść: Czy mogę wejść, czy mogę wejść?

2. Choć świat nie przyjął mnie, ni czcił, Ja zmarłem byś ty wiecznie żył; Za ciebie krzyż musiałem nieść: Czy mogę wejść, czy mogę wejść?

3. U progu stojąc pragnę wejść, Swój pokój w serce twoje wnieść! Odezwij się na

słowa me: Czy mogę wejść, czy mogę wejść?

Nr 226.

Chodzi i szuka (As)

sł. pol. M. Kot

1. Zgubionych owiec Pasterz nasz drogi Szuka po górach, szuka wśród kniej; I przywołuje: „Przyjdźcie tu do Mnie, Miejsce jest dla was w owczarni Mej!”

Refren: Chodzi i szuka zbłąkanych owiec, Które zgubiły swej ścieżki ślad. I gdy je znajdzie, do trzody wiedzie, Gdzie nie ma trwogi ni grzechu zdrad.

2. O droga duszo, tyś jest tą owcą, I błądzisz często wśród życia dróg. Przyjdź więc do Zbawcy, do Jego trzody, Doznasz spokoju u Jego nóg.

3. Jezusie drogi, Tyś mym pasterzem, Głosu Twojego słuchać więc chcę, Mijać

bezdroża, iść śladem Twoim: Do trzody Swojej prowadź Ty mnie!

Nr 227.

Przyjdź do Jezusa (B)

J.F. Rooth (zm. I895)

1. Przyjdź do Jezusa, przyjdź póki czas, Usłysz głos Jego, nie bądź jak głaz! Wróć z błędnej drogi i zwróć się Doń, Ku Niemu serce skłoń!

Refren: Ach, jak dobrze razem z Panem być, W Jego łasce i pokoju żyć! Przyjdź więc do Niego, w Nim szczęście twe, przyjdź i daj serce swe!

2. Chodź, droga duszo, zwierz Mu swój stan, Bo On twój Zbawca, Mistrz, Król i Pan! On chce cię przyjąć, imię ci dać, Bratem się twoim zwać.

3. Jezus cię szuka wśród życia dróg, Przyjdź więc do Niego, On dobry Bóg! On

cię podniesie z rozpaczy dna I odpoczynek da!

Nr 228.

Wodzem Chrystus Pan (G)

1. Wodzem naszym, bracia, Chrystus Pan jest sam; Wahać się nie trzeba, On przewodzi nam. Choć utrapień twardy krzyż musimy nieść, Chciejmy wiernie za Nim iść.

Refren: „Ty pójdź za Mną!” To jest Jego głos! „Ty pójdź za Mną! Zmienić chcę twój los. Ty pójdź za Mną!” Spieszmy naprzód iść, Z naszym drogim Panem zawsze być.

2. Jakie ciężkie walki staczał Chrystus Pan, Gdy znienawidzony i wyśmiany tak, Ciężki krzyż na barkach Swoich musiał nieść, A my mamy za Nim iść.

3. Pójdźmy więc za Wodzem, dokąd On nas zwie! Włóżmy Nań swe troski, wszak

On o nich wie! A gdy w niebios bramy dane będzie wejść, Też będziemy za Nim iść.

Nr 229.

Czy znasz zbawienny strumień? (a)

sł. pol. A. Smyk

1. Czy zbawienny strumień ci znan, Święty strumień Jezusa krwi? Z Jezusowych spływa on ran! Czy i w twoim sercu on lśni?

Refren: Chociaż w sercu mym grzechu noc, chociaż wina ciężka jak głaz, W krwi Jezusa jest wielka moc: Ona leczy mnie z grzechu skaz!

2. Jam tułaczem był w świecie tym I w niewoli grzechu wciąż trwał. Jezus zbawił mnie w krzyżu Swym; Życie wieczne z łaski mi dał!

3. Jam do Ciebie przyszedł, Tyś mój, Życiu memu Ty dajesz ton. Jezu, mego życia Tyś zdrój, Ciebie pragnę czcić aż po zgon!

4. Ze strumienia tych zbawczych wód Czerpię siły ducha co dnia. I podziwiam łaski tej cud; Czy i twoje serce Go zna?

Nr 230.

Już pora, bracie (Des)

sł. pol. A. Smyk

1. Już pora, bracie, się przebudzić, Czas wreszcie stawić czoło złu; W Jezusie życie swe odrodzić I w odrodzeniu służyć Mu.

Refren: Dzień już zaświtał, zbudź się, zbudź I pęta grzechu z siebie zrzuć! Z rąk Pańskich przyjmij dar zbawienia I za Jezusem kroczyć chciej; Uwielbij Jego życie swoim I w sercu swym Go zawsze miej!

2. Bóg jeszcze czeka dziś na ciebie I z mocy grzechu wyrwać chce; Więc ani chwili już nie zwlekaj, Gdy On cię do zbawienia zwie!

3. O, zbudź się, póki nie za późno, Dopóki łaska jeszcze trwa! I przyjdź w swej skrusze do Jezusa, A On ci życie wieczne da!

4. Więc przyjmij dzisiaj dar zbawienia I mów, że dobry jest nasz Bóg! Tę prawdę poświadcz życiem swoim: Że zmazał grzechu twego dług!

Nr 231.

Do Zbawcy śpieszmy (C)

1. Grzeszniku, podążaj do krzyża, Zbawiciel zaprasza cię sam. Łaskawie do ciebie się zbliża, Dla wszystkich zbawienie jest tam.

Refren: Do Zbawcy więc wszyscy się śpieszmy, Pod krzyż Jego śpieszmy się wraz. Zbawienie i pokój dziś bierzmy, Pan wzywa, więc chodźmy, już czas!

2. Więc szukaj pokoju, zbawienia, Pan Jezus chce wszystko ci dać: Ukoi twe bóle, zmartwienia, On głębię niedoli twej zna.

3. Idź, szukaj swych win odpuszczenia, Omycia swych grzechów przez krew Przelaną dla twego zbawienia, W niej życia wiecznego jest siew.

4. O, pomóż nam żyć w Twej miłości, A zamki ciemności w nas zburz, Abyśmy za cenę marności Nie chcieli zaprzedać swych dusz.

Nr 232.

O, jest moc w świętej krwi! (As)

1. Chciałbyś swych grzechów przekleństwa się zbyć? Jest moc w świętej krwi! Moc w świętej krwi! Więc zmyj nią swe grzechy, byś z Panem mógł żyć; Oczyszczenie jest w świętej krwi!

Refren: U Jezusa znajdziesz wszelką moc, W Jego krwi, świętej krwi! Od Jezusa przyjmij Jego moc, Weź od Zbawcy dziś moc Jego krwi!

2. Chciałbyś złych żądz swego ciała się zbyć? Jest moc w świętej krwi, Moc w świętej krwi! Tam z Golgoty krew może plamy twe zmyć; Odkupienie masz w świętej krwi!

3. Chciałbyś być czystym i bielszym nad śnieg? Jest moc w świętej krwi! Moc w świętej krwi! To dla serc zbolałych najlepszy jest lek; Uzdrowienie jest w świętej krwi!

Nr 233.

O, wróć! (G)

W. L. Thompson

1. Jezus serdecznie dziś jeszcze cię wzywa, Prosi On ciebie i mnie; Czeka, kto chętnie Mu serce odda swe, Ciebie i mnie On dziś zwie.

Refren: O, wróć, o, wróć! Brzemię swych grzechów już zrzuć! Jezus serdecznie dziś jeszcze cię wzywa: Do domu Ojca dziś wróć!

2. Czy słyszysz Zbawcę, jak mile nas wzywa? Wzywa On ciebie i mnie! Czemu więc zwlekasz, do Niego nie chcesz przyjść, Gdy On ci pokój dać chce?

3. Czas szybko mija i łaska się kończy, Kończy się tobie i mnie. Przyjdź i nie zwlekaj, do Zbawcy idź dzisiaj: Otwórz Mu dziś serce swe.

4. Bóg nasze grzechy przebaczyć chce dzisiaj, Przebaczyć tobie i mnie; Życie On wieczne nam dziś ofiaruje, Łaskę zbawienia On śle!

Nr 234.

Ostatni zew (a)

1. Ostatni zew jeszcze rozlega się wciąż: Grzeszniku, nie zwlekaj, do Zbawcy wnet dąż; O, śpiesz się, dopóki ten łaski czas trwa, O, śpiesz się, a Jezus zbawienie ci da.

Refren: O, śpiesz się, być może ostatni to zew; Przyjm Zbawcę, za ciebie On przelał Swą krew.

2. Przyszedłeś w dom Boży, nie ślepy to los: To Ducha Świętego tu przywiódł cię głos; Czy słyszysz, jak słodko, serdecznie cię zwie, Przez pieśni, modlitwy On wzruszyć cię chce.

3. Jak długo pozwolisz na dworze Mu stać? O, zechciej nareszcie swe serce Mu dać; Na zew ten ostatni odpowiedź daj dziś, Gdy Jezus wciąż puka do serca twych drzwi.

Nr 235.

Za ciebiem stoczył bój (As)

1. Za ciebiem stoczył bój, Nie szczędząc własnej krwi; Ja dałem okup Swój, A ty, co dajesz Mi? Za ciebie Jam zraniony był, By zbawić wiecznie cię; Wezwałem cię, byś dla mnie żył, A ty, czy kochasz Mnie?

2. Jam z górnych zstąpił stron, Swej chwały wyrzekł się, Opuścił Ojca dom, By z grzechu wyrwać cię. Dla ciebiem żył na ziemi tej, Oddałem wszystko ci; Wyrwałem ciebie z mocy złej, Czym to nagrodzisz Mi?

3. Roniłem gorzkie łzy Nad twoją dolą złą, Trawiłem w boju dni, by dać ci pomoc Swą. Dla ciebiem chętnie wszystko zniósł, Co znosisz dla Mnie ty? Ja wiodę cię do nieba wzgórz, A ty, jak służysz Mi?

Nr 236.

O Słowo najpiękniejsze (D)

1. O Słowo najpiękniejsze, Ty łaskę grzesznym ślesz I szczęściem

przeogromnym obdarzyć wszystkich chcesz. Wśród zgiełku świata tego, Wśród błędnych grzechu dróg, Głos słyszę Zbawcy mego, Do Jego śpieszę nóg.

Refren: (:„Przyjdź już do Mnie”, Pan woła! „Przyjdź wnet do Mnie”, Pan woła! „Z serca grzech twój zdejmę, więc Przyjdź już do Mnie, przyjdź!”:)

2. Pokusy świata tego, Gdym mniej me serce strzegł, Zwabiły mnie do złego, żem z Pańskiej drogi zszedł. Pan wtedy w smutku wołał: Przyjdź do Mnie dziecię Me! On winy me darował, Gdym płacząc, wrócił się.

3. Nie pozwól mi już błądzić, Mój Jezu, trzymaj mnie. Racz Ty mną tylko rządzić, ja Ciebie słuchać chcę. Gdy Ty mnie wiedziesz, Panie, Jak dobrze z Tobą żyć! Daj wiecznie w zgodnym stanie Już z Tobą tylko być!

Nr 237.

Prócz liści — nic! (Es)

T. Kübler

1. Prócz liści nic! To żaden plon! Patrz, Zbawca roni łzy! Tak cię gorąco kocha On, Dla ciebie zniósł męczeński zgon. Cóż Mu przynosisz ty?

Refren: Prócz liści nic! Prócz liści nic!

2. Prócz liści nic! A owoc gdzie, Co z siewu życia wzrósł? Cierpliwość Pańska kończy się I wkrótce Bóg osądzi cię. O, biada nie mieć dziś.

3. Prócz liści nic! To wstyd i strach! Tak szybko życie mknie! Zburzyłeś szczęścia swego gmach, Dziś resztę życia pędzisz w łzach. „Gdzie zysk twój?”, pytam się.

4. Prócz liści nic! Ach, jakże zdasz Rachunek człeku zły? Usłyszeć straszny wyrok chcesz, Nie spojrzeć nigdy w Boską twarz? Ach, źle,byś nie miał ty.

Nr 238.

Błogo w tym życiu (As)

1. Błogo w tym życiu przemija dzień, Gdy Słowo Boże rozprasza w krąg cień. Błogo, gdy w Panu spoczywa duch, Gdy już nie błądzi wśród zgubnych dróg.

Refren: Przyjdź, droga duszo, tu łaski jest zdrój, Przyjdź, dawno już czeka cię Zbawca twój! Pij wodę życia, za darmo bierz. Pan chce cię zbawić, więc przyjdź i wierz!

2. Gdy w biegu życia nie starcza sił, Gdy się rozwiewa twe szczęście jak pył; Jedno jest serce, co wiernie trwa, Co cię wybawi i pokój da!

Nr 239.

Spojrzyj na Jezusa (As)

T. Kübler

1. Spojrzyj na Jezusa, duszo, pośpiesz Doń! Do Jezusa serca serce swoje skłoń! On twe grzechy dźwigał, nosił winy twe. Spojrzyj na Jezusa: On cię zbawić chce!

2. Spojrzyj na Jezusa, kiedy toczysz bój; Z Nim zwyciężysz w walce, tylko przy Nim stój! Chociaż wróg potężny, wątła siła twa, Spojrzyj na Jezusa! On zwycięstwo da!

3. Spojrzyj na Jezusa, gdy ci sprzyja los. Spojrzyj i w nieszczęściu, gdy cię dotknie cios. Żyj tylko dla Niego, żyj tak, jak On chce. Spojrzyj na Jezusa! On ochroni Cię!

4. Spojrzyj na Jezusa, gdy cię gniecie krzyż, On twój ciężar zdejmie, tylko Doń się zbliż! Brzemię swego grzechu u stóp Jego złóż! Spojrzyj na Jezusa! Wiernie Jemu służ!

Nr 240.

Pan czeka u drzwi (F)

1. Pan Jezus do serca twojego chce wejść: Czemu w uporze swym trwasz? On czeka na progu, nie pozwól Mu przejść, Jaką odpowiedź Mu dasz?

Refren: Tyle już razy na dworze Pan stał! I teraz znów czeka u drzwi, Byś sam z własnej woli zaprosić Go chciał: On wieczne szczęście ci da!

2. Wiesz dobrze, że szczęścia nie może świat dać Szczęście u Zbawcy jest nóg. On pokój i radość do serca chce wlać, Pozwól przekroczyć Mu próg!

Nr 241.

Jezus, Lekarz nad lekarzy (Es)

1. Jezus, Lekarz nad lekarzy, wszystkich leczył, co Doń szli; Wszystkim zdrowie dawał w darze, idź z ufnością Doń i ty! Kogo dłoń dotknęła Jego, na kim spoczął

Jego wzrok, Uzdrowiony wnet przez Niego ku domowi zwracał krok.

2. Brak spokoju ci i siły, wiary i nadziei brak? Wszak to grzechy osłabiły duszę twą i ciało tak. Wiedz, że każdy grzech uśmierca, ale żyje Chrystus Pan! Przyjmij Go do swego serca, czerpiąc życie z Jego ran!

3. Choć głębokie są twe rany, które grzech zadaje ci, Masz w Chrystusie lek podany, uwierz, będziesz zdrów i ty! Jego pieczy powierz śmiało, wszystko, z czym problemy masz: Duszę swą i swoje ciało pod Chrystusa oddaj straż.

4. A nie tylko Wielki Lekarz koi bóle, troski twe; Każdą ranę On zagoi, w duszę nową siłę tchnie. Całe życie twe odnowi, tylko w Nim swą ufność złóż; Kogo bowiem On uzdrowi, ten na wieki zdrowy już!

Nr 242.

On cię zbawi (As)

1. O grzeszniku, patrz jak marne, Jak nieszczęsne życie twe! Dzisiaj powróć do Jezusa. Jemu szczerze oddaj się!

Refren: On cię zbawi, On omyje Ciebie z grzechów, wszelkich win. Mocą łaski Swej okryje Ten łaskawy Boży Syn.

2. O grzeszniku, patrz, jak pyszne, Jak złośliwe serce twe! Wyznaj grzechy Jezusowi, Przed Nim szczerze ukorz się!

3. O grzeszniku, słysz, jak głośno Zbawca twój wciąż woła cię! Chciej Go przyjąć i zapisać Jego imię w sercu swym!

4. O grzeszniku, tam na krzyżu Jezus zmarł za grzechy twe, By cię zbawić, uszczęśliwić, Przyjmij dziś Go w serce swe!

Nr 243.

Idź, łzy otrzyj krwawe (B)

M. A. Bullock

1. Idź, łzy otrzyj krwawe I stłum skargi swe; Zbawca twój łaskawie Chce pocieszyć cię! Gdy owładnie sercem Smutek, zwątpień mrok, Gdy duch twój upadnie, Ślij ku Niemu wzrok!

2. Bóg zna twoje troski, Serca twego bó1. Wnet Zbawiciel Boski Zdejmie ciężar twój. Pewnie, jak na niebie Lśni słoneczny blask, Tak i ty w potrzebie Doznasz Jego łask!

3. Więc łzami zalaną Już rozjaśnij twarz I zwróć ją ku Panu, Bo w Nim Zbawcę masz. Myśli i dążenia z Nim na zawsze zwiąż, Szukaj w Nim wytchnienia, Do stóp Jego dąż!

4. Jeśli twoi bliscy W troskach tak jak ty, To nie zwlekaj dłużej, Otrzyj im ich łzy. Módl się razem z nimi, Wiedź do Zbawcy nóg, By ich uszczęśliwił Dobrotliwy Bóg!

Nr 244.

O, ugnij mnie (Es)

1. O, ugnij mnie jak zboża łan Poranku wiewem, Panie, gniesz! Tak mnie Swym tchnieniem Ducha łask W pokorze świętej ugnij też!

2. A jeśli krnąbrne serce me Nie ugnie się przed mocą Twą, Racz, Duchu Święty, w ogniu przyjść I spalić w nim już wszelkie zło!

3. Jak latorośli winny krzew Ulega dłoni, co ją gnie, Tak ja radośnie wolę mą Twej świętej woli oddać chcę.

4. O, ugnij mnie i ze mnie zrób Naczynie pożyteczne Ci, Bym tylko Tobie, Panie mój, Z radością służył ku Twej czci!

Nr 245.

Baranku Boży, pomóż mi! (Es)

1. Przychodzę, jakim jestem dziś, I szukam łaski w Twojej krwi; Wiem, że grzesznika zbawiasz Ty, Baranku Boży, pomóż mi!

2. Jak głaz jest twarde serce me I grzech w nim nadal jeszcze tkwi; O zmyj go Swoją świętą krwią, Baranku Boży, pomóż mi!

3. Jam słaby i ułomny tak I w grzechu trawię życia dni; O udziel mocy duszy mej, Baranku Boży, pomóż mi!

4. Ja wierzę, że Ty przyjmiesz mnie, Więc garnę się do Twojej krwi; O, oczyść z grzechu serce me, Baranku Boży, pomóż mi!

5. Chcę wszystko oddać, Zbawco, Ci: Mą duszę, serce, życie me; Więc odnów mnie, zmień życia bieg I daj mi wstąpić w ślady Twe!

Nr 246.

O, pokutujmy (As)

1. O, pokutujmy, bo czas krótki mamy, Jezus wnet przyjdzie, a my w grzechach trwamy. Niech żaden grzesznik Bogu nie urąga, Gdy się ociąga.

2. Bóg od początku taki zwyczaj miewał, Że z karą zwlekał, do pokuty wzywał: Już przez Noego wzywał świat zepsuty też do pokuty.

3. Bóg do pokuty wzywa nas z miłości, Chce nam odpuścić wszystkie nieprawości. Chce, byśmy w skrusze Doń się nawrócili, Pobożnie żyli.

4. Nie gardźmy łaską, lecz gardźmy grzechami, Których przekleństwa doznaliśmy sami; Bóg nam pomoże, tylko chciejmy szczerze W prawej stać wierze.

Nr 247.

Syn marnotrawny (C)

1. Raz syn marnotrawny opuścił swój dom,
By oddać się żądzom, młodzieńczym swym snom;
Pogardził swym ojcem i tym, co sam miał,
I żył z grzesznikami, i czynił, co chciał.
I żył z grzesznikami, i czynił, co chciał.

2. Tak z miejsca na miejsce udawał się on,
Pożądał rozkoszy, nie wiedząc sam skąd;
Aż w końcu przetrwonił gdzieś tam mienie swe.
Któż teraz nad biednym zlitować się chce?
Któż teraz nad biednym zlitować się chce?

3. Wtem przyszła zbawienna i szczęsna mu myśl:
„Do domu, do ojca, ach, gdybym mógł iść!
Do ojca tęsknotę w swym sercu dziś mam.
Ja wyznam, żem zgrzeszył, żem winien ja sam!
Ja wyznam, żem zgrzeszył, żem winien ja sam!”

4. Skruszony przekracza ojczysty swój próg,
Upada przed ojcem ze łzami do nóg;
I szczerze wyznaje, że pełen jest win,
I prosi: „Ach, wybacz, niegodny ja syn!”
I prosi: „Ach, wybacz, niegodny ja syn!”

5. Patrz, ojciec tak czule przyjmuje go znów, Szczęśliwy, że wrócił już cały i zdrów; Odziewa go w szaty i w dom swój go zwie, I mówi: „Już wrócił, wszak dziecię to me!” I mówi: „Już wrócił, wszak dziecię to me!”

Nr 248.

Tu serce me! (B)

E. Liebich (zm. 1780)

1. Tu serce me! Mój Jezu, przyjąć chciej, Choć wiele na nim plam; To jest mój dar, dar pełen nędzy mej, Lecz daję to, co mam! Złą żądzą całe pokalane, A jednak Tobie jest oddane! Weź serce me, weź serce me!

2. O Boże mój! Racz przyjąć z łaski Swej Dziś w darze serce me! Od grzechu plam krwią Zbawcy omyć chciej! Z Swym sercem połącz je! O Panie, wejrzyj na mą wiarę, Łaskawie przyjmij tę ofiarę Na własność Swą, na własność Swą!

3. Tu serce me! W Chrystusa krzyżu ma Ratunek pewny swój! O, zbliż się Doń, niech tylko Ciebie zna Me serce, Jezu mój! Zbawienie, pokój, zmiłowanie Niech znajdzie w ranach Twoich, Panie, To serce me! To serce me!

Nr 249.

Blisko zbawienia (G)

P. P. Bliss

1. Blisko zbawienia, prawie że już; Blisko zbawienia, prawie że tuż. Lecz wątpliwości me do grzechu zwiodły mnie; W rozpaczy płyną dni, ach, smutno mi!

2. Prawie zbawiony, już mało tak; Prawie zbawiony, niewiele brak. Lecz ja bliskością tą uśpiłem czujność swą; Dziś brnę wciąż w czynach złych i ginę w nich.

3. Prawie do celu Pan przywiódł mnie. Już, już zbawiony, a jednak nie! Bo wiary brakło, sił, abym zbawiony był; Błądzę więc w grzechu mgle, sam nie wiem gdzie.

4. O drogi Zbawco, Twój zbawczy czyn Zwalnia grzesznika od wszelkich win. O Pośredniku dusz, dziś moje serce wzrusz, Pokornie błagam Cię: „O, ratuj mnie!”

Nr 250.

Skało wieczna (B)

A. M. Toplady (1740-1778)

1. Skało wieczna, Jezu mój, Z Ciebie tryska zbawczy zdrój! Niech Twej świętej łaski siew, Spływająca z ran Twych krew, Spływa na mnie, w serce me, Zmyje grzech i zbawi mnie!

2. Jakże zdołam, Panie mój, Spełnić święty zakon Twój? Ani znojna praca dnia, Ni serdecznej skruchy łza Łaski Twej nie zjedna mi, Moc i łaska są w Twej krwi!

3. Nic Ci dać nie mogę, nie, Do stóp krzyża chylę się; Bądź w słabości mocą mą, Nagość okryj łaską Swą; Chciej brud serca

mego zmyć, Bym w czystości Twej mógł żyć!

4. Gdy przeżyję życia dnie, Gdy na sąd zawezwiesz mnie, Gdy mnie sądzić będzie Bóg Z czynów mych i życia dróg, Wówczas, Skało, racz mnie skryć I schronieniem moim być!

Nr 251.

Panie, zsyłasz łaski deszcze (G)

T. Kübler

1. Panie, zsyłasz łaski deszcze, Ducha Swego na Swój lud; Lecz mnie nie zrosiły jeszcze, W sercu jeszcze grzechu brud. Zroś i mnie, Zroś i mnie, Łaski Swojej okaż cud!

2. Jezu, racz się dziś zmiłować Nad zgubioną duszą mą; Racz ją z grzechu wyratować, Zbawić i oczyścić ją! Oczyść mnie, oczyść mnie Świętą, drogą Swoją krwią.

3. Duchu Święty, zechciej wzruszyć Moje serce mocą Swą, Racz je zmiękczyć, racz je skruszyć, By poznało prawdę Twą! Odnów mnie, odnów mnie Zbawiającą mocą Swą!

Nr 252.

W Tobie szukam ukojenia (Es)

A. Starbright

1. W Swej litości, łaskawości, Jakim jestem, przyjmij mnie; Zbawco święty, niepojęty, Twoim być już odtąd chcę.

Refren: W Tobie szukam ukojenia, W Tobie pokój duszy mej; Pobłogosław dziecku Swemu I w Swej łasce zawsze miej!

2. Nocy cienie niech promienie Łaski Twej rozproszą mi; Niechaj stale ku Twej chwale Słońce w życiu moim lśni.

3. Pełen wiary w Twą ofiarę i krwi Twojej zbawczą moc Pójdę z Tobą życia drogą Bez obawy w ciemną noc.

4. Ku Twej chwale chcę wytrwale Dążyć do niebieskich bram; Daj mi, Panie, bym był w stanie Chwałę Twoją ujrzeć tam!

Nr 253.

Nie omijaj mnie, o Zbawco (G)

F. J. Crosby (1820-1915)

1. Nie omijaj mnie, o Zbawco, Z serca proszę Cię! Panie łaski, życia Dawco, Nie omijaj mnie!

Refren: Zbawco, Zbawco! Z serca proszę Cię: Wieluś łaską już obdarzył, Nie omijaj mnie!

2. Tam, do tronu Twej dobroci, Duchem wzbijam się; Na kolanach proszę, błagam: Zbawco, ratuj mnie!

3. Ufam tylko Twym zasługom, Szukam łaski Twej; Pociesz duszę mą zbolałą, W serce pokój wlej!

4. Ty, krynico mej pociechy, Szczęście, życie me, Ciebie tylko pragnę, Panie, Ciebie zdobyć chcę!

Nr 254.

Pod krzyżem (e)

sł. pol. T. Bereta

1. Pod krzyżem, świadom winy swojej, Podziwiam cud miłości Twojej. Nie mogę pojąć łaski Twej; Nie jestem godzien Twej miłości, Twych cierpień za me nieprawości I upokorzeń za mój grzech.

2. Pod krzyżem, świadom winy swojej, Podziwiam cud miłości Twojej. Twój czyn napełnia wiarą mnie. Nie pozwól nigdy wątpić, Panie, W zastępczą śmierć na krzyżu za mnie, W omycie z win Twą świętą krwią.

3. Pod krzyżem, świadom winy swojej, Podziwiam cud miłości Twojej. Tu widzę także bliźnich swych. Ty dałeś przykład, jak

miłować, Jak nad słabymi się litować; Spraw, bym Ci mógł podobnym być.

Nr 255.

Spójrz na krzyż (F)

1. Kto wiary spojrzenie skieruje na krzyż, Jezusa uzdrowi go krew. Więc spójrz na Jezusa i w wierze się zbliż, Najtkliwszej miłości to zew.

Refren: Spójrz, spójrz, na krzyż spójrz! Kto wiary spojrzenie skieruje na krzyż, Jezusa uzdrowi go krew!

2. Czyż Jezus do krzyża nie przybił twych win? Z ufnością do Ojca się śpiesz; Spójrz, za mnie, za ciebie przebłagał Go Syn, O, przyjdź i dar łaski dziś bierz!

3. Nie skrucha twa czyni, ni modły, ni łzy, Że Bóg ci Swą miłość wciąż śle; Lecz w krwi

Zbawiciela swą ufność masz ty, W niej duszo zbawienie jest twe!

4. Z radością więc przyjmij żywota ten dar, Dziś darmo go daje ci Bóg; Tę wolność od winy, od sądu i kar, Od grzechu, marności i trwóg!

Nr 256.

Przyjdź, o mój Zbawco (C)

1. Przyjdź, o mój Zbawco, przyjdź I mieszkaj we mnie Ty! Do serca mego wejdź, Żyć z Tobą pozwól mi!

Refren: Przyjdź, o mój Zbawco, szybko przyjdź I wiernym Tobie pomóż być! Krwią Swą świętą zmyj grzechu pył, Tak, abym jak śnieg biały był! Biały jak śnieg, Biały jak śnieg! Krwią Swą świętą zmyj grzechu pył, Tak, abym jak śnieg biały był!

2. Mocą Twych zbawczych sił Od grzechu oczyść mnie. Bym w uświęceniu żył, Zbawienie objaw Twe!

3. Racz rządzić mną Ty sam, Pociągnij z Sobą wzwyż; Gdy Cię u boku mam, Poniosę chętnie krzyż!

Nr 257.

Słyszałem Zbawcy głos (D)

M. Bonar (1808-1889)

1. Słyszałem Zbawcy wdzięczny głos: „Przyjdź do Mnie, dziecię Me! Ja pokój dam ci zamiast trosk I błogie życia dnie!” Poszedłem Doń w nastroju złym, Znękany, pełen win; On przyjął mnie, grzech z serca zmył, Zbawiciel, Boży Syn.

2. Słyszałem Zbawcy wdzięczny głos: „Spragnieni, zbliżcie się! Ja zbawczych łask z niebieskich ros Za darmo dać wam chcę!” Pobiegłem więc, tak jak On chce, Do tych

cudownych wód; Ugasił Pan pragnienie me I duszy mojej głód.

3. Słyszałem Zbawcy wdzięczny głos: „Jam świata tego blask; Ja daję życie, szczęsny los, Tchnę słońcem zbawczych łask!” Więc wzniosłem w górę oczy swe I wnet znalazłem Go; Mój Jezus odtąd wiedzie mnie Zbawienną drogą Swą!

Nr 258.

Jest życie w spojrzeniu na krzyż (Es)

1. Jest życie w spojrzeniu na Zbawcy krzyż, Skąd nas Zbawiciel woła wzwyż. Świat ten nie może dać szczęścia nam, Gdyż skarb nasz jedyny, to Chrystus Pan.

Refren: Spójrz na krzyż, tam życie twe! Spójrz na krzyż, On zbawi cię! Boga chwal za łaski cud I Jezusa zbawczy trud.

2. Spoglądam na Zbawcę wśród życia dróg
I czynię, co mi każe Bóg. Z Jego obietnic
swą czerpię moc, By przetrwać bez grzechu
złowieszczą noc.

3. Od chwili, gdy wzniosłem na Zbawcę
wzrok, W ślad Jego stawiam każdy krok;
Żyję dla Niego, a On jest mój, W Nim życia
mojego i szczęścia zdrój!

Nr 259.

Czemu wciąż czekasz? (A)

G. F. Root (1820-I895)

1. I czemu wciąż czekasz, człowieku? O
chciejże czym prędzej już wstać. Twój
Zbawca od dawna cię woła, Chce błogi swój
pokój ci dać.

Refren: Czemu, czemu? Czemu ty nie
chcesz Doń przyjść? Czemu, czemu, do
Jego pokoju wnijść?

2. Czyż w sercu wyraźnie nie czujesz, Jak Święty Duch wiedzie cię Doń? Czy nie chcesz być wolnym od grzechów? Czy niebios nie wabi cię błoń?

3. Więc czemu nie śpieszysz Doń teraz, Nim przyjdzie twa śmierć i twój sąd? Jezusa krew jeszcze cię zbawi; Lecz zwlekać, to życiowy błąd!

Nr 260.

O Jezu, Stróżu duszy (Es)

M. W. Zieliński

1. O Jezu, Stróżu duszy, Pokornie błagam Cię: Gdy życia ból mnie skruszy, Ty nie opuszczaj mnie, Ty mi radami Swymi Pociechy zlewaj zdrój. Ach, wspieraj mnie na ziemi, O Jezu, Stróżu mój! Ach, wspieraj mnie na ziemi, O Jezu, Stróżu mój.

Refren: Ja nie mam nic, o Panie chwał, Co bym Ci w zamian w darze dał, Więc wznoszę śpiew ten z głębi swej, Tyś

świadom całej duszy mej. Daj mi usłyszeć Ducha zew I przyjmij mej wdzięczności śpiew! Poświęcić ciało, duszę chciej, Bym lśnił w wieczności Twej!

2. O Jezu, coś mi dany, Gdym ten powitał świat, Tyś duszy mej kochany Opiekun, Pasterz, Brat. Gdy z Tobą myśli moje, To me najlepsze dni, Gdy czuję tchnienie Twoje, Z radości serce drży, Gdy czuję tchnienie Twoje, Z radości serce drży!

3. Pasterzem jestem twoim, O wierny sługo Mój! Gdyś zbłądził z prawej drogi, Jam zważał na ślad twój. Ująłem rękę twoją, Do trzody wiodłem cię, Ja dałem życie Moje, Byś ty odzyskał swe! Ja dałem życie Moje, Byś ty odzyskał swe!

Nr 261.

Nic nas nie zmoże (As)

sł. pol. S. Łozowski

1. Nic mnie dziś nie może zmóc, Żaden cios i żaden ból, Gdy w pokutnej ciszy tej Trwam w modlitwie kornej swej. Nic mnie dziś nie może zmóc; Gdym pokorny, ze mną Bóg!

2. Nic cię dziś nie może zmóc, Ani człowiek, ni zły duch, Gdy w modlitwie korzysz się, Uciekając dumie złej. Nic cię dziś nie może zmóc; Gdyś pokorny, z tobą Bóg!

3. Nic nas dziś nie może zmóc, Ani trwoga, ani wróg, Gdy sławimy Ciebie w głos W uniżeniu dzień i noc. Nic nas dziś nie może zmóc; Gdy pokorni, z nami Bóg!

Nr 262.

Bo On żyje! (As)

sł. pol. R. Chalupka

1. Bóg Syna dał, by mnie wybawić, By przemóc śmierć i z grzechem bój; On żył i

zmarł, by mnie wykupić, A pusty grób dziś świadczy: Zbawca żyje mój!

Refren: Bo żyje On! Jutro mnie nie trwoży, Bo żyje On! W Nim moja moc! A że ja wiem, kto przyszłość dzierży, Radością moje życie jest, bo żyje On!

2. Któregoś dnia, gdy Jordan przejdę I skończą się dni łez i trwóg, Tam, gdzie mój Pan, z triumfem wejdę I ujrzę światło chwały, gdzie panuje Bóg!

Nr 263.

Chrystus stoi u serca drzwi (Es)

1. Chrystus stoi u serca drzwi: Wpuścić Go, czy nie? Pragnie dziś przynieść Swój pokój mi: Czy wpuścić Go, czy nie? Grzeszne i dumne serce me Wciąż od Zbawcy odwraca się. Chrystus pragnie ostoją mi być: Czy mam bez Niego żyć?

2. Czyż poprosić bym nie miał Go: „Zbawco z łaski przyjdź!” By On mógł zmienić naturę mą, By z Nim już razem być. Miłość Swą ofiaruje mi, Moje zbawienie w Jego krwi. Z wszystkich grzechów oczyszcza On mnie, Daruje szaty Swe!

3. Więc otwieram szeroko drzwi: „Zbawco mój, racz wejść, Tysiąckroć bądź pochwalony dziś, Chcę z Tobą życie przejść! Drogi Jezu, wciąż ze mną bądź, Życiem i sercem moim rządź. Przeżyć zwycięsko chcę życia dnie, Więc wejdź Ty w serce me!”

Nr 264.

Kiedy żyłem w grzechach (B)

J. Rowe (1865-1933)

1. Kiedy żyłem w grzechach swych, Bez Boga żyłem ja, W sercu mieszkał ciągle grzech, Była to dola zła; Lecz mnie Jezus, tylko On, W świecie odnalazł tym, Podał mi Swą świętą dłoń, Bym zbawion był.

Refren: (:Miłość to Twa, Miłość to Twa, Sprawiła, Jezu mój, Żem wolny ja!:)

2. Tobie, Jezu, daję dziś Zbolałe serce swe; Chcę Cię kochać, Ty sam wiesz, Że już Ci służyć chcę. Weź mój czas i każdy dzień Sam kieruj ręką Swą, Do ostatnich życia tchnień Tyś tarczą mą.

3. Więc, człowieku, nawróć się, Ocuć się z grzechu snu; Spójrz, jak Jezus kocha cię, Tylko zaufaj Mu! On za ciebie niósł Swój krzyż, Jego posłuchaj słów, Uwierz w Niego jeszcze dziś, A będziesz zdrów.

Nr 265.

Przy Tobie, Jezu (F)

1. Przy Tobie, Jezu, życie me, Znalazłem łaski zdrój, A grzeszny świat oszukał mnie, W nim tylko ból i znój.

Refren: O, Zbawco, przyjdź, już rychło przyjdź, Moc zła i grzechu złam, I zabierz mnie stąd, Jezu mój, Do niebios jasnych bram.

2. Me serce oczyść z wszystkich win I w Słowie poświęć Swym, Zamieszkaj, Jezu, odtąd w nim, Na wieki uczyń Twym.

3. Wieczornym deszczem pokrzep już Spragnione serce me, Swój obraz, Panie, we mnie stwórz, Daj wkrótce ujrzeć Cię.

Nr 266.

Drogi Jezu (Des)

sł. pol. R. Chalupka

1. Zbawco, prowadź nas jak pasterz trzodę, Twej opieki chcemy dziś. Daj nam pokarm, bezpieczeństwo, zgodę, Tylko z Tobą chcemy żyć. Drogi Jezu, drogi Jezu, Tyś odkupił śmiercią nas. Drogi Jezu, drogi Jezu, Myśmy Twoi, Tyś jest nasz!

2. Panie, należymy już do Ciebie, Bądź Strażnikiem naszych dróg. Prowadź nas, aż się znajdziemy w niebie, Hołd oddamy u Twych stóp. Drogi Jezu, drogi Jezu, Słuchaj głosu naszych serc. Drogi Jezu, drogi Jezu, Z Tobą chcemy życie wieść.

3. Obiecałeś, że nas przyjmiesz, Panie, Chociaż grzech wciąż dręczy nas. Ty okażesz Swoje zmiłowanie, Moc zwycięstwa wszystkim dasz. Drogi Jezu, drogi Jezu, Wierny Tobie lud w nas masz. Drogi Jezu, drogi Jezu, wkrótce wieczność wszystkim dasz.

Nr 267.

Chcę widzieć Jezusa (D)

Otwórz me oczy, chcę widzieć Jezusa, I być bliżej Niego i kochać goręcej! Otwórz me uszy i naucz mnie słuchać! Otwórz me oczy, Chcę widzieć Jezusa!

Nr 268.

Gdybym Cię nie miał (As)

Ch. Gregor (1723-1801)

1. Gdybym Cię nie miał, Jezu mój kochany, Gdyby nie krzyż Twój i nie Twoje rany, W którą bym, nędzny, mógł obrócić stronę Oczy stęsknione?

2. Gdzieżbym przed smutkiem mógł znaleźć obrońcę I drugie serce tak mnie miłujące? W Tobie jedynie, w Tobie pociech zdroje, Zbawienie moje.

3. Gdybyś Ty za mną nie podążył, Chryste, Byłbym w tym świecie zgubił się zaiste; Tyś sam mnie znalazł i owcę zgubioną Wziął w Swe ramiona.

4. Niech Cię ma wdzięczność sławić nie przestanie, Że krwią Swą własną mnie omyłeś, Panie, Żeś grzechy moje zgładził i przebaczył, I zbawić raczył.

Nr 269.

O Panie, na Twój głos (Des)

1. O Panie, na Twój głos Do Ciebie zbliżam się, Tyś szczęsny mi wyjednał los, Oddając życie Swe.

Refren: Do Twych, Zbawco, stóp Kornie zbliżam się; Omyj mnie z mych grzechu win, Wlej pokój w serce me!

2. Ty, Panie, w nędzy mej Chcesz wszystkim dla mnie być; Ja mogę w Boskiej sile Twej Swą ludzką słabość skryć.

3. Niezmienne Słowo Twe Przyrzeka wieczny raj, Wesele mi i łask śle I w górny wiedzie kraj.

4. Chcesz skończyć we mnie sam To dzieło łaski Swej; Ach, cóż Ci, Panie, w zamian dam? Nic, tylko serce me!

5. Cześć, Synu Boży, Ci, Cześć Ci, żeś zbawił mnie, Żeś ofiarował za mnie Ty Najdroższe życie Swe!

Nr 270.

Bóg świat umiłował (F)

1. Albowiem tak Bóg świat umiłował, Albowiem tak Bóg świat umiłował. Umiłował, umiłował, Umiłował tak Bóg świat.

2. Że dał nam Syna jedynego, Że dał nam Syna jedynego, Dał Syna, dał Syna, Jednorodzonego dał.

3. Ażeby każdy, kto Weń wierzy, Ażeby każdy, kto Weń wierzy, Nie zginął, nie zginął, Ale żywot wieczny miał.

Nr 271.

Jedność w Chrystusie (Es)

sł. pol. S. Łozowski

1. W Chrystusie się jednoczy świat, Zbiegają szlaki dróg: I te z zachodnich krańców ziem, I te, dla których domem wschód.

2. W Chrystusie łączy się nasz świat I schodzą szlaki dróg: Północny porzucają dom, Odchodzą z południowych stron.

3. W Chrystusie rodzi się nasz świat: Z zachodem brata wschód, Z południem północ siada wraz, Na świecie żyje jeden lud.

Nr 272.

Gdym nędzny i pełen grzechów (G)

1. Gdym nędzny, pełen grzechów, W swą zgubę prosto brnął, Odnalazł mnie mój Pasterz, Do Swojej trzody wziął. Aniołów chór na widok ten Wzniósł Zbawcy swój pochwalny śpiew.

Refren: Dłoń ta mnie ujęła, Jego krew omyła, Łaska znów w dom Ojca wwiodła mnie! Miłość tę uwielbiać wiecznie chcę!

2. On omył sam me rany, Oliwy nalał w nie. I słodko mi powiedział: „Tyś mój, znalazłem Cię!” Zbawienne, drogie słowa te Uszczęśliwiły serce me!

3. Czas szybko mi upływa, W nadziei płyną dnie. Wyglądam już tej chwili, Gdy w chwale zjawisz się, Gdy Swą, Jezusie, świętą twarz Mnie, stęsknionemu, ujrzeć dasz!

Nr 273.

W mym sercu miłość lśni (G)

sł. pol. A. Smyk

1. W mym sercu miłość Zbawcy dusz Promieniem niebios lśni. Prowadzi mnie wśród życia burz I radość zsyła mi.

Refren: O, cudowny mój promieniu, Ty mi błogą radość życia ślesz; Ty zmieniasz smutek w szczęścia dni, Zbawczą mocą Ty wciąż tchniesz!

2. I gdyby całą ziemię tę Już grzechu zakrył cień, Miłości blask przebije się I stworzy nowy dzień.

3. Jak na tę ziemię słońca blask Cudowną moc swą śle, Tak Zbawcy miłość pełnią łask Ożywia serce me.

Nr 274.

Jak błogo zbawionym być (C)

1. Jak błogo zbawionym być Twą, Chryste, krwią! W mym sercu nią mogę zmyć Grzeszność już swą. Ty z grzechu mych win i skaz Wyzwalasz mnie, Więc Ciebie po wszystek czas Uwielbiać chcę.

Refren: Więc czcijmy tę wielką moc, Zbawienną Jego moc! Pana Jezusa moc, Co wiecznie trwa!

2. Jak błogo zbawionym być Twą, Panie, krwią! Już w trwodze nie muszę żyć, Rzuciłem ją. Już nowy zabłysnął dzień W pielgrzymce mej; Zwątpienia nie zaćmi cień Światłości tej.

3. Jezusie, ja śpiewam Ci Pieśń chwały w głos, Żeś w zbolałe serce me Wesele wniósł. Kajdany już w sercu mym Ręka Twa rwie; Zbawienie mam w słowie tym: „Spełniło się!”

Nr 275.

Jak cudownie blask słońca się lśni (B)

1. Jak cudnie się blask słońca lśni Na szczycie srebrnej fali: Snopami iskier oczy ćmi, Barwami tęcz się pali! Wspanialej lśni

Twa Boska twarz, O Ty, najdroższy Jezu nasz! Pięknem Ty, cudem Ty sam, O Panie Jezu, jesteś nam!

2. Przebłoga cisza spływa z zórz W pogodny wieczór letni, Drzew milknie szept i poszum zbóż, Pastusze milkną fletnie. Ach, większy spokój w Sobie masz, O Ty, najdroższy Jezus nasz! Ciszą Ty, spokojem sam, O Panie Jezu, jesteś nam!

3. Majestat sił w burzliwą noc Olśniewa myśl struchlałą, Gdy gromów bicz i wichrów moc Przyrodą wstrząsa całą. W potędze jednak większej trwasz, O Ty, najdroższy Jezu nasz! Mocą Ty, siłą Ty sam, O Panie Jezu, jesteś nam!

Nr 276.

Wysławiajmy Zbawiciela (Es)

1. Wysławiajmy Zbawiciela, On ożywia słabych, mdłych; On pociesza, wzmacnia,

koi, żywi, poi wiernych Swych. A choć kiedyś poniżony, Cierpień, bólu przyjął chrzest, Dziś jest Panem, Zbawicielem, Władcą Niebios był i jest!

Refren: Zbawiciela wysławiajmy, Wywyższajmy Jego tron! Chwałę, cześć Mu oddawajmy Życiem naszym aż po zgon!

2. Wysławiajmy Zbawiciela, Niech Go sławi wszelki twór, A szczególnie niech Go chwali Na tej ziemi Jego zbór! Niech się zbiorą wielcy, mali, Niechaj padną Mu do nóg, Niech swój krzyż na siebie wezmą, Żyją tak, jak każe Bóg!

3. Chwalmy Go pieśniami swymi, Jezus godzien chwały, czci! Naszym On Orędownikiem, Chwalmy Go po wszystkie dni! Chwalmy Go my, młodzi, starzy, wysławiajmy wszyscy wraz; On nasz Lekarz, Arcykapłan, On nas leczy z wszystkich skaz!

Nr 277.

Cudowna łaska (F)

J. Newton (1725-1807); sł. pol. A. Bajko

1. Cudowna Boża łaska ta Zbawiła z grzechów mnie; Zgubiony, nędzny byłem ja, Lecz teraz cieszę się.

2. Ta łaska wlała Boży strach W kamienne serce me. I wtedy zobaczyłem w łzach, Żem na przepaści dnie.

3. Lecz łaska podźwignęła mnie I naprzód wiedzie wciąż Przez ciemne i burzliwe dnie, Tam, gdzie Ojcowski dom.

4. O, Boże, dzięki, dzięki Ci Za cudną łaskę Twą; Do nóg Twych padam w kornej czci, Niebiosa chwałą brzmią!

Nr 278.

Dobry Zbawca (Es)

1. Jak dobry Zbawca musi być, że zstąpił z niebios bram I przyszedł jako człowiek żyć, By dać zbawienie nam. Nad nami płakał Chrystus Pan I za nas poniósł krzyż, Zbawienia On wypełnił plan, By wieść nas w niebo wzwyż.

2. Przychodzi On do twoich drzwi I puka, czeka wciąż. I prosi: „Duszo, otwórz mi, Jam jest boleści mąż. Ja w twoim sercu gościć chcę, Więc zważaj na mój głos; Ja spełnię wszystkie prośby twe I zmienię twój zły los”.

3. O Ty, najdroższy Zbawco nasz, Prosimy Ciebie, przyjdź; Na dolę naszą, Jezu, zważ, Do naszych serc już wejdź. Nasz Jezu, chcemy Ciebie czcić, Uwielbiać imię Twe I w Twoim się Królestwie lśnić: Więc zbaw nas, dzieci Swe!

Nr 279.

Co mam uczynić dla Zbawcy? (F)

1. Co mam uczynić dla Zbawcy mego, Jak łaski dar nagrodzić Mu, Że mnie od grzechu uwolnił złego, Ciężary świata ze mnie zdjął?

Refren: Czynić chcę wiele dla Zbawcy mego, Okazać miłość czynem swym I opowiadać o prawdzie Jego Każdym swym słowem, czynem mym!

2. Wyznam Mu szczerze, żem jest zgubiony. Poproszę, by zmiłował się I by przebaczył grzech popełniony, Do służby Swej przeznaczył mnie.

3. I chcę od dzisiaj już Słowo Jego Do serca brać każdego dnia, Wspierać biednego, kochać bliźniego, I prawdą żyć, co wiecznie trwa!

Nr 280.

Zaśpiewajmy pochwalny hymn (G)

1. Zaśpiewajmy pochwalny i wdzięczny nasz hymn, Że nas tak umiłował Sam Bóg w Synu Swym I że Ducha Świętego nam straż pewną dał, Aby lud Swój prowadzić do nieba, hen, tam.

Refren: Chwalmy więc zgodnym chórem Zbawcy cudowną moc, Co podnosi wiernych z tej ziemi, Usuwa z serc grzechu noc!

2. Dla tęskniących do nieba dom Ojca jest dan, Naszą drogą do Ojca jest Jezus, nasz Pan. Zbawca chronić nas będzie od pokus i zła, A w dzień przyjścia Swojego On niebo nam da!

3. Cały świat Jezusowi pieśń chwały niech śle: W Jego krwi jest zbawienie dla ciebie i mnie. Niech zjednoczy się w Panu, umocni się lud, Niech wysławia on miłość i zbawczy ten cud!

Nr 281.

Cóżbym miał bez Ciebie, Jezu mój?
(As)

1. Cóżbym miał bez Ciebie, Drogi Jezu mój? Krótkich uciech złudę I skalany strój. Miałbym tylko życie czcze, Grzech, co kala serce me; Chociażbym bez Ciebie Zdobył cały świat, śmierć by przy mnie wieczna Stała niczym kat.

2. Czymże ja bez Ciebie, Drogi Jezu mój? Nędzny grzechu jeniec, który przegrał bój. Wszelkiej chwały ludzkiej blask Krótko trwa bez Twoich łask. Pycha ludzka mija Jak poranna mgła; Mija ludzkie życie, Chwilkę tylko trwa.

3. Dokąd iść bez Ciebie, Drogi Jezu mój? Po bezdrożach świata Płynie gorzki zdrój, Gdzie wytchnienie znajdę, gdzie, Gdy mi tęskno jest i źle? Kto bez Ciebie idzie, Wnet opadnie z sił; Zginąć musi marnie, Tak jak marnie żył.

4. Ale, że mam Ciebie, Drogi Jezu mój, To mam wieczne życie I radości zdrój. Wiem

już, dokąd dążyć mam, Boś mi przewodnikiem sam. Nie chcę mieć rozkoszy, Które daje świat, Tylko chcę już wstąpić W Twój promienny ślad.

Nr 282.

Znam miłość Jezusa (B)

Ch. H. Gabriel

1. Znam miłość Jezusa wspaniałą, Jej głębia niezmierna, bez dna. Osładza pielgrzymkę mą całą, Coraz słodszą jest dla mnie co dnia.

Refren: Słodszą i droższą jest mi, Szczęściem napełnia me dni; Ta miłość Jezusa tak błoga Coraz cudniej, wspanialej wciąż lśni!

2. Pan ze mną! Nie lękam się złego, Z Nim mogę i śmierci przejść jar I tam odczuć moc łaski Jego, I tę głębię miłości bez miar.

3. Chcę iść z Nim i w szczęściu, i w biedzie, W dzień jasny, i w ciemną iść noc; I choć mnie przez ogień powiedzie, Wzmacnia i krzepi mnie Jego moc!

Nr 283.

U nóg Jezusa (As)

1. U nóg Jezusa jestem tuż, Szczęśliwy i spokojny już. Jedynie Jemu ufam ja, Krwią Jego zmyta dusza ma.

Refren: O, Jezu, mój Zbawco, Ja w Tobie tu już mam Zbawienie mej duszy I wieczną radość tam.

2. Przez obietnice Jego słów Odczuwam radość nieba znów, Bo co przyrzecze, to da nam, I wiedzie mnie do światła bram.

3. Ja żyję, jednak już nie ja, Lecz siła Zbawcy we mnie trwa; I świat porzucam, bowiem chcę Jedynie w Zbawcy cieszyć się.

4. Spoczywaj, serce, stało się, Że Jezus Chrystus zbawił mnie; Dla Niego tylko będę żył, Dopóki starczy życia sił.

Nr 284.

Gdy Zbawiciel wszedł w serce me (As)

1. Cudnej zmiany w mym sercu dokonał mój Bóg, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me! Odjął grzech, radość dał, pokój wlał, jam bez trwóg, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me!

Refren: Gdy Zbawiciel wszedł w serce me, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me, Łaski zdrój, Ducha moc, cieszy mnie, znika noc, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me!

2. Dziś na Pana z bezdroży kieruję mój wzrok, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me! On me grzechy przebaczył, dziś prawy mój krok, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me!

3. Niezachwianą nadzieję i pewność już mam, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me! Drogi Jezus jest ze mną, nie jestem więc sam, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me!

4. Światło prawdy oświeca mnie w dolinie łez, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me! Widzę miasto, hen w górze, wędrówki mej kres, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me!

5. Ja wędruję do Pana, by wiecznie z Nim być, Gdy Zbawiciel wszedł w serce me! Wnet u nóg Jego spocznę, by zawsze Go czcić: Dziś oddaję Mu serce swe!

Nr 285.

Tylko Ty, Jezu (Es)

1. Tylko Ty, Jezu, jeden moje serce znasz, Wolność prawdziwą, poświęcenie dasz. Jam pokoju nie miał, aż pod krzyż przyszedłem sam; Tutaj w Twoich ranach odpocznienie mam.

Refren: Jezu, drogi Jezu! Jam jest Twój, a Tyś jest mój! Dla mnie krew Twa płynie i osładza znój.

2. O, jakiż pokój wciąż napełnia duszę mą, Kiedy pomyślę, żem własnością Twą! Z Bogiem pojednany, Twoją krwią omyty już! Któż mej duszy radość tu zrozumie, któż?

3. Więc odtąd, Jezu, wciąż mi przed oczyma stój, Na krzyżu zmarły, Zbawicielu mój! Żeś Ty za mnie umarł, to jest mej nadziei grunt; Ma pociecha, siła, życie płynie stąd.

Nr 286.

Mam piosenkę (As)

E. M. Roth

1. Ja mam piosenkę od Jezusa, Jakby kwiat z niebieskich stron. Melodii słodszej nigdzie nie ma, nie, Bo miłości jest to ton.

Refren: W sercu moim brzmi ten złoty ton! O, brzmi ten złoty ton, Ta pieśń z niebieskich stron! W sercu moim brzmi ten złoty ton, Radości pieśń z niebieskich stron!

2. Jezusa mego z serca kocham, Bo szedł za mnie w śmierć i zgon, I włożył w usta moje piosnkę tę, Której cudny dźwięczy ton.

3. Po wieczne czasy śpiewać będę Zbawcy memu chwałę, cześć, A jasny, górny Syjon wzdłuż i wszerz Będzie wdzięcznym pieniem brzmieć.

Nr 287.

Jezus grzechy me zmył (C)

1. Jezus grzechy me zmył, bym w radości już żył, Za to ja chwalić chcę Zbawiciela. W serce pokój mi wlał, we krwi Swej wolność dał, Odtąd już nic nie dręczy mnie.

Refren: Wierzę ja, wierzę ja, Wierzę tu memu Zbawicielowi! Wierzę ja, wierzę ja, Że On jest wieczny Boży Syn!

2. Niebo przyrzekł mi sam, abym wiecznie żył tam, Za to ja chwalić chcę Zbawiciela. Odtąd w sercu już mym Bożej mocy brzmi hymn, Chcę wysławiać Go, że jest mój.

3. On mi pokój Swój dał, bym na wieki go miał, Za to ja chwalić chcę Zbawiciela. Chętnie świadczyć tu chcę, że miłuje On mnie, Za to godzien jest wiecznych chwał.

Nr 288.

Nie, ja nie lękam się (B)

1. Radosną pieśń chwały w sercu mam, O, Boże mój, o, Boże mój! Twoją Ojcowską ja miłość znam I dobroć Twą, i łaskę. Duch mój radośnie tu z ziemskich stron Do Ciebie wzniesie się przed Twój tron; W Twoich

objęciach tam spocznie on I dozna Twojej łaski.

Refren: Nie, ja nie lękam się! Nie, ja nie lękam się! Mym przyjacielem jest Jezus Pan, Doznaję Jego łaski.

2. Rajski powiewie, pokoju, wiej Do naszych serc, do naszych serc! Do serc strudzonych Twój pokój wlej I nową daj im siłę! Gdy nas owionie już Ducha moc, W dzień jasny przemieni wszelką noc, Grzech nie potrafi nas wtedy zmóc, Boś Ty jest naszą siłą.

Nr 289.

Kocha mnie Pan (C)

sł. R. Rabiniak

1. Kocha mnie Pan, kocha mnie Pan, On zawsze pomaga mi! Gdy troski mam, gdy cieszę się, On wszystko o mnie wie!

2. Kocha mnie Pan, śpiewam Mu więc Radości i szczęścia pieśń. On za mnie zmarł, życie Swe dał, Zbawienie zapewnił nam.

3. Kocha mnie Pan, obiecał sam, Że przyjdzie, by zabrać mnie W niebiański dom, szczęśliwy dom, Gdzie wszystkich nas spotkać chce!

Nr 290.

O, Synu Boży (G)

sł. pol. P. Łozowski

1. O, Synu Boży, o, Zbawco świata, Uwielbień naszych dziś zechciej przyjąć cześć; Wielbią Cię zimy, wielbią Cię lata, Pozwól i nam dzisiaj hołdy Tobie nieść! Wszystko, coś włożył w nasze dłonie, Wszystko, coś złożył u naszych stóp — Niech w dziennym trudzie prawdą zapłonie, Byś nas zaliczył do Swoich wiernych sług.

2. O, Synu Boży, wszechrzeczy Dawco,
Przed Tobą staje dziś święty Kościół Twój;
Tyś jego Głową, Tyś jego Sprawcą, Tyś w niebie tam, a na ziemi wierny zbór!
Wszystko, czym ścielesz naszą drogę,
Wszystko, czym darzysz w nocy i w dzień —
Niechaj nam sprawi pewną obronę, By dzień następny mógł zacząć się od pień.

3. O, Synu Boży, bądź dziś łaskawy
Dla mojej służby, dla moich nocy, dni;
A gdy nagradzasz Swoich szafarzy,
Pamiętaj, że ja też jestem jednym z nich!
Wszystko, co stawiasz na mym stole,
Wszystko, czym zdobisz mój własny dom —
Pokazać światu chcę jako Twoje
I kiedyś sam przynieść przed Twój święty tron.

Nr 291.

Cudowny Zbawiciel

sł. pol. A. Bajko

1. O, cudowny jest mój Zbawiciel, Który za mnie na krzyżu zmarł; Za mnie przelał Swą krew, dał życie, Bym ja, grzeszny, zbawienie miał.

Refren: Za mnie umarł na krzyżu On Za mnie umarł na krzyżu On! Za me grzechy męczeński poniósł zgon, Za mnie zawisł na krzyżu On.

2. On zostawił niebiańską chwałę, By wykonać Ojcowski plan, I na świat zszedł jak dziecię małe, Przyjął ziemski człowieczy stan.

3. To za grzech nasz On był zraniony, Nasze winy na Siebie wziął. Potem odszedł w niebiańskie strony Przygotować tam dla nas dom.

Nr 292.

Chcę śpiewać o miłości (As)

1. Chcę śpiewać o miłości Jezusa w każdy czas! On z grzechów i upadków wyrywa co dzień nas. Przedziwna Jego łaska nad niebo wyższa jest, I głębsza niźli morze ta wielkiej chwały wieść!

Refren: Słodsza jest mi z dnia na dzień, Słodsza jest mi z dnia na dzień, Głębsza i bogatsza miłość Jezusowa; Słodsza jest mi z dnia na dzień!

2. Gdy Pan po ziemi chodził, rozsiewał światła blask, Spieszyły za Nim rzesze, by czerpać z Jego łask. Strudzonych zwał do Siebie, przywracał ślepym wzrok, I dotąd w Swej miłości mój każdy śledzi krok.

3. Z miłości Swej niezmiernej położył życie Swe Na krzyżu bez szemrania, bo tak ukochał mnie. Z miłości niezgłębionej niósł krzyż na barkach Swych I cicho znosił męki, zdjął ciężar grzechów mych.

Nr 293.

W kroplach deszczu (D)

sł. pol. P. Łozowski

1. Jest w kroplach deszczu Twoja łza, W tęsknocie morza jest Twój żal — Za tym, co było, tym, coś chciał, By człowiek wziął i innym dał.

2. Jest w płaczu wierzb Twój niemy ból, A w łkaniu wiatrów jest Twój szloch — Za tym, coś sam za dobre miał, Nim w posiadanie ludziom dał.

3. Jest w szumie drzew Twój trwożny szept, W wołaniu burz Twój gromki krzyk — Za tym, coś Swoją ziemią zwał I na mieszkanie ludziom dał.

Nr 294.

Mówić będę stale (G)

sł. pol. R. Chalupka

1. Tak lubię opowiadać o rzeczach w górze tam: O Panu mym, Jezusie, I tym, co zsyła nam. Tak lubię o tym mówić, Bo wiem, że

prawda to: Mój Jezus mnie miłuje, A ja też kocham Go.

Refren: Więc mówić będę stale, Dopóki sił mi stanie, Że Jezus mnie miłuje I ja też kocham Go.

2. Im więcej o tym mówię, Wspanialszą staje się ta wielka obietnica Zbawienia, jak we śnie. Tak lubię o tym mówić, To mi dodaje sił I to też jest powodem, Że o tym śpiewam ci.

3. Wciąż o tym opowiadam, Gdyż mam przyjemność w tym. Dziś wiem, że Zbawca, Jezus, Jest także bratem mym. Tak lubię to powtarzać, By każdy słyszeć mógł Tę prawdę o zbawieniu, które zgotował Bóg.

4. O Panu lubię mówić Wśród tych, co znają Go, Bo dla nich jest radością I dziś poselstwo to. A kiedy będę w niebie Mógł śpiewać nową pieśń, To oddam Jezusowi należną Jemu cześć.

Nr 295.

Kocham Cię, Jezu (F)

sł. pol. A. Bajko

1. Ja kocham Cię, Jezu, nad cały ten świat! Ja kocham Cię, Jezu, nad cały ten świat! Wszak w Tobie jedynie ratunek mi dan.

Refren: Ja kocham Cię, Jezu, Tyś Bóg mój i Pan!

2. Ja kocham Cię, Panie, bo Ty kochasz mnie! Ja kocham Cię, Panie, bo Ty kochasz mnie! Ja kocham Cię, Jezu, dla krwawych Twych ran.

3. Ja kocham Cię teraz, gdy jasny lśni dzień, I w niebie zbawiony uwielbię Cię też.

Nr 296.

To był wspaniały cud (G)

sł. pol. R. Chalupka

1. Wszechmocny jest mój Bóg i Pan, Stworzyciel i Król chwał, Nikt nie zaprzeczy temu wszak, Że dla mnie wszystko dał.

Refren: To był wspaniały cud, Gdy gwiazd zabłysnął rój! To był wspaniały cud, Gdy Pan świat stworzył mój! Lecz gdy mi Zbawca dał w życiu wiecznym dział, To był to cud miłości i łask zdrój.

2. Choć chwała Pana lśniła tu, Wciąż trudno pojąć mi, Jak cudny jest Jezusa tron, Jak żyć ku Jego czci?

3. Pan w Biblii mi objawia się, Mądrości zsyła dar, Bym poznał Go, miłował wciąż I świadczyć o Nim chciał!

Nr 297.

Zbawiciel, nasz Pan (B)

1. Kto w tym burzliwym życiu Nam może pokój dać? Ożywczą wodę życia W spragnione usta wlać?

Refren: Zbawiciel, nasz Pan, Zbawiciel, nasz Pan! Zbawiciel, nasz Pan, wybawić może tylko On.

2. Troskami jam zgnębiony, Dokoła czyha wróg. Ach, kto mnie poprowadzi Wśród krętych życia dróg?

3. Grzech dręczy mnie tak stale, Szatana lękam się; Któż zdoła mnie obronić, Od zguby zbawić mnie?

Nr 298.

Umrzeć z Jezusem (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Umrzeć z Jezusem, On już za mnie zmarł; Żyć z moim Panem to rozkosz, to dar, Patrzeć na Zbawcę, by stać się jak On I w każdej chwili podobnym być Doń.

Refren: Więc z każdą chwilą chcę bardziej być z Nim I w każdej chwili Go mieć w życiu

tym! Patrzeć na Zbawcę, by stać się jak On, I w każdej chwili podobnym być Doń!

2. Nie chcę mieć tego, czym gardzi mój Pan, Nie chcę brzemienia, bym nosił je sam, Nie chcę też smutku, co sprawi Mu ból, Lecz chcę rozgłaszać: „On Bóg mój i Król!”

3. Nigdy już więcej ni bólu, ni łez, Nigdy narzekań, rozpaczy i bied, Nigdy nie zaznam upadków, bo On Pragnie mnie wkrótce zawezwać przed tron.

4. Nie ma słabości, bo wzmacnia mnie Pan, Nie ma choroby, Bóg leczy mnie sam. I w każdej chwili, gdy toczę tu bój, Mój Zbawca, Jezus, Swych łask zsyła zdrój.

Nr 299.

On mnie kocha (As)

sł. pol. A. Łozowska

1. Chcę Cię poznać, Zbawicielu, Chcę się uczyć Twoich praw, Chcę wciąż chodzić

Twoim śladem Wszędzie tam, gdzie chodzisz Ty.

Refren: Gdyż On kocha, tak On kocha! Jezus kocha mnie, to wiem. On zmarł za mnie na Golgocie, Jakże On ukochał mnie.

2. Kiedy ból zaciera uśmiech, Zło przenika umysł mój, Chcę pamiętać o Jezusie, Który stoi u mych drzwi.

3. Dążmy razem, gdzie On wskaże, Młodzi, starzy, wszyscy wraz, By radosną wieść o Bogu, Jego pokój w życie wpleść.

Nr 300.

Nic, tylko śpiewać (B)

sł. pol. R. Chalupka

1. Nic, tylko śpiewać mogę memu Panu, Gdy myślę, jak prowadzi w życiu mnie. Choć droga ma już męczy mnie i nuży, Wiem, że u boku Zbawcy znajdę się.

Refren: I wtedy serce moje śpiewać będzie, Wtedy radość zajmie serce me: Gdy ujrzę Pana i z Nim pójdę wszędzie, Gdy Jezus w dom wprowadzi mnie.

2. To, co dziś mam, co wartość ma i cieszy, To straci sens i straci wszelki blask; Bo kiedy Jezus da mi lepsze rzeczy, Nic nie przewyższy Bożych skarbów łask.

Nr 301.

Poranna Gwiazdo (D)

sł. pol. S. Łozowski

1. Poranna Gwiazdo, Jezu nasz, Tyś Bożym światłem świata jest, Pochodnią miłosierdzia. Dawida Synem jesteś Ty, Królewski dom był rodem Twym, Do służby nas pociągasz.

Refren: Prawy, święty! Wielki, sławny i zwycięski, Pełen łaski! Rządź mocarnie Twym Królestwem!

2. Miłości Twojej Boski wzrok Od Ojca niesie nam co krok Promienie dziś radości. Odwiecznej prawdy Słowo Twe To pokarm, który z góry dan Ze spichrzów Opatrzności.

3. Wszechmocny Ojcze, Tyś już nas Od założenia ziemi chciał Miłować jako dzieci. Złożyłeś życie, Boski dar, W ofierze niczym cenny skarb Za nasze to zbawienie.

Nr 302.

Cudowne imię (F)

sł. pol. R. Dutkowski

Cudowne imię ma, cudowne imię ma, Cudowne imię ma Jezus, mój Pan! Potężnym Królem On, Wszechświata Panem On! Cudowne imię ma Jezus, mój Pan! On jest Pasterzem, On jest Wieczną Skałą, Wszechmocnym Bogiem On! Potężnym Królem, Wszechświata Panem! Cudowne imię ma Jezus, mój Pan!

Nr 303.

Droga, prawda, życie (F)

sł. pol. E. Bereta (Filip. 4,1-I3)

1. Wszystko potrafię w Tym, który mnie wzmacnia, Wszystko przez Pana uczynić mogę; On jest mą drogą, prawdą i życiem, On światłem mym!

2. W Nim jestem wolny i żyję na nowo, To życie nowe dał Jezus Chrystus; On jest mą drogą, prawdą i życiem, On światłem mym!

3. Umiem być głodnym i sytym, i cierpieć, Bo siłą moją jest Jezus Chrystus; On jest mą drogą, prawdą i życiem, On światłem mym!

4. Mocna miłość i radość, i szczęście, Odkąd mną rządzi mój Jezus Chrystus; On jest mą drogą, prawdą i życiem, On światłem mym!

Nr 304.

W Jezusie moja radość (F)

sł. Cz. Kroczek

Choćby dzień w moim życiu był pełen trosk i zła, Dobrze wiem, że Jezus Pan Swą pomoc zsyła mi, że On mi radość da. Więc w Jezusie moja radość, moje szczęście w Nim! Kroczę zgodnie z mym Jezusem, w Nim zwycięstwo me! Więc w Jezusie nasza radość, nasze szczęście w Nim! Kroczmy zgodnie za Jezusem, w Nim zwycięstwo, pokój w Nim!

Nr 305.

Nie znam drogi swej (Es)

sł. pol. E. Bereta

1. Choć nie znam drogi swej, Pan mój ją zna, On daje pokój duszy mej co dnia. Nie martwię się dziś o jutrzejszy dzień, Me serce w Bogu mym raduje się.

2. Tyś, Panie, drogą mą, Tyś życiem mym; Na Tobie nigdy nie zawiodę się. Wysławiam Cię za Twój zbawienia dar, Uwielbiam łaskę daną nam bez miar.

3. Ty wiesz, skąd wieje wiatr, nadciąga sztorm; Żywioły, burze pełnią wolę Twą! Więc cicho czekam w cieniu dłoni Twej, Wystarczy pewność ta: Ty wiedziesz mnie!

Nr 306.

Bez Niego (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Bez Niego nic bym nie zdziałał, Bez Niego zginąłbym już; Bez Niego w świecie bym błądził Jak na morzu mała łódź.

Refren: Jezus, mój Jezus! Jeśli ujrzysz Go dziś, Nie odwracaj się, idź, Bo Jezus, mój Jezus, Jeszcze dziś chce ci podać Swą dłoń!

2. Bez Niego ciężko umierać, Bez Niego niewola i grzech; Bez Niego żadnej nadziei, Lecz w Jezusie zbawienie me!

Nr 307.

Chcę kochać Ciebie (Es)

J. Scheffler

1. Chcę kochać Ciebie, Synu Boży, Chcę kochać Ciebie, Gwiazdo ma! Chcę kochać czynem, który tworzy, I prawdą, która wiecznie trwa. Chcę kochać Ciebie, Panie mój, Bo w Tobie szczęścia zdrój.

2. Czemu poznałem Cię tak późno I Twej piękności Boskiej blask? Czemu traciłem życie próżno Bez skarbu świętych Twoich łask? Że późno tak poznałem Cię, Tym bardziej kochać chcę.

3. Błądziłem dążąc w różne strony, Błądziłem i nie znałem Cię; Byłem od Ciebie odwrócony, Kochałem życia blaski czcze.

Tyś Swoją łaską sprawił to, Żem poznał miłość Twą.

Nr 308.

On szczęściem mym (G)

sł. pol. R. Chalupka

Refren: On szczęściem mym i mą pieśnią, On Panem i Bogiem mym! Jezu, do końca życia Ja pragnę pozostać Twym!

1. Gdy w ciemnościach bez Pana błądziłem, Usłyszałem Jego głos! Gdy bez Niego przez życie kroczyłem, Zbawca lepszy przyrzekł mi los!

2. Gdy nadejdzie mój Zbawca w obłokach, Z wielką czcią, wśród anielskich pień, Wtedy przyjmie mnie chętnie do Siebie: Jak cudowny będzie to dzień!

Nr 309.

Piękno Jezusa (D)

1. Niechaj piękno Jezusa się we mnie lśni,
Niechaj w blasku tym płyną me życia dni;
O, niech Duch mocą Swą Kieruje zawsze mną:
Niechaj piękno Jezusa się we mnie lśni!

2. Niechaj ogień Jezusa doświadczy mnie,
Niech kształtuje me serce, poświęci je,
By mógł w nim tylko On Wznieść chwały Swojej tron:
Niechaj ogień Jezusa doświadczy mnie!

3. Niechaj zawsze Jezusa w swym sercu mam,
Niech mym życiem kieruje tak, jak chce sam,
Przenika mnie na wskroś, Prowadzi w rajską włość:
Niechaj zawsze Jezusa w swym sercu mam!

Nr 310.

Czy znasz to imię? (G)

1. Czy znasz to imię, w którym jest zbawienie, Dane nam przez Bożą moc? Tchnie ziemia, morze cudnym tym pragnieniem: Wielbić je i w dzień, i w noc.

Refren: Imię Jezus, sławne imię Jezus! Czy ktoś zacniejsze nad nie zna? Wszak nad imiona wszystkie imię Jezus Głośnym echem w niebie gra.

2. To imię Jezus zawsze jasno świeci Pośród nocy, bólów, bied. Wciąż tchnie nadzieją dla nas, Bożych dzieci, W nim odwagę wzmocnisz wnet.

3. Gdy przyjdzie czas, imiona znane zgasną, Imię Jezus będzie żyć; Jak purpurowy odblask zorzy jasnej Będzie nam w wieczności lśnić.

Nr 311.

Tylko Tobie ufam, Panie Jezu (Des)

1. Tylko Tobie, Panie Jezu, Całym sercem ufać chcę; Jesteś źródłem hojnej łaski, Niebem Swym obdarzasz mnie.

Refren: Ufam Tobie, Panie Jezu, Tyś mój łaskawy, miłosierny Zbawca! Tylko Tobie ufam, Panie Jezu. Ta ufność mi pokój da!

2. Panie, wesprzyj mnie Swą mocą, Pomóż wiernym Tobie być; Ocal mnie przed grzechu nocą, Bym dla Ciebie tylko żył!

3. Panie, dodaj mi Swej siły, Bym o Tobie mówić mógł, Bym w Twej mocy, Jezu miły, Uczcił Cię, boś Ty mój Bóg!

Nr 312.

Kocham Zbawcę (As)

sł. pol. W. Pieszka (2. i 3. zwr.)

1. Ja kocham mego Zbawcę, On światem rządzi sam, On jeden wiecznie żyje, tę pewność w sercu mam! Moc Jego widzę

wszędzie I słyszę miły głos: Dam pomoc ci w potrzebie, Twój zmienię los.

Refren: Mój Pan, mój Pan, Mój Zbawca żyje dziś; Prowadzi mnie, pociesza mnie, Pomaga nieść mój krzyż. Mój Pan, mój Pan zbawieniem darzy Swym; Gdy spytasz, skąd tę pewność mam: On żyje w sercu mym!

2. Ja widzę Jego miłość Na całym świecie w krąg, I gdy me serce słabnie, On pomoc daje Swą. Ja wiem, że On jest Wodzem Wśród sztormów i wśród burz, A chwila Jego przyjścia nadchodzi już.

3. O raduj się, mój bracie, Wznieś w górę chwały pieśń, Radosne „alleluja” Dla Króla zechciej nieść; On radość da i pomoc Dla tych, co w życiu swym Dla Boga Stwórcy wznoszą Pochwalny hymn.

Nr 313.

O miłości, Boski darze (F)

K. Wesley (1707-1788)

1. O miłości, Boski darze, Kwiecie niebios na nas spłyń W naszych sercach miej ołtarze, W naszych duszach cuda czyń! Jezu, Tyś jest tą miłością, Miłość jest istotą Twą; Przybądź, Chryste, a z radością Ja Ci oddam duszę swą.

2. W każdym sercu miej mieszkanie, Swej miłości żar w nich nieć. Spokój sumień daj nam, Panie, Jako słońce Ty nam świeć Daj naszej woli Swej mocy, Wiary silnej przymnóż nam; Z oziębłości wyzwól nocy I serc naszych opór złam!

3. Odnów nasze życie całe, Odrodzenie spraw dla dusz; Serce czyste, doskonałe Ty w nas, Panie Jezu, stwórz! A gdy nas po stopniach chwały Przeprowadzi Twoja dłoń, Otwórz nam Swój raj wspaniały, Wieniec włóż na naszą skroń!

Nr 314.

Jak słodko imię Jezus brzmi (A)

J. Paul

1. Jak słodko imię Jezus brzmi! Zbawienie, pokój daje mi I w sercu moim cudnie lśni: Wspaniałe imię Jezus!

Refren: Jezus tylko szczęściem mym, Wszystkim dla mnie w świecie tym! Jezus we mnie, a ja w Nim: Niech słynie imię Jezus!

2. Ja kocham szczerze imię to, Co zdjęło ze mnie grzech i zło, I mnie unosi w niebios tło: To słodkie imię Jezus!

3. Niech słynie imię to wśród nas I czcijmy je serdecznie wraz! Na każdym miejscu, w każdy czas Wielbijmy imię Jezus!

Nr 315.

Uwielbiam miłość (C)

G. Tersteegen (1697-1769)

1. Uwielbiam miłość niepojętą, Co w Zbawcy mym objawia się! Uniżam się przed mocą świętą, Co z grzechu wyzwoliła mnie.

Już nie chcę żyć dla siebie dłużej, Miłości, w Tobie się zanurzę!

2. O, jak się mile do mnie skłania, Jak mnie ogarnia serce Twe! Potędze Twego miłowania Nie mogę już opierać się. O Ty, Miłości doskonała, Ja Ciebie, a Tyś mnie obrała!

3. Me życie Twoim pozostanie, Jedyny Zbawco, Panie mój! Cierpiałeś za mnie urąganie, Stoczyłeś za mnie krwawy bój. Lekarzu mojej ciężkiej rany, Jam wiecznie Ci zobowiązany!

4. Niech imię Twoje już na wieki Zostanie w głębi duszy mej! Włóż na mnie znak Swej zbawczej męki, Przesłodką miłość w serce wlej! W mym każdym słowie, każdym czynie Twe imię pragnę czcić jedynie!

Nr 316.

O, błoga pewność (D)

F. J. Crosby (1810-19I5)

1. O, błoga pewność, Jezus jest mój! Życia wiecznego i szczęścia w Nim zdrój! Wieczne dziedzictwo, zbawienia dział I odrodzenie z Ducha nam dał.

Refren: Na chwałę Zbawcy chcę śpiewać w głos, On zmienił życia mojego los! We dnie i w nocy pieśń moja brzmi Zbawicielowi ku wiecznej czci.

2. Jemu ku chwale ja pragnę żyć, Jego własnością na zawsze chcę być. Śpiewy aniołów brzmią z niebios bram, Że Bóg Swą miłość objawił nam.

3. Gdy On jest ze mną, nie lękam się: Pan w Swej miłości ochrania już mnie! Trwoga też żadna niestraszna mi: Jezus prowadzi przez wszystkie dni!

Nr 317.

Znam imię nad imiona (As)

1. Znam imię nad imiona Największe w świecie tym; Zeń błogość niezgłębiona I pokój w sercu mym. To imię światła blaski Na drogę życia śle; Bóg zdroje świętej łaski Na ziemię zlał przez nie.

Refren: To imię Jezus na wieki trwa, W nim moja dusza zdrój szczęścia ma; Wspaniałe imię Jezus! Tak cudnie w sercu gra!

2. W imieniu tym zbawienie Dla wszystkich dane dusz, A słodkie jego brzmienie Ucisza wichry burz; Z nim nowa wchodzi wiosna, Gdzie serca dręczył grzech; Wdzięczności pieśń radosna Dlań z ust wypływa dziś.

3. Twór wszelki niechaj głosi Imienia tego treść; Niech głośny hymn rozbrzmiewa, By oddać Jemu cześć! Bo choćby wszechświat cały Wciąż nowym pieniem brzmiał, Nie odda dosyć chwały Za to, co w nim Bóg dał.

Nr 318.

Najdroższy Jezu (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. O, najdroższy Jezu mój, Proszę, zawsze przy mnie stój. Chociaż wiele grzechów mam, Przyjmij mnie i oczyść z plam.

2. Tyś Barankiem Bożym jest, W Tobie przykład chcę tu mieć. Dobroć Twoja wiecznie trwa, Szczęśliw, kto tę dobroć zna.

3. Będę wciąż posłuszny Ci, Gdy dasz nowe serce mi. Miłość z serca Twego tchnie, Serce takie daj i mnie.

4. Chcę Ci oddać chwałę, cześć, Z każdym dniem Ci hołdy nieść. Wtedy świat zobaczy, że Kochasz mnie i zbawiasz mnie!

Nr 319.

Światło słońca się rozlewa (G)

1. Światło słońca się rozlewa Na szeroki, piękny świat I z radością odzwierciedla Piękno jego każdy kwiat. Jednak jaśniej ponad wszystko Błyszczy światło w sercu mym, Gdyż mój Zbawca w nim zamieszkał. Słońce duszy, Boży Syn!

Refren: Śliczne słońce, niebios rozkoszy, Święte światło w sercu mym, Gdzie Ty rządzisz, nie ma smutku; Ból oddalasz blaskiem Swym!

2. Rad porzucam wszelkie troski Niczym widmo z dawnych lat, Gdyż swą duszę przyozdabiam Pięknem Twoich zbawczych szat. Serce me wdzięczności pełne Za miłości wielki cud. Szczęśliw śpieszę do Ojczyzny, Gdzie ma spocząć Boży lud.

3. Zbawco mój, Tyś uratował Mnie od śmierci i od mąk. Za to niechaj o Twej chwale Świadczą dzieła moich rąk. Niechaj światło Twe w mym sercu Ustawicznie pali się I niech świadczy o miłości, Którą ukochałeś mnie!

Nr 320.

Jak brzmi pięknie imię Jezus (As)

I. Baxter (1809-1874)

1. Jak brzmi pięknie imię Jezus, Jak pociesza w smutku nas! I jak niesie wierzącemu Pokój, radość w każdy czas!

Refren: Chwały śpiew niechaj brzmi, Niechaj imię Zbawcy czci! Imię to pełne czci Niech się w sercach naszych lśni!

2. Jakże pełne czci i chwały Imię, które Zbawca ma; W Nim zbawienie, pokój trwały, Szczęśliw, kto to imię zna!

3. Wszyscy chórem zaśpiewajmy O imieniu pełnym chwał; Hołd i cześć Mu dziś oddajmy, Że w Jezusie jest nasz dział!

4. Kroczmy więc w imieniu Jego, On nam Swoją pomoc da I uchroni nas od złego; Dobroć Jego wiecznie trwa!

Nr 321.

Panie, wiesz, że ja Cię kocham (Des)

1. Panie wiesz, że ja Ciebie kocham, Żeś Ty światłem, życiem mi; Że me serce tak szczerze pragnie Zostać zawsze wiernym Ci. Jak brat brata swego ceni, Matka kocha dziecko swe, Tak wszystkimi ja siłami, Jezu, wiecznie kocham Cię!

2. Kocham wszystkich, co Tobie służą, Zapisani w księgi Twe. Odkupieni miłością Twoją, Życie Ci oddali swe. Tam, gdzie spotkam Boże dzieci, Tam jest dom ojczysty mój, Tam cudownym blaskiem świeci Wzniosły, święty zakon Twój!

3. Wszystko wiesz o nas, drogi Zbawco, Nasze słowa, myśli znasz. Uświęć nas, wielki życia Dawco, Bo Ty moc świętości masz! A gdy skończy się cierpienie I o świętość życia bój, Przyjmij, Jezu, mnie do siebie I przyprowadź przed tron Twój!

Nr 322.

Tobie śpiewa serce me (C)

1. Radośnie Tobie śpiewa, O Zbawco, serce me! I chwały hymn rozbrzmiewa, Bo nim ma dusza tchnie. O, Królu mój wszechświata, Uwielbiam miłość Twą, Bo z Tobą ona splata I zbawia duszę mą.

2. Gdy brzask poranku świta, Różowy zdobiąc wschód, To razem z słońcem wita W mym sercu zbawczy cud. Do tronu Twego w niebie Pochwalny wznoszę śpiew: „Przyciągnij mnie do Siebie Przez Twą prze-laną krew”.

3. Z pomocą Twą, o Boże, Odbywam życia bieg, By ujrzeć szczęścia zorze I mej wieczności brzeg. Tam złożę Ci, o Panie, Koronę u Twych stóp, Gdzie w chwale nieprzerwanie Ci służyć będę mógł.

Nr 323.

Jezu, ma radości (c)

J. Franck (16I8-l677); tł. J. Heczko

1. Jezu, ma radości, Duszy mej Miłości, Drogi Panie mój! Kiedyż za swym Panem Tęsknić już przestanę, Głos usłyszę Twój? Tyś jest Oblubieńcem mym; Nic milszego ponad Ciebie Nie mam tu, ni w niebie.

2. Tyś jest mym schronieniem; Pod Twych skrzydeł cieniem Nie zatrwożę się! Niech pękają skały, Drży krąg ziemi cały: Jezus chroni mnie. Choćby w przepaść runął świat, Choćby grzech mnie własny gonił: Jezus mnie obroni!

3. Śmierć niech postrach mnoży, Niechaj zło się sroży; Nie odstąpię wstecz. Burz się, gniewaj, świecie, Jam bezpieczny przecież, Więc, bojaźni, precz! Bóg mą tarczą, zbroją mą; Choć otchłanie wrą spienione, W Panu mam obronę.

4. Za nic mam rozkosze, Nad ich czar przenoszę, Ciebie, Zbawco dusz. Za nic czcze honory, świetne ich pozory Mnie nie łudzą już. Ani boleść, krzyż i śmierć Nie oderwą mnie od Niego, Od Jezusa mego!

5. Ustań, smutku wszelki, Pocieszyciel wielki, Jezus zbliża się; Miłującym Boga Nawet ciężka trwoga Jasne rodzi dnie Choć tu w znoju dźwigam krzyż, Ty położysz kres żałości, Jezu, ma radości!

Nr 324.

Pieśń dziękczynienia brzmi (D)

1. Pieśń dziękczynienia brzmi, Że zbawił Pan Swój lud: To niebo Boga czci Za wielki zbawczy cud.

Refren: Podchwyćmy tę melodię też, By zabrzmiał oddźwięk górnych rzesz.

2. Kto zbawion z plemion tych, Co wydał ludzki ród, Ten w doświadczeniach swych Podziwia łaski cud.

3. Niech wielbią Pana ci, Za których przelał krew, Składając w dowód czci Dziękczynny serca śpiew.

Nr 325.

Potrzebuję Cię (As)

A.S. Hawks (1835-19I8)

1. Ach, potrzebuję Cię, Łaskawy Panie mój! Twe imię skałą mą, W nim jest pociechy zdrój!

Refren: O, Panie, drogi Panie, Potrzebuję Ciebie! Ja muszę mieć Cię zawsze: Błogosław mi!

2. Ach, potrzebuję Cię, O Jezu, przy mnie stój, Bym został wiernym Ci Przez cały życia bój.

3. Ach, potrzebuję Cię! Jak Ty chcesz, tak mnie wiedź, Bo wiem, że w Słowie Twym Nadzieję mogę mieć.

4. Ach, potrzebuję Cię W dniach dobrych, jak i złych. Tyś słońcem, tarczą mą Na wszystkich drogach mych.

5. Ach, potrzebuję Cię! Przez Ciebie w górze mi, Kochany Jezu mój, Korona życia lśni!

Nr 326.

Cóż bym miał bez Ciebie? (B)

1. Cóż bym miał bez Ciebie, Zbawco, Na tym świecie złym, Cóż bym miał, o życia Dawco, Poza niebem Twym?

Refren: Tylkoś Ty, Panie chwał, Życie Swoje za mnie dał Tylkoś Ty, Panie mój, Życia mego zdrój!

2. Choćbyś miał przyjaciół wielu, Skarbów, złota w bród, Wszystko byłoby bez Ciebie Martwe jako lód.

3. Nie oddałbym ja za światy Drogiej wiary tej; Nie dorówna świat bogaty Skarbom duszy mej!

4. Chcę Cię kochać, Zbawco, szczerze, Być posłusznym Ci. Chcę się Ciebie trzymać w wierze; Ty dopomóż mi!

5. Przeto wierny Tobie, Panie, Tu pozostać chcę, Aż mnie kiedyś w świętym stanie, Wezwiesz w niebo Swe!

Nr 327.

Płynie hymn wdzięczności (As)

1. Hymn wdzięczności płynie z duszy: Jezus za mnie życie dał! Srogie poniósł On katusze, Bym ja, grzeszny, życie miał.

Refren: Duszo moja, wielbij Pana, On zbawienie zesłał ci; Byłaś grzechem pokalana, On Cię omył w Swojej krwi.

2. On jest Panem tego świata I najwyższym Królem On; Jakaż czeka Go zapłata Za cierpienia, krzyż i zgon?

3. On nie pragnie mieć ołtarzy Ani próżnych ludzkich chwał, Ale pragnie, by Mu w darze Serce swoje każdy dał!

4. Jezu, Królu mój wspaniały, Wiem, jak spłacić mam swój dług: Tobie sercem się oddaję, Zalicz mnie do Swoich sług!

5. Przyjmij, Jezu, mą ofiarę, Przyjmij mój niegodny dar: Mą nadzieję, miłość, wiarę, Szczerych uczuć moich żar!

Nr 328.

O Miłości! (B)

J. Scheffler (1624-1677); tł. A. Sikora

1. O Miłości, coś raczyła Na Swój obraz stworzyć mnie, Coś z ogromu win omyła Pokalane serce me.

Refren: Chcę na wieki Twoim być, W Tobie i dla Ciebie żyć!

2. O Miłości, coś mnie znała, Nim stworzony był ten świat, Coś grzesznego mnie wybrała, Bym Ci równy był jak brat.

3. O Miłości, coś poniosła Za mnie męki, ból i krzyż, A dziś w darze mi przyniosłaś Łaskę, co mnie dźwiga wzwyż.

4. O Miłości, co mą duszę Masz w opiece aż po zgon, Ja za Tobą kroczyć muszę Przed promienny Boga tron.

Nr 329.

Serce Zbawiciela (F)

1. Serce Zbawiciela wciąż miłością tchnie, On i ciebie z grzechów chętnie zbawić chce.

Czemu masz samotnie w utęsknieniu trwać,
Skoro Twój Zbawiciel chce ci pokój dać?

2. W sercu Zbawiciela swoje miejsce masz,
Więc rozjaśnij smutną, zasępioną twarz.
Czemu masz się lękać, smutne myśli snuć?
Na Chrystusa słowa swą uwagę zwróć!

3. Na Jezusa niwach praca czeka cię,
Chciej więc do tej pracy chętnie stawić się.
Po co próżne żale i daremny trud W czasie,
gdy do żniwa Pan chce wieść Swój lud?

4. W Swym mieszkaniu Jezus wolne miejsce ma,
Które jak obiecał, chętnie tobie da.
Czemu więc wędrowcem chcesz bez końca być,
Skoro w Zbawcy domu możesz wiecznie żyć?

Nr 330.

Chcę blisko być z mym Jezusem (B)

sł. pol. R. Chalupka

1. Chcę blisko być z mym Jezusem, Zawsze przebywać już z Nim, Służyć Mu stale i wiernie, Świadczyć, kim jest, życiem swym.

Refren: Chcę blisko być z mym Jezusem, Życie swe poddać Mu chcę; Poddać Mu myśli i czyny: Z Nim chcę iść przez życie me!

2. Chcę blisko być z mym Jezusem, Nic nie powstrzyma mnie w tym! Wiem, jak On dobry jest dla mnie, Jak pragnie być Panem mym.

3. Chcę blisko być z mym Jezusem, On mi zwycięstwa dał moc; Strzeże mnie w życiu na co dzień, W jasność przemieni mą noc.

Nr 331.

Pod skrzydłem Twym (C)

sł. pol. R. Chalupka

1. Pod skrzydłem Twym moja dusza spoczywa; Nie lękam się, gdy zagraża mi wróg. Spokojny jestem, gdy burza się zrywa: Tyś mą ochroną, Tyś Pan mój i Bóg.

Refren: Pod skrzydłem Twym, Pod skrzydłem Twym, Pragnę się ukryć, mój Panie. Pod skrzydłem Twym Na zawsze chcę być, Boże, mój Zbawicielu.

2. Pod skrzydłem Twym nie potrafię już płakać, A jeśli płaczę, to szczęścia są łzy. Na świecie tyle jest bólu, cierpienia: Przy Tobie nawet niestraszna jest śmierć.

3. Pod skrzydłem Twym tyle szczerej miłości, Jakże szczęśliwie upływają dni. Przy Tobie pokój i tyle radości, Tyś mą nadzieją i światłem mych dni.

Nr 332.

Być, jak Jezus (G)

sł. pol. A. Chalupka

1. Chociaż świat porywa, wabi, Chcę żyć tak, jak Jezus! Blask, zabawy, wszystko na nic; Chcę żyć tak, jak Jezus

Refren: „Być, jak Jezus!” pieśnią mą; Wszędzie chętnie nucę ją. „Być, jak Jezus!” Marzę wciąż: Chcę żyć tak, jak Jezus!

2. Pan mój złamał zła okowy; Chcę żyć tak, jak Jezus! Z Nim zacząłem życie nowe; Chcę żyć tak, jak Jezus!

3. Całym życiem Jemu służę; Chcę żyć tak, jak Jezus! Z Nim zwyciężam zło, pokusy; Chcę żyć tak, jak Jezus!

4. A gdy Pana spotkam w niebie, Będę jak mój Jezus! Zważ, kim On jest dziś dla ciebie, Czy chcesz żyć, jak Jezus?

Nr 333.

Nie mogę pojąć (B)

1. Nie mogę pojąć, jak Tyś, święty Bóg, Swą świętą krwią me grzechy zgładzić mógł. Wiem tylko, że się cud miłości stał, Żeś za mnie życie dał.

Refren: Do Ciebie, Panie, dziś uciekam się, Bez zasług mych o łaskę proszę Cię. Wszak Zbawicielem moim Tyś się stał, Gdyś za mnie życie dał.

2. Jam życie puste i nikczemne wiódł, Goryczy pełne, pełne świeckich złud. Lecz Tyś nade mną wielką litość miał, Gdyś za mnie życie dał.

3. Głębokość niezmierzoną łaski tej Objawił Jezus mi w miłości Swej, Że mnie wybawić z wszelkiej nędzy chciał I za mnie życie dał.

Nr 334.

Chcę z Tobą chodzić (G)

sł. pol. J. Nurzyński

1. Chcę z Tobą chodzić, Boże mój, Jak chodził Enoch, sługa Twój. Mą drżącą dłoń weź w rękę Swą, Bym cieszył się opieką Twą. Choć nie wiem, dokąd wiedziesz mnie, O, Jezu, z Tobą chodzić chcę.

2. Bez Ciebie chodzić boję się, Bo srogi wicher groźnie dmie, Tysiące sideł wokół mnie, I złego moce kryją się. Usunąć możesz groźby te, O, Panie, z Tobą chodzić chcę.

3. Gdy moja dłoń jest w dłoni Twej, Największa radość w duszy mej; Z odwagą mogę zdążać w przód I znosić wszelki życia trud, Aż w wiecznej chwale ujrzę Cię: O, Zbawco, z Tobą chodzić chcę.

Nr 335.

Bóg warownym grodem (C)

M. Luter (1483-1546)

1. Warownym grodem jest nasz Bóg, Orężem nam i zbroją! On nas wybawia z wszelkich trwóg, Co nas tu niepokoją.

Stary, chytry wróg Czyha, by nas zmógł. Moc i złości rój; On na nas wiedzie w bój; Na ziemi któż mu sprosta?

2. My złego nie zdołamy zmóc, Wnet zginąć by nam trzeba, Lecz walczy za nas chrobry Wódz, Sam Bóg Go zesłał z nieba. Kto On? Pytasz się? Jezus On się zwie, Pan Bóg Sabaot: On złego strzaska grot; Innego nie masz Boga.

3. Choć diabłów pełen byłby świat, Co połknąć by nas chcieli, My nie boimy się ich zdrad, Będziemy tryumf mieli. Książę ziemi tej W całej złości swej Nie poradzi nam, Bo już skazany sam I Słowo go powali.

4. Niech Bożych sług nie tyka wróg! Wziąć sobie ich nie damy; Duch Boży z nami, z nami Bóg Z wszechmocy Swej darami! Choć pozbawią źli Żon, dzieci i czci, Chytra grabież ta Zysk lichy wrogom da; Królestwo naszym będzie.

Nr 336.

Pod Twą obronę (C)

1. Pod Twą obronę, Ojcze na niebie, Grono Twych dzieci swój powierza los. (:Ty nam błogosław, ratuj w potrzebie, I broń od zguby, gdy zagraża cios!:)

2. Czy toń spokojna, czy huczą fale, Ty Swoje dzieci w Swej opiece masz. (:Wznosimy modły dziś ku Twej chwale, Boś Ty nam tarczą, Boże, Ojcze nasz!:)

Nr 337.

Z drogim Zbawicielem (Es)

1. Z moim drogim Zbawicielem Kroczę poprzez życie me, Idę znosząc trudy, znoje, Bo mój Jezus kocha mnie!

Refren: Ach, jak dobrze iść z Jezusem Poprzez życie, trud i znój, Dzielić radość z Nim i smutek: Ach, jak dobry Zbawca mój!

2. Poprzez góry, poprzez głogi Wiedzie Zbawiciela ślad, Szczęśliw, kto dziś kroczy za Nim Zostawiając złudny świat.

3. Tylko z moim Zbawicielem, Tylko z Nim wciąż kroczyć chcę, Tylko z Nim chcę iść przez życie, Gdyż On zawsze kocha mnie!

Nr 338.

Co złożę Zbawicielowi? (As)

1. Co złożę Zbawicielowi, Co ja w ofierze Mu dam? Mirry, kadzidła, ni złota Wcale nie pragnie mój Pan.

Refren: Serce me całe przynoszę, Aby zamieszkał w nim On; Szczerze z pokorą Go proszę: Uczyń w nim Zbawco Swój dom.

2. Co złożę Zbawicielowi? Usta, by dały Mu cześć, Stopy, by szły tam posłusznie, Gdzie każe Pan Słowo nieść.

3. Co złożę Zbawicielowi? Żar mej miłości Mu dam, Siły do służby najlepsze, I wszystko, co tylko mam.

Nr 339.

Jezu, prowadź mnie (D)

1. Jezu, prowadź mnie, Twe dziecię, Wąską ścieżką pośród skał, Przez pustynię w grzesznym świecie, Bym nadzieję w Tobie miał. Prowadź, Jezu, Prowadź, Jezu, Wąską ścieżką prawdy Twej! Wąską ścieżką prawdy Twej, Prawdy Twej, wąską ścieżką prawdy Twej.

2. Daj mi, Panie, moc i mądrość, Bym Ci wiernie służyć mógł, Sercu memu daruj świętość, Abym strzegł zakonu dróg. W Swą opiekę, W Swą opiekę, Weź, o Panie,

dziecię Swe! Weź, o Panie, dziecię Swe, Dziecię Swe, weź, o Panie, dziecię Swe!

3. Niechaj anioł stróż mnie broni W walce życia z mocą zła I od grzechu niech mnie chroni, Moc zwycięstwa niech mi da! Chroń mnie, Jezu, Chroń mnie, Jezu, Wszystkie życia mego dni! Wszystkie życia mego dni, Wszystkie dni, wszystkie życia mego dni!

Nr 340.

Gdy przykry jest życia znój (B)

1. Gdy przykry ci jest życia znój I trudny musisz toczyć bój, Nie szemraj, nie uginaj się, Lecz wierz, że Zbawca wzmocni cię.

Refren: Tak więc, cicho czekaj, Panu wierz I dziś troski życia Jemu zwierz, I wiedz, że wnet twym troskom przyjdzie kres!

2. Gdy ciernie masz na drodze swej, Wiedz: Pan je niósł na głowie Swej. Odczuwasz ból i mnóstwo trwóg? Czyż Pan nie przeszedł takich dróg?

3. Twojemu Zbawcy wierny bądź, Bo On wie, kiedy ciężar zdjąć; Nie szemraj, lecz zaufaj Mu, Że wnet uczyni koniec złu!

Nr 341.

W objęcia Jezusowe (F)

F. J. Crosby (1820-1915)

1. W objęcia Jezusowe Z ufnością rzucam się. Tak blisko przy mym Zbawcy O niebie tylko śnię. Pasterskim głosem woła: „Pójdź do Mnie, pójdź i wierz, Uciszę serca burze, Smutkom położę kres!”

Refren: W objęcia Jezusowe Z ufnością rzucam się! Tak blisko przy mym Zbawcy O niebie tylko śnię.

2. W objęciach Jezusowych Nie zaznam mąk ni trwóg. Wśród pokus tego świata, strzeże On moich dróg. W Nim wolny od marności I od mych grzechu skaz, Dążę wciąż do wieczności Z narodem Bożym wraz.

3. Jezu, ucieczko moja! Jezu, Tyś za mnie zmarł! Tyś skałą mą, ostoją, Na Tobie jam się wsparł. Z Tobą wędrować będę, Aż minie nocy cień, Aż z Tobą, Zbawco, wejdę W radości wiecznej dzień.

Nr 342.

Naucz nas (Es)

Naucz nas dziś, Panie, woli Twej! Chcemy z Tobą być we wszystkim i na każdy dzień. Napełnij nas dzisiaj Duchem Swym, Miłość, radość wlej nam do serc.

Nr 343.

Zbawco, wiedź owieczki Swoje (Es)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Zbawco, wiedź owieczki Swoje I opieką świętą darz; Wskaż nam łask przeczystych zdroje I spoczynek wieczny wskaż. Drogi Jezu, drogi Jezu, Skarb żywota dla nas masz! Drogi Jezu, drogi Jezu, Skarb żywota dla nas masz!

2. Obiecałeś, Panie drogi, Że Swe stadko przyjmiesz rad; Wiedź nas więc wśród pokus wrogich I daj w Twój wstępować ślad! Jezu drogi, Jezu drogi, Chciej nas strzec od grzechu zdrad! Jezu drogi, Jezu drogi, Chciej nas strzec od grzechu zdrad!

3. Daj jedynie poznać Ciebie, Chętnie czynić wolę Twą; Chciej przygarnąć nas do Siebie I wlej w serca miłość Swą. Drogi Jezu, drogi Jezu, Myśmy wszak własnością Twą! Drogi Jezu, drogi Jezu, Myśmy wszak własnością Twą!

Nr 344.

Kto los złożył w ręce Boga (C)

1. Kto los swój złożył w ręce Boga I w Nim nadzieję swoją ma, Nie dotknie tego żadna trwoga, Choć spadłaby nań dola zła. Kto z taką się ufnością zrósł, Ten nie na piasku dom swój wzniósł!

2. On wie, co radość twoją wzmoże, I twe potrzeby dobrze zna, Więc wytrwaj w wierze i w pokorze, Niech fałszem wzgardzi dusza twa. A Bóg ci ześle skarby łask I w prawdy cię powiedzie blask.

3. Gdy ból ci z piersi wyrwie łkanie, Nie bluźnij, że Bóg zdradził cię, Że tylko o tych ma staranie, Do których los uśmiecha się. Bo nie przeczuwasz przyszłych zmian Ni celów, które widzi Pan.

4. Więc Bogu powierz życie swoje I zawsze Go w swym sercu miej, A On ci ześle łaski zdroje I mieć cię będzie w pieczy

Swej, Gdyż Bóg odwraca groźny cios Od tych, co zdali Nań swój los.

Nr 345.

Zbawco, prowadź mnie (F)

1. Zbawco, prowadź zawsze mnie, Trudna bowiem ścieżka ma. Chroń od pokus dziecię Swe, Niech mnie strzeże łaska Twa. W życiu pełno trosk i łez, Ja do Ciebie zwracam się; Chwyć mą dłoń i wiedź po kres, Gdzie wieczności świecą dnie.

Refren: Dzień po dniu i w każdy czas Prowadź mnie wśród życia dróg; Łaską Swoją Ty mnie darz, Daj przestąpić niebios próg!

2. Jam tak chwiejny w wierze mej, Często ronię gorzkie łzy; Lecz pomocy wzywam Twej: Wzmocnij wiarę moją Ty! Obdarz siłą, poświęć mnie, Ucz przestrzegać

Twoich słów, Bym, gdy skończę życie swe, Ciebie w chwale ujrzeć mógł.

3. Chcę o swe zbawienie dbać Coraz więcej każdy dzień; Racz mi Swego Ducha dać; By odrodzić serce me. A gdy przyjdziesz w chwale Swej Po swój wierny drogi lud, Daj zbawienie duszy mej I w niebieski zabierz gród.

Nr 346.

Moja ufność (As)

sł. pol. St. Łozowski

1. W Tobie, Panie, moja ufność, Nie zawiedziesz mnie! Tyś Opoką wybawienia, Boże mój!

2. W Tobie, Panie, moja ufność, Nie zawstydzę się! Jesteś Skałą odkupienia, Boże mój!

3. W Tobie, Panie, moja ufność, Nie upadnę, nie! Tyś mą Twierdzą jest schronienia, Boże mój!

4. W Tobie ufność swą pokładam, Nie zachwieję się! Tyś mym Grodem ocalenia, Boże mój!

Nr 347.

Gdy się życia burze srożą (F)

1. Gdy się burze życia srożą I gdy słabną siły me, Wierzę, że mnie nic nie zmoże, Gdy Zbawiciel strzeże mnie.

Refren: Pan mnie skryje, Pan mnie skryje, Że mną burza nie zachwieje! Pan mnie skryje, Pan mnie skryje W cieniu zbawczych skrzydeł Swych.

2. Gdy mnie dola życia gnębi, Widzę wolę Bożą w tym, Bo gdym starty jest do głębi, Do Jezusa zbliżam się.

3. Gdy mnie grzechy zewsząd kuszą I do zguby wiodą mnie, Mej ufności nie zagłuszą W Zbawcę, co mi pomoc śle.

4. Niechaj burze w krąg szaleją, Fale wielkie wznoszą się; Ja się wzmacniam tą nadzieją, Że Zbawiciel wiedzie mnie!

Nr 348.

Błogosławieni (As)

ks. Kraus

1. Błogosławieni, żyjący w pokorze, Albowiem takich jest Królestwo Boże; Błogosławieni, którzy łzy tu leją, Wnet się zaśmieją.

2. Błogosławione cichych ludzi plemię, Albowiem ono odziedziczy ziemię; Błogosławieni ludzie miłosierni: Słudzy to wierni.

3. Błogosławieni, co sprawiedliwości Łakną i pragną z serca i szczerości; Obficie bowiem nasyceni będą, W niebie zasiędą.

4. Błogosławieni, co w pokorze trwają, Synami Boga się nazywać mają; Błogosławieni, którym czystość droga, Bo ujrzą Boga.

5. Błogosławieni, co dla Ciebie, Panie, Znoszą cierpienia i prześladowanie; Niech się radują, bo zapłatę w niebie Znajdą u Ciebie.

Nr 349.

Pan nie sprawi mi zawodu! (C)

1. Pan nie sprawi mi zawodu! On, największy niebios Pan, Ziści Swoje obietnice I wykona zbawczy plan. I im bliżej Go poznaję, Tym się więcej zbliżam Doń, Gdyż On dziś podaje jeszcze Wszystkim

Swą pomocną dłoń, Gdyż On dziś podaje jeszcze Wszystkim Swą pomocną dłoń.

2. Pan nie sprawi mi zawodu! Z grzechu omył serce me, I oddalił z niego winę Oraz lęk i myśli złe. Obecnością Swą usunął Każdy ból i wszystko zło; Dając pełne przebaczenie Miłość mi okazał Swą, Dając pełne przebaczenie Miłość mi okazał Swą.

3. Pan nie sprawi mi zawodu! Po Swój lud wnet przyjdzie już; W moim sercu tkwi świadectwo, Że Chrystusa przyjście tuż. Gdy na pozór nie ma zmiany I naśmiewcy ze mnie drwią, Starczy mi ta obietnica: „Idę już po rzeszę Swą!” Starczy mi ta obietnica: „Idę już po rzeszę Swą!”

4. Pan nie sprawi mi zawodu! On jest całym skarbem mi, Zbawicielem i Lekarzem W życiu mym po wszystkie dni. Szybko zdobył moją miłość, Gdyż On o mnie troszczy się; Pan nie sprawi mi zawodu, Wnet do chwały przyjmie mnie! Pan nie sprawi mi zawodu, Wnet do chwały przyjmie mnie!

Nr 350.

Za rękę bierz mnie, Panie (D)

J. Haussmann (1825-1901)

1. Za rękę weź mnie, Panie, i prowadź sam, Aż spocznę w błogim stanie u niebios bram. Bez Ciebie ani kroku nie zrobię, nie! Stań Ty u mego boku i prowadź mnie.

2. Do serca Swego, Panie, me serce tul, By zniosło w każdym stanie i krzyż, i bó1. Chcę znaleźć ukojenie u Twoich nóg, Bo znika tam cierpienie, gdzie jest mój Bóg!

3. Gdy zbłądzę w grzechu nocy, Ty podaj dłoń, Nie odmów Swej pomocy, od zguby chroń! Za rękę bierz mnie, Panie, i prowadź sam, A gdy znów przyjdziesz, stanę u niebios bram!

Nr 351.

O nie! Nikt z ludzi nie zdoła (e)

sł. pol. J. Borody

1. O nie! Nikt z ludzi już nie zdoła Od prawdy Bożej odwieść nas. Niech świat się burzy dookoła, Będziemy wierni w każdy czas. A jeśli wrogi duch powstanie Przeciwko tym, co Boga czczą, On sam w obronie naszej stanie I nas ochroni ręką Swą!

2. O nie! Nas Chrystus nie porzuci, Ni odda nas na złego żer. Baala z tronu wkrótce zrzuci, Odbierze mu już świata ster. Gdy Bóg obejmie rząd nad światem, Jak błogo będzie wówczas nam! Przestanie śmierć być naszym katem, Nie przejdzie smutek rajskich bram!

3. Wierzymy, że nasz Bóg niezmienny Wypełni to, co przyrzekł sam. Swym blaskiem zniszczy mrok mogilny i raju drzwi otworzy nam. Więc, bracie, ufaj mocno temu, Co przyobiecał Zbawca nasz, Bo On już wydał wyrok złemu, Już wybawienia idzie czas!

Nr 352.

Do Ciebie, Boże mój (F)

S. F. Adams (1805-I848)

1. Do Ciebie, Boże mój, Przybliżam się, Choć życia mego znój Przygniata mnie. Choć muszę nosić krzyż, Chcę jednak dążyć wzwyż. Do Ciebie, Boże mój, przybliżam się!

2. Gdy mnie w pielgrzymce tej Noc zmorzy snem I tylko będzie głaz Wezgłowiem mym, To duch mój i we śnie Do Ciebie wzniesie się. Do Ciebie, Boże mój, przybliżam się!

3. Chociaż nieznane mi tu losy me, Lecz ja z ufnością Ci Polecam je! Gdy przyjdziesz, Zbawco mój, Przed tron się udam Twój. Do Ciebie, Boże mój, przybliżam się!

4. A gdy przeminie noc, Nastanie dzień, Niech Twego tronu moc Ożywi mnie! Zbuduję ołtarz Ci I wzniosę pieśni czci. Do Ciebie, Boże mój, przybliżam się!

Nr 353.

Czy twój Zbawca może zaufać ci? (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Czy twój Zbawca może zaufać ci, Gdy na ciebie przyjdą doświadczeń dni? Gdy się inni chwieją, czy będziesz stać, W wierze i w nadziei do końca trwać?

Refren: Czy Zbawiciel twój, Czy Zbawiciel twój Może ufać ci? Powiedz, druhu mój! Pan dziś pyta mnie, czy chcę mocno stać, Pan dziś pyta się, czy chcesz przy Nim trwać? Odpowiedzmy dziś!

2. Czy ci może ufać, że chętnie ty Pomoc biednym dasz, smutnym otrzesz łzy? Czy chcesz mijać złudne bezdroża zła I w nadziei czekać zbawienia dnia?

3. Czy ci może ufać Zbawiciel twój, Że gdy będziesz toczył z swym grzechem bój, Panu wierny będziesz do końca dni I przed wszelkim złem zamkniesz serca drzwi?

Nr 354.

Gdy cię mocno krzyż przygniata (D)

1. Gdy cię mocno krzyż przygniata, Patrz ufnie wzwyż! Nie skarż się na losy świata, Swój dźwigaj krzyż!

Refren: Nieś swój krzyż z radością wszędzie, Patrz ufnie wzwyż! Jezus sam twym Wodzem będzie, Tylko Mu wierz!

2. Choć bój toczyć musisz ciężki, Patrz ufnie wzwyż! Pan ci koniec da zwycięski, Tylko Mu wierz!

3. Gdy cię gnębi smutek, troska, Patrz ufnie wzwyż! Wkrótce przyjdzie pomoc Boska, Tylko Mu wierz!

Nr 355.

O drogi Panie (Es)

1. O drogi Panie słysz mój głos, Nie proszę Cię o szczęsny los, Lecz błagam: nie daj odpaść mi I trwonić marnie życia dni.

Refren: Wszystko, co chcesz, to czynić chcę! Wielbić Cię wciąż za dzieła Twe! Iść w ślady Twe i służyć Ci Chcę poprzez wszystkie życia dni.

2. Kiedy me ciało dręczy ból, Gdy w sidła zła duch wpadnie mój, Ty przecież nie opuścisz mnie, Ty znów podniesiesz dziecko Swe.

3. Przyjdzie ten dzień szczęśliwy tak, Gdy dasz mi już zwycięstwa znak; Wieczności dasz przestąpić próg, Bym Ciebie zawsze sławić mógł!

Nr 356.

Pan wiedzie mnie (C)

1. Pan wiedzie mnie! Ach, słowa te Tak bardzo koją serce me! Gdziekolwiek wiedzie Jego ślad, Z Jezusem mym podążam rad.

Refren: Pan wiedzie mnie, Pan wiedzie mnie! Tak, Pan, mój Ojciec, wiedzie mnie! Śladami Jego chodzić chcę, Bo mój Zbawiciel wiedzie mnie!

2. Raz wiedzie mnie przez smutku dnie, To znów radością darzy mnie! Chcę przyjąć wszystko, co mi da, Bo On, mój Ojciec, o mnie dba.

3. Czy wiatr, czy burza wkoło wre, Czy losy życia trwożą mnie, Nie skarżę się, lecz cieszę się, Że Ty, o Boże, wiedziesz mnie!

4. A gdy zakończę życie me, Zwyciężę grzech i wszystko złe; Nie lękam się już śmierci, nie, Bo Ty, mój Ojcze, przyjmiesz mnie!

Nr 357.

Przy każdej pracy mojej (F)

1. Przy każdej pracy mojej Ja szukam rady Twojej, Ty wszystko możesz dać. Ty w każdym moim planie Masz wszystkim być, o Panie, Więc zechciej przy mnie słabym trwać.

2. Bez wsparcia Pańskiej ręki, Pomimo walk, udręki, Nie zdziałam nic ja sam. Dlatego, Ojcze, proszę, I korne modły wznoszę: Ty wszystkim rządź, boś Ty mój Pan!

3. O Panie, łask Twych zdroje Prostują ścieżki moje I dobrem darzą wciąż; Twój Duch mnie zawsze broni, W opiece Swojej chroni, Więc silnie Ty mnie z Sobą zwiąż!

4. A jeśli Pan tak każe, Dam życie swe Mu w darze Ochotnie i bez trwóg; Czy dziś, czy jutro może, Ty sam wszak znasz, mój Boże, Czas, gdy mnie wezwiesz w niebios próg.

Nr 358.

W ślad za Tobą, Zbawicielu (As)

1. W ślad za Tobą, Zbawicielu, Każdy dzień tak kroczyć chcę; Kochać Ciebie całym sercem, Tak jak Ty też kochasz mnie.

Refren: Drogi Zbawco, chcę iść z Tobą Poprzez wszystkie życia dni; I choć inni Cię opuszczą, Ja chcę służyć zawsze Ci!

2. Choćby ból ogarnął duszę, Choćbym wiele cierpiał też, Panie, wszak Tyś cierpiał więcej, Pójdę tam więc, Gdzie Ty chcesz.

3. Gdybyś wiódł mnie przez cierpienia, Drogą bólu, łez i trwóg, Wytrwać chcę przy Twoim boku, Boś Ty Zbawca mój i Bóg.

Nr 359.

Gdy pokój niebieski Bóg wlał (C)

H. G. Spafford (1828-1888)

1. Gdy pokój niebieski Bóg w duszę mi wlał, Choć burzy zagraża mi szał, To jednak

pieśń wiary i chwały Mu ślę: W Panu szczęścia wiecznego mam dział!

Refren: W Bogu mym, W Bogu mym, W Bogu chwał szczęścia mam wieczny dział!

2. Gdy trwogą śmiertelną przejmuje mnie wróg I grozi mi wciąż grzechu strzał, To wiem, że złośnika Zbawiciel już zmógł I zupełne zwycięstwo mi dał.

3. Zbawiciel mój za mnie przekleństwem się stał, On spłacił za grzechy mój dług; O, chwal Go, ma duszo, radośnie bez trwóg, Bo w Nim szczęścia wiecznego jest dział.

4. Już żyję w Chrystusie, On gwiazdą jest mi, Ciemności nie będę się bał! Wśród trosk i wśród burzy nadzieja mi lśni: W Nim żywota wiecznego mam dział!

Nr 360.

Chcę bliżej Ciebie być (F)

S. F. Adams (1805-1848)

1. Chcę bliżej Ciebie być, O Boże mój! I nie przeraża mnie Pielgrzymki znój. Bliżej! Ten święty zew Z niebiańskich płynie stref. Chcę bliżej Ciebie być, O Boże mój!

2. Chcę bliżej Ciebie być, Więc dźwignij mnie! Niech mnie pokrzepi krew I ciało Twe. Niechaj się z grzechu błot W radosny zerwę lot. Chcę bliżej Ciebie być, Więc dźwignij mnie!

3. Chcę bliżej Ciebie być, Więc moc mi daj, Bym się na skrzydłach wzniósł W światłości kraj. Niech śmiało lecę wzwyż, Gdzie Ty jak słońce lśnisz. Chcę bliżej Ciebie być, Więc moc mi daj!

4. Chcę bliżej Ciebie być: To hasło me! U Twych najświętszych stóp Odpocząć chcę; Tęsknocie połóż kres, Daj ujrzeć Cię zza łez. Chcę bliżej Ciebie być: To hasło me!

Nr 361.

Wszystko Tobie dziś oddaję (D)

J. W. V. de Venter (1855-1939)

1. Wszystko Tobie dziś oddaję, Twoim tylko już chcę być! Tobie grzechy swe wyznaję, Z Tobą, Jezu, pragnę żyć!

Refren: Przyjmij, Jezu, mnie! Przyjmij, Jezu, mnie! Tobie, Zbawicielu drogi, Dziś oddaję się!

2. Wszystko Tobie dziś oddaję, Skłaniam się do Twoich nóg; Ciebie, Jezu, czczę, wyznaję, Nie chcę zejść już z Twoich dróg.

3. Wszystko Tobie dziś oddaję, Me radości i me łzy; Twą własnością już się staję, Rządź mną, kieruj, Jezu, Ty!

4. Wszystko Tobie dziś oddaję, Moje życie, ciało me; W nieba Swego wprowadź kraje Wierne Tobie dziecię Swe!

Nr 362.

Zaufaj Panu (G)

sł. pol. R. Chalupka

1. Do Pana pójdź, grzeszniku, dziś, Zdrój łaski znajdziesz tam. Zaufaj Mu, do Niego przyjdź, A pokój da ci Pan.

Refren: Tylko Panu dziś zaufaj, Tylko Jemu wierz! On zbawienie ma dla ciebie, Więc je darmo bierz!

2. To Jezus przelał Swoją krew Dla ciebie, byś mógł żyć. Ta krew wybieli życie twe, On Zbawcą twym chce być.

3. Pan Jezus życiem, prawdą jest, I drogą życia też. On zawsze pomoc ześle ci, Ty tylko mocno wierz!

4. Więc przyłącz się do chórów pień I wielbij Pana chwał, Wszak wkrótce już nadejdzie dzień, Gdy wieczność będziesz miał.

Nr 363.

W świętej ciszy (e)

1. W świętej, głębokiej ciszy Do mnie się, Panie, skłoń, Twej woli roznieć światło, Ja pójdę doń. Twej woli roznieć światło, Ja pójdę doń.

2. Weź mnie w niewolę Swoją, Bym zawsze w Tobie żył, Ukój tęsknotę moją, Bym Twoim był! Ukój tęsknotę moją, Bym Twoim był!

3. W Tobie się ukryć mogę, Tyś jest pokojem mym, Mów do mnie, Panie drogi, Ja słuchać chcę! Mów do mnie, Panie drogi, Ja słuchać chcę!

Nr 364.

Twoim być, o Zbawco (G)

1. Twoim być, o Zbawco, naucz mnie. Zawsze Twój, Zbawco mój, Chętnie wolę Twą wykonać chcę Poprzez krzyż i znój.

Refren: Twoim być, z Tobą żyć, W mocy Twej swą słabość skryć! Twoim być, z Tobą być, Z Tobą pragnę wiecznie żyć!

2. Grzechu świat i zło nie nęcą mnie. Wszystkim Ty jesteś mi! Tylko Ciebie, Jezu, kochać chcę Poprzez wszystkie dni!

3. Zbawco, Ty jedynie serca znasz. Tylko Ty otrzesz łzy; Tylko Ty pocieszysz, wieczność dasz W końcu świata dni.

Nr 365.

Codziennie rano (F)

sł. pol. A. Łozowska

1. Codziennie rano wznoszę głos, Gdy tylko mija noc; W swych modłach, pośród swoich pień, O dobry proszę dzień!

2. Codziennie rano moich słów Sam racz wysłuchać znów; Dziękować chcę, w tym moja moc, Za cichą dobrą noc!

3. Codziennie rano do mnie mów, Gdy budzisz mnie ze snu; A w mych błaganiach słysząc płacz Sam przy mnie trzymaj straż!

Nr 366.

Chcemy, o Chryste, być Twoi (D)

R. Saillens (1855-1935)

1. Chcemy, o Chryste, do śmierci być Twoi; Chcemy do śmierci wiernymi Ci być. Nie szukać innej prócz Ciebie ostoi; Ciebie nad wszystko miłować i czcić.

2. Chcemy posłusznie, bez żadnej obawy, Drogą krzyżową za Tobą iść w ślad; Stoczyłeś za nas bój ciężki i krwawy: Tyś nasz dostojny Przyjaciel i Brat.

3. Przyjdź, bo czekamy Cię już w utęsknieniu, Pomnij na słowa, które rzekłeś nam: Ilekroć zbierzem się w Twoim imieniu, Ty wśród nas będziesz, Ty się zjawisz sam.

4. Chcemy do śmierci być Tobie oddani, Chcemy należeć do wiernych Twych sług, Bo nas prowadzisz do pewnej przystani, W chwałę zwycięstwa, gdzie nasz Ojciec Bóg.

Nr 367.

Głębiej i głębiej (B)

1. Głębiej, o głębiej, ukorzyć się chcę; Panie, racz siłą napełnić Swą mnie. Mistrzu, przed Tobą ja leżę jak pył: Obyś mi wszystkim we wszystkim Ty był!

Refren: Głębiej i głębiej, i głębiej wciąż; Nic z tego świata nie żądam już. Do Twych stóp, Panie, ja kładę się; Chryste, Tyś życiem i szczęściem mym.

2. Głębiej, o głębiej, ach usłysz głos mój; Życie me niechaj dziś dotknie Duch Twój. Ty mnie w Swej łasce wysłuchasz, to wiem, Chociaż niegodnym, o to prosić śmiem.

3. Głębiej, o głębiej, aż kiedyś tam wzwyż
Dojdę stąd, Jezu, do Ciebie przez krzyż.
Pójdę w pokorze już chętnie w ślad Twój,
Tam, gdzie korona, tam, gdzie jest dział mój.

Nr 368.

Chodzić wciąż z Panem (Es)

1. Chodzić wciąż z Panem, jaki raj!
Szczęściem mnie darzy niebios kraj;
On pokój daje tylko sam:
Szczęśliw, gdy z Nim ja chodzić mam.

Refren: Naucz mnie więcej z Tobą żyć,
Nauczyć we wszystkim szczerym być,
Naucz mnie prawdy Twoje znać,
Bliźnich miłować, w wierze trwać.

2. Chodząc wciąż z Panem pokój mam,
Choć wkoło czyha złuda, kłam;
Chcę i w ucisku przy Nim stać,
Bo On mi pokój Swój chce dać.

3. Chodzić wciąż z Panem każdy dzień; Przedsmak tu nieba spływa Zeń; W chwale Go wiecznej ujrzeć śmiem, Żyć tam na wieki będę z Nim.

Nr 369.

Masz dwie drogi do wyboru (B)

1. Masz dwie drogi do wyboru, Wąską i szeroką też; Wybierz więc, o droga duszo, Którą w życiu kroczyć chcesz. Wąska droga, droga życia, Pełna poświęcenia, cnót; A kto po tej drodze idzie Do niebieskich dojdzie wrót! Do niebieskich dojdzie wrót!

2. Popatrz na tę wąską bramę I na wąską drogę wzwyż: Trudno przejść tę bramę, drogę, Spotkasz na niej trudy, krzyż. Przez szeroką bramę wiedzie Droga na przepaści dno; Wielu ludzi po niej kroczy, Których celem grzech i zło, Których celem grzech i zło.

3. Do smutnego końca życia Wiedzie grzesznych droga ta; Każdy, kto tą drogą idzie, Na spotkanie śmierci gna. Zważ więc, oto dziś przed tobą Dwie życiowe drogi są: Wybierz chętnie drogę życia I wytrwale krocz już nią! I wytrwale krocz już nią!

Nr 370.

Jeżeli chcesz radosnym być (As)

1. Jeżeli chcesz radosnym być I pokój w sercu mieć, A nie wiesz, gdzie go znaleźć masz, Z Jezusem życie wiedź!

Refren: Czy twój Pan odnalazł cię I radość Swą w twe serce dał? Jeżeli Pan odnalazł mnie, To Jego pokój w sercu będę miał.

2. Przebaczył grzechy moje Pan, Swą łaskę zesłał mi, Zbawienie płynie z Jego ran, W przelanej Jego krwi.

3. Swe myśli dziś kieruję Doń I ciche modły ślę, Bo posłał mi pomocną dłoń I wyratował mnie.

Nr 371.

Polecaj drogi swoje (C)

P. Gerhardt (zm. 1675)

1. Polecaj drogi swoje i życia swego los Opiece możnej Pana, co zły odwraca cios; Kto ziemi, chmurom, wichrom wyznaczać umie szlak, Ten i na ścieżki twoje Swej łaski ześle znak.

2. Jedynie mocą Boga zwycięski stoczysz bój I tylko z Jego woli wytryśnie szczęścia zdrój; Ni troską, ni zgryzotą nie zwalczysz przygód złych, Ze wszystkim Doń się zwracaj, On czeka modłów twych.

3. Nie bolej, duszo moja, wierz i nie lękaj się. Z boleści i utrapień sam Bóg wyzwoli cię. A gdy nadejdzie pora, jak jutrznię Swoich łask Ukaże ci w oddali radości wiecznej blask.

4. Więc nie truj się goryczą, co trawi serce twe, Co pęta twoją wolę i boleść w duszę tchnie; Wszak ty nie jesteś władcą, nie ty sprawujesz rząd. Oczekuj Wszechmocnego, łaskawy Jego sąd.

Nr 372.

Łódź moja płynie (G)

1. Łódź moja szybko płynie, A port w oddali lśni; Wnet podróż moja minie, Spoczynku przyjdą dni. W oddali widzę jasno Latarni Bożej blask, Gdzie duszę moją własną Owionie pełnia łask.

2. Na łódce mej powiewa Bandera kraju zórz Z napisem, który wzywa Do odpoczynku już. Gdzie Bóg dla Swego ludu Spoczynku miejsce ma, Gdzie nie ma walk ni trudów, Lecz wieczny pokój trwa.

3. Więc dążę naprzód stale, Mój Jezus wiedzie mnie; On sprawił, że wytrwale Pokusom oprę się. Choć burza w krąg

szaleje, To można Jego dłoń Ochroni dziecię Swoje, Na niebios wiedzie błoń.

Nr 373.

Z Jezusem radośnie wędruję (B)

J. P. Schlück

1. Z mym Jezusem dzień po dniu wędruję, Z Nim radośnie spędzam życia dni; On mi w niebie wieczny cel wskazuje, W dom i serce błogą radość tchnie, W dom i serce błogą radość tchnie.

2. Polem, lasem i doliną ciemną Pójdę, gdy On trzyma moją dłoń; Ale gdyby Jezus nie szedł ze mną, Wpadłbym pewnie w grzechu zgubną toń, Wpadłbym pewnie w grzechu zgubną toń.

3. On mnie strzeże, gdy się do snu kładę, Rano On rozprasza chmury trwóg; Na bezdrożach zbawczą daje radę I pociesza wśród ciernistych dróg, I pociesza wśród ciernistych dróg.

4. Tylko z Nim chcę w życiu mym obcować, On jest chlebem, On napojem mym; Tylko z Nim się smucić i radować I na wieki być już w niebie z Nim, I na wieki być już w niebie z Nim.

5. Gdy się skończy czas wędrówki mojej, Jezus w Ojca mnie wprowadzi dom I wśród niebian błogiej rzeszy Swojej Kres położy smutkom mym i łzom, Kres położy smutkom mym i łzom.

Nr 374.

Przez życie łatwiej iść (D)

sł. pol. A. Mielczarek, B. Olma

1. Przez życie łatwiej iść, Bo Zbawiciel podał mi Swą dłoń: Nie jestem sam, tuż przy mnie On! Chcę być zawsze z Tobą, Jezu mój! Czy z tobą też On jest? Czy pomaga zawsze ci? On kocha ciebie I chce w Twe życie radość wnieść! Zaufaj Mu, Do

Jezusa jeszcze dzisiaj przyjdź! On kocha ciebie I chce w twe życie radość wnieść!

2. On mieszka w sercu mym; Ja Mu wierzę, ja Go kocham, On światłem jest na drodze mej, Jego śladem wciąż podążać chcę. Czy z tobą też On jest? Czy pomaga zawsze ci? On kocha ciebie I chce w twe życie radość wnieść! Zaufaj Mu, Do Jezusa jeszcze dzisiaj przyjdź! On kocha ciebie I chce w twe życie radość wnieść! Panie, dopomóż mi; Niech wciąż wzrasta wiara ma!

Nr 375.

Prowadź mnie sam (D)

sł. pol. K. Sosulski

1. Prowadź, prowadź mnie sam! Prowadź do niebios bram! Przez życie me, ach, proszę Cię, Mój drogi Zbawco poprowadź mnie!

2. Prowadź, sam prowadź mnie! Prowadź, jak dziecię Swe: Za rękę weź i ciągle wiedź! Proszę Cię, Jezu, zawsze mnie wiedź!

3. Prowadź tak myśli me, By wciąż wielbiły Cię. Daj wiary moc w zbawienie Twe, Bądź przy mnie tuż i sam prowadź mnie!

Nr 376.

Z Jezusem (D)

sł. pol. R. Chalupka

1. Z mym Jezusem mogę wszędzie śmiało iść, Jego drogi mogę zawsze pewnym być. Lecz bez Niego życie traci radość, blask: Z mym Jezusem pragnę żyć po wszystek czas!

Refren: Zawsze z Nimi Zawsze z Nim! Już bez lęku żyć! Z mym Jezusem pragnę zawsze razem być!

2. Gdy z Jezusem jestem już nie jestem sam, Choć zawiodą inni, w Nim swą

pewność mam. I gdy nawet poprzez trudy wiedzie mnie, Z mym Jezusem zawsze serce cieszy się!

3. Z mym Jezusem chętnie kładę się do snu, Wiem, że życie swe powierzyć mogę Mu; Wiem i to, że gdy obudzę znowu się, Jako Swoje dziecię Pan przygarnie mnie.

Nr 377.

Ja dążę wciąż do Ciebie (As)

sł. pol. A. Smyk

1. Ja dążę wciąż do Ciebie, drogi Panie, Pomagaj mi na drodze tej! Tak ciemno jest i droga zda się trudna, Więc zawsze mnie w Swej pieczy miej!

2. Nie można nic przed Tobą ukryć, Panie, Ty widzisz wszystko w życiu mym; Wiesz, że nie jestem zdolny do dobrego, Więc wspieraj mnie Ty Duchem Swym!

3. Uleczyć mnie Ty możesz tylko jeden Z choroby grzechu duszy mej; Więc ulecz mnie, wnieś pokój w serce moje I chroń mnie sam od drogi złej!

4. Jam sługą Twym i Twoim chcę pozostać, Uwielbiać Cię za łaskę Twą. Oddaję się w najświętsze ręce Twoje, A Ty mnie wiedź prawicą Swą!

Nr 378.

Było pusto (B)

sł. pol. L. Kapralska-Pitra

1. Było pusto i ciemno na mej drodze, A plecy ciężar życia giął, I wtedy Ktoś przystanął obok, Usłyszałam łagodny, cichy głos: Nie płacz dziecię, Ja jestem z tobą, Sama już nie będziesz w życiu szła; Chwyć Mą dłoń, wprowadzę cię w niebieski kraj, Ja na ciebie czekałem tyle lat.

2. Poszłam z wiarą przez życie wąską drogą, Aż tam, gdzie krzyż samotnie stał.

Tam Jezus zdjął me brzemię grzechu; Dziś me serce z wdzięczności cicho łka. Kocham Ciebie, mój drogi Zbawco, W mroczne dni Ty jesteś słońcem mym, Kiedy ciężko w życiu, kiedy jest mi źle, Pewność mam, że Ty po mnie przyjdziesz wnet.

Nr 379.

Życie ziemskie (F)

sł. pol. A. Bajko

1. Życie ziemskie pełne jest trosk, Serce płacze i drży.

Refren: Tam, na Golgocie, pozbędziesz się Wszystkich ciężarów swych. Tam, na Golgocie, pozbędziesz się Grzechów swych, brzemion swych. Tam, na Golgocie, pozbędziesz się Wszystkich ciężarów swych.

2. Złóż na Pana troski i ból, Cały ciężar i łzy.

3. Jezus dobrze troski twe zna, Przyjdź do Niego pod krzyż.

Nr 380.

Trwaj, duszo ma (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Milcz, duszo ma, gdyż Pan jest stróżem twym, Cierpliwie nieś twych ziemskich trudów krzyż I Panu poświęć pełny zapas sił; Niech wiara twa unosi cię tam wzwyż! Trwaj, duszo ma przy Zbawcy wiernie stój: On w radość zmieni twego życia znój.

2. Milcz, duszo ma, Bóg pomoc niesie już; To On w przyszłości pragnie ciebie wieść; W Nim swą nadzieję dziś radośnie złóż, Jedynie Panu wciąż oddawaj cześć! Trwaj, duszo ma, choć zło wciąż dręczy cię: W cudowny głos Jezusa wsłuchaj się.

3. Milcz, duszo ma, przybliża się już czas; Gdy będziesz mogła z Bogiem wiecznie trwać, Rozczarowania znikną wszystkie wraz, Za smutki radość w serce możesz

wlać. Trwaj, duszo ma, przeszłością są już łzy, Błogosławieństwem Pana możesz być!

Nr 381.

O, Panie, me wołanie ślę (G)

1. O, Panie, dzisiaj me wołanie Do Ciebie z zaufaniem ślę! Więc przyjmij serca me skruszenie, Na głos mych próśb skłoń ucho Swe.

2. Modlitwę moją wdzięczną, Panie, Ślę, jak kadzidło przed tron Twój; O, usłysz serca me wołanie I zbliż się do mnie, Boże mój!

3. Dziś Ciebie, Boże, błagam szczerze, Ty przebacz mi mój grzech i zło; Do Ciebie idę w świętej wierze, Że Ty mnie łaską wzmocnisz Swą.

4. O, wzmocnij mnie, mój Zbawicielu, I pomóż w prawdzie Twojej żyć; Sam prowadź mnie, Odkupicielu, I daj mi wiecznie z Tobą być!

Nr 382.

Bóg Abrahama znał (e)

sł. pol. J. Szymańska

1. Bóg Abrahama znał, Więc dobrze zna i mnie; Ten, co wszechświata śledzi bieg, nie myli się. On zna mój każdy krok I każdą moją łzę, Nie mogę przed Nim ukryć nic, On widzi mnie!

2. Bóg z Abrahamem szedł, I ze mną idzie też; Na każdym kroku przy mnie jest, nie cofa się. On mnie podpiera sam, Gdy już mam potknąć się, A gdy osłabnę, bierze mnie w ramiona Swe.

3. Bóg Abrahama strzegł, Więc strzeże także mnie; Ten, co o ptaków zadbał los, wciąż troszczy się. Potężny, święty Bóg Nade mną schyIa się; Nad sobą czuję Jego dłoń: On kocha mnie!

Nr 383.

Dziś ze mną bądź (d)

sł. pol. R. Chalupka

1. Chcę, by Jezus wciąż ze mną szedł! Chcę, by Jezus wciąż ze mną szedł! Wzdłuż mej całej życia drogi Chcę, by Jezus wciąż ze mną szedł!

2. W doświadczeniach dziś ze mną bądź! W doświadczeniach dziś ze mną bądź! Gdy się cienie życia srożą W doświadczeniach dziś ze mną bądź!

3. W każdej chwili Ty ze mną krocz! W każdej chwili Ty ze mną krocz! Gdy mi serce ból przenika W każdej chwili Ty ze mną krocz!

Nr 384.

Módl się, mój bracie (Es)

1. Módl się, mój bracie, z poranku, Módl się i w jasny dzień, Módl się, mój bracie, wieczorem, Rozproszysz duszy cień! Módl się, mój bracie, wieczorem, Rozproszysz duszy cień!

2. Bóg odpowiada z poranku, Bóg słyszy w jasny dzień, Bóg odpowiada wieczorem, Rozprasza duszy cień! Bóg odpowiada wieczorem, Rozprasza duszy cień!

3. Jezus przyjść może z poranku, Może przyjść w jasny dzień, Jezus przyjść może wieczorem, Rozproszy duszy cień! Jezus przyjść może wieczorem, rozproszy duszy cień!

Nr 385.

Siła modlitwy (Es)

A. Kidder; sł. pol. A. Bajko

1. Nim wyszedłeś dzisiaj z domu, Czy modliłeś się? Czy prosiłeś Zbawcę swego,

by cię chronić chciał od złego Dzisiaj cały dzień?

Refren: Jakaż siła jest w modlitwie! Ona zmienia noc na dzień! Gdy więc słabniesz w życia bitwie, Klęknij, pomódl się!

2. Gdy twe serce złość napełnia, Czy ty modlisz się? Czy o łaskę prosisz z nieba, Byś przebaczyć mógł, gdy trzeba, Gdy ktoś skrzywdzi cię?

3. W doświadczenia chwilę ciężką, Czy ty modlisz się? Kiedy w smutku dusza płacze, Czy do nieba wznosisz oczy, Skąd Bóg balsam śle?

Nr 386

Wielki Boże (Des)

sł. pol. R. Chalupka

1. Wielki Boże, Ty sam serce moje oczyść od plam; Przyjmij mnie dziś przed święty Swój tron, Gdy w modlitwie przychodzę

doń. W życie moje już wlej miłość Swą, Porusz serca dziś w nas mocą Swą, A na tych, co wierni woli Twej, Zdrój radości Swej świętej dzisiaj zlej.

2. Panie nasz, z łaski Swej, Chciej wysłuchać nas w chwili tej; Daj, by każdy z nas dziś odczuć mógł Twoją moc wśród zmartwień i trwóg. Wiary przymnóż nam dziś, Boże chwał, Ufać każ w to, że w niebie nasz dział; A gdy czas słabości przyjdzie raz, Pomóż powstać i wierzyć, Panie nasz.

Nr 387.

Czas modIitw (C)

sł. pol. A. Łozowska

1. Łagodny, cichy serca głos Modlitwy mojej posyłam w da1. Na skrzydłach jej się wzniosę wzwyż, Gdzie Niebieskiego Ojca tron.

Refren: Błogosławiony modlitw czas, Gdy mogę w nim z bliskimi wraz Do Ciebie,

Boże, mówić wprost I wiedzieć, że Ty słyszysz mnie.

2. Mój umysł oczyść dłonią Swą, Dopomóż zmienić złych myśli bieg, Wyjaśnij prawd zbawienny tekst, Bym umiał głosić wieczną wieść.

3. Na skrzydłach mej modlitwy dziś Posyłam Tobie dziękczynną pieśń Za dobroć Twą, obfitość łask I cudownego życia dar.

Nr 388.

Łaskawy Ojcze (f)

sł. pol. R. Chalupka

1. Łaskawy Ojcze, wszystkich nas Przyjaźnią z Sobą zwiąż. O, Panie niebios, gościu nasz, Swe modły ślemy stąd. Nie oczekujesz darów, lecz sam nas wciąż nimi darzysz. Ty cenisz sobie życia treść I modlitw szczerych głos.

2. Ty słyszysz dobro, słyszysz zło, najskrytszą czytasz myś1. Znasz wszystko to, co ukryć chcę; Jak wielkim jesteś Ty! O,

spraw, by umiał każdy z nas Tak modlić się, jak trzeba, By każdy z nas tak umiał żyć, Jak, Panie, pragniesz sam.

3. To, co najlepsze w nas, to Ty, Swe dary dajesz nam; A pełną rozkosz daje nam Twa wola, Boże chwał. Nie chcemy, byś się zmieniał Ty, Lecz my się poddajemy, By już od teraz z Tobą wraz Prowadzić życia bieg.

4. To Ty szukałeś, Panie, nas, I Ty znalazłeś nas. To Ty zechciałeś moc Swą dać, Moc na właściwy czas. Już nie szukamy Ciebie w krąg, Nie chcemy wcale znaków, Pragniemy tylko z Tobą żyć, W modlitwie służyć Ci.

Nr 389.

W modlitwie wznoszę oczy swoje (Es)

sł. pol. T. Żwan

1. W modlitwie wznoszę oczy moje Do Ciebie, Panie, w górę tam, I chcę wysławiać imię Twoje, Póki nie wejdę do Twych bram.

Do Ciebie modły, prośby ślę, Panie, wysłuchaj mnie.

2. Sam w moim sercu miej mieszkanie I wstrzymaj mnie od błędnych dróg; Wzmocnij mą wiarę i wytrwanie, Abym się z Tobą ostać mógł; A prawda Twoja w sercu mym Niech wzrasta z każdym dniem.

3. A kiedy przyjdziesz w chwale Swojej, Niech na spotkanie wyjdę Twe, Byś nie potępił duszy mojej, Lecz wziął mnie z Sobą w niebo Twe. I niechaj wola święta Twa Na wieki wieków trwa!

4. Dodaj mi sił na życia drodze I pośród burz spokoju daj, Nie pozwól zachwiać mi się srodze, Lecz prowadź mnie tam, gdzie Twój kraj, Gdzie nie ma więcej łez i trwóg, Gdzie jest nasz Pan i Bóg!

Nr 390.

Ja do Ciebie wznoszę modły swe (Es)

1. Ja do Ciebie, Ojcze w niebie, Wznoszę korne modły swe; W ducha męce wznoszę ręce: Odmień moje serce złe!

Refren: Widzisz, Ojcze, mą niedolę, Widzisz smutek, żal i ból, Widzisz troskę na mym czole; Ty mnie pociesz, Ty mnie tul!

2. Ja Cię stale, Boże, chwalę, Więc miłościw Ty mi bądź; Usłysz, Panie, me wołanie, winy moje sercem sądź!

3. O mój Boże, ja w pokorze Czekam, błagam łaski Twej; Smutki moje wnet ukoję, Lecz mnie dźwignij z doli złej!

Nr 391.

Bliżej, o Jezu (Des)

C. H. Morris

1. Bliżej, o Jezu, wznieś mnie i tul Do serca Swego, gdzie koi się ból; Chroń mnie łaskawie przed wszelkim złem U serca

Twego i nocą, i dniem. U serca Twego i nocą, i dniem.

2. Bliżej, o bliżej, bo chcę Ci dać Wszystko, co moje i na co mnie stać: Serce skażone, to jedno mam, Weź je, mój Jezu, i oczyść je sam! Weź je, mój Jezu, i oczyść je sami

3. Bliżej, o bliżej! Porzucę rad Wszystko, czym ciało mnie kusi i świat, Wszystko, czym gardzisz, o Panie mój, By tylko łaski Twej trysnął mi zdrój! By tylko łaski Twej trysnął mi zdrój!

4. Bliżej, o bliżej, gdzie wola Twa Moją się stanie i radość mi da; Z Tobą, o Chryste, chcę zawsze być: Weź mnie do Siebie, bym z Tobą mógł żyć! Weź mnie do Siebie, bym z Tobą mógł żyć!

Nr 392.

Jakże wzniosła jest ta chwila! (F)

1. Jakże wzniosła jest ta chwila, Do modlitwy wzywa nas! Lud kolana kornie zgina W cichy, wzniosły modłów czas. Panie, w świętej chwili tej Łask strumienie na nas zlej! Panie, w świętej chwili tej Łask strumienie na nas zlej!

2. Chociaż słabe dzieci Twoje, Twoja łaska doda sił; Grzesznik zbawi duszę swoją, Jeśli krwią Twą grzechy zmył. Kto do Ciebie zbliży się, Ten odnowi siły swe! Kto do Ciebie zbliży się, Ten odnowi siły swe!

3. Dziś prosimy Ciebie, Panie, Pomóż wszystkim w świecie tym, Którzy w beznadziejnym stanie Gubią dusze w życiu złym. Panie, ratuj dziatki Swe, Pomóż zwalczać moce złe! Panie, ratuj dziatki Swe, Pomóż zwalczać moce złe!

4. Uzbrój posłów Twoich, Panie, W nowe siły z łaski Swej. Daj umarłym zmartwychwstanie, Dom Swój znów poświęcić chciej. Zbierz Swe stadko, wierny lud, I do żywych prowadź wód! Zbierz Swe

stadko, wierny lud, I do żywych prowadź wód!

Nr 393.

Dobry mój Boże (As)

1. Dobry mój Boże, wiekuisty Panie, Twej wielkiej łaski Pojąć jam nie w stanie; Usłysz me prośby przed tron zanoszone Tam, w nieba strony.

2. Przebacz me grzechy, przyjmij na Swe łono Grzeszne Twe dziecię, jak owcę zgubioną, Bom jest, o Panie, przed Twoim obliczem Prochem i niczym.

3. Tobie z wdzięczności serce moje składam; Nad to droższego nic tu nie posiadam, Czym mógłbym, Boże wielki, mój jedyny, Odkupić winy.

4. Racz mnie prowadzić ręką Swą łaskawie, Wspieraj mą dążność w każdej

dobrej sprawie, Abym nie splamił duszy mej na ziemi Grzechami swymi.

Nr 394.

Ludu Boży czuwaj i bądź gotowy (D)

1. Ludu Boży, czuwaj, bądź gotowy, Wkrótce przyjdzie Zbawca twój. Wnet dla ciebie dzień zaświta nowy, Czuwaj więc i w wierze stój!

Refren: Bądź gotowy, Pan twój woła, Módl się i w czujności trwaj Wnet Pan przyjdzie, Swoich zwoła I da posiąść szczęścia kraj!

2. Całym sercem Panu zaufajmy, Bo grzech czyha na nas wciąż; W szczerych modłach i czujności trwajmy Wszyscy, tak jak jeden mąż!

3. Bojuj z grzechem, w prawdzie bądź gorliwy, Zważ. że Pan twój aż do krwi W Getsemane staczał bój żarliwy, On też pomoc ześle ci!

Nr 395.

Bóg Abrahama (e)

sł. pol. P. Łozowski

1. Gdy Abrahama Bóg przychodzi z ciszą snów, wśród błagań nocnych, pośród słów, Modlitwę zmów!

Refren: Gdy Abrahama Bóg sam Swoje „Jestem” rzekł, Przyrzekliśmy Mu hołdy nieść w modlitwach swych.

2. Gdy Abrahama Bóg powraca z brzaskiem dnia, Nim zbudzi żal poranna łza, W modlitwie trwaj!

3. Gdy Abrahama Bóg przechodzi nocy próg, Wracając z dziennych życia dróg, Modlitwę zmów!

4. Gdy Abrahama Bóg przynosi brzasku krąg, Mów sam, splatając palce rąk, Modlitwę swą!

Nr 396.

Przed tronem łaski Twej (h)

1. Przed tronem łaski Twej uniżam się; Łaskawy Panie mój, wysłuchaj mnie. Wykonaj święty trud, oczyść mej duszy brud, I sercem moim rządź, i we mnie bądź!

2. Ty widzisz skruchy żal i płacz, i znój; Daj wiary żywej mi, usłysz głos mój! Za grzeszny zmarłeś lud, objaw zbawienia cud. Pragnieniem moim rządź i we mnie bądź!

3. Głos usłyszałem Twój, jak błogi dźwięk; Ból ukoiłeś mój i zniknął lęk. Mych wątpliwości cień łaskawie, Panie, zmień, I sercem moim rządź, i we mnie bądź!

4. Przed tronem łaski Twej wciąż pragnę trwać, Racz darów Twoich łask zdrój na mnie zlać. Dodaj mi więcej sił, abym w Twej służbie żył; W pielgrzymce sercem rządź i we mnie bądź!

Nr 397.

Jeśli ustaniesz, mój bracie (As)

sł. pol. A. Smyk

1. Jeśli ustaniesz, mój bracie, W walce życiowej ze złem, Zbawca Twój doda ci siły, Mocą Swą pokrzepi cię.

Refren: Komu brak siły Do Boga niech modły śle, Pośle On pomoc na czasie, Bo lud Swój zbawić On chce.

2. Jeśli zaś przyjdzie na ciebie Życiowych doświadczeń noc, W Jezusie, twym Przyjacielu, Zwyciężającą masz moc.

3. O, przyjacielu serdeczny, Jezusa kochaj i czcij, I wśród niepewnych tu losów Modły do Niego wciąż ślij!

4. Jeśli szlachetne twe cele Nie spełnią się w życiu twym, Nie wątp, lecz powiedz to Zbawcy, Do celu dojdziesz ty z Nim.

Nr 398.

O, wzywaj Mnie (Es)

1. O, wzywaj Mnie wśród bólu, wśród udręki! O, wzywaj Mnie, gdy toczysz bój! Wyzwolę cię, a ty Mi złożysz dzięki. O, wzywaj Mnie, bom ja twój Bóg! Wyzwolę cię, a ty Mi złożysz dzięki. O, wzywaj Mnie, bom Ja twój Bóg!

2. O, wezwij Mnie! Nie wezwiesz nadaremnie: Odwieczna Mej miłości moc! Nowego życia dar otrzymasz we Mnie, Więc wzywaj Mnie i w dzień, i w noc! Nowego życia dar otrzymasz we mnie, Więc wzywaj Mnie i w dzień, i w noc!

3. Tak, tylko On wyzwolić ciebie może Od grzechu pęt, od wszelkich trwóg. Odnowi życie w skrusze i w pokorze. O, wzywaj Go, bo On twój Bóg! Odnowi życie w skrusze i w pokorze. O, wzywaj Go, bo On twój Bóg!

Nr 399.

W Bogu ufność mam (G)

1. Na wieki mam ufność w Bogu mym, Bo On zawsze mi pomaga; Ja z Nim stawiam opór siłom złym, W Nim mocy mej przewaga.

Refren: W Bogu mym ufność mam, W Bogu mym ufność mam; Tak, w Nim ufność mam, zawsze ufność mam, Gdyż On mnie wspiera sam!

2. Wróg duszy naciąga grzechu łuk, Celuje nim w naród Boży, Lecz naszym obrońcą jest Sam Bóg, On łaski nam przysporzy.

3. Bóg często doświadcza wierny lud, Usuwa nieprawość z duszy; Choć wiedzie przez troski, krzyż i trud, Z miłości łzy wysuszy.

Nr 400.

Ucz mnie modlić się (d)

sł. pol. A. Smyk

1. Ucz mnie modlić się, Zbawco mój drogi, W świetle prawdy przeżywać swe dni; Usuń z serca nieprawość, myśl trwogi, A Twój zakon niech tylko w nim lśni, A Twój zakon niech tylko w nim lśni.

2. Pozwól żyć mi tu wiernie dla Ciebie, Ducha Twego do serca mi daj; Chroń od grzechu, daj pomoc w potrzebie, A gdy przyjdziesz, daj szczęścia mi raj, A gdy przyjdziesz, daj szczęścia mi raj.

3. Obmyj mnie Swoją krwią drogocenną, Mocą Swoją od pokus mnie broń; Ręce Swe rozpościeraj nade mną I od doli złej zawsze mnie chroń, I od doli złej zawsze mnie chroń.

Nr 401.

Boże Święty, objaw się (Es)

1. Boże Święty, objaw się Wśród Swych wiernych dzieci! Niech Twój Duch, co z góry tchnie, Serca nam oświeci! Byśmy Ci, ku Twej czci, Modły w niebo słali, W uświęceniu trwali!

2. Gdy swe modły święty zbór Przed tron wzniesie Boży, Tam je wojsk anielskich chór Do stóp Pańskich złoży. Pan nasz tam, Jezus sam, Wiecznym jest Kapłanem I wszechświata Panem!

3. Jeśli jednej duszy głos Pan wysłuchać zdoła, Kiedy ta do niego wprost W skrusze swej zawoła; Czyżby nas, gdy Doń wraz Prośbę ślemy tkliwą, miał odepchnąć siłą?

Nr 402.

Wszystko powiedz Jezusowi (As)

A. Kunz

1. Wszystko powiedz Jezusowi, co porusza serce twe: Czy je radość opromienia, czy w nim groźna burza wre. Wszystko powiedz Jezusowi, bo On serce twoje zna; On radością ból ukoi i w niedoli pomoc da.

2. Wszystko powiedz Jezusowi i twych pragnień złóż Mu dar; Niechaj w modłach twoich czuje oddanego serca żar. Wszystko powiedz Jezusowi, serce otwórz Mu do dna; On ci wśród udręki życia cierpliwości łaskę da.

3. Wszystko powiedz Jezusowi, gdy ci wszelkiej rady brak. Tylko On cię wyprowadzi na zbawienia jasny szlak. Wszystko powiedz Jezusowi, gdybyś nawet zrobił błąd: On odpuści twoje winy, litościwy Jego sąd.

4. Wszystko powiedz Jezusowi, gdy twa wiara chwieje się, Gdy nadziei światło błogie w ciężkich zwątpień gaśnie mgle. Wszystko powiedz Jezusowi, On zrozumie smutek twój I pomoże ci zwycięsko ze złą mocą stoczyć bój.

Nr 403.

Ten wzniosły modlitw czas (Es)

1. Ten wzniosły, cichy modlitw czas Radością błogą tchnie, Bo Jezus z Duchem Swoim wraz Błogosławieństwo śle!

Refren: O, jak błogo głos ten brzmi: „Jestem tu, o dziecię me! Wzmocnię cię, pomogę ci, Tylko daj mi serce swe!

2. Jak błogo mi na sercu jest, Gdy Jezus mój jest tu, On zbawia mnie przez krzyża chrzest I zmywa grzechu brud!

3. On krzepi mnie tu mocą Swą I chce, bym w modłach trwał; Zachować chce przed mocą złą I Swe Królestwo da!

Nr 404.

O Jezu, zostań z nami (Es)

1. O, Jezu, zostań z nami, Bo już zapada mrok; Nad Twymi niech sługami Twój święty czuwa wzrok.

2. Ach, zostań, bo już mija Zbawienia drogi czas; Twe światło niech nam sprzyja, Do celu wiedzie nas.

3. Ach, zostań, bo już gaśnie W nas wiary świętej żar; Niech w nas roznieci jaśniej Twój Duch ten święty dar.

Nr 405.

Zajmij umysł mój (C)

sł. pol. R. Chalupka

Zajmij umysł mój I myśli moje, Zajmij oczy me I me patrzenie; Zajmij usta me I słowa moje. O, Boże, w serce me Dziś daj mi zrozumienie.

Nr 406.

Wierzyć mnie, Panie, ucz! (F)

R. Mascher (zm. 1869); tł. P. Sikora

1. Wierzyć mnie, Panie, ucz Modlić się, ucz! Ufnie jak dziecię Swe: modlić się, ucz! Panie, niech w sercu się płomień miłości tli, Bym serce oddał Ci: modlić się, ucz!

2. Wierzyć mnie, Panie, ucz! Modlić sig, ucz! Wiara jest skarbem mym: modlić się, ucz! Duchem mądrości wiedź, ogień miłości wznieć, Chcę go w swym sercu mieć: modlić się, ucz!

3. Wierzyć mnie, Panie, ucz! Modlić się, ucz! Śpiesznie uchodzi czas: modlić się, ucz! Wejrzyj na słabość mą i moją wiarę mdłą, Okaż mi łaskę Swą: modlić się, ucz!

4. Wierzyć mnie, Panie, ucz! Modlić się, ucz! Wszak rychło masz już przyjść: modlić się, ucz! Sądzić mnie, Panie, chciej według miłości Swej; Litość nade mną miej: modlić się, ucz!

Nr 407.

Toruj, Jezu, drogę życia (G)

M. L. Zinzendorf (1700-1760)

1. Toruj, Jezu, sam drogę życia nam! My, gdy Wodzem Cię ujrzymy, Śladem Twoim podążymy; Wskaż do niebios bram Wąską ścieżkę nam!

2. W utrapienia czas, Panie, wzmacniaj nas. Kiedy boleść serce targa, Niech w nas nie powstanie skarga; Wszak przez krzyż i znój Ślad prowadzi Twój!

3. Gdy nam własny los Niesie ciężki cios; Gdy na widok bratniej doli Serce w głębi nas zaboli, Wskaż nam naszych łez Ostateczny kres!

4. Życiem naszym rządź, Jezu, przy nas bądź. Gdy po cierniach każesz kroczyć, Racz opieką Swą otoczyć; Po upływie dni Otwórz niebios drzwi!

Nr 408.

Takim być jak Jezus (Es)

1. Ucz mnie, Panie, modlić się! Włóż w me usta słowa Twe! Pomóż wiernym Tobie być, Takim być jak Jezus.

Refren: Takim być jak Jezus, Takim być jak Jezus Pomóż, Boże, żyć jak On, Żyć tak, jak żył Jezus!

2. Ucz mnie, Ojcze, Twoich słów! Ucz mnie, Panie, chwalić Cię! Chcę wypełniać wolę Twą, Takim być jak Jezus.

Nr 409.

Z niedoli wielkiej (G)

1. Z niedoli wielkiej, z udręczenia, Rzucony burzą w straszny bój, Błagalne w niebo ślę westchnienia: O, Boże, ześlij pokój Swój!

2. O Boże, ratuj z udręczenia Rzuconych burzą w straszny bój, A wzniosę Ci dziękczynne pienia, Żeś zesłał błogi pokój Swój!

3. Ty, Panie, modły me przyjmujesz, Nade mną Swą rozjaśniasz twarz I szczęście wieczne obiecujesz, Po burzy pokój wieczny dasz!

4. Daj, Panie, bym był pewny tego, Że Twoja dobroć wiecznie trwa, Że i wśród morza wzburzonego Jest jeszcze przy mnie pomoc Twa!

Nr 410.

Wiara wszystko może (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Moc potężną w Swym działaniu Z łaski Swej Bóg daje nam. Jest to wiara, która wiedzie Boży lud do niebios bram.

Refren: Wiara wszystko może zdziałać: Zmarłym daje życia moc, Grzmoty burzy w ciszę zmienia, Zmienia w radość smutku noc.

2. Wiara w trudnych chwilach życia, Gdy do ziemi boleść gnie, Leczy nas, podnosi z łoża, Sercom radość, pokój śle.

3. Wiara, jak ta zorza ranna, Coraz jaśniej świeci, lśni; Wiedzie nas do celu w górze Poprzez wszystkie życia dni.

Nr 411.

Święta miłość Chrystusowa (C)

K. Roy

1. Święta miłość Chrystusowa niech połączy nas! O, ten płomień rozniecajmy, jeśli w sercu zgasł! W tej miłości nabędziemy do zwycięstwa sił, Łatwo krzyż swój poniesiemy, choćby ciężki był.

2. W tej miłości też podajmy sobie bratnią dłoń! A rozkwitną serca nasze jak wiosenna błoń. Uczmy się od Pana znosić ciężar dnia i trud, Aby każdy służyć Bogu coraz wierniej mógł.

3. Ucz nas, Panie, kochać bliźnich, kochać wszystkich wraz, A zgubionych wieść do Ciebie w ten zbawienia czas, By z krynicy Twej miłości każdy czerpać chciał Dary łaski dla swej duszy i w Twej prawdzie trwał.

4. Rozlej w sercach miłość Twoją, wielki Mistrzu nasz! Twojej naucz nas mądrości, prawą drogę wskaż. Przezwyciężaj nas codziennie mocą łaski Swej I na drodze do Ojczyzny nas w Swej pieczy miej!

Nr 412.

Nas miłość uszczęśliwia (As)

1. Nas miłość uszczęśliwia, Błogosławieństwem tchnie, Łagodność niesie, dobroć też, I pokój niebios śle.

Refren: Dobry Bóg, On miłuje lud Swój; Dobry Bóg, w Nim miłości zdrój! Nas miłość uszczęśliwia, Jednoczy w jeden zbór.

Naszego Stwórcę chwalmy więc, Zbawionych tworząc chór!

2. Świat pełen jest cierpienia, Goryczy, bólu, łez; Lecz miłość uszczęśliwia nas: Cierpieniom kładzie kres.

3. A gdy nas Bóg zgromadzi U Swego tronu chwał, Pieśń wdzięczną zaśpiewamy Mu, Że nam Swą miłość dał!

Nr 413.

Miłość Bożą w sercu mam (Es)

Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam! Tą miłością coraz bardziej kocham Cię! W Tobie widzę też wspaniałość Króla chwał, Bo miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam!

Nr 414.

Stale wierz (G)

1. Stale wierz, i w noc, i w dzień; Wierz, choć burze trwożą cię! Z słów Jezusa moc swą bierz, Jezus mówi: „Tylko wierz!”

Refren: Wierzyć chcę, o Boże mój, Z wiarą podjąć z grzechem bój! Wiernym chcę Ci zawsze być, z Tobą i dla Ciebie żyć!

2. Jezus mocą Ducha chce Dziś wypełnić serce Twe; Przyjdź więc Doń i łaskę bierz, Jezus mówi: „Dziecię, wierz!”

3. Szczęśliw, kogo słońca blask Opromienia z Bożych łask! Głębią wiary serce mierz, Jezus mówi: „Dziecię, wierz!

Nr 415.

Brak miłości (D)

1. Choćbym posiadł mądrość wielką I znał wolę Bożą też; Choćbym zgłębił wiedzę

wszelką I tajniki jej po kres, Jednak byłyby me czyny, Wiedzy i mądrości znak, Bez wartości z tej przyczyny, Że miłości jest im brak.

2. Gdybym nawet był prorokiem, Tajemnice wszystkie znał; Gdybym nawet wiary wzrokiem Ponad światy wzbić się miał; Gdybym nawet darem słowa Przekonywał wszystkich tak: Niczym będzie moja mowa, Gdy miłości jest jej brak.

3. Choćbym dobra własne rozdał, A sam cierpiał wielki głód; Choćbym nawet życie oddał za mych bliźnich i za lud; Choćbym wszystko czynił chętnie, Próżne byłoby to wszak, Gdyby Bóg mnie nie poświęcił I miłości było brak.

4. Miłość jest największym skarbem, Jaki człowiek w sercu ma; Srebro, złoto znikną z czasem, Miłość jednak wiecznie trwa. Wnet nadziei, jak też wiary, Już nie będzie więcej, nie, I ustaną wszystkie dary: Miłość wszak nie skończy się!

Nr 416.

Ufaj, duszo moja (D)

J. Fr. Raeder (1815-1872)

1. Ufaj, duszo moja, Bóg z tobą jest! W wierze twa ostoja, więc już nie trwóż się! Wnet pierzchnie cień, zajaśnieje dzień! Pan ci wiosnę wróci, tylko uwierz Weń! W najsroższej burzy, w zamęcie trwóg, Chronić ciebie będzie twój wierny Bóg.

2. Ufaj, duszo moja, Bóg z tobą jest! W wierze twa ostoja, więc już nie trwóż się! Choć cały świat pełen złości, zdrad, Gdy zaufasz Zbawcy, zwalczysz grzechu jad. Więc trwaj w otusze, bezsilny wróg, Duszę twą obroni Wszechmocny Bóg!

3. Ufaj, duszo moja, Bóg z tobą jest! W wierze twa ostoja, więc już nie trwóż się! Skończy się bój i pielgrzymki znój; Wnet ustaną skargi, Pan lud przyjmie Swój. W najsroższej burzy, w zamęcie trwóg, Chronić ciebie będzie twój wierny Bóg!

Nr 417.

Wierzyć (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Wierzyć — znaczy dziś poznawać Wolę Boga i w niej trwać; Świat i grzech, i zło zostawiać, Tylko Stwórcę czcić i znać.

2. Wierzyć — znaczy oczekiwać Miłosierdzia z Pańskich rąk, W krwi Jezusa grzechy zmywać, Cenić wielkość Jego mąk.

3. Wierzyć — znaczy całym sercem ufać Bogu i w Nim żyć; Razem z Panem przejść przez życie I wraz z Nim też w niebie być.

4. Wierzyć — znaczy Słowo Pana Przyjąć i stosować je; Przykazania Jego spełniać I tak żyć, jak On sam chce.

5. Wierzyć — znaczy dziś nie wątpić W obietnice Jego słów; Że On po Swój lud wybrany Na tę ziemię przyjdzie znów.

Nr 418.

Niebiańska pieśń (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Czasami słyszę dźwięki, cudownie w uszach brzmią, I wiem, że to mój Ojciec śle z nieba pieśni ton! Bo głosy to anielskie, radosnej chwały chór, Porywa mnie ku niebu dla Boga wznosząc wtór.

Refren: Niebiańska to muzyka, Miłości nutą tchnie, Porywa mnie ku niebu, Me serce do niej lgnie!

2. Jej delikatne dźwięki przynoszą pokój mi, Tak, jakby Boży rozkaz usunął zło i łzy. Ten chór brzmi znacznie mocniej niż wiatr i fale mórz, By móc kopułę nieba wypełnić chwałą już.

3. Muzyka ta przykuwa uwagę w pełni mą, Harmonia jej mi mówi, kto skomponował ją. Dziś umiem już dostrzegać wspaniałych dźwięków treść, Bo mówią o Jezusie, o Zbawcy niosą wieść.

Nr 419.

Naucz mnie kochać (Es)

sł. pol. A. Łozowska

1. Dziś naucz mnie kochać, Dziś naucz mnie kochać, Dziś kochać mnie ucz, Bym mógł już wkrótce powitać Ciebie.

2. Dziś pomóż być wiernym, Dziś pomóż być wiernym, Dziś wiernym być ucz, Bym mógł już wkrótce powitać Ciebie.

3. Dziś pomóż być dobrym, Dziś pomóż być dobrym, Dziś dobrym być ucz, Bym mógł już wkrótce powitać Ciebie.

4. Dziś pomóż być świętym, Dziś pomóż być świętym, Dziś świętym być ucz, Bym mógł już wkrótce powitać Ciebie, Mój Zbawco i Panie, Chcę być gotowy powitać Ciebie.

Nr 420.

O nadziejo! (B)

1. O nadziejo, światło w ciemnej nocy! Z tobą ja ochotnie pójdę wzwyż; Gdy mi obcy świat, gdym bez pomocy, Ty w ochłodę zmieniasz ciężki krzyż, Ty w ochłodę zmieniasz ciężki krzyż!

2. O nadziejo, twoje gwiazdy płoną I przynoszą pokój z górnych stref ! Tam ja wznoszę swoją myśl stęsknioną, Skąd nadzieję niesie Ducha wiew, skąd nadzieję niesie Ducha wiew!

3. Niebios kraju, tęsknię z całej duszy Do twych pełnych świętej ciszy miejsc, Gdzie się oręż krwawy złamie, skruszy, Gdzie z radością wkrótce mogę wejść, Gdzie z radością wkrótce mogę wejść!

4. Pozostaje jeszcze odpocznienie Tym, co z Panem nieśli krzyża ból, Lecz już tu ochłody błogie cienie Zsyła wiernym nasz niebieski Król, Zsyła wiernym nasz niebieski Król!

Nr 421.

Otwórz me oczy (As)

C. H. Scott; sł. pol. R. Chalupka

1. Otwórz me oczy, Panie mój, Abym Twej prawdy poznał zdrój. Tonę w ciemnościach, ach, pośpiesz się, Moc Swojej łaski w duszę wlej! Spójrz, oczy moje pełne łez; Połóż strapieniom moim kres. A kiedy w bólu serce drży, Dopomóż mi.

2. Do Ojca w niebie pragnę iść, Tam radość, pokój, tam chcę żyć. Pełen litości Ojciec mój jest, łaską uzdrowi serce me. Teraz swe serce Jemu dam, Znajdę u Ojca błogi raj, Wieczny też pokój będzie tam, Gdzie niebios Pan!

3. Pięknie jutrzenka wschodzi, lśni, Blaskiem odwiecznej Bożej czci. Z oczu mych, patrz, nie płyną dziś łzy, Przez miłość wszystkim jesteś Ty. Według niezłomnych Twoich słów Wzbudzisz mnie sam z grobo-

wych snów. Panie, dziś daj mi więcej sił, Bym z Tobą żył.

Nr 422.

Bądź ze mną (A)

sł. pol. S. Kaplicz

1. Bądź Ty ze mną nieustannie! Radość ziemska tylko cień! Twą dobrocią niezrównaną Oświeć sam mój mroczny dzień. Wielu ginie bez nadziei; Wszystkich, Panie, wezwać racz, Aby serca dali Tobie, Zapomnieli smutek, płacz.

Refren: Zbawicielu, zostań ze mną! Trzymaj moją rękę sam! Bym w pielgrzymce swej codziennie Bliżej był do niebios bram!

2. Panie, Duch Twój niech zostanie, Niech promienie łaski Twej Oświetlają nieustannie Kroki przyszłej drogi mej. Tyś mi co dzień milszym, Panie, Nie szczędź światła, więcej zlej, A jaśniejszym niech się stanie Schyłek życia duszy mej.

3. Bądź więc ze mną nieustannie, Mocniej mnie w objęcia chwyć, Abym w falach wód Jordanu Nie zatonął, lecz mógł żyć. W dniu radosnym zmartwychwstania, Otwierając, Boże, raj, Pozwól w nowym dniu spotkania Ujrzeć Ciebie, łaskę daj!

Nr 423.

Idźmy z Jezusem (F)

1. Idźmy naprzód z Jezusem, Serca Mu dajmy swe! Żyjmy tylko dla Niego Tak, jak tego chce!

Refren: Światłem prawdy oświećmy W grzechach spowity świat; Idźmy z wiarą za Jezusem w Jego ślad! Wznieśmy śmiało z Jezusem Pochodnię prawdy wzwyż; Naprzód dążmy wciąż do celu Poprzez ból i krzyż!

2. Naprzód idźmy z Jezusem, Z Nim spędźmy życia czas; Błogo będzie nam z Panem, Gdy On zbawi nas!

3. Naprzód idźmy z Jezusem Niosąc nasz życia krzyż; Idźmy z Nim przez świat wrogi Hen, do nieba wzwyż!

Nr 424.

Napełnij nas Duchem (C)

1. Jakże często słabnie wiary naszej wzrok I wprowadza złośnik duszę w ciemny mrok; Przyjdź, o Słońce łaski, promień światła rzuć; W zimnych sercach życie i radość, Panie, wzbudź.

2. Ojcze, racz napełnić Duchem Świętym nas; By żar gorliwości płonął w sercach, spraw. Ty sam, Boże, prowadź drogą woli Twej; Panie, z wysokości dziś wejrzeć na nas chciej.

Nr 425.

Znam Przewodnika (As)

1. Znam Przewodnika w mej pielgrzymce, Który wciąż wiernie przy mnie trwa, I po bezpiecznej wiedzie ścieżce; On idzie w przód i drogę zna!

Refren: Pan drogę zna, co w chwałę wiedzie, Nie lękaj się nic, duszo ma, On cię bezpiecznie tu prowadzi, Chodź tylko z Nim, On drogę zna.

2. Gdym pod brzemieniem beznadziejnym, Gdy wokół gęsta wszędzie mgła, Chcę Jemu ufać i być wiernym; On idzie w przód i drogę zna!

3. O, duszo, grzechem obciążona, O, serce, które bólem drga! Pan cię pociąga w Swe ramiona, Chodź tylko z Nim, On drogę zna!

Nr 426.

Przyjaciela mam (As)

E. A. Hoffman (1839-I929); tł. K. Hławiczka

1. Przyjaciela mam, co pociesza mnie, Gdy o Jego ramię oprę się. On pokojem Swym, szczęściem darzy mnie, Gdy o Jego ramię oprę się.

Refren: Boże ramię to jest w mym życiu pewny gród! Boże ramię do niebieskich mnie zawiedzie wrót!

2. O, jak dobrze mi Jego uczniem być, Gdy o Jego ramię oprę się; W Jego świetle iść, w Jego mocy żyć, Gdy o Jego ramię oprę się.

3. Bać nie muszę się, ani ronić łez, Gdy o Jego ramię oprę się. Pokój w duszy mam, gdy On blisko jest, Gdy o Jego ramię oprę się.

Nr 427.

Gdy droga jest trudna (D)

sł. pol. A. Łozowska

1. Gdy twoja droga trudna jest, Samotnym czujesz się, Biblijne światło przyjąć chciej, Że Bóg ukochał cię. Twój problem Chrystus dobrze zna I tobie pomoc da;

Refren: A wiara w to pomoże ci Zwycięsko przebyć szlak. Ten płomień wiary twej, Ten płomień wiary twej, Niech obejmie łańcuch serc, Pociechę wszystkim śle!

2. Gdy wokół widzisz kłamstwa brud, Gdy zło zacienia świt, Nie pozwól, żeby światło dnia Zaćmione było tym. To wszystko widzi Chrystus Pan, On sam zakończy bój;

3. Więc niechaj zagubiona myśl Podąża wiernie tam, Gdzie Jezus sam objawia ci Do końca drogę Swą. On mówi, że jest z tobą wciąż, Że sam pomoże ci;

Nr 428.

Prowadź, Królu (C)

sł. pol. S. Łozowski

1. O, prowadź, Królu wieczny, Nadchodzi boju dzień! Nim wzniesiem pieśni chwały, Niech brzmi bitewny hymn! W namiotach Twoich, Panie, Znajdziemy wiary broń; Nim zabrzmią pieśni chwały, Poprowadź, Królu, w bój!

2. O, prowadź, Królu wieczny, Nadchodzi boju dzień! Nim sławnym znój się stanie, Niech brzmi bitewna pieśń! Pod Twoim dziś sztandarem Stajemy razem w krąg; Nim sławnym znój się stanie, Poprowadź, Królu, w bój!

3. O, prowadź, Królu wieczny, Nadchodzi boju dzień! Nim zwycięstw przyjdzie sława, Niech brzmi bitewny ton Stajemy za Twym wozem Dziś jako jeden mąż; Nim zwycięstw przyjdzie sława, Poprowadź, Królu, w bój!

Nr 429.

Umarłem już (B)

1. Umarłem ja! Z Nim położony w grobie: Odtąd choć żyję, żyje we mnie On. Nie znam już ziemskich blasków szczęścia w sobie, Ni dręczy mnie narzekań świata ton. Gdy grzech się zbliża, wnet mnie Pan ogarnia, Gdy ciężka troska, niesie ją mój Stróż; Ja Mu zaufać mogę niezachwianie, Więc złego moc mnie nie zatrwoży już.

2. Umarłem już przez Twoją łaskę, Panie; Twój Duch uwolnił mnie z własnego „ja”. O, trzymaj mnie, gdzie moja noga stanie, Niechże słabego strzeże ręka Twa! Tobie samemu mego życia radość, Tobie samemu mego życia kwiat! Pragnę należeć wiecznie, całkowicie, Tobie samemu swój powierzam szlak.

Nr 430.

Dom w niebie mam (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Ku niebu zdążam wzwyż; Dom w niebie mam! Ziemia pustynią mi, Dom w niebie mam! Choć dzisiaj trud i znój Przepełnia żywot mój, Do nieba dążę wzwyż. Dom w niebie mam!

2. Choć burze srożą się, Dom w niebie mam! Pielgrzymka skończy się; Dom w niebie mam! Przeminie trudów czas I Pan zabierze nas; Do domu wejdę wnet. Dom w niebie mam!

3. Niech brzmi ta pieśń co dnia: Dom w niebie mam! Zbawca mi wieczność da; Dom w niebie mam! Tam też z innymi wraz śpiewać chcę cały czas, Że Bóg odkupił mnie. Dom w niebie mam!

Nr 431

Dzień po dniu (D)

sł. pol. A. Bajko

1. Dzień po dniu i w każdej nowej chwili Nowych sił udziela mi mój Bóg. Wiem, że Ojciec dziecię Swe posili, Żyję więc bez

obaw i bez trwóg. Ten, którego miłość nie ma granic, Wie najlepiej, co ma komu dać; Ból zmieszany jest z radości łzami, Znój i trud spoczynek błogi ma.

2. Dzień po dniu mój Pan jest zawsze ze mną, Gotów wciąż udzielać nowych łask. On rozjaśnia moją dolę ciemną, W burzy czas posyła słońca blask. Bóg obiecał nad Swym dzieckiem czuwać, Wiernie też zadanie spełnia Swe. Obietnica Jego strach usuwa: Z każdym dniem umocnię siły twe!

3. Pomóż mi w doświadczeń ciężkiej chwili Obietnicom, Panie, ufać Twym. Daj zachować w sercu wiary tyle, By nie zachwiać się w tym świecie złym. Spraw, bym mógł pokornie z ręki Twojej Przyjąć każdą z przeznaczonych dróg Dzień po dniu, przez radość, trud i znoje, Aż osiągnę wreszcie niebios próg.

Nr 432.

To wcale nie tak wielki trud (G)

K. J. F. Spitta (1801-1859)

1. To wcale nie tak wielki trud Zbawienie posiąść tu: Daj serce Panu, by cię wiódł I szczerze uwierz Mu!

Refren: A na końcu twej podróży Pan koronę da, Pan koronę da, Pan koronę da! Jeśli przy Nim wytrwasz wiernie, Pan koronę da, Pan koronę w niebie da!

2. Radości czas nadejdzie ci, Jakiego nie zna świat, Gdy rzucisz ziemskie złudne sny, Za Zbawcą idąc w ślad.

Nr 433.

Powiedzcie mi (As)

sł. pol. A. Bajko

1. Powiedzcie mi, bracia i siostry, Dokądże pragniecie tak iść? Kamienie na drodze są ostre, Krzyż także musicie swój nieść. Idziemy wprost do Chanaanu Z radością,

choć wielki to trud, By chwałę i cześć przynieść Panu I łaski podziwiać. tam cud.

Refren: Niedługo i olśni nas blask Syjonu i moc Bożych łask! Wejdziemy do kraju wiecznego, Już świta nam dnia tego brzask!

2. O, bracia, jak to stać się może, Powiedzcie mi, co czynić mam? Jak dojść mam do miasta, hen w górze, I z Panem być u jego bram? Gdy pragniesz osiągnąć cel w górze, Pomocy podamy ci dłoń; Już nie błądź bez celu tak dłużej, Ku niebu swe serce dziś skłoń.

Nr 434.

Chodźcie za Mną (G)

1. „Chodźcie za Mną!”, woła Chrystus Pan Wodzem naszym On najlepszym sam. Pod skrzydłami Swymi skryje nas Możny Hetman nasz!

Refren: Trwajmy w Jego prawdzie świętej, Chodźmy Jego śladem w bój. W Swej miłości niepojętej Wiedzie nas Chrystus, Pan i Król!

2. Chrystus z nami będzie w każdy dzień, Lęk usunie, zniszczy strachu cień. Pieśni chwały On nauczy nas, Możny Hetman nasz!

Nr 435.

Wędruję z Jezusem (D)

1. Ja wędruję każdy dzień z Jezusem I czuję, jak mi moc Swą śle; Głębię Słowa Jego słyszę duchem, Co strzeże tu i krzepi mnie.

Refren: Tak, ja wędruję każdy dzień z Jezusem, Mym Zbawcą, Jezusem! Tak, ja wędruję tu co dzień z Jezusem I chcę iść z Nim poprzez życie swe!

2. Pielgrzymuję każdy dzień z Jezusem, Choć nie da widzieć twarzy Swej, Lecz On przyrzekł wieść mnie Swoim Duchem: Mam dość na obietnicy tej.

3. Pielgrzymuję każdy dzień z Jezusem, Mój ciężar niesie ze mną On. Jego rady wciąż przyjmuję słuchem, On tarcza ma i moja broń.

Nr 436.

Czyń jak Daniel (As)

1. Patrz, jak w obcej ziemi tam Daniel sławny był, Wiernie w Słowie Bożym trwał I wciąż dla Boga żył!

Refren: Czyń i ty jak Daniel, W prawdzie wiernie stój! Wzniosły sobie wytknij cel: Toczyć wiary bój!

2.Wszak by mógł niejeden też Bogu wierny być Gdyby chciał,jak Daniel tam, W skromności swojej żyć!

3. Żyć w czystości uczuć swych, Tak jak Daniel, chciej; Myśli złych strzeż zawsze się I Boga w sercu miej!

4. Podnieś sztandar Zbawcy wzwyż, Idź, gdzie wskaże Bóg; Zawsze wiernie służyć chciej Mu pośród życia dróg!

Nr 437.

Mężnie walcz (G)

1. O bracie, zbudź się! Znikł już wkoło blask zórz, Nadchodzi już dzień, zbroję Ducha więc włóż! Staw czoło grzechowi, z ciemnością tocz bój. Zwycięstwo da Pan, mężnie więc przy Nim stój!

Refren: Mężnie więc walcz! Śmiało więc walcz! Jak rycerz walcz! Pan zwycięstwo ci da!

2. Gdy zagraża ci moc ciemności i zła, Przy Panu więc stój, On zwycięstwo wnet da. Choć masz z mocą złego prowadzić tu bój,

Zwycięstwo da Pan, tylko wiernie z Nim stój!

3. Do pracy śpiesz się, święty podejmij trud, Do Boga więc wiedź z grzechu wyrwany lud. Idź z Panem, gdziekolwiek prowadzi cię w bój, Zwycięstwo da Pan, wiernie więc przy Nim stój!

4. Dziś zwątpień i trwóg wcale nie boję się, Bo Jezus, mój wódz, pewną pomoc mi śle. On wiedzie szczęśliwie Swe dzieci przez bój. Zwycięstwo nam dał, wiernie więc przy Nim stój!

Nr 438.

Słyszę, jak mnie wzywa Jezus (F)

E. W. Blandy

1. Słyszę, jak mnie wzywa Jezus, Słyszę, jak mnie wzywa Jezus, Słyszę, jak mnie wzywa Jezus: „Weź swój krzyż i zdążaj za Mną w ślad!”

2. Za tym głosem chętnie pójdę, Za tym głosem chętnie pójdę, Za tym głosem chętnie pójdę, Poprzez ciernie i zdradliwy świat.

3. Z Nim ja pójdę na Golgotę, Z Nim ja pójdę na Golgotę, Z Nim ja pójdę na Golgotę, za Jezusem iść ja wszędzie chcę.

4. Wszystkie trudy z Nim pokonam, Wszystkie trudy z Nim pokonam, Wszystkie trudy z Nim pokonam I przestąpię wiecznej chwały drzwi.

5. Duszo moja, ufaj śmiało, Duszo moja, ufaj śmiało, Duszo moja, ufaj śmiało: Jezus wkrótce przyjdzie zbawić cię!

Nr 439.

Dokąd śpieszysz? (B)

1. Dokąd to, wędrowcze, śpieszysz W utrudzeniu, dokąd? Mów! Do lepszego idę

kraju Według mego Króla słów. Przez doliny, pola, góry, Przez pustynie i przez bory, Przez pustynie i przez bory Dążę do ojczystych stron! Przez pustynie i przez bory dążę do ojczystych stron!

2. Cóż cię czeka w owym kraju, Że tak wesół śpieszysz tam? Białą szatę i koronę Z Króla rąk otrzymać mam. Tam mnie niebian czeka grono, Tam Saronu róże płoną, Tam Saronu róże płoną, Nad zdrojami czystych wód! Tam Saronu róże płoną, Nad zdrojami czystych wód!

3. Czy nie boisz się, samotny? Czy trudności drogi znasz? Nie, bo wojska anielskiego mnie otacza wierna straż. Pan mój w drodze do ojczyzny Rany duszy mej zabliźni, Rany duszy mej zabliźni, Wieczną radość posiąść da! Rany duszy mej zabliźni, Wieczną radość posiąść da!

4. O pielgrzymie, weź mnie z sobą, Razem dążmy w lepszy kraj; Przystań do mnie, pójdę z tobą, Tylko mi swą rękę daj. Pielgrzymujmy razem w wierze, Nikt nam

skarbu nie zabierze, Nikt nam skarbu nie zabierze, Wnet ojczysty ujrzym brzegi Nikt nam skarbu nie zabierze, Wnet ojczysty ujrzym brzeg!

Nr 440.

Na morzu życia (d)

sł. pol. J. Borody

1. Na morzu życia, w spienionych odmętach, Boże, ustaję, już braknie mi sił. Tam czyha skała w zdradliwych ostępach, Tu straszny wał naprzeciwko się wzbił! Tam czyha skała w zdradliwych ostępach, Tu straszny wał naprzeciwko się wzbił!

2. Złowroga burza nadciąga z gromami, Mocno miotając mym statkiem, aż drży. Tak stale muszę się zmagać z wichrami, Zewsząd odcięty, spowity we mgły. Tak stale muszę się zmagać z wichrami, Zewsząd odcięty, spowity we mgły.

3. Bracie, mój bracie, żeglarzu strudzony, Jeśliś na duchu podupadł, to wstań! Na nowo siłą twój duch uskrzydlony, Na morzu życia, do walki znów stań! Na nowo siłą twój duch uskrzydlony, Na morzu życia do walki znów stań!

4. Długo już z burzą, ach, długo walczyłeś, Przeszkód na drodze przemogłeś już moc. Port już tak blisko, a ty się zmęczyłeś, Ręce opuszczasz, zapadasz się w noc. Port już tak blisko, a ty się zmęczyłeś, Ręce opuszczasz, zapadasz się w noc.

5. Trudno ci wytrwać, pochłania cię morze, Lecz wspomnij jedno: nad tobą jest Bóg! Jesteś u celu, odwagi, odwagi! To krok ostatni, ostatni szum burz. Jesteś u celu, odwagi, odwagi! To krok ostatni, ostatni szum burz.

Nr 441.

Odwagi, bracia (D)

1. Mała łódka drży na morzu Pośród groźnych fal; Wśród skał groźnych, niebezpiecznych, Wiatr ją pędzi w dal.

Refren: Więc odwagi, bracia, Zbawca widzi nas; Woła do nas: „Jestem z wami, Pomogę wam w burzliwy czas! Po wszystkie czasy jestem z wami, Pomogę wam, ocalę was!”

2. Na życiowym oceanie, W chwilach groźnych burz, Dniem i nocą czuwa Zbawca, Czuwa wierny Stróż.

3. Gdy na morzu życia błądzisz, Wiedz, że Chrystus sam Przyszedł, by cię zaprowadzić Do niebieskich bram.

Nr 442.

Do nieba dążyć trzeba (F)

F. F. Hiller (zm. 1769)

1. Mnie do nieba dążyć trzeba, Chociaż gniecie krzyż; Próżna trwoga, gdy ma droga Wiedzie prosto wzwyż. Grzech się nie śmie oprzeć mi, Gdy omdleję, hasło brzmi: Mężnie wojuj, wytrwaj w boju, Byś osiągnął cel!

2. Jam wybrany, powołany Przed Baranka tron. Śpieszyć muszę, bo mą duszę Zbawi tylko On. Kto nagrodę zdobyć chce, Niechaj dzielnie naprzód mknie, Bo kto chwilę został w tyle, Ten nie zdąży już!

3. Daj mi, Panie, nieprzerwanie Iść w zbawienia blask; Zamień słabość w moc i radość, Udziel mi Swych łask. Ostrzeż mnie, gdy wabi świat, Chroń od własnych moich wad; Racz zachować mnie i prowadź Prostą drogą Swą!

4. Gdy tajemnie serce we mnie Zadrży w męce trwóg, Daj mi siły, Jezu miły, Bym swą słabość zmógł. Twoje Słowo świeci mi Poprzez wszystkie życia dni; Mnie prowadzi, cieszy, radzi, Tu w wędrówce mej!

Nr 443.

Płyną nasze lata (C)

1. Płyną, płyną nasze lata W zapomnienia mroczną da1. Radość z smutkiem życie splata, Tylko dni minionych żal.

Refren: Płynie, płynie rok za rokiem, Życie schodzi prędkim krokiem! Przeszłość się pokrywa mrokiem, Wnet już przyjdzie Chrystus Pan! Przeszłość się pokrywa mrokiem, Wnet już przyjdzie Chrystus Pan!

2. Jeśli chcesz, by życie twoje Z pięknych się splatało dni, Złóż na Pana troski swoje: On pomoże zawsze ci.

3. Zbawcy powierz swoje drogi, On za rękę weźmie cię. Z Nim ominiesz ciernie wrogie, Z Nim spokojne życie twe.

4. Kto wytrwale szedł do celu, W czas spokojny, czy wśród burz, Ten w radości i weselu U niebiańskich spocznie wzgórz.

Nr 444.

Choć burza huczy (Es)

sł. pol. P. Sikora

1. Choć burza huczy wkoło nas, My nie lękamy się! Gdy tylko z nami w łodzi Pan, Nie utoniemy, nie! Gdy nad spienioną burzy toń Pan możną Swą wyciągnie dłoń I rzeknie burzy: „Ucisz się!” Nam nie da zginąć, nie!

2. Dopóki więc jest burzy noc, Chrystusa zborze, trwaj! Nie lękaj się, nie zginiesz, nie. Tylko wytrwale stój! Gdy serce w łonie z bólu drży, A zda się, że Zbawiciel śpi, Gdy toczysz ciężki z grzechem bój, Pierś swą nadzieją zbrój!

3. Idź śmiało tam, skąd woła Pan, Śmiało, posłusznie idź! On w doli każdej, dobrej, złej, Z Tobą obiecał być. Przez ognia żar, przez głębię wód Pan poprowadzi w światła gród; Ludu Chrystusa, śmiało idź, Pan przyrzekł z Tobą być!

Nr 445.

Bliżej Boga (F)

sł. pol. A. Kosowska

1. Dziś pragnę bliżej Boga być, W nastroju nieba trwać, A jasne światło wskaże mi, Jak Panu chwałę dać.

2. O, Duchu Święty, do mnie wróć, Wlej pokój w serce me; Nienawiść wzbudź do grzechów mych, Co zasmuciły Cię.

3. Jak miło dziś wspominam czas, Gdy Pan wciąż ze mną był, Radosne, pełne szczęścia dni: Dziś pustka w sercu mym.

4. O, zabierz, Panie, wszystko to, Co bożkiem moim jest. Ja odtąd Tobie służyć chcę, Oddawać Tobie cześć!

Nr 446.

W cieniu krzyża (As)

1. W cieniu krzyża brzemię swoje, O wędrowcze, złóż! Skończ wędrówki niepokoje: Spocznij już!

2. Gdy cię wina twoja trwoży, Patrz z ufnością wzwyż Na ten znak miłości Bożej: Patrz na krzyż!

3. Krzyż u Ojca zjednał w niebie przebaczenie win. Ach, jak bardzo kocha ciebie Boży Syn!

4. Pod krzyż zanieś swoje troski, U stóp Zbawcy złóż; Tam cię pokój czeka Boski: Spoczniesz już!

Nr 447.

Ty znasz mą drogę (B)

sł. pol. A. Bajko

1. Mą drogę znasz, choć ja jej nie znam wcale, Ta pewność pokój wlewa w serce

me, Ucisza serca wszystkie trwogi, żale; Ty drogę znasz, więc czego lękać się?

2. Mą drogę znasz, Ty znasz też wszystkie czasy, Wytknąłeś dawno mego życia plan; Chcę chwalić Cię za wszystkie Twoje łaski, Pociechę, radość czerpię z Twoich ran.

3. Ty wszystko wiesz: skąd groźne wiatry wieją, Ty w czasie burzy błogą ciszę dasz; Więc choć w nieznane idę, lecz z nadzieją, Że jesteś ze mną i mą drogę znasz!

Nr 448.

Nie ulegaj żądzom (G)

1. Nie ulegaj żądzom, gdyż to żmii jad; Złudne są pokusy, omamia cię świat. Gdy bój musisz toczyć z grzechem w każdy dzień, Jezus Ci pomoże, tylko uwierz Weń!

Refren: Proś o siłę zwycięstwa, proś o łaski tej moc, Która zawsze pomoże grzechu zwyciężyć noc!

2. Złych, przewrotnych ludzi strzeż się z serca, strzeż; Oddal grzeszne myśli, słowa czynem mierz. Wierny i uczciwy w życiu zawsze bądź, Zwalczaj złe skłonności, wolą swoją rządź.

3. Gdy zwycięsko stoczysz z grzechem ciężki bój, To zwycięstwa diadem da ci Zbawca twój. Gdy świat tobą gardzi, z zasad twoich drwi, Popatrz na Jezusa: On pomoże ci?

Nr 449.

Czysty zdrój (C)

1. Patrz, jak strumyk spada z góry, Jaki miły niesie chłód! Jak ten strumyk czystej wody Szemrząc chwali Stwórcę wód!

Refren: Kocham ciebie, mój strumyku, Czysty, świeży zdroju znój! Dzięki swe dziś składam Bogu Za cudowny napój twój!

2. Któż by siebie chciał zniewalać I marnować życie swe, wciąż pijaństwem się zatruwać, znosić skutki jego złe?

3. Patrz, jak się ptaszyna poi Ze strumyka w locie swym, Potem wzbija się w obłoki Śląc pochwalny Stwórcy hymn!

4. Czy z cichego więc źródełka, Czy z ruczaju, co hen mknie Będę pił z nich czystą wodę I pragnienie gasił swe!

Nr 450.

Nie grzesz, lecz wierz (F)

sł. pol. P. Łozowski

1. Próżne żale i łzy, Kiedy wszystkie me dni W życiu mijają przy boku Twym! Próżne skargi i ból, Kiedy mówi mój Król, Mówi dziś do mnie: „Nie grzesz, lecz wierz!”

Refren: Nie grzesz, lecz wierz, Przecież sam dobrze wiesz: Chcesz odważnie iść w bój, lecz weź ze sobą wiary miecz!

2. Płonne trwogi i strach, Gdy zapraszasz pod dach Wielkich królewskich pałaców Swych! Płonne lęki i żal, Kiedy mówi mój Pan, Do mnie wciąż szepcze: „Nie grzesz, lecz wierz!”

3. Nie ma smutków ni skarg, Gdy łuk tęczowych barw Już na niebie rozgościł się znów! Nie ma łez ani trwóg, Kiedy mówi mój Bóg, Szepcze wciąż cicho: Nie grzesz, lecz wierz!”

Nr 451.

Liczne obietnice (Des)

1. Liczne obietnice, które daje Bóg, W Słowie Swym umieścił On. Żadne dziecię Boże niechaj nie zna trwóg, Kiedy w sercu brzmi ten ton.

Refren: Młódź ustaje, sił jej brak, Gdy bez Pana w życiu trwa; Lecz ci, co czekają, by Pan z nimi był, Nabywają nowych sił.

2. Jak srebrzyste orły, co w przestworza mkną, Wznoszą się w podniebny szlak, Tak ci, co ufają Panu z wiarą swą Śpiew radosny wznoszą tak.

3. Duchem się wzbijają ponad złudny świat, Co przemija z każdym dniem. Sam Bóg ich osłania pośród grzechu zdrad I pokrzepia Słowem tak.

Nr 452.

Baranek Boży (C)

sł. pol. A. Smyk

1. Baranek Boży przyszedł na tę ziemię I wziął na siebie grzechów naszych krzyż, I dźwigał go posłusznym będąc Ojcu, By zbawić nas i wziąć do nieba wzwyż. Patrz, On się zbliża do Golgoty wzgórza, By grzechy świata zgładzić Swoją krwią; Idzie jak rycerz pełen mocy Ducha, By tam w ofierze złożyć duszę Swą.

2. Zbawiciel nasz objawił wielką miłość, Gdy tu na ziemię przyszedł służyć nam; On był pokorny i dobroci pełen, On Swoim

uczniom nogi umył sam. I Judaszowi nawet usługiwał, Bo jego też ratować z grzechu chciał; Jezus miłował także swoich wrogów, Bo On za wszystkich życie Swoje dał.

3. Zbudź się, człowieku, powstań ze snu grzechu, Bo nastał już zbawienia cudny dzień; Spójrz na Jezusa, Jego miłość wielką, On chce cię zbawić, tylko uwierz Weń. Nie trwóż się sobą, lecz zaufaj Panu, On niezawodną pomoc chce ci dać, Natchnąć twe serce odrodzenia mocą I dzieckiem nieba chce już ciebie zwać.

Nr 453.

Jeszcze trochę łez (Es)

1. Jeszcze trochę łez i potu, Trochę burz i serc tęsknoty, Wnet pielgrzymka skończy się. Gdy ustaną w drodze siły, Wzmocni cię, Przyjaciel miły, Otrze twej niedoli łzę.

2. Chłód wieczorny pokój niesie, Minie lato, przyjdzie jesień, Bo dni życia szybko mkną. Wkrótce przyjdzie twój Zbawiciel, Zbierze wiernych Odkupiciel W pełen szczęścia Ojca dom.

3. Świeci nam wciąż obłok jasny, Który Pan śle na lud własny, Oświecając ciemność dróg. Więc się wznieśmy do odlotu, Jeszcze trochę łez i potu, Radość wieczną da nam Bóg.

Nr 454.

Już się nie bój (B)

E. E. Hewitt (1851-1920)

1. Już się nie bój więcej, Z tobą Jam, twój Bóg! To pochodnią moją pośród ciemnych dróg; Słońce obietnicy świeci spoza wzgórz: „Otom zawsze z tobą, Nigdy nie puszczę cię już!”

Refren: Jam nigdy nie sam! Jam nigdy nie sam! Tak mi mój Pan obiecał: „Nigdy nie będziesz już sam!”

2. Piękne lilie zwiędną, Woń utraci kwiat, Słońce kiedyś zgaśnie, Runie cały świat. Jezus, moje Słońce, Świeci z niebios bram, On mnie nie opuści, Nigdy nie będę już sam.

3. Choć na ścieżkach ciemnych Czyha wróg co dnia, Słyszę, jak Pan mówi: „Z tobą jestem Ja!” W górze Go zobaczę Kiedyś twarzą w twarz, Tam Mu podziękuję Za tę obronę i straż.

Nr 455.

Nie lękaj się (B)

1. Nie lękaj się wśród życia dróg: Pan twój ochroni cię! Prowadzi cię wszak dobry Bóg: Pan twój ochroni cię!

Refren: Twe losy życia zna I dolę twą łaskawy Bóg; On ci swą pomoc da Wśród zmiennych życia dróg!

2. W trudnościach twych, rozpaczy łzach: Pan twój ochroni cię! Choćby cię śmierci objął strach: Pan twój ochroni cię!

3. Gdy przyjdzie ciężkich pokus noc: Pan twój ochroni cię! I grzechu będzie nękać moc: Pan twój ochroni cię!

Nr 456.

Kto zwycięży (D)

G. Arnold

1. Kto tu zwycięży, ten spożywać będzie Owoce wieczne z pięknych rajskich drzew; Od grzechu, śmierci będzie uwolniony, Z radością Stwórcy wzniesie chwały śpiew.

Będzie tam z życia wód Łaski Twej zgłębiać cud, I sycić manną swej duszy głód! I sycić manną swej duszy głód!

2. Kto tu zwycięży, tego nie dosięgnie Ni wtóra śmierć, ni plaga z Pańskich czasz; Pan w jego sercu pieśń dziękczynną wznieci I da mu spojrzeć w Swoją świętą twarz. Bo gdy wnet minie znój I z grzechem ciężki bój, Zbawiciel da mu już pokój Swój! Zbawiciel da mu już pokój Swój!

3. Kto tu zwycięży i zostanie wierny Zbawicielowi aż do końca dni, Zbawca mu wieczne da Swe panowanie I da koronę, która cudnie lśni. Wtedy sam z nieba Pan łaski Swej ziści plan I Królem królów będzie On zwan! I Królem królów będzie On zwan!

4. Kto tu zwycięży, wdzieje szaty białe, Wszak Pan go wpisał do żywota ksiąg; Tam jego imię zostanie na zawsze nikt go już nie wyrwie z Pańskich rąk. Tam, wolny od złych burz, Pośród cudownych zórz. Żyć będzie z Panem na wieki już! Żyć będzie z Panem na wieki już!

Nr 457.

Dlaczego w twym oku lśni łza? (A)

1. Dlaczego w twym oku tak często lśni łza, Dlaczego twa dusza tak rwie się i łka? Zwątpienie i smutek przygniata cię tak, Że siły do życia i walki ci brak. Zwątpienie i smutek przygniata cię tak, Że siły do życia i walki ci brak.

2. Za mało masz wiary, za dużo masz trwóg, Za mało wciąż ufasz, że dobry jest Bóg; Że Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż I zawsze z modlitwą do stóp Jego dąż! Ze Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż I zawsze z modlitwą do stóp Jego dąż!

3. Pod krzyż Zbawiciela śpiesz ufnie w złe dni, Usunie twe troski, osuszy twe łzy, Ukoi cierpienia, utuli twój żal, I wszystkie tęsknoty odlecą gdzieś w da1. Ukoi

cierpienia, utuli twój żal, I wszystkie tęsknoty odlecą qdzieś w dal.

Nr 458

W ogrodzie (As)

sł. pol. A. Bajko

1. Gdy byłem w ogrodzie raz sam, Krople rosy lśniły na róży, I w ten cichy czas wśród porannych kras. Słyszałem tam głos Boży.

Refren: „Tyś własnością Mą — szepcze cicho On — Tyś na wieki wieczne jest Mój!” Serce w piersi drży od radości mi, Gdy, Zbawco, głos słyszę Twój!

2. Gdy mówi On. słów Jego dźwięk Jakże słodko brzmi z niebios toni, A melodii ton, którą dał mi On, Wciąż w sercu moim dzwoni.

3. O, Jezu mój, pozwól mi być Wiecznie z Tobą pośród tej ciszy; Zawsze do mnie mów, niechaj dźwięk Twych słów Me ucho ciągle słyszy.

Nr 459.

Czy możesz radośnie żyć? (Es)

1. Czy możesz radośnie na ziemi żyć I marzyć o wiośnie, o szczęściu śnić? Czy możesz w spokoju i ciszy trwać, Zapomnieć o znoju, beztroskę znać?

2. Tak ciężko ci w życiu: ból, gorycz, łzy Już niemal w powiciu poznałeś ty. Poznałeś niedolę, rozpaczy cios I grzechu niewolę, i srogi los.

3. Chcesz zmienić swe życie, szczęśliwym być? Myśl nurzać w błękicie, Z róż los swój wić? Jak orzeł się wzbijać w przestworzy toń, Tęczami owijać promienną skroń?

4. Jest Bóg twój na niebie, potężny Bóg, Jest miejsce dla ciebie u Jego stóp! Tam szczęście i radość, gdzie Jego tron; Pragnieniom twym zadość uczyni On!

Nr 460

Powiedz Zbawcy (As)

sł. pol. J. Borody

1. Gdyś strudzony, gdy ustają siły, Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy Gdy cię troski zewsząd otoczyły, Zbawcy sam powiedz to dziś.

Refren: Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy, W Nim tylko jest pomoc twa. Jego serce zawsze jest otwarte: Zbawcy więc powiedz to dziś!

2. Gdy pokuty łzami się zalewasz, Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy! Lub nad grzechem swoim ubolewasz, Zbawcy sam powiedz to dziś.

3. Gdy się piętrzą przed tobą trudności, Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy Lub się lękasz jutra i przyszłości, Zbawcy więc powiedz to dziś.

4. Gdy cię grobu chłód przejmuje zgrozą, Powiedz to Zbawcy, powiedz to Zbawcy! Gdyś stęskniony za krainą Bożą, Zbawcy sam powiedz to dziś.

Nr 461.

Rzućmy trwogę (B)

1. Rzućmy trwogę, z nami jest nasz Bóg, On nas mocą Swą obroni, Jego ramię nas osłoni; Rzućmy trwogę, z nami jest nasz Bóg!

Refren: Z nami Bóg, wielki Bóg, Nie opuści Swoich wiernych sług! Z nami Bóg, wielki Bóg, Nie opuści Swoich wiernych sług!

2. Rzućmy trwogę, z nami jest nasz Bóg! Wśród burzliwej życia fali On od zguby nas ocali; Rzućmy trwogi, z nami jest nasz Bóg!

3. Rzućmy trwogę, z nami jest nasz Bóg! Niech grom huczy, wichry wieją, Nasze serca nie struchleją, Rzućmy trwogę, z nami jest nasz Bóg!

Nr 462.

Cierpliwy bądź (Es)

1. Dlaczego ciężko wzdychasz tak, Dlaczego z oczu płyną łzy? Patrz, oto jest zbawienia znak, Czy Chrystus cierpiał mniej nie ty?

Refren: Cierpliwy bądź, wzrok skieruj wzwyż, Bez jęków, skarg swój dźwigaj krzyż; Ten, który Swej nie szczędził krwi. Pociechę wkrótce ześle ci.

2. Z ufnością się do Niego zwróć, Bo choć burzliwa życia noc, Choć tonąć zda się twoja łódź, Ocali cię Chrystusa moc.

3. Każdemu Chrystus pomoc da, Kto szczerze się oddaje Mu; On twe cierpienia

dobrze zna, Więc wzywaj Go ostatkiem tchu.

4. A gdy w rozpaczy wpadasz toń, Zbawiciel twój ukoi ból; Z ufnością tylko zwróć się Doń, Do Jego piersi ty się tul.

5. Więc smutek wszelki porzuć już, Przy tobie stoi Zbawca twój; U stóp Jezusa brzemię złóż, A szczęścia ci znów tryśnie zdrój!

Nr 463.

Jezus moim Słońcem (G)

1. Jezus Słońcem moim, Gdy jest smutku cień, On radości zdrojem, Gdy się śmieje dzień! Jezus mą miłością, W Nim jest szczęście me; Wieczną Swą błogością Wciąż napełnia mnie.

2. Wszak Tyś moją duszę Dziwnie wzmocnił tak, Że ja odtąd muszę Iść za

Tobą w ślad. Co dzień odtąd czuję Słodki pokój Twój, Z dnia na dzień znajduję W nim spoczynek swój.

3. W świecie niepokoju, W czasie grzechu, burz, Mnie zwycięstwo w boju pewne czeka już. Ty za mnie wojujesz, Ja mam cicho stać, W łasce Twej mnie skryjesz, W Tobie wszak mam trwać.

4. Dobrze jest wędrować, Gdy tuż obok Pan! W żadnym boju z grzechem już nie jestem sami Wydrzeć nikt nie może Mnie z Jezusa rąk. Aż mnie przyjmiesz, Boże, W nieba Swego krąg!

Nr 464.

Zatacza obóz anioł Pański (B)

1. Zatacza obóz anioł Pański Wokół tych, co się Go boją; Strzeże ich ten ród niebiański Dzień i noc!

Refren: O Słupie ognisty, Słupie z obłoku, Wiedź nas, prowadź w każdy czas! O Słupie ognisty, Słupie z obłoku, Wiedź aż do wieczności nas!

2. Ufamy w Twą opiekę, Panie, I dążymy do ojczyzny, Hen, do ziemi obiecanej, Drogiej nam!

3. Gdy w życiu nam nieszczęście grozi, Pan nas w Swoim cieniu skryje; On nas strzeże wciąż i broni W każdy czas!

Nr 465.

Boże miłosierdzie (Des)

sł. pol. St. Łozowski

1. Boże miłosierdzie Spływa na ten świat, Niesie ludziom wolność, Zmywa grzechu ślad; Szeroko po ziemi Toczy fale wód, W dni upalne życia żródłem jest mych cnót.

2. Sztandar Bożej łaski Niesie wierny zbór, Darzy pokrzepieniem Tych, co toczą bój;

Pieśń zwycięstwa płynie Do dolin i gór, Poselstwo radości Czyni lżejszym znój.

3. Panie, moje oczy Uzdrów maścią Swą, Abym lepiej widział Łaskę, litość Twą; A gdy grzechu chmury Mój przysłonią wzrok Spraw, bym w Twoje ślady Stawiał każdy krok.

4. Drogi Zbawicielu, Usuń zwątpień dni: Niech, nadziei światło Świeci poprzez łzy; Dodaj wiary w drodze Do niebiańskich stron I w pokorze prowadź Tam, gdzie łaski tron.

Nr 466.

Wróć do dom u (Es)

sł. pol. B. Stawiński

1. W obcym kraju, w borach, Błądzisz, synu mój, Chodząc po bezdrożach, O, synu wróć!

Refren: Wróć do domu, wróć, wróć, Pod rodzinny dach; Drogę swoją grzeszną rzuć: Do domu wróć!

2. Świat owładnął tobą; Uniósł grzechu prąd Duszę twoją młodą, O, synu wróć!

3. Spójrz na hojny dar Mój, Na przyjęcia stół, Nie stój w oddaleniu, O, synu wróć!

4. Ożyj duchem, sercem, Wierz, że kocham cię; Bliski bądź jak przedtem, O, synu wróć!

Nr 467.

Niech łaska Twoja (e)

sł. pol. A. Smyk

1. Niech łaska Twoja, Panie, Nas cieszy w każdy czas, I lud Twój uszczęśliwia, Do nieba wiedzie wraz.

2. Gdy ciało nasze słabnie I walka wzmaga się, Pod skrzydła skryj nas Swoje I oddal trwogi dnie.

3. Gdy szatan chce nam szkodzić I szydzi z nas ten świat, Ogarnij nas Swą łaską, Wszak Tyś nasz Mistrz i Brat.

4. Ty, Panie, nas ratujesz I drogą wiedziesz Swą, Oczyszczasz nas i zbawiasz Najdroższą Swoją krwią.

5. Gdy skończy się pielgrzymka I życia tego dnie, Ty zbaw nas, drogi Zbawco, I daj nam niebo Swe!

Nr 468.

Tam, gdzie Ojca dom (As)

sł. pol. P. Łozowski

1. Powracamy do rodzinnych stron, Tam, gdzie Ojca dom! W oczach błyszczą łzy i serce drży, Tam, gdzie Ojca dom!

Refren: Podaj dłoń! Otrzyj skroń! Uciekamy stąd! Dotyk rąk i kwiatu pąk, Tam, gdzie Ojca dom!

2. Z deszczem za pan brat, gdy drogi szmat, Tam, gdzie Ojca dom! Pośród kwiatów sen, pod drzewem cień, Tam, gdzie Ojca dom!

3. Znów dogonisz wiatr wśród barwnych traw, Tam, gdzie Ojca dom! Złapiesz tęczy krąg do swoich rąk, Tam, gdzie Ojca dom!

Nr 469.

Panie, jestem Twój (G)

sł. pol. R. Chalupka

1. Panie, jestem Twój! Wiem, że mówisz mi O tym, jak miłujesz mnie. Ale marzę wciąż, aby wreszcie móc Z Tobą być po wszystkie dnie.

Refren: Przybliż mnie do Siebie, Panie mój, Pod Twój krzyż, gdzieś za mnie zmarł! Przybliż mnie do Siebie, drogi Panie mój, Gdzie otrzymam życia dar!

2. Do Swej służby dziś mnie poświęcić chciej Mocą wielkiej łaski Twej. Spraw, bym innym mógł, patrząc w oczy wprost, Mówić o miłości Twej!

3. Jakaż rozkosz to, że znalazłem już Spokój, ulgę w życiu mym. Wiem. że w

Tobie mam, oprócz Boga chwał. Przyjaciela i w dniu złym.

Nr 470.

Już wkrótce (Des)

sł. pol. R. Chalupka

1. Jak słodko dziś brzmi w naszych uszach dobra wieść. Gdy wędrówki dobiega już kres, Że wkrótce nadejdzie ten upragniony dzień I Zbawiciel pojawi się tu.

Refren: Już wkrótce, wkrótce, przyjdzie Zbawca nasz, Tuż nad ziemią pojawi się! Wezwie nas do Siebie, by nam niebo dać, Wszak powraca po dzieci Swe.

2. O. jaki to czas, gdy otworzą groby się I gdy śmierć już utraci swą moc! Gdy, Panie, Twój lud, który kiedyś wielbił Cię. Ze snu wstanie, zakończy się noc.

3. Tam wszystkich zgromadzi na wieki Jezus Pan, Pieśni chwały wzniesiemy tam

wraz. Zbawionym ze wszystkich stron świata Pan Bóg da Dom na wieki i szczęśliwy czas.

4. Amen! Alleluja! Niech zawsze w sercach brzmi, Wkrótce wszyscy możemy tam być! Czekajmy, czuwajmy, dla Bożej żyjmy czci, A już wkrótce będziemy z Nim żyć!

Nr 471.

Gdy skończysz bój (A)

opr. R. Chalupka

1. Gdy z grzechem zakończysz swe boje, Oczyścisz świat z przestępstwa plam, To weź nas, wszak my dzieci Twoje, Do miejsca, gdzie mieszkasz, hen tam.

Refren: O, Zbawco, daj Przestąpić Twego nieba próg! O, daj już wnet Na wieki u Twych spocząć stóp!

2. Niestraszna mi jest dziś moc grzechu, Ni strzały mi straszne za dnia, Wszak Zbawca

mój tarczą jest w boju, On chroni mnie, pomoc mi da.

3. Choć tysiąc tu padnie u boku, A dziesięć tysięcy gdzieś tam, Trwam w Panu i nic się nie boję, Gdyż On mym obrońcą jest sam.

4. Ty, Jezu, sam udziel pokoju, Pod skrzydła Swe przyjmij i mnie, A gdy brzemię gniecie mnie w boju Przez aniołów Swych wzmocnij mnie.

Nr 472.

Cudne jest niebo (D)

sł. pol. A. Smyk

1. Cudne, wspaniałe jest niebo, Tam słońce szczęścia lśni! Jezus wnet da mi w nim miejsce, Serce me o nim śni.

Refren: Cudne, ach, cudne jest niebo, Chciałbym już dziś w nim być! Widzieć tam Jezusa mojego I z Nim pośród niebian żyć!

2. Nie ma tam smutku ni śmierci, Nieznany grzechu cień. Mroku ni nocy tam nie ma, Trwa wciąż wieczności dzień.

3. Tam Zbawca drogi króluje, Wieczny tam jest mój dom; Stamtąd Zbawiciel wnet przyjdzie, By zbawić duszę mą.

4. Jezu, ja pragnę już z Tobą Być tam, gdzie jesteś Ty! Przyjdź, Zbawco mój, i nie zwlekaj, Otrzyj mych tęsknot łzy!

Nr 473.

Zanucę pieśń (Es)

1. Ucichnie śpiew, umilknie gra Pękniętych strun, zapadnie noc, Lecz zbudzi mnie nowego dnia Promienny świt i życia moc.

Refren: Zanucę pieśń: „Spełniło się! Twa łaska, Królu, zbawia mnie!” Zanucę pieśń: „Spełniło się! Twa łaska, Królu, zbawia mnie!”

2. Me ciało się rozsypie w proch, Choć nie wiem jak i nie wiem gdzie, Lecz wiem, ustanie płacz i szloch, Do domu Pan zawoła mnie.

3. A kiedyś tak u schyłku dnia Łagodny mnie zawoła głos: „Pójdź do mnie, pójdź, dziecino ma, Do żyznych łąk, srebrzystych ros!”

4. Cierpliwie dziś wyglądam Go, Nie zgaśnie już pochodnia mi, Aż zjawi się wielmożność Twa I chwała, która w niebie lśni.

5. I tobie ten zaświta dzień; O, pomnij nań i pilnie bacz, Czy będziesz mieć wesele zeń, Czy straszny sąd i gorzki płacz!

Nr 474.

Błogi kraju (As)

1. Pójdźmy, śpiewajmy razem O swej Ojczyźnie tam, Gdzie Jezus przygotował Na wieki schronienie nam.

Refren: Błogi kraju, Ojczyzno duszy mej, Błogi raju, tyś mej tęsknoty cel! Kiedyż zaznam radości tej, Stanę zdobny w lśniącą biel, Tam gdzie jest mój cel!

2. Tam tęskny śpiew swój ślijmy, Gdzie Jezus czeka nas, Gdzie smutku nie zaznamy W tej wiecznej radości czas.

3. Pójdźmy więc wszyscy razem, Śpiewajmy pieśni swe I dążmy do Ojczyzny, Gdzie Ojciec nas zbawić chce.

Nr 475.

To mój Pan (F)

sł. pol. R. Chalupka

1. Bez nadziei każdy dzień, W sercu lęk i trwoga. Nagle ktoś w miłości Swej Zbawczą dłoń mi podał. To mój Pan, to mój Pan, Zgładził grzechy moje! Czekam Go, gdy wróci znów, Da mi niebo Swoje!

2. Pan na ciebie czeka też, Daj Mu serce swoje. On ci wieczną radość da, Błogosławieństw zdroje. To twój Pan, to twój Pan, Zgładził grzechy twoje! Gdy powróci w chwale swej, Da ci niebo Swoje!

Nr 476.

Czy nie tęsknisz? (G)

P. P. Bliss

1. Czy nie tęsknisz do łask zdroju, Czy ci obcy szczęścia kraj? Wiesz, gdzie możesz żyć w pokoju? Wiesz, gdzie błogi czeka raj? Dąż tam, gdzie sam Bóg twój włada, Gdzie radosne pienia brzmią, Gdzie już serca brud nie kala, Tam, gdzie niebian rzesze są.

Refren: Więc podążę do łask zdroju, Gdzie się skończy ziemski trud, Gdzie się rany grzechu goją, Gdzie zbawienia ujrzę cud!

2. Czy pośpieszysz do łask zdroju, Gdzie wśród jasnych nieba dróg, Pośród gwiazd złocistych roju Miejsce ci zgotował Bóg?

Tam swe znajdziesz wyzwolenie, Swoje brzemię złożysz już: Bóg tam zsyła ukojenie Dla znękanych grzechem dusz.

3. Czy przybędziesz do łask zdroju, Gdy się próby skończy czas? Tam po ciężkim życia znoju Odpoczynek czeka nasi Miłość Boża wciąż tam płonie Jak promienny słońca blask; Szczęście tam na Ojca łonie Nas obdarzy pełnią łask.

Nr 477.

Piękny kraj (Des)

C. F. Paulus

1. Pięknyś ty, wdzięcznyś ty, Niebios kraju mój! Ku tobie rwie się serce me I tęsknych myśli rój Nie ziemia jest Ojczyzną mą, Choć kwieciem wabi maj. Tam w górze, tam, gdzie gwiazdy lśnią, Jest mój ojczysty kraj.

2. W niebo mknie tęskny wzrok, Do Ojczyzny mej; Tam na mnie czeka Zbawca mój, By wziąć do chwały Swej. Tu ciągły bój i znojne dni, Świat w grzechu tonie rad;

Wśród skwarów drogi ciężko mi I wrogi mi ten świat.

3. Wkrótce już skończy się Ciężki próby czas; Wnet się otworzy Ojca dom, Pan weźmie w niebo nas. Nie słyszał tego żaden człek Ni dostrzec tego mógł, Co kryje w sobie przyszły wiek, Co nam zgotował Bóg!

Nr 478.

Po ciężkim boju (D)

1. Jak będzie nam, gdy tu po ciężkim boju, Okrutnym, krwawym, ukończonym już, Z zamętu walk przejdziemy do pokoju Przez bramę wieczną do Ojczyzny zórz! Gdy resztę z naszych nóg strząśniemy pyłu, Zetrzemy z twarzy pot ostatni raz; Ujrzymy to, co w walce nas krzepiło I nową mocą napełniało nas!

2. Jak będzie nam, gdy każdy stanie w bieli Jasności wiecznej niegasnących zórz,

Gdzie nic nie zrani, nic nas nie rozdzieli I krzyż, i grzech przestaną nękać już! Gdy Pan skinieniem wezwie nas do Siebie, A my spokojni, nie znający trwóg, Staniemy wszyscy wkrótce przed Nim w niebie, I gdy nas jak Swe dzieci przyjmie Bóg!

3. Jak będzie nam, gdy usłyszymy Pana: „Błogosławieni, pójdźcie wszyscy wraz!” I błyśnie ku nam Zbawcy twarz świetlana, Co kiedyś była pełna krwawych zmaz! Gdy w oczy spojrzym, niegdyś zapłakane Przez zatwardziałość naszych serc i win; Kiedy ujrzymy rany Mu zadane, Którymi nas odkupi Boży Syn!

4. Jak będzie nam! O, nie widziały oczy I nie słyszały uszy takich łask; Wieczna wspaniałość w niebie nas otoczy, Gdy wzgórz Syjonu zobaczymy blask! Więc w górę pnijmy się po stromej drodze I niech nie zraża nas pielgrzymki trud; Daj, Panie, stanąć utrudzonej nodze U jasnych, triumfalnych raju wrót!

Nr 479.

Gdy słońce zajdzie (Es)

sł. pol. A. Bajko

1. Gdy słońce zajdzie nad naszą ziemią, Niebiański ranek zaświta nam. Przyjdzie kres wszystkim troskom, cierpieniom, Gdy słońce zajdzie u niebios bram.

2. Gdy słońce zajdzie, nieba jasnego Chmury ni burze nie zaćmią już. O dniu radości, szczęścia wiecznego, Gdy słońce zajdzie wśród rajskich zórz.

3. Gdy słońce zajdzie, Bóg mnie powita: „O, sługo dobry, skończyłeś bieg!” Ma grzeszna przeszłość łaską zakryta, Gdy słońce zajdzie za tamten brzeg.

Nr 480.

Śnię o kraju (A)

sł. pol. A. Smyk

1. Śnię o kraju, co tam W górze cudownie lśni, Marzę o nim na ziemi co dnia. Myślę, że Jezus mój Da wnet w nim miejsce mi. Z ilu gwiazd będzie korona ma?

Refren: Mnóstwo gwiazd będzie lśnić na koronie mej tam, Gdy ja stanę przed Nim w końcu dni. Gdy mnie wzbudzi mój Pan I da wieczność mi sam: Mnóstwo gwiazd będzie zapłatą mi!

2. Innym wskazać, gdzie Pan, To życiowy mój cel, To jest treścią mych marzeń, mych dni; Gdy ja z nimi tam wraz Wdzieję szatę jak biel, Ileż gwiazd będzie zapłatą mi!

3. Co za szczęście dla tych, Których zbawi Król chwał, I da stanąć na morzu ze szkła! Tam i ja z Ojca rąk Wezmę wieczny mój dział: Z wielu gwiazd będzie korona ma!

Nr 481.

Chcę być z Jezusem (D)

1. Chcę z Jezusem moim być, Z Nim w Ojczyźnie mojej żyć! Słyszeć błogi Jego głos I zbawionych dzielić los; Jeść owoce z rajskich drzew I aniołów słyszeć śpiew! Jeść owoce z rajskich drzew i aniołów słyszeć śpiew!

2. Pragnę wieczną chwałę, cześć Z aniołami Zbawcy nieść, Sławić dobroć tę bez miar I miłości wielki dar; Wznieść się wprost do nieba bram I pozostać z Panem tam! Wznieść się wprost do nieba bram i pozostać z Panem tam!

3. Chcę w niebiańskim grodzie być, W blasku Jego chwały lśnić, Pić z niebieskich zdrojów wód I zbawienia przeżyć cud. Ach, do domu Ojca chcę, Przyjdź wnet, Jezu, zbawić mnie! Ach, do domu Ojca chcę, Przyjdź wnet, Jezu, zbawić mnie!

Nr 482.

Kto chce iść w górny kraj? (F)

1. Kto ze mną chce iść w górny kraj, Kto ze mną chce iść w górny kraj, Kto ze mną chce iść w górny kraj, Gdzie Chrystus czeka nas? Tam dla nas On zgotował raj, Tam dla nas On zgotował raj, Tam dla nas On zgotował raj, By wiecznie żyć z Nim wraz!

Refren: Kraju mój, w górze tam, Wędrujemy do twych bram, w górę tam. U twych bram, w górze tam, Da Zbawiciel spocząć nam!

2. Ach, gdybym mógł w tym kraju być, Ach, gdybym mógł w tym kraju być, Ach, gdybym mógł w tym kraju być, Gdzie spocznie Boży lud! Mojego Zbawcę wiecznie czcić, Mojego Zbawcę wiecznie czcić, Mojego Zbawcę wiecznie czcić I łaski zgłębiać cud!

3. Wnet przyjdzie w chwale Zbawca mój, Wnet przyjdzie w chwale Zbawca mój, Wnet przyjdzie w chwale Zbawca mój I wierny zbawi lud! Zbawionym raj otworzy Swój, Zbawionym raj otworzy Swój,

Zbawionym raj otworzy Swój I tęsknot naszych gród!

4. Tam zniknie życia ciężki znój, Tam zniknie życia ciężki znój, Tam zniknie życia ciężki znój I wieczny wzejdzie dzień! Wód żywych tam wytryśnie zdrój, Wód żywych tam wytryśnie zdrój, Wód żywych tam wytryśnie zdrój, By wiecznie pić już zeń!

Nr 483.

Miasto z jaspisu (D)

1. O miasto, twój z jaspisu mur I z pereł bramy twe! Do twoich wzgórz przez zwały chmur Duch mój się ciągłe rwie; Twoimi ulicami tam Przechadzać bym się chciał I w tobie żyć bez grzechu plam, Radości mieć swój dział.

Refren: O grodzie mój, do twoich wzgórz Mój duch stęskniony w biegu swym, Chce spocząć w tobie już!

2. O miasto, tobie zbędny tam Słoneczny światła blask, Bo w tobie świeci Chrystus sam, To źródło słońc i łask. Tu okiem wiary widzę cię, O grodzie święty mój! Chcę w tobie żyć, radować się I cud podziwiać twój.

3. O miasto, w twych granicach tam Nie będzie bólu, łez; Nie dotrze grzech już do twych bram, Tam śmierć swój znajdzie kres. Cierpliwie niosę tu mój krzyż, Tak długo jak chce Bóg. I dążę wciąż do ciebie wzwyż, By twój przekroczyć próg!

Nr 484.

Kto wskaże drogę? (Es)

1. Kto wskaże mi drogę do nieba wzgórz, Do kraju szczęścia dla zbawionych dusz? Na ziemi tej pełno jest bólu i zła. A tam wieczna wiosna i radość wciąż trwa!

Refren: W grodzie niebieskim wieczny mój dom. Tam będzie kres grzechowi i łzom!

2. Gdybym miał skrzydła, poleciałbym tam, Do mej Ojczyzny, gdzie miejsce swe mam; Gdzie zło się nie wkradnie, gdzie nie ma już trwóg, Gdzie prawda króluje i miłość i Bóg!

3. Tam będę z Panem do końca mych dni I dotrę do celu, co w górze lśni; Aż serce opuści niewiara i chłód, Aż ziści nade mną On łaski Swej cud!

Nr 485.

Do domu chcę (B)

1. Do domu chcę, do domu Ojca mego, Tam jest mój cel, tam pokój mój. Chcę z dala żyć od świata zepsutego, Gdzie słodkiej ciszy wieczny zdrój. Z tysiącem życzeń z domu wyruszałem, Dziś wracam

znów, gdy pychę swą poznałem. Pragnienie jedno tylko w sercu mam: Do domu chcę, do niebios bram.

Refren: Do domu chcę, do Ojca chcę, Chcę wejść już wnet do mego Ojca domu! Chcę w szczęściu żyć bez grzechu win ogromu; Do domu chcę, do Ojca chcę!

2. Do domu chcę! Łódź moja wciąż tam płynie! Już kończy się pielgrzymki bieg: Już lśni się port, gdzie moja łódź zawinie, Wieczności się rysuje brzeg. Tęsknoty pieśń kieruję w nieba stronę; Chcę być już tam i życia wziąć koronę. Pragnienie jedno tylko w sercu mam: Do domu wejść, być wiecznie tam!

3. Do domu chcę! Me serce już poznało Ten lepszy, święty niebios kraj; Tam jest mój dział, serce go pokochało, Tam tęsknię wciąż, tam jest mój raj. Czar życia prysł, jaskółczym lotem biegnę Wprost do wieczności, gdzie z mym Zbawcą będę. Mój tęskny wzrok podnoszę zawsze tam, Gdzie jest mój dom, gdzie Bóg i Pan.

Nr 486.

Choć bogactwa nie mam (Es)

1. Choć bogactwa nie mam W ziemskiej tu pielgrzymce, Jednak tam wysoko Mam pałace swe. Jestem tu wzgardzony I przez świat wyśmiany, Lecz mnie Bóg prowadzi I Swym dzieckiem zwie.

Refren: Hen za słońcem tam Swą Ojczyznę mam! Daleko tam w górze Jest piękny dom, śliczny dom, mój dom! Hen za słońcem tam Dom ojczysty mam! Wiem, że niezadługo już wejdę w dom, piękny dom, mój dom!

2. Dzień za dniem wędruję Do Ojczyzny mojej Przez ten padół ziemski W smutku i wśród łez. Lecz mój drogi Zbawca, Chociaż mnie doświadcza, Bólom i cierpieniom Wnet położy kres.

3. Pojąć jam nie w stanie Daru tej miłości, Że mnie Bóg prowadzi I w opiece ma. Gdy wędrówkę skończę, Bóg mnie tam przywita I w mym domu w niebie Wieczne szczęście da!

Nr 487.

Im bliżej końca dni (As)

1. Im bliżej dosięgam końca dni, Tym słodszy jest dla mnie kraj, Gdzie rosną niezwiędłe kwiaty, bzy; Tam jest morze ze szkła i raj.

Refren: Mój dom, niebieski dom, Tam Ojca mego tron! Im bliżej dosięgam końca dni, Tym słodszym jest dla mnie on!

2. Im bliżej czas, kiedy liście schną, Tym piękniej ich kolor lśni. Po nocy przychodzi zawsze dzień, Więc dzień światła jest bliski mi.

3. Im bliżej dosięgam brzegu już, Tym bardziej wiatr wzmaga się. Więc, Boże mój, uchwyć życia ster, Nie daj zginąć, lecz ratuj mnie.

Nr 488.

Znam kraj radości (F)

E. Page

1. Znam kraj, gdzie radość wieczna trwa, Gdzie jest nieznany ból i łza, Gdzie lśni się wieczny, jasny dzień, Nieznany jest tam grzechu cień.

Refren: O kraju mój, o kraju mój! Gdy skończę ziemski życia bój, U brzegu twoich stanę mórz, Wśród niegasnących złotych zórz, Gdzie mi mój Zbawca i mój Bóg Wypocząć da u Swoich stóp.

2. Wnet mnie wprowadzi Zbawca mój, Tam, gdzie wytryska życia zdrój; Pokaże mi wszechświata krąg, To wielkie dzieło Swoich rąk.

3. Tam radość niesie wiatru wiew, Niebiańską grę i cudny śpiew: To wybawionych chórów ton Przynosi cześć przed Boski tron.

Nr 489.

W mojej Ojczyźnie (Es)

1. W mojej Ojczyźnie, tam, gdzie wieczne życie I każdy dom spowity w winny bluszcz, Tam każdy strumień, dolina i wzgórze Wspaniałym tchnieniem woła: Powróć już!

Refren: Z tęsknotą myśl ma gna, gdzie jest Ojczyzna ma, Gdzie znowu ujrzę piękny, cudny, nowy świat, Do mej Ojczyzny, tam, gdzie kwitną róże, Jaskółczym szlakiem wzlecieć bardzo chcę.

2. W mojej Ojczyźnie, tam zgoda, tam życie, Tam człowiek jest szczęśliwy, wolny, zdrów, Tam jest tak pięknie, tam wszystko w rozkwicie: Do mej Ojczyzny pragnę wrócić znów!

Nr 490.

Jaka radość! (B)

sł. pol. A. Łozowska

1. Głośno rozbrzmiewa dziś nasza pieśń, Że Jezus Chrystus przyjdzie wnet Zabrać do Siebie wierny lud, W górę, gdzie Jeruzalem!

Refren: Spójrz, jaka radość spotka wnet nas! Spójrz, jaka radość czeka wnet nas! Gdy Jezus Chrystus prowadzić sam Będzie do niebiańskich bram!

2. Tam będzie radość, jak zboża łan, W sercach falować u stóp palm; Bóg świat odmieni w lepszy stan W górze, gdzie Jeruzalem!

3. Uwierz w to mocno, co mówi Bóg, Bo przyszłość twa u Jego stóp: Wszystkie pragnienia spełni On W górze, gdzie Jeruzalem!

Nr 491.

Gdy będziemy w niebie (B)

1. Śpiewaj o miłości Bożej, Jak łaskawy, dobry On; W Swych przybytkach cudnych w niebie Przygotował dla nas dom.

Refren: Gdy będziemy już w niebie, Ileż szczęścia, radości będzie tam Gdy ujrzymy Zbawcę, Zwycięstwa zabrzmi głośny psalm!

2. Gdy kroczymy życia drogą Nieraz chmury smucą dzień, Lecz gdy skończy się pielgrzymka, Minie wszelki smutku cień!

3. Służmy zatem Panu wiernie, Dążąc do niebieskich wrót; Jeden przebłysk Jego chwały Wynagrodzi życia trud.

4. Naprzód więc, nagroda czeka! Wnet ujrzymy Jego twarz, Bramy z pereł się otworzą, Tam nas spotka Zbawca nasz!

Nr 492.

Z Barankowego tronu (G)

1. Z Barankowego tronu, Poprzez niebieski gród, Płynie dla pragnącego Strumień cudownych wód.

Refren: Zdroju żywych wód, Uczyń łaski cud: Ulecz serce me! Zdroju zbawczych wód, Omyj serca brud, Omyj z grzechu mnie!

Czeka mnie wielka radość, Gdy mnie przywoła Bóg I da mi pić ze zdroju, Z płynących żywych wód.

3. Boski żywota zdroju, Witaj, ach, witaj mi! Już mi tu na tej ziemi Toń twa cudownie lśni!

Nr 493.

W górę do nieba (Es)

1. Tam w górę do nieba, gdzie włada nasz Król, Już nie ma dostępu ni śmierć, grzech, ni ból; Tam złota drogiego wokoło lśni blask I z ulic, i z murów, jak zórz rannych brzask.

2. Tam olśni nas chwała i radość, i śpiew, Tam Ducha Pańskiego przeniknie nas wiew. Tam wszyscy zbawieni spotkają się wraz, By zawsze żyć z Panem po wieczny już czas!

3. I ja tam zaśpiewam pochwalny swój hymn, Gdy z ziemi Przedwieczny wybawi mnie Syn, I da mi dziedzictwo, i weźmie mnie tam, Gdzie Ojciec króluje i Jezus jest sam!

4. Duch Boży i zbór zapraszają mnie: „Przyjdź!” Kto słyszy, niech woła wraz z nimi też: „Przyjdź!” A kto pragnie szybko w niebieski wejść gród, Niech bieży za darmo z żywota pić wód!

Nr 494.

O Panie mój (F)

sł. pol. T. Żwan

1. O Panie mój, ja tęsknię wciąż do Ciebie I wznoszę wzrok do Twego tronu w niebie. O, weź mnie stąd, gdzie tylko płacz i znój, O Panie mój, O Panie mój!

2. O Panie mój, nie lękam się mych wrogów, Bo Ty mnie sam do nieba wiedziesz progów I z łaski Swej dasz piękny mi Swój raj, Gdzie jest mój kraj, Gdzie jest mój kraj.

3. O Panie mój, ja czekam tu na Ciebie Już długi czas, byś zabrał mnie do Siebie, Bym wiecznie mógł spoczywać u Twych nóg; Boś Ty mój Bóg, Boś Ty mój Bóg!

Nr 495.

Jam stęskniony (C)

G. Knak (zm. I878)

1. Jam stęskniony, jam stęskniony, O, mój Jezu uwielbiony! Ujrzeć Ciebie mym

pragnieniem, Spocząć pod Twych skrzydeł cieniem I przed Twoim tronem stać.

2. Światło drogie, Światło drogie, Co rozpraszasz chmury wrogie, Kiedyż, kiedyż, z wybranymi, Z ludem Twym, ze zbawionymi, Ujrzę twarzy Twojej blask?

3. O, radości O, radości! Kiedy pielgrzym tam zagości, W złotym grodzie, o, mój Panie? Tego pojąć jam nie w stanie, Jaka błogość będzie tam!

Nr 496.

Spokój po walce (Es)

F. R. Haverdal (1836-1879)

1. Spokój po walce, słońce po mgłach, Ocknienie błogie po ciężkich snach Będą na pewno czekały nas, Gdy znojów życia przeminie czas.

2. Radość po smutkach, w cierpieniach lek, Po gorzkiej doli szczęśliwy wiek; Moc

po słabości, po hańbie cześć I po rozpaczy triumfu wieść.

3. Po srogich znojach ochłody cień, Po klęskach życia zwycięstwa dzień. Ulga, wytchnienie, radość i moc Naszym udziałem, gdy minie noc.

4. Czeka nas wkrótce wieczności blask, Grzechów zgładzenie i skarby łask; Zmartwychwzbudzenie, wskrzeszenie ciał: Taką nadzieję Chrystus nam dał.

Nr 497.

Rodzinny domu mój (D)

sł. pol. E. J. Klut

Wspaniałe pałace na ziemi tej są, Lecz dla mnie najmilszy rodzinny mój dom. Choć skromność go zdobi, lecz dobrze jest mi tam, W nim jestem bogatszy niż u królewskich bram.

Refren: Rodzinny domu mój! Dla mnie tyś cały świat, Tyś uczuć moich kwiat!

2. Ten świat nie pociąga przepychem swym mnie, Ja tylko w mym domu szczęśliwe mam dnie; Tu ptaszki śpiewają, radością wszystko tchnie, Tu pokój znajduję, spokojnie tutaj śpię.

3. A gdybym tak kiedyś opuścić dom miał, To w sercu zostanie to, co dom mi dał. Wnet wrócą do domu stęsknione myśli me, A usta wyszepczą prawdziwe słowa te:

Nr 498.

Utkana na krosnach nieba (F)

1. Prosto z nieba się wywodzi Ta najtrwalsza, mocna nić, Nic jej tutaj nie zaszkodzi, Lecz w rodzinie ma się wić.

Refren: W swojej mocy niepojęta, Trwalsza niźli granit skał: Jest to miłość Boga święta, Którą On Swym dzieciom dał!

2. Gdzie w rodzinnym cichym gronie Lśni Jezusa wzniosły wzór, Tam trwa zgoda, miłość płonie Jako Boskiej mocy twór.

3. Gdy ta miłość serca splata, To nie szuka zysków swych; Ku najwyższym celom wzlata, Unikając rzeczy złych.

Nr 499.

Ja i mój dom (F)

1. Ja, o Panie, i mój dom Służyć chcemy Ci w szczerości. Choćby wielkich nieszczęść grom Spaść miał na mnie w doczesności, Ja przy Tobie będę stał, Przy Twym Słowie zawsze trwał.

2. Moją sprawą sprawa twa Nie przestanie być na wieki; Tylko strzeż, gdy chwila zła Snem ogarnie me powieki, Bym w modlitwie czujny był I niezłomną wiarą żył.

3. Ty bądź Panem w domu mym, Pobłogosław mi obficie; Nie daj złemu rządzić w nim; Daj nam szczęsne, lepsze życie, Byś w mym domu mieszkał sam I był wieczną mocą nam.

Nr 500.

Do Ciebie, Panie (Es)

1. Do Ciebie, Panie, wznoszę modły swe Za ukochany mój rodzinny dom: Niechaj w nim świeci zawsze światło Twe I niechaj mija go nieszczęścia grom.

2. Niech płyną tu żywota błogie dni, Nie zamącone bólem ani łzą; Strzeż zawsze, Panie, domu mego drzwi, A domowników darz w nim łaską swą.

3. Daj pracowity dzień i błogą noc, I wiarę mocną oraz miłość daj; Ześlij nam, Panie, Swojej łaski moc, Niebo stwórz w domu mym, a w sercach raj!

4. Chleba dostatek daj i wody zdrój, Nie dopuść na dom nasz smutku ni zła, Radością nieba dusze nasze pój: Niech domu mego strzeże ręka Twa!

Nr 501.

Szczęśliwy dom (C)

C. J. P. Spitta (1801-1859)

1. Szczęśliwy dom, gdzie radzi Cię witają, Mój Jezu, który koisz ból i łzy, Gdzie spośród gości, co w nim przebywają Najbardziej czczony jesteś zawsze Ty; Gdzie wszystkie serca dla Ciebie goreją, Na Ciebie wszystkich skierowany wzrok, A słowa Twe są wiarą i nadzieją Rozpraszającą dróg niepewnych mrok.

2. Szczęśliwy dom, gdzie męża łączy z żoną Umiłowanie obecności Twej, I gdzie oboje gorliwością płoną, By się nie błąkać pośród grzechu kniej; Gdzie ufność w Tobie każdy z nich pokłada W radosnych, jak i

ciężkich życia dniach, Gdzie mąż jest rad i małżonka Ci rada, Choćby niedola weszła pod ich dach.

3. Szczęśliwy dom, gdzie już malutkie dziatki Przywykły w modłach składać rączki swe; Twa miłość większa niźli miłość matki Otacza łaską ich szczęśliwe dnie. A gdy się ufnie u stóp Twoich zbiorą, Ty je nauczasz prostych Swoich słów; A że tak wcześnie sławią Cię z pokorą, Jeśli upadną, Ty je dźwigasz znów.

4. Szczęśliwy dom, gdzie każdą radość dzielisz, Jak chleb dzieliły święte dłonie Twe, A każdy smutek nadzieją weselisz I goisz ranę, i ocierasz łzę. Bądź, Jezu, z nami pośród życia znoju, Błogosław złym i dobrym naszym dniom, A potem wprowadź w Królestwo Pokoju, gdzie w chwale błyszczy wieczny Ojca dom.

Nr 502.

Błogosław nasz dom (G)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Szczęśliwy dom, gdzie mieszka Bóg I w zgodzie płyną dnie; Tam u Jezusa siedząc stóp, Dusza pokojem tchnie.

2. Szczęśliwy dom, gdzie błogi śpiew Dziękczynnej pieśni brzmi; Gdzie Zbawcy Słowo z każdym dniem wciąż głębiej w sercach tkwi.

3. Szczęśliwy dom, skąd modlitw głos Wznosi się w niebo chwał; Gdzie w Bogu jest każdego los I życia wieczny dział.

4. Panie, Twą prawdą odnów nas, miłością natchnij Swą; Złącz nasze serca z Sobą wraz, Błogosław Ty nasz dom!

Nr 503.

Rodzina (Des)

1. W ziemskiej życia tu pielgrzymce Związek serc jest Iudziom dan, Dając szczęście niegasnące, Gdy uświęci go sam Pan. On to wszystkim wokół wszędzie błogosławieństw światłem lśni, I dopóty trwały będzie, Póki miłość w sercach tkwi.

Refren: Te cudowne więzy słyną; Czci je wielce Boży lud, Nazywając je rodziną! Jest to twórczej mocy cud!

2. Błogo, gdy rodziny grono W zgodzie czyni każdy krok, Uprzejmością serca płoną, Razem w górę wznosząc wzrok. Nie przemoże ich zgryzota, Gdyż ostoją jest ich Bóg; Miłość, ich największa cnota, Zdobi cichy domu próg.

3. Gdy wzajemne ich uczucie Ku dobremu wznieca żar, Życiu wzniosły da kierunek, wzmoże miłość, wdzięku czar. W tej serdecznej ich przyjaźni Wzrasta ufność, jedność trwa; W Boskim Słowie i bojaźni Jest moc, która wszystko da.

4. Z dróg do celu najwyższego Żadna ich nie zwiedzie moc: Jezus strzeże ich od

złego, On jest z nimi dzień i noc. I tak życie ich rodzinne Jest przedsmakiem wiecznych dni, Gdy im Pan da jeszcze inne Szczęście, które wiecznie lśni!

Nr 504.

Rozliczne dary (F)

1. Rozliczne dary zsyłasz, Panie, Na każdy czas z dobroci Swej, Przez które o nas masz staranie I dzielisz skarby z pełni Twej. To wszystko, czym obdarzasz nas, Z miłości dajesz i na czas.

2. Nam głodu zaznać nie pozwalasz, Bo dajesz nam powszedni chleb; Ponadto radość w nas utrwalasz, Przez radość wdzięczność w serca wszczep. Obfity nadmiar Twoich łask Rozpala w sercach szczęścia blask.

3. Gdy spożywamy Twoje dary, Kierujmy zawsze w niebo wzrok; A w dowód niezachwianej wiary, Niech o tym świadczy każdy krok, Że doceniamy miłość Twą, Przez którą dbasz o dziatwę Swą.

Nr 505.

Boże mocny (Des)

sł. pol. J. Borody

1. Boże mocny, Boże wielki, Królu świata, Ojcze nasz, Ciebie chwali żywioł wszelki, Bo Ty o nas wszystkich dbasz. Tobie, wiekuisty Panie, Cześć i chwała niechaj brzmi; Niech pieśń nasza nie ustanie, Póki życie w piersi tli!

2. Boże mocny, Boże wielki, Oto dziś radości czas, Gdy możemy Tobie dzięki Złożyć za rodziców los. Spraw im Twą dobrocią wieczną Przyszłych lat spokojne dni; Daruj starość im słoneczną, Niech z radością służą Ci!

3. Panie, okiem Swym łaskawym Na nasz dom troskliwie patrz! Razem Tobie bez obawy Zawsze służyć pomóc racz, Oddal z progów naszych smutki, łzy, cierpienia, chroń od strat, Oddal głód i usuń trudy, Darz nas łaską Twoich rad!

Nr 506.

Zbawco, strzeż nas (g)

sł. pol. G. Pacewicz

1. O Zbawco, strzeż me drogie dzieci! Mój wzrok już słaby, ramię mdłe; O, niech im Twoja prawda świeci, Pasterzu, paś owieczki me! Z tej ziemi aż do nieba bram Wieść racz ich Ty, nie mogę sam.

2. O Zbawco, strzeż mych ukochanych, Na których ciąży wielki krzyż. Ja wiem, że z chwil tych opłakanych Wybawi ich spojrzenie wzwyż. Z tej ziemi aż do nieba bram Wieść racz ich Ty, nie mogę sam.

3. O Zbawco, strzeż też mnie samego, Me serce, jak też rozum mój, Chroń mnie od chorób i od złego, Bo w Tobie mam swej mocy zdrój. Z tej ziemi aż do nieba bram Ty prowadź mnie, nie mogę sam.

Nr 507.

Modlitwa za dzieci (F)

sł. pol. P. Łozowski

1. O szczęścia łzy dla dzieci modlitwa ta; O ciche sny dla dzieci modlitwa ta. A jeśli im do rąk Różany wpadnie pąk, Pozwól im przed Swój tron Przynieść Ci go.

2. O słońca krąg dla dzieci modlitwa ta; O kwiaty łąk dla dzieci modlitwa ta. A gdy motyli rój Dogonią pośród pól, W dziecięcym kole siądź, Ich Bogiem bądź!

3. O śmiechu gwar dla dzieci modlitwa ta; O serca żar dla dzieci modlitwa ta. A gdy w zabawach swych Spotkają ludzi złych, Przed nimi jako Pan, Sam, Boże, stań!

Nr 508.

Przynosimy skarby (F)

(błogosławienie dzieci)

sł. pol. P. Łozowski

1. Tak, jak wiosna kwiat przynosi, Którym później świat ozłoci, Jak pierwiosnków dywan w darze Ziemi niesie wczesny marzec: Przynosimy dar młodości, Nasze dzieci w pobożności.

2. Boże, przynosimy skarby Więcej niż klejnoty warte! Mądre słowa daj ich ustom, Dobre myśli ich serduszkom; Nim ich oczko łzę uroni, Sam uśmiechnij się dziś do nich.

Nr 509.

Matko droga (As)

sł. pol. J. Borody

1. Matko droga, dzisiaj pieśnią moją Hołd składam tobie, twojej miłości; Za

troskliwość i opiekę twoją, Dzięki ci, matko, i cześć!

Refren: O, Boże święty, któryś jest w niebie, Do Ciebie jest prośba ta: Moją matkę racz pobłogosławić, Zdrowie i radość jej dać!

2. Nigdzie w świecie nie ma jak u ciebie, Takiej dobroci, tyle współczucia; Ciebie dał mi Bóg, który jest w niebie, Dzięki ci, matko, i cześć!

3. Chcę ci spłacić wielki dług wdzięczności Za lata trudów i poświęcenia; Daję serce pełne dziś miłości, Dzięki ci, matko, i cześć!

Nr 510.

Dużo łaski, dużo sił (D)

sł. M. Ponichter

1. Pan Jezus także matkę miał, Kiedy w Nazarecie żył. Jezu, wszystkim mamom daj

Dużo łaski, dużo sił! Jezu, wszystkim mamom daj Dużo łaski, dużo sił!

2. Pan Jezus opiekuna miał, Kiedy w Nazarecie żył. Jezu, tatusiowi daj Dużo łaski, dużo sił! Jezu, tatusiowi daj Dużo łaski, dużo sił!

3. Pan Jezus także babcię miał, Kiedy w Nazarecie żył. Jezu, naszej babci daj Dużo łaski, dużo sił! Jezu, naszej babci daj Dużo łaski, dużo sił!

4. Pan Jezus także dzieckiem był, Kiedy w Nazarecie żył. Jezu, wszystkim dzieciom daj Dużo łaski, dużo sił! Jezu, wszystkim dzieciom daj Dużo łaski, dużo sił!

Nr 511.

Wasze serca, wasze dłonie (Es)

J. A. Reitz

1. Wasze serca, wasze dłonie Ku Swej chwale Zbawca splótł; Chce was nosić na Swym łonie, Poić z źródeł żywych wód.

Refren: Błogo, błogo pielgrzymować Razem z Panem dłonią w dłoń; Z Nim się

smucić, z Nim radować, Z Nim na rajską zdążać błoń.

2. Małżeńskiego On ogniwa Stałym gościem musi być; Proście więc, niech z wami bywa, Bo z Nim dobrze razem żyć.

3. Niechaj Pan was błogosławi, Pewna Jego wiedzie dłoń; Niech Go życie wasze sławi I codziennych modlitw woń!

Nr 512.

Spójrz, wieki Boże (F)

sł. pol. G. Pacewicz

1. O, spójrz nasz wielki Boże! W najgłębszej swej pokorze Dwa serca łączą się. Ich wielkiej chwili darem Jest służyć Tobie z żarem I nigdy nie zasmucać Cię.

2. Więc niechaj od tej chwili, Gdy łączą się ci mili, Dozgonny czyniąc ślub, Na słowa Twe zważają, W nich ufność pokładają, Aż kiedyś ich rozłączy grób.

3. O, dozwól im, o Panie, W pokorze, nieprzerwanie Wraz z Tobą jedno być! Dopomóż im w wierności, Uprzejmej cierpliwości W rodzinnym gronie zawsze żyć!

Nr 513.

Zlej miłość na tę parę (C)

sł. pol. A. Smylc

1. O, Jezu, przyjdź, jak obiecałeś, I pobłogosław dziatki Swe! Złącz je miłością czystą, świętą I prowadź je przez życia dnie!

Refren: Zlej miłość Swą na parę tę, Zamieszkaj pośród nich! Zlej miłość Swą na parę tę I pobłogosław ich!

2. Przebywaj zawsze z nimi, Panie, Tak w czasie dobrym, jak i złym; Pomocną dłonią Swoją wspieraj I wiedź ich zawsze Duchem Swym.

3. Niech wiernie służą Ci, nasz Panie, Rozkazy niech spełniają Twe. Wśród zmiennych losów życia tego Oddalaj od nich smutku dnie.

4. O, bądź wśród nich i możną ręką Swojego Ducha na nich zlej, I na ich wspólne ślubowanie Swe „Amen” wypowiedzieć chciej!

Nr 514.

Wielka Miłości (Des)

sł. pol. R. Chalupka

1. Wielka Miłości, ludzkość chce Cię poznać, Więc na kolanach idąc przed Twój tron Marzy, że miłość, która nie zna końca, W jedno tych dwoje złączy aż po zgon.

2. Wielka Miłości, w Tobie wszelka pewność, Pełnia dobroci i wierności dar, Pewność nadziei, jak i wytrwałości, Pewność, że z Tobą szczęście jest bez miar.

3. Daj im radości, co rozjaśnia smutki, Pokoju, co uśmierza ból, im daj; Daj im też dzień, którego nie zapomną, Bowiem rozpocznie dla nich wieczny raj.

Nr 515.

Gdzie pójdziesz ty (As)

1. Gdzie pójdziesz ty, tam pójdę ja, Twą drogą jest też droga ma; Zawsze nas wiedzie wierny Bóg Do celu pośród życia dróg.

2. Ja twą radością cieszę się, A smutek twój zasmuca mnie; Nas cieszy zawsze niebios Król, Pomaga znosić każdy ból.

3. Moim narodem jest twój lud, Ojczyzną nam niebieski gród; Tak z Panem więc idziemy wraz Radośnie poprzez życia czas.

4. Więc, Boże nasz, błogosław nam I naszym życiem kieruj sam; Po wszystek

czas Ty z nami bądź I nami, Swą własnością, rządź!

Nr 516.

Pobłogosław ten ślub (Des)

sł. pol. A. Smyk

1. Pobłogosław, Panie nasz, Ślub ten i Swą łaską darz Dziś te młode serca dwa, Niech ich wiedzie dobroć Twa.

2. Pomocnikiem pewnym bądź, Domem i sercami rządź, Niech od grzechu i od zła Strzeże ich wciąż ręka Twa!

3. Pobłogosław pracę ich, Sam przebywaj pośród nich; Prowadź ich wśród życia dróg, Daj wieczności przejść im próg.

Nr 517.

Udziel darów Swych niezmiennych (G)

1. Panie Boże, Ojcze nasz, Dawco wszelkich łask zbawiennych, Ty, co ludzkie serca znasz, Udziel darów Swych niezmiennych Tym, co stoją tu przed Tobą, By się złączyć ślubem z sobą.

2. Wśród niepewnych życia dróg Anioł Twój niech strzec ich raczy; Gdy przestąpią domu próg, Ślady ich niech pokój znaczy. Z nimi zawsze bądź, o Panie, W nich Twa wola niech się stanie.

Nr 518.

Błogosław parze tej (G)

1. Błogosław, Boże, parze tej I Duchem Swym nią rządź; Jej losy w Swej opiece miej, Obroną Ty jej bądź!

2. Miłością trwałą połącz ich, Jednością ducha spój; Niech znoszą wspólnie w związku swym Tak radość, jak i znój!

3. Jednością swą niech wielbią Cię, Czynami, życiem swym; Wiernością odznaczają się, Rządzeni Słowem Twym.

4. Niech, pomnąc na przepisy Twe I na zawarty ślub, Prowadzą święte życie swe, Aż ich rozłączy grób.

Nr 519.

Oto dzieci Twe (A)

sł. pol. A. Smyk

1. Oto dzieci Twe, o Panie, Przed ołtarzem Twoim są; Swoje prośby i westchnienia Przed oblicze Twoje ślą.

2. Racz im, Panie, błogosławić, Utwierdź miłość, wierność w nich; Bądź im sam ochroną w życiu, Obdarz łaską serca ich.

3. Bądź ich ślubowania świadkiem, Stałą miłość w serca wlej. Rządź ich losem życia stale I w opiece Swojej miej.

4. Spraw, o Panie, by Twe dzieci Nie zaznały smutku, łez; Niech im stale słońce świeci, Wiedź ich aż po życia kres!

Nr 520.

Błogosław, Panie (F)

ks. P. Sikora

1. Błogosław, Panie, To ich ślubowanie; Swoje „Amen” w niebie złóż. Co sprowadziłeś i połączyłeś, Niech człowiek nie rozłącza już.

2. Wysłuchaj, Panie, Dwojga serc błaganie; Szczerą je miłością spój. Prowadź ich wiernie I miłosiernie Tam, gdzie radości prawej zdrój.

3. Ach, daj im Panie, Pomoc i wytrwanie, Kiedy ześlesz ciężki trud; By siedli społem Za Twoim stołem, Gdy ich wprowadzisz w nieba gród.

Nr 521.

Z dwóch serc jedno (B)

sł. B. Stawiński

1. Z dwóch serc, o Panie, jedno stwórz, Swą rękę na nie włóż, By odtąd jednym było już Wśród życia tego burz.

Refren: Miłością Swą otaczaj wciąż, Miłością Swą wspomagaj, wiąż, By miłość ich nie gasła w nich, A wiary jasny płonął znicz.

2. Dziś ich przymierze przyjąć chciej, I w Swej opiece miej; Od pokus złego, Panie, chroń I Ducha daj im broń.

3. Młodymi, Panie, kieruj sam, I w ich rodzinie rządź; I prowadź ich do niebios bram, Do śmierci z nimi bądź.

Nr 522.

Zdaj się na Boga (Es)

sł. pol. A. Smyk

1. Jeżeli nie rozumiesz dziś Przyczyny smutków swych i łez, To w niebie Pan objawi ci Przyczyny zła i jego kres.

Refren: Na Boga zdaj się w życiu swym, Bo choć trwa jeszcze grzechu noc, Pan przyjdzie wnet, uzdrowi cię, I zbawczą ci objawi moc!

2. Na ziemi często wroga śmierć Przerywa życie drogich dusz, Lecz Pan w Królestwie Swoim wnet Połączy nas na wieki już.

3. Na smutną drogę twoją Pan Jasnego światła ześle blask, Choroby, bólu przejdą dni, I ty też doznasz Jego łask.

4. Choć smuci cię jesienny czas I chłód ogarnia serce twe, Ty w Bogu swym nadzieję złóż, Bo idą wiecznej wiosny dnie.

Nr 523.

Gdy ciężki los (F)

1. O Jezu, gdy nam ciężki los Wyciska z oczu gorzkie łzy, Gdy serce kruszy nieszczęść cios, Pociechę wtedy ześlij Ty!

2. I w utrapienia złego czas, Gdy nas ugina życia znój, Ty, Jezu, ratuj, wzmacniaj nas, Przy boku naszym wiernie stój!

3. Tyś za nas znosił hańbę, ból, Na krzyżu dałeś życie Swe, Więc nas wśród cierpień naszych tul, Wiedź nas przez cały życia bieg.

4. Samotnyś umarł, grób Cię skrył, Choć jesteś sam żywota Pan; Umarłeś, bym ja wiecznie żył, Bym siły czerpał z Twoich ran.

5. Gdy zmartwychwstania nadszedł czas, Grobowca drzwi rozwarły się; O, usuń z serca mego głaz, Do życia z Tobą przebudź mnie!

Nr 524.

Słuchaj, słuchaj (F)

1. Ludu mój i zborze, mała garstko ty, Przyjmij dziś w pokorze, co Pan mówi ci. Zbadaj swoją wiarę, czyny napraw złe, By łaskawy Zbawca nie odrzucił Cię.

Refren: Słuchaj, słuchaj Pańskich słów, Dzisiaj przyjmij to poselstwo Boże znów. Słuchaj, słuchaj, jak Pan zwie; On cię kocha, życie wieczne dać ci chce.

2. Wiele razy Zbawca ostrzegł ciebie, mnie, I gdy koniec bliższy, tym usilniej zwie. Otwórz więc swe oczy, wszak ci wiele brak, Nim się świat ten w przepaść stoczy nędznie tak.

3. O, ostatni zborze, zważ, co mówi Pan, Chwyć się słowa Jego, w Nim ci żywot dan. Wielkie obietnice Pan ci przecież dał, Służ Mu życiem swym gorliwiej, w Nim twój dział.

Nr 525.

Czy wy wiecie? (C)

sł. pol. R. Dutkowski

1. Czy wy wiecie, że jesteście świątynią? Czy wy wiecie, że jesteście świątynią? Czy wy wiecie, że jesteście świątynią, Świątynią, w której mieszka Święty Duch?

Refren: Pełni mocy, wdzięczności i chwały, Pełni mocy, wdzięczności i chwały, Pełni mocy, wdzięczności i chwały, I chwały, w której mieszka Święty Duch!

2. Czy wy wiecie, że jesteście Kościołem? Czy wy wiecie, że jesteście Kościołem? Czy wy wiecie, że jesteście Kościołem, Kościołem, w którym mieszka Święty Duch?

3. Czy wy wiecie, że jesteście wspólnotą? Czy wy wiecie, że jesteście wspólnotą? Czy wy wiecie, że jesteście wspólnotą, Wspólnotą, w której mieszka Święty Duch?

Nr 526.

Jak pięknie (As)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Jak pięknie, gdy na ziemi Wśród braci jedność trwa I wszędzie się z wszystkimi O wspólną zgodę dba. Jak rosa z nieba pada Na ziemię tę co noc, Tak braci tych owłada Błogosławieństwa moc.

2. W przyszłości Bóg odnowi Odwieczny, święty gród, I w nim On pozostawi Wybrany tylko lud. Tęsknota nas ogarnia Za szczęściem w niebie tam, Gdzie jedna jest owczarnia, Gdzie jest nasz Król i Pan.

Nr 527.

Budujmy na Skale (G)

1. Budujmy na Skale wiecznych łask, Na Panu i Bogu naszym, Budujmy bez lęku w burzy czas, Choć nas świat zgubą straszy.

Refren: Więc na Skale tej Wznoś dom wiary swej! Na Skale zbawienia tak stójmy wraz, Aż Jezus zbawi nas!

2. Niektórzy na piasku wznoszą gmach, Na świata znikomych skarbach, Na ziemskich zabawach, próżnych snach, Rozkoszach i zaszczytach.

3. Budujmy na wiecznej skale tej, Na prawdzie się opierajmy; Poznajmy nasz cel i w wierze swej Po wieczny skarb sięgajmy!

Nr 528.

Bóg wezwał nas wszystkich (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Jesteśmy sługami Chrystusa, Do służby swej wezwał nas Bóg; Więc zrzućmy swych grzechów kajdany I służmy Mu wiernie bez trwóg.

Refren: Bóg wezwał nas wszystkich, By Jego światłością tu być; By walczyć z

grzechami, Przykładnie dla bliźnich swych żyć!

2. Zwycięskie prowadźmy tu życie, Już wolne od błędów i skaz; Miłością serdeczną zjednani Zdążajmy do Pana, już czas.

3. My drogą doświadczeń iść mamy, Tu pośród ciernistych swych dróg, I Panu zaufać zupełnie, Bo wroga zbawienia On zmógł!

Nr 529.

Serca połączone (F)

M. L. Zinzendorf (1700-I760)

1. Serca razem połączone W sercu Bożym spocząć chcą; Na wyżyny łask wzniesione, Oczyszczone Zbawcy krwią. Jezus Głową, my członkami: W jednym ciele trwamy wraz. Jezus Panem, my sługami: Mamy Jego, On ma nas!

2. Jakie głębie i wyżyny Swojej łaski jawi nam! On bez zmazy i bez winy W nasze serca wchodzi sam. Wszystkich ludzi Ojciec prawy, Dokonuje cudów cud, Spieszy do nas Pan łaskawy Zmyć z serc naszych grzechu brud.

3. Zjednocz silnie, Zbawicielu, Poróżnioną rzeszę Swą; Do jednego prowadź celu Tych, co imię Twoje czczą. Niech w braterskiej zgodzie miłej Zawsze razem kroczą znów; Niech Ci służą z całej siły, Głosząc prawdę Twoich słów.

4. Jakoś z Ojcem jedno, Panie, Tak nas złącz w objęciach Swych; Niechaj z dala nie zostanie Ani jedno z dziatek Twych. Niech jedynie Twą miłością Serca nasze pałać chcą, By rozpoznał świat z łatwością, Że to Twoje dzieci są!

Nr 530.

Stańmy wraz (G)

1. Stańmy bracia wraz, Pan pośrodku nas; Razem serca, razem dłonie, Żar miłości niech w nas płonie; Nie rozerwie wróg, Co połączył Bóg.

2. Jednej łaski cud Nasze serca splótł; Jedna miłość w sercach płonie, Jeden Chrystus w naszym gronie, Jeden wiedzie ślad W górny, lepszy świat.

3. Jakże dobrze nam, Gdy nas Chrystus Pan Uczy razem smutek dzielić, Razem z Panem się weselić; Razem serca wznieść I dać Zbawcy cześć.

4. Co poróżnił świat, Zniszczył grzechu jad, To połączy i powiąże Mocą Swą Pokoju Książę, Wielkiej łaski cud W jedno łączy lud.

5. Nie płacz, bracie, nie! Otrzyj bólu łzę! Zdrój zbawiennej szczęśliwości Mamy w Pańskiej społeczności; Trwajmy w niej co dnia, Pan nam pomoc da!

Nr 531.

Ocknij się! (A)

sł. pol. A. Smyk

1. Czy jesteś radością dla innych? Czy miłość się w sercu twym lśni? Czy grzesznym ogłaszasz zbawienie, Jak spędzasz swego życia dni?

Refren: Więc ocknij się I samolubstwa porzuć sny! Dziś ocknij się I bądź uczynnym również ty!

2. Czy jesteś pomocą dla bliźnich? Czy im pomagasz w troskach dnia? Czy balsam masz dla serc strapionych, Czy dźwigasz ich z upadku dna?

3. Czy jesteś ochłodą dla innych? Czy posłem pokoju chcesz być? Czy ducha jedności posiadasz I w zgodzie z swym bliźnim chcesz żyć?

4. Dziś poświęć się służbie dla innych, Ze Zbawiciela przykład bierz; Żyj tak, jak On żył tu na ziemi, Śladami Jego kroczyć śpiesz!

Nr 532.

O, nie czekaj (Es)

1. O, nie czekaj, aż nadejdzie wielkich czynów dzień, Aż gdzieś indziej Bóg cię wezwie stąd! Wszak rozmnożył się wokoło grzech i śmierci cień: Rozjaśnij tylko ten swój kąt!

Refren: Rozjaśnij tylko ten swój kąt, Rozjaśnij tylko ten swój kąt! Możesz pomóc niejednemu, kogo splątał błąd. Rozjaśnij tylko ten swój kąt!

2. Za myślami wysokimi ty nie unoś się, Wierność w małym to najlepszy grunt. Niech twój śpiew, twój uśmiech, dobre słowo w pomoc mknie: Rozjaśnij tylko ten swój kąt!

3. Tutaj znajdziesz dla talentów swoich miejsca dość, Wszak poniszczył dusze grzechu trąd. Przecież przy pomocy Bożej

możesz dobrze żyć: Rozjaśnij tylko ten swój kąt!

Nr 533.

Czyż nie słyszysz? (C)

1. Czy nie słyszysz, jak Pan woła: „Kto chce sługą moim być? Wielkie żniwo dookoła, Żeńców chcę tu wielu mieć!” Pan nas wszystkich przywołuje, Wieczną dać nagrodę chce; Kto się więc gotowy czuje, Ten niech powie: „Poślij mnie!”

2. Gdy cię nie stać, byś poganom Niósł zbawiennej łaski dar, Bądź światłością chrześcijanom, Wzniecaj wśród nich wiary żar. Kto w majętność jest ubogi, Niechaj skromny grosz swój da, Rad go przyjmie Zbawca drogi, Bo On serce dawcy zna.

3. Gdy ci ognia brak wymowy, Z jakim Paweł mawiał rad, Mów prostymi tylko słowy, Jak cię Jezus leczył z wad. Gdy nie

umiesz przekonywać Starszych, że ich czeka sąd, Możesz małe dziatki wzywać Pod Jezusa wieczny rząd.

4. Ocuć się i stań do pracy, Głośno wzywa cię Mistrz twój; Są wokoło ciebie tacy, Którzy giną, bracie mój! Oddaj się Zbawicielowi, Przyjdź do Niego, gdy cię zwie; Powiedz twemu dziś Królowi: „Jestem gotów, poślij mnie!”

Nr 534.

Wśród fal życia (G)

1. Wśród fal życia rozhukanych, Spójrz, jak morze wre. Tam miliony oszukanych Do otchłani mknie.

Refren: Śpieszmy do czynu, Naprzód do czynu! Noc nadchodzi szybko, Już gasną blaski zórz. Śpieszmy więc z mocą Jeszcze przed nocą! Jezus jest ratunkiem, nasz możny Pan.

2. Ustne Boga wyznawanie Nas nie cieszy, nie; Niech gorących serc działanie Już objawi się!

3. Dziś, w Chrystusie już niewinni, Mamy próżno stać W czasie, kiedy giną inni? Śpieszmy pomoc dać!

Nr 535.

Zbudź ducha wiary (B)

sł. pol. K. Bogacki

1. Zbudź, Panie, ducha ojców wiary, Syjonu stróżów, którzy pełniąc straż, Tak w nocy, jak w południa skwarze, Stawali wrogom śmiało twarzą w twarz. Daj, by ich głos po krańce ziemi biegł, By cały świat u stóp Twych kornie legł.

2. Ewangelistów rzesze mnogie Zbudź, Panie, zbrojne w słowa Twego moc. Z pomocą śpiesz, skrusz siły wrogie, Szatana ukróć, rozwiej grzechu noc. Niech ziemi

krąg już chwałą Twoją brzmi, Niech imię Twoje cała ziemia czci.

3. Zbawienia prawda, Słowo Twoje, Niech wszelki kraj napełni światłem swym, I wszystkich pogan wwiedź w podwoje Królestwa Twego: łaskę okaż im! Tchnij życie w martwy zboru Twego lud I poblogosław siewców Twoich trud.

4. Syjonu błędne sprostuj drogi, Zaporę każdą przed Twym słowem skrusz; Pokonaj wszelki żywioł wrogi I prawdą Twą przekorne serce wzrusz. Od drwin szyderców wyzwól Kościół Swój, Swą drogą wiedź i siły jego zdwój!

Nr 536.

Pracuj dla Zbawcy (D)

sł. pol. A. Smyk

1. Panu dziś życie swe w służbę oddać chciej; Bliźnim pomagać też obowiązek

miej! Wszystkie życia swego dni poświęć służbie tej! Pracuj dla Zbawcy swego!

Refren: Szybko płyną, tak szybko płyną życia dnie, Już dzień nagrody blask swój śle! Więc do pracy śmiało, czasu bardzo mało! Pracuj dla Zbawcy swego!

2. Dni życia cenić chciej, w prawdzie Bożej trwać; Świat chce pomocy twej, a ty chcesz tak stać? Wszystkie życia swego dni poświęć służbie tej! Pracuj dla Zbawcy swego!

3. W pracy swej każdy krok kieruj w Zbawcy ślad, Na Niego skieruj wzrok, On ci pomoc da! Wszystkie życia swego dni poświęć służbie tej! Pracuj dla Zbawcy swego!

Nr 537.

Poślij mnie (G)

1. Posłuchajcie wszyscy, jak Pan woła: „Kto chce dzisiaj stanąć w służbie mej? Kto chce złemu mężnie stawić czoło I ratować innych z mocy złej?”

Refren: Panie, mów! Proszę, mów! Dziś ja Tobie odpowiedzieć chcę. Panie, mów! Na Twój zew Chcę Ci odpowiedzieć: „Poślij mnie!”

2. Gdy głos ten dosięgnie serca twego, Nie zamykaj się, lecz zaraz zważ: Czy dla Pana wiedziesz życie swoje, Czy dla świata tylko czas swój masz?

3. Dusz miliony w ciemnej nocy giną, Gdy im braknie światła Bożych słów; Niech więc próżno głos ten cię nie minie: Bogu w służbie życie swoje złóż.

Nr 538.

Pora żniw (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Wszędzie plony dojrzewają, Zbliża się już pora żniw; Głos wołania się rozlega: „Zbierzcie snopy z świata niw!”

Refren: Panie żniwa, poślij żeńców Zebrać świata tego plon: Niechaj zbiorą to, co dobre I zaniosą przed Twój tron!

2. Wiernych Twoich posłów, Panie, Ślij do żniwa w porze dnia; Zachęć, wzmocnij ich do pracy, Póki łaska Twoja trwa.

3. A gdy żniwa czas się skończy I pozbierasz snopy Swe, Wierzę, że do Swego domu Przyjmiesz, Jezu, też i mnie!

Nr 539.

Pomoc ześle Pan (B)

1. Chrystusa sługo, dzień żniwa jest tuż, Plony dojrzałe stęsknionych już dusz; Zew Boży wszędzie donośnie, hen, brzmi: Już wielkiego żniwa świata nastały dni!

Refren: Pomoc ześle Pan, proś więc, proś, Sam też do pracy stań i prawdę głoś! Znoś snopy dusz do przybytków tych chwał, Gdzie wiecznego życia już zbawionych jest dział!

2. Wielką nagrodę obiecał dać Bóg Tym, co pracują wśród walk, łez i trwóg; Spiesz więc do pracy, dopóki trwa dzień, Bo nadchodzi wieczór i noc rzuca swój cień.

3. Wiele sług trzeba, dopóki trwa dzień, Czuwaj więc stale, by nie zmógł cię sen. Kto więc jest chętny, niech nająć się da, Gdyż dla wszystkich chętnych wiele pracy Bóg ma.

4. Wkrótce nastanie dożynek już czas, Chrystus do nieba wprowadzi wnet nas, Obdarzy chwałą za pracę i trud, I w dziedzictwie wiecznej łaski da nam Swój gród!

Nr 540.

Dusz rybakami uczynię was! (Es)

1. Dusz rybakami uczynię was, Uczynię was, uczynię was! Dusz rybakami uczynię was, Pójdźcie za Mną w ślad.

Refren: Pójdźcie za Mną w ślad, Pójdźcie za Mną w ślad! Dusz rybakami uczynię was: Pójdźcie za Mną w ślad!

2. Pan żeńców szuka, gdy biały kłos, Dojrzały kłos, dojrzały kłos! Pan żeńców szuka, gdy biały kłos. Idźcie! Wzywa już.

2. Zbłąkanym duszom pomoc swą nieś, Pomoc swą nieś, pomoc swą nieś! Zbłąkanym duszom pomoc swą nieś. Z Ewangelią śpiesz.

Nr 541.

Więcej dla Zbawcy (Des)

1. Więcej dla Zbawcy pragnę czynnym być, Więcej pracować, wciąż dla Niego żyć; Więcej być dobrym, przy Mistrzu wiernie stać, W Jego miłości i łasce ciągle trwać.

Refren: Weź serce me Ja pragnę Twoim być! Weź serce me! Ja chcę dla Ciebie żyć! Oczyść je z win, O, Panie, proszę Cię! Obmyj Swą krwią i zrób na wieki Swym.

2. Więcej dla Zbawcy, to życzenie me, Wciąż o Nim myśleć, w nocy, i we dnie; Wciąż więcej trudów i siły oddać chciej, Słowa Jezusa wciąż w swej pamięci miej.

3. Więcej dla Zbawcy, życia celem mym, Wciąż więcej walczyć z światem niecnym, złym; Więcej o Zbawcy ja ludziom głosić chcę, Wszak Zbawcy miłość wybawi także cię.

Nr 542.

Słońca promienie (As)

1. Wielu troski gniotą Dziś na ziemi tej, Idźmy więc z ochotą Ulżyć doli złej! Serca pocieszajmy Zdrojem Bożych łask; Ciemność odrzucajmy, Nieśmy słońca blask.

Refren: Słońca promienie Ślijcie w znój i krzyż, Na miłości skrzydłach Nieście serca wzwyż! Słońca promienie Ślijcie w znój i krzyż, Na miłości skrzydłach Nieście serca wzwyż!

2. Często małe czyny Leczą wiele ran; Nieśmy innym pomoc, Jak przykazał Pan! Wiele brzemion, bólu Ten potrafi zdjąć, Kto pociechę w chwile Ciężkie umie tchnąć!

3. Pieśnią i radością Rozpraszajmy mgły. Chciejmy pójść z miłością Również w trudne dni! W chwilach udręczenia Miejmy wiary moc, Z nieba pocieszenie Nieśmy w ziemską noc!

Nr 543.

Księga Daniela (B)

sł. pol. A. Smyk

1. I na morzu, i na ziemi Anioł z księgą w ręce stał; Głosem wielkim wokół wołał, Głosząc wieść, co Bóg mu dał! Głosem wielkim wokół wołał, Głosząc wieść, co Bóg mu dał!

2. Księga ta zamknięta była W wiekach przeszłych, mrocznych dniach, Ale dzisiaj jest otwarta, Runął średniowieczny gmach! Ale dzisiaj jest otwarta, Runął średniowieczny gmach!

3. Księgę tę na czas obecny Prorok Daniel zlecił nam, By jej światło wszystkich wiernych Do niebieskich wiodło bram! By jej światło wszystkich wiernych do niebieskich wiodło bram!

4. Anioł przysiągł uroczyście, Że czas koniec bierze swój, Że proroctwa się spełniły, Że się kończy z grzechem bój! Że proroctwa się spełniły, Że się kończy z grzechem bój!

5. Ludu Boży, weź tę księgę Z niebieskiego posła rąk; Zgłęb jej treść i nieś ją wszędzie,

Niech obejmie świata krąg! Zgłęb jej treść i nieś ją wszędzie, Niech obejmie świata krąg!

Nr 544.

Jak latarnia morska (As)

1. Jak latarnia morska świeci Łaska Mistrza wiele lat; Tak Bóg chce, by Jego dzieci Oświecały prawdą świat.

Refren: Więc rzucajmy swe promienie W ciemną noc wśród życia dróg; Niech zbłąkany nikt nie zginie, Lecz u Zbawcy spocznie nóg.

2. Grzechu noc po ziemi kroczy, Nie ustają burzy dni; Trwożnie patrzą smutne oczy, Czy na brzegu światło lśni.

3. Niechaj światła nasze świecą Blaskiem prawdy wszerz i wzdłuż I nadzieję w sercach niecą, Że wnet dzień nadejdzie już.

4. O światłości wiecznej prawdy! Slij promienie zbawcze swe, By zbłąkani ludzie zawsze Odnaleźli, Zbawco, Cię.

5. Niechaj każdy, kto zbawienie Pragnie mieć u Zbawcy stóp, Dziś doświadczy tej radości, Że jest w gronie Pańskich sług!

Nr 545.

Siej ziarno prawdy (As)

1. Siej wcześniej, nim wzejdzie jutrznia dnia, Siej i w południe, choć piecze cię skwar. Siej i pod wieczór, choć mija dzień, Siej, choć na ziemię noc rzuca cień.

Refren: Siej ziarno prawdy wśród nocy i dnia, Siej w każdym czasie, Pan pomoc ci da; Siej, bo gdy przyjdzie Pan żniw wśród chwał, Dział wieczny w plonach i ty będziesz miał!

2. Choć gleba różna, nie zważaj, siej! Prawdę o siewie w pamięci wciąż miej;

Choć rola ciernie, kamienie ma, Lecz jest i dobra, ta plon ci da.

3. Gdy wykonujesz światowy siew, Siejesz przewrotność, nieprawość i gniew; Z tego, co siejesz, plon zbierzesz swój, Więc zważ, co siejesz, o bracie mój!

4. Siej dobro wśród bólu i wśród łez, Pracy tej wzniosłej nadejdzie wnet kres; Na serca rolę wciąż prawdę siej, Żyj nią codziennie i w sercu miej!

Nr 546.

Jezu, Twą jest sprawa ta (As)

S. Preiswerk (1799-1871)

1. O Jezu, Twą jest sprawa ta, Coś ją powierzył nam; A że ta sprawa wiecznie trwa, Pomagaj Ty nam sam! Jak ziarnu przeznaczyłeś zgon, Nim wyda swój obfity plon, Tak każ dla świętej sprawy Swej Naturze naszej umrzeć złej, Naturze tej, Każ Panie umrzeć złej!

2. Tyś, Panie, szedł przez krwawy znój W niebiańską chwałę Swą. I daj nam w ślad wstępować Twój, Wypełniać wolę Twą! Daj święcie przeżyć życia dni, Wiernymi zawsze zostać Ci; Ach, prowadź nas, by każdy miał W Twym krzyżu i w Królestwie dział, W Twym krzyżu miał I w Twym Królestwie dział!

3. Tyś umarł sam i w ziemi grób Jak ziarno sam się wsiał; Tak wsiej i nas, nowymi stwórz, By każdy zmartwychwstał! Posłami Swymi uczyń nas, Daj światłem Swym nam wszystkim wraz Oświecić kręgi ziemi tej I wieść do Ciebie ludzi z niej, Daj mocy Swej Wieść ludzi z ziemi tej!

Nr 547.

Gdzież są żeńcy? (G)

1. Ach, gdzież są ci żeńcy od świata żniw, By zebrać, co dobre z dojrzałych niw, By

sierp swój zapuścić i plony zżąć, By Pan mógł do nieba wnet Swój lud wziąć?

Refren: Gdzież są ci żeńcy? Któż pójdzie, któż, By zebrać dla Pana plony miłych dusz? Kto pomóc chętnie chce w czasie żniw, Niech zbierze dobro ze świata niw.

2. Więc idźcie do miast i ubogich chat, I nieście poselstwo w daleki świat; Przy drogach i płotach zbierajcie plon I zwieźcie go żwawo przed Boży tron.

3. Przynieście swe sierpy i pójdźcie wraz, Dorośli i dzieci, Pan wzywa was. Pracujcie do przyjścia Pańskiego dnia, Aż Pan wszystkim żeńcom zapłatę da!

Nr 548.

Przynieście swój plon (B)

1. Kto ze łzami sieje Pańskich słów nasienie, Wielką mu nagrodę da nasz dobry

Bóg. Pan mu da Swą łaskę siać tu niestrudzenie, By w czas żniw stokrotny plon swój zebrać mógł.

Refren: Swój przyniesie plon przed Ojcowski tron, Z życia i działania swój przyniesie plon! Swój przyniesie plon przed Ojcowski tron, Z życia i działania swój przyniesie plon!

2. Siejmy więc już z rana, z wiarą, gorliwością, Siejmy i w południe, w skwarze wielkim dnia; Siejmy też pod wieczór, w pełni sił, z radością, Pan nam w czasie żniw nagrodę wielką da.

3. Nieraz, siejąc, myślisz: wszystko to daremne, rola jest kamienna, ciernie głuszą siew. Lecz i wpadnie ziarno w dobrą, pulchną ziemię, Która da wspaniały owoc w czasie żniw.

4. Siejmy więc nasienie prawdy i zbawienia, Pan zapewnił wzrost i żniwa wielki plon. Zbierać tam będziemy snopy

bez wytchnienia Panu żniw na chwałę, z wszystkich świata stron!

Nr 549.

Chociaż jeden snop (D)

1. Nie chcę z niczym, bez owocu, Przed tron Pana mego iść; Chcę choć jedną duszę zyskać I jak owoc życia nieść!

Refren: Pragnę do przybytków Pańskich Chociaż jeden snop tam wnieść; Jedną duszę Jezusowi Jako owoc życia nieść!

2. Gdyby me stracone lata Jeszcze się wróciły raz, Już bym tylko dla Jezusa Życia swój poświęcił czas.

3. Ludu Boży, nie ustawaj W pracy Pańskiej, póki dzień, Bo niedługo słońce zajdzie I noc rzuci śmierci cień.

Nr 550.

Na glebę padło ziarno (D)

1. Na glebę twardą, górską padło ziarno I wkrótce wschodzi, zazielenia się. Lecz wnet od słońca i spiekoty skwarnej Więdnie, marnieje, całe żółknie, schnie. Gdyż przez cierpienie, Przez doświadczenie Dobre nasienie przechodzić ma, Dobre nasienie przechodzić ma.

2. W ciernistą rolę padło Boże ziarno, Gdzie chwasty się do słońca chciwie pną. Wnet cierni pędy zewsząd je ogarną, Zagłuszą wątłe, małe zboża źdźbło. Gdy żyjesz tylko Rozkoszy chwilką, Tam miejsca mało dla Bożych spraw, Tam miejsca mało dla Bożych spraw!

3. Lecz gdy na dobrą ziemię padnie ziarno, Które tak hojnie sieje niebios Pan, To praca siania nigdy nie jest marną, Wnet w słońcu złoci się bogaty łan. Pańscy anieli W

słonecznej bieli Wnet przyjdą sprzątnąć stokrotny plon, Wnet przyjdą sprzątnąć stokrotny plon!

Nr 551.

Chorągiew zwycięstwa (B)

1. Śmiało podnieśmy chorągiew zwycięską, Choć wokół rozlega się burzy grom; Wierzmy w Jezusa, On broni przed klęską, On nas w Ojcowski wprowadzić chce dom!

2. Jeśli cierpienia Bóg poda nam czarę, Z cichym poddaniem przyjmijmy ten krzyż I spoglądając na Zbawcy ofiarę, Śmiało z Jezusem wspinajmy się wzwyż.

3. Młodość w nas kwitnie, więc mężnie, wytrwale Kroczmy ku szczytom, Bóg doda nam sił; Potem stokrotnie nagrodzi w Swej chwale Tego, kto wiernie dla Niego tu żył.

4. Więc za Jezusem nam dziś bez wytchnienia Trzeba odważnie w promienny iść ślad; On nas powiedzie, gdzie nasz cel istnienia, I da nam mocy zwyciężyć z Nim świat.

Nr 552.

Wiele pracy (Es)

1. Jest tak wiele pracy świętej Dla Jezusa, Zbawcy dusz; Wielkie łany zbóż nie zżęte Z dawna proszą żeńców już. Każdy niech uchyli czoła, Gotów iść, gdzie wskaże Pan. Zbawca już tak dawno woła: „Przyjdź, bo mało żeńców mami”.

Refren: Pracy jest moc, lecz mało sług, Któżby stać bezczynnie mógł? Woła Pan: „Pójdź ze mną wraz Ludzi wzywać póki czas!”

2. Jest tak wiele pracy w świecie, Smutno pyta się nasz Pan: „Czemu próżno czas trwonicie, Gdy go jeszcze daję wam? Póki

dzień ze Mną działajcie, Waszej duszy korzyść w tym, Przyjdzie noc, to pamiętajcie, I nagroda sługom mym!”

3. Wiele pracy jest dla Pana, Słuchaj, jak cię wzywa On, Byś już od samego rana Rzucał siew i zbierał plon! My do pracy powołani, Niech więc w trudzie mija dzień! Chętnie Doń przychodźmy sami, Moc do pracy czerpać Zeń!

Nr 553.

Pracuj (Es)

A. Coghill (zm. 1907)

1. Pracuj, bo noc nadejdzie! Spójrz, złota jutrznia lśni! Pracuj o wczesnym ranku Za swych życia dni. Swoje w ofierze siły Dla dobra bliźnich złóż; Pracuj, gdy noc nadejdzie, Nic nie zdziałasz już!

2. Pracuj, nim noc nadejdzie! Choć dnia doskwiera znój, Choć dręczy żar południa, Dobry staczaj bój! Póki lśni jasne słońce,

Siły zapałem mnóż! Pracuj, gdy noc zapadnie, Nic nie zdziałasz już!

3. Pracuj, bo noc nadchodzi! Już się nachyla dzień I światem wnet owładnie Chłodnej nocy cień. Bóg wzmocni twoje siły, choć gasną blaski zórz, Pracuj, gdy noc zapadnie, Nic nie zdziałasz już!

Nr 554.

Praca dla Jezusa (F)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Praca dla Jezusa oczekuje cię, Tobie Pan ją zlecił, nie wymawiaj się! Prośbę Zbawiciela szybko spełnić chciej, Gdyż nikt oprócz ciebie nie wykona jej.

Refren: Bogu chciej więc służyć wciąż; Do zwycięstwa w walce z grzechem szczerze dąż; Wierny bądź i prawdy strzeż, Do zbawiennej pracy z wiarą śmiało śpiesz!

2. Praca dla Jezusa może skromną być;
Zważ, by wciąż dla Boga w szczerej służbie żyć.
Idź na niwy świata zbierać snopy zbóż
I na ołtarz Pana dusze wiernie złóż.

3. Praca dla Jezusa niesie radość ci,
Poświęć więc dla Niego młode życia dni;
Nie ustawaj w pracy, ziarno prawdy siej,
Aż cię Pan nagrodzi! Tę nadzieję miej!

Nr 555.

Mów do mnie, Panie (G)

sł. pol. R. Chalupka

1. Mów do mnie, Panie, bym i ja
Mógł stać się echem Twoich słów,
I tych, co smutni błądzą gdzieś,
Bym tak, jak Ty, też szukać mógł.

2. O, prowadź mnie, bym też i ja
Prowadzić innych umiał sam,
I abym tak, jak karmisz mnie,
Nakarmił innych tym, co mam.

3. O, wzmocnij mnie, bym pewnie stał Przy Tobie, boś Ty skałą mi, Bym ręki Twej się trzymać chciał I życie wiódł ku Twojej czci.

Nr 556.

Pan wzywa do pracy (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Pan dziś do pracy wzywa nas, Pójdźmy więc chętnie, póki czas, Wzywać grzeszników z wszystkich stron Na ucztę przed Baranka tron.

Refren: Pójdźmy więc, póki czas, Póki dzień ten swoje blaski śle; Pójdźmy więc, wszyscy wraz, Jezus wszystkich zbawić dziś chce!

2. Mów więc strudzonym, że ich Bóg Chętnie uwolni z grzechu trwóg, W Swym domu wszystkim spocząć da, Gdzie radość, pokój wieczny trwa.

3. Kto dziś z Pasterzem wyjdzie swym Szukać owieczek w świecie tym, Do stada wszystkie owce wieść I wybawienie wszystkim nieść?

4. Hen, w puszczy głos rozlega się: Zbłąkana owca wzywa cię! Więc pośpiesz wnet ratować ją, By w Ojca zaprowadzić dom.

Nr 557.

Przyprowadźcie do Zbawcy (Es)

1. Przyprowadźcie dziś do Zbawcy Tych, co błądzą w świecie złym; Idźcie szukać szczere dusze I zbawienie głosić im. Wiedźcie biednych i ułomnych, Obciążony grzechem lud, Do Jezusa, zdroju łaski, Gdzie ich czeka zbawczy cud.

2. Przywołujcie małe dzieci Do Jezusa, Zbawcy dusz, On do serca je przygarnie I od grzechu schroni burz. Z źródła łaski wszyscy bierzcie Życia dar bez plam i skaz;

Pójdźcie chromi, ślepi, wierzcie, On uleczy wszystkich was.

3. Tych, co imię Zbawcy noszą, Ale wciąż niewierni są, Z duchowego snu obudźcie, Pan ich dolę zmieni złą. I wezwijcie tych, co szydzą Z łaski Pana, Jego słów, Opowiedzcie im, że Jezus Wyrwie ich z ciemności snów.

4. Dziś wezwijcie też upadłych, Co sięgają prawie dna; Wskażcie im, że Pan ich kocha, Że i dla nich łaskę ma. Kończy się dzień pracy, trudów, W chwale zbliża się nasz Król Zebrać plony do Królestwa, Wiernych swych ze świata pól!

Nr 558.

Gdy bliźni płacze (D)

1. Gdy twój bliźni płacze, Ach, nie mijaj go! Raczej zbliż się, bracie, Ze współczucia łzą. Spróbuj ciepłym słowem, Które miłość

da, Cieszyć chore serce, Co w swym bólu łka.

2. Gdy się bliźni potknie O przydrożny głaz, Podnieś go, jak brata, Wesprzyj go w zły czas! Jakże tobie wdzięczny Będzie kiedyś tam, Gdy, wzmocniony, później Już zwycięży sam.

3. Kiedy bracia błądzą, A ty drogę znasz, W świętej im miłości Prawą ścieżkę wskaż. Łatwo stać się może, Że z dalekich dróg Będziesz ich prowadził Do Chrystusa nóg.

4. Jakże ci dziękować Będą kiedyś ci, Których ból dojrzałeś, Żeś im otarł łzy; Że wzmocniła słabych Niegdyś twoja dłoń, Zabłąkanych wiodła Na ojczystą błoń!

Nr 559.

Proście w dom (G)

1. „Wyjdźcie na drogi”, Zbawca zwie, „Proście na gody, kto iść chce, Gdzie tylko chętne serca są, Niech przyjdą na wieczerzę Mą!”

Refren: Proście w dom! Proście w dom! Niech nie zginą w sidłach grzechu, zła! Proście w dom! Proście w dom! Wiedźcie ich do Zbawiciela!

2. Duszom błądzącym głoście też, Że Pan ich nędzy kładzie kres, Że On zbawienną Swoją dłoń Poda, kto z wiarą przyjdzie Doń.

3. Hen, po bezdrożach, w burzy dnie, Pasterza głos rozlega się; Woła jagniątka Swoich stad, Co zagubiły prawy ślad.

4. Kto chce z Pasterzem śpieszyć w dal, Szukać owieczek pośród hal? Kto je sprowadzi z błędnych dróg I u Jezusa złoży nóg?

Nr 560.

Bójcie się Boga chwał (D)

sł. pol. A. Smyk

1. Po całej ziemi tej brzmi trójanielska wieść: „Bójcie się Boga chwał, oddajcie Jemu cześć! On Panem mórz i ziem, tron Jego wiecznie trwa, On nad wszechświatem władzę ma!”

Refren: Trzej aniołowie niosą wieść, Przez lądy, morza głosząc treść: „Bójcie się Boga chwał, hołd Mu oddajcie wraz, Bo sądu Jego nastał czas!”

2. „Babilon upadł w grzech i w nim tak nadal brnie, Przyjmie on z Boskich rąk karę za czyny złe. Wynijdź stąd, ludu mój, grzech Babilonu rzuć, Do Boga prawdy, duszo, wróć!”

3. „Kto odda bestii też i obrazowi jej Należną Bogu cześć czynem i w myśli swej, Tego ukarze Pan za winy jego złe: Na wieki straci życie swe”.

4. Ten więc ostoi się, kto Bogu wierny był, Zakonu strzegąc dróg, prawdą nadziei żył;

Zbawiciel przyjdzie wnet wybawić z mocy zła I życie wieczne w niebie da!

Nr 561.

Głośno zatrąbcie (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Głośno zatrąbcie, stróżowie Syjonu, Patrzcie, świat cały pogrążył się w śnie! Obudźcie tych, którzy śpią w mocy grzechu, Bo mija łaska i zbawienia dnie!

2. Ogłoście światu poselstwo zbawienia, Niech trójanielska odwieczna brzmi wieść. Wnet przyjdzie Jezus, by zbawić Swych wiernych, Śpieszcie więc wszędzie poselstwo to nieść.

3. Niech przygotuje się każdy, kto pragnie, Trwa jeszcze łaska i zbawienia czas, I z rąk Jezusa zbawienia dar bierze I oczyszczenie od rozlicznych skaz.

4. Głośniej zatrąbcie, stróżowie Syjonu, Niech wasze światła rzucają w krąg blask; Wszystkich do Zbawcy serdecznie wzywajcie, Śpieszcie, bo świta nowego dnia brzask!

Nr 562.

Choć oliwy w dzbanie mało (F)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Choć oliwy w dzbanie mało Chętnie z biednym podziel się, Bo jak przyjdą suche lata, Pan Bóg nie opuści cię. Innym daj, a dadzą tobie, Nigdy nie ubędzie, wierz! Co jednemu nie starczyło, Starczy dziś dla gości też.

2. Dając, mnożysz skarb swój w niebie; Siej więc chętnie dobra swe, Aby plon złocistym blaskiem Zdobił kiedyś skronie twe. Choć twe brzemię uciążliwe, Ledwie znosisz trudy dnia, Pomóż jednak bratu swemu, A Bóg ci Swą pomoc da.

3. Dobrze czyń tym, co w potrzebie, Czuły bądź na ludzkie łzy. Wspomnij sobie życie przeszłe, Żeś w potrzebie był i ty. Odwiedź chorych, nakarm głodnych, Pomóż bratu w doli złej, Połącz czyny swe z miłością, Dobrze czynić wszystkim chciej.

Nr 563.

Przynoszę dary (B)

sł. pol. A. Smyk

1. Dziś przynoszę swoje dary I ofiary składam me. Racz je przyjąć, błogosławić, Bo w szczerości składam je.

2. Tyś, Jezusie, ofiarował Za mnie drogie życie Swe; Przyjmij więc mój dar wdzięczności, A z tym darem serce me.

3. Odmień, Jezu, me uczucia, Na potrzeby dzieła wskaż. Spraw, bym zawsze był ci wierny, A Ty mnie Swą łaską darz.

4. Chcę Ci wierny już pozostać, Z Tobą i dla Ciebie żyć; Kochać Ciebie całe życie I w wieczności z Tobą być.

Nr 564.

Drobne piasku ziarnka (G)

1. Drobne piasku ziarnka, Małe krople dżdżu Tworzą góry, morza Na tej ziemi tu.

2. Małe, krótkie chwile W rączym biegu lat Tworzą całe wieki, Jakie przebył świat.

3. Małe, drobne czyny Są radością nam, Bo prowadzą z ziemi Do wieczności bram.

4. Nawet z drobnych groszy Wielką korzyść masz, Gdy dla dobra bliźnich Na ofiarę dasz!

Nr 565.

Wszystko oddaj Bogu (F)

sł. pol. A. Smyk

1. „Dary i ofiary znieście, Serca mi oddajcie swe!” Tymi słowy Władca świata Wzywa ciebie, wzywa mnie.

Refren: Wszystko Bogu dzisiaj oddaj, Co On Swą własnością zwie, A Bóg w zamian błogosławić Będzie całe życie twe.

2. „Dom mój ma być napełniony Darem waszych rąk i dusz.” Z tego, czym cię Bóg obdarzył, Dziś powinność swoją złóż.

3. „Dziesięciny wasze znieście, Mnie doświadczcie”, mówi Pan, „Okna niebios wam otworzę, Zroszę serca, zroszę łan”.

4. Nie należy więc okradać Boga, lecz w wierności czcić, Bo kto w małym jest tu wierny, W raju Bożym będzie żyć.

Nr 566.

Tyś, Ojcze, łaski źródłem (F)

1. Tyś, Ojcze Święty, Wielki Boże, Zbawiennej łaski źródłem jest; Jej uczestnikiem stać się może, Kto z wiarą przyjął święty chrzest I duchem swym odrodził się, I sercem czystym wielbi Cię.

2. Tyś raczył wezwać mnie do Siebie, Mam udział wziąć w Królestwie Twym. Dziedzictwo świętych daj mi w niebie, Me serce oświeć Słowem Swym, Bym oczyszczony z grzechu był I w Twym przymierzu wiecznie żył.

3. Dobroci pełen, Ojcze w niebie, Uznałeś mnie dziecięciem Swym. Chrystusie, Tyś poświęcił Siebie, Od śmierci odkupiłeś mnie; O, Duchu Święty, siłą Swą Istotę całą poświęć mą.

Nr 567.

Bijcie w dzwony (A}

1. Bijcie w dzwony niebios, wszyscy cieszcie się, Że zbłąkany człowiek znalazł dom, Że niebieski Ojciec Swą miłością zwie I zaprasza na wieczerzę Swą.

Refren: Alleluja! Brzmi ten błogi śpiew! Alleluja! Bracia, cieszcie się! Niebieskiego wojska niezliczony huf Dziś przynosi chwałę Bogu znów!

2. Bijcie w dzwony niebios, dziś ten błogi dzień, Pan zbłąkanych wyrwał z grzechu szpon! Więcej już nie straszy groźnej śmierci cień, Tylko Pan nadzieją, aż po zgon.

3. Bijcie w dzwony niebios, wszyscy cieszmy się, Zaśpiewajmy Bogu chwały hymn! Rozgłaszajmy wszędzie tę radosną wieść: Pan już dziś nas czeka w domu Swym!

Nr 568.

Na krzyżu dokonało się (G)

1. Na krzyżu dokonało się To, co od grzechu zbawia mnie; W to wierzę i to jedno wiem: Bóg przyjął mnie z chrztu mego dniem!

2. Już dłużej nie chcę w grzechu żyć, Już wolny mam od niego być. Przez chrzest umieram z Panem mym, By życie wieść już tylko z Nim!

3. Za grób niech woda służy mi, Z Nim wejdę do niej pełen czci; Z Nim też ożywi mnie mój Bóg, Bym nowe życie wieść tu mógł.

4. Jezus mnie omył Swoją krwią I objął mnie miłością Swą; Radością błogą cieszę się, Bo Bóg na własność przyjął mnie.

Nr 569.

Stoję nad wodą (C)

sł. pol. A. Smyk

1. Stoję, Jezu, dziś nad wodą, Pragnę się zanurzyć w niej; Więc pojednaj mnie ze Sobą I zmyj grzech Sam z duszy mej. Przebacz wszystkie moje winy, Serce czyste we mnie stwórz, Wszak Tyś Zbawca mój jedyny, Obraz Swój Ty we mnie stwórz.

2. Daj mi żyć w pokoju z Tobą W świecie pełnym grzechu, zła; Połącz, Jezu, mocno z Sobą, Niech mnie strzeże łaska Twa. Sam napełnij serce moje Mocą Ducha, Słowem Twym; Ukaż mi zbawienia zdroje I za-mieszkaj w sercu mym.

3. Uczyń, Panie, mnie Swym światłem, Pomóż świątobliwie żyć I daj mi w Królestwie Twoim Razem z wybranymi być. A gdy przyjdziesz, Jezu, w chwale, Zbaw już tęskną duszę mą, Bym już był tam z Tobą stale, Gdzie radości śpiewy brzmią.

Nr 570.

Miejsce w Twoim sercu (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Jest jeszcze miejsce w Twoim sercu Dla serca mego, Zbawco mój. Uśmierz w nim bóle Swoją mocą I ukaż łask zbawiennych zdrój. Racz otrzeć serca mego łzy I weź mnie, Zbawco, tam, gdzieś Ty! I weź mnie, Zbawco, tam, gdzieś Ty!

2. Ty jeszcze dziś wyciągasz ramię, Objawiasz zbawczą Swoją moc; Skruszonym duszom dajesz pokój, Rozświecasz grzechu ciemną noc. W objęciach Twych ja spocząć chcę, A Ty w dom Ojca wprowadź mnie! A Ty w dom Ojca wprowadź mnie!

3. Jest jeszcze miejsce w Twej owczarni, Chcę bez wahania wejść już tam. Ty chcesz, by nic tu nie zginęło, Więc uchroń mnie od grzechu plam. Do Swej owczarni wprowadź mnie, Bym wiecznie mógł tam sławić Cię! Bym wiecznie mógł tam sławić Cię!

Nr 571.

Wzniosły czas (C)

sł. pol. A. Łozowska

1. Dziś w uroczysty, wzniosły czas W jedności z Tobą udział mam, W symbolach Twego ciała, krwi Błogosławieństwo Swoje daj.

2. Ofiarą Swoją połącz nas I zjednocz bicie naszych serc, By śladem Twych zbolałych stóp Podążać każdy człowiek mógł.

3. Niech Twoja drogocenna krew Pozwoli dziś zrozumieć mi, Żeś moje miejsce zajął Ty, Bym ja miłości darem żył.

4. Tę wieść przekazać innym chcę, Twą łaskę przebaczenia znam, Więc jeśli ja sprawiłem ból, Dziś proszę, Jezu, przebacz mi.

Nr 572.

Na kolanach (Es)

1. Na kolanach będziemy łamać chleb, Na kolanach będziemy łamać chleb.

Refren: Kiedy klęcząc oblicze kieruję na słońca wschód, Nade mną, Panie, litość miej!

2. Na kolanach będziemy wino pić, Na kolanach będziemy wino pić.

3. Na kolanach będziemy modlić się, Na kolanach będziemy modlić się.

Nr 573.

Złamany chleb (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Dla świata chleb złamany został, Wino przelane z łaski Twej. Kto słowa życia dziś wypowie? Kto zniszczy grzech dziś w duszy mej?

2. Spójrz, smutkiem serce me złamane! Spójrz, grzech przelewa rzekę łez Niech

Twoja uczta dziś się stanie Znakiem, że wzmacniasz serce me.

3. Niech Twoja moc mi chlebem będzie, Winem niech będzie miłość Twa, Bym mocą Twą żył zawsze, wszędzie, A miłość miał każdego dnia.

Nr 574.

Na pamiątkę Twą (G)

1. Za Tobą, Jezu, tęsknię wciąż, Do Ciebie serca mkną, Więc spożywamy wino, chleb, Dziś na pamiątkę Twą.

2. Tyś sam przykazał czynić tak, By krzepić wolę mdłą; Pełnimy przeto rozkaz Twój, Dziś na pamiątkę Twą.

3. Ty chcesz posilić, wzmocnić nas Duchową ucztą Swą, Dlatego chleb łamiemy ten Dziś na pamiątkę Twą.

4. Ten symbol Twój, o Jezu nasz, Skrapiamy skruchy łzą; Przymierza serc wzniesiemy ślub Dziś na pamiątkę Twą.

Nr 575.

Zbliżmy się do stołu! (D)

1. Zbliżmy się do Chrystusa stołu, Do Niego wznieśmy myśli swe; Wiarą się złączmy z Nim pospołu, On nas miłością karmić chce!

2. On jest wiecznego życia chlebem, Co z nieba do nas zstąpił był; On łączy dusze nasze z niebem, Kto chleb spożywa, będzie żył!

3. Chrystus jest naszym odkupieniem, Poniósł na krzyżu ciężki zgon; On wiedzie wszystkich do zbawienia, Z Ojcem i mnie pojednał On!

4. Jakże ciernistą była droga, Po której szedł Zbawiciel sam, By doprowadzić nas do Boga I zjednać Ojca łaskę nam!

5. Większej nie doznał świat miłości, Jak w Panu, który życie dał, By go oczyścić z nieprawości, By człowiek wieczne szczęście miał!

Nr 576.

Zbawco, dziękujemy (F)

sł. pol. A. Smyk

1. O, Zbawco, dziękujemy Ci Za Twojej łaski znak, Żeś za nas ofiarował się, Że nas miłujesz tak; Żeś za nas ofiarował się, Że nas miłujesz tak.

2. I dzięki Ci, że mogliśmy W Wieczerzy udział brać, Że dajesz nam się w życiu tym Twoimi dziećmi zwać; Że dajesz nam się w życiu tym Twoimi dziećmi zwać.

3. My całą głębią naszych serc Ofiarę czcimy Twą, Że zmywasz grzechy naszych serc Najświętszą Swoją krwią; Że zmywasz grzechy naszych serc Najświętszą Swoją krwią.

4. Już chcemy tylko Ciebie czcić Po wszystkie życia dni I cenić wielką miłość Twą, I zawsze służyć Ci; I cenić wielką miłość Twą, I zawsze służyć Ci.

Nr 577.

Chwała Tobie, drogi Zbawco (F)

1. Chwała Tobie, drogi Zbawco, Żeś Ty za mnie poniósł krzyż. Przez Twą krew, mój życia Dawco, Mogę pójść do Ciebie wzwyż.

Refren: Chwała Tobie, drogi Zbawco, Żeś Ty za mnie poniósł krzyż. Przez Twą krew, mój życia Dawco, Mogę pójść do Ciebie wzwyż.

2. Ach, jak długo już szukałem Odpoczynku w doli mej, Lecz gdy w wierze Cię wołałem, Łaski dostąpiłem Twej.

3. Odtąd chcę już żyć dla Ciebie, Szukać mocy w Twojej krwi, Czerpać z łask zbawiennych w niebie I być zawsze wierny Ci.

Nr 578.

Tyś, Panie, sam to zlecił (h)

sł. pol. A. Smyk

1. Tyś, Panie Jezu, zlecił Nam w posłuszeństwie żyć, Wypełniać Twoją wolę I pokornymi być!

2. Tyś uczniów Swych wywyższył, A sam poniżył się; Miast Tobie, Tyś im służył I smutku koił łzę.

3. Tyś umył uczniom nogi, Ty wzorem jesteś nam, Tak żebyśmy czynili, Jak Ty czyniłeś sam.

4. Więc zgodnie z Twym rozkazem Wzajemnie nogi swe Myjemy dziś przed Tobą, W pokorę zdobiąc się.

5. My chcemy, Jezu drogi, Wypełniać zakon Twój I z pychą, grzechem wielkim, Zwycięski toczyć bój.

Nr 579.

Bierzcie i jedzcie (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Gdy zbliżał się wieczoru czas, Pan Jezus, smucąc się, Na sali uczniów zebrał znów, By z nimi łamać chleb.

2. A wziąwszy chleb, modlitwę wzniósł Do Ojca, Boga chwał, I tak wśród ciszy łamiąc go, Każdemu z uczniów dał.

3. „Dziś bierzcie, jedzcie z niego wraz”, Tak im polecił Pan, I przez to wskazał Jezus sam Na Boży zbawczy plan.

4. A potem, dzięki czyniąc, Pan Wziął kielich do Swych rąk; Rzekł: „Bierzcie, pijcie wszyscy zeń, To symbol moich mąk!”

5. „Na mą pamiątkę czyńcie to Aż do owego dnia, Gdy przyjdę zabrać wiernych Swych, Tam gdzie wciąż radość trwa!”

Nr 580.

Chrystusowa garstko (F)

1. Chrystusowa garstko dusz, Drodzy bracia współzbawieni, Wierni mimo walk i burz, W prawdzie Jego poświęceni: Przyjdźcie, złączmy się z Nim wraz W ten pamiętny dla nas czas.

2. „Bierzcie, jedzcie”, mówi Pan, „Ciało moje uśmiercone; Pijcie też krew z moich ran: W niej są dobra niezmierzone”. Niech odczuje każdy z nas Pełnię Zbawiciela łask.

3. Cieszcie się, że Zbawca raz Przelał krew Swą na Golgocie, By z Nim żyć bez grzechu skaz I mieć radość w tym żywocie, By na wieki z Nim też być, W szczęściu i radości żyć.

4. Wielkiej tej miłości cud Oznajmijcie światu wszędzie: Niechaj grzeszny świata lud W krwi Jezusa zbawion będzie. Niechaj pozna Pana chwał, Który życie za nas dał.

Nr 581.

Zbawco, wiedź nas i tul (Es)

sł. pol. A. Smyk

1. O, Zbawco nasz drogi! Ty wiedź nas i tul Do serca Swojego przez radość i bó1. Pragnienie w nas obudź, by iść w ślady Twe U serca Twojego, co łaską tak tchnie.

2. My chcemy, Jezusie, tu z Ciebie wzór brać, Wyniosłość odrzucić, w pokorze Twej trwać Serdecznej i szczerej, jak Tyś zlecił

sam, I bliźnim pomagać, jak Tyś służył nam.

3. Daj żyć nam w jedności bez gniewu i skarg, A słowa jak balsam niech płyną nam z warg. Tu siostra swej siostrze, brat bratu ze czcią Dziś nogi swe myją, do stóp Twoich lgną.

4. Witamy Cię, Jezu, serdecznie wśród nas, Wśród zboru Twojego, w świąteczny ten czas! Ty chroń Swoje dziatki od pychy i zła, I zabierz do raju, gdzie pokój wciąż trwa.

Nr 582.

Ten dom poświęcić chciej (G)

1. Na niebie i na ziemi Obecny, Panie nasz, Wysłuchaj serc błaganie, Na modły nasze zważ Ten dom, tu wystawiony Ku chwale Twej i czci, Poświęcić chciej i strzeż go Do końca naszych dni.

2. Niech Twoim też przybytkiem Ten dom się zawsze zwie; Niech lud Twój nieprzerwanie W nim modły w niebo śle. Nad domem tym niech świecą Promienie Twoich łask, A prawdy Twojej, Panie, Niech nas olśniewa blask.

3. W tym domu niech się każdy Też domem stanie Twym, Byś w sercach naszych, Panie, Zamieszkał Duchem Swym. Daj żyć nam, Jezu, w Tobie, A Ty żyj zawsze w nas Już tutaj w doczesności, I tam po wieczny czas.

Nr 583.

O tronie łask (D)

1. Rozkoszy pełne miejsce znam, Gdzie nie dociera złość ni kłam; Tam z serc ulata słodki ton: To pełen łaski Boży tron!

Refren: O tronie łask, o tronie łask, Przebłogi tronie łask; O tronie łask, o tronie łask, Mam w tobie życia blask.

2. Tu zlewa Pan radości zdrój, Pokojem tchnie, uśmierza znój; Tu Pan nasz przez aniołów czczon, Tu zbawczych łask jest Jego tron.

3. Tu w brata się przemienia wróg I staje w rzędzie Bożych sług, Tu Pan objawia Swoją moc, Tu pierzcha ciemna grzechu noc.

4. Na orlich skrzydłach serce me Do tronu łask przebija się; Tu Pan koroną wieńczy skroń, Tu życia wód lśni czysta toń.

Nr 584.

Poświęć ten dom (C)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Boże, który rządzisz w górze, Śpiewamy Tobie w zgodnym chórze, A Ty w nas dobry

nastrój stwórz. Naszą jesteś Ty ostoją I tu budujesz przystań Swoją, Swój Betel, port dla wiernych dusz, Gdzie nam objawiasz się, Ocierasz smutku łzę. O, Święty Boże, przejdź przez ten próg, by zniknął wróg, I przyjmij chwałę od Swych sług.

2. Poświęć dom ten, wielki Boże, I mieszkaj wśród nas, w Swoim zborze Przez Ducha Swego w domu tym, Poświęć Twoich sług kazania, Pobudzaj mój słuch do słuchania, I wzmacniaj lud Swój Słowem Swym. O; Panie, połącz nas W ten uroczysty czas Na ziemi ten, kto Ciebie już zna, ten w łasce trwa I wiernie o Twe dzieło dba.

3. Pobłogosław nas, o Boże, I daj nam ujrzeć szczęścia zorze Z Twej łaski przez Jezusa krew. Spuść na lud Swój deszcz duchowy, By nas ożywił i odnowił, By z wszystkich ust brzmiał wdzięczny śpiew. Niech tutaj niebo łask I Słowa Twego blask Objawia się ku Twojej dziś czci, o Panie nasz: Po wszystkie dni „Alleluja!”

Nr 585.

Wszystko dał Bóg (As)

sł. pol. A. Kosowska

1. Ten cały świat dał nam nasz Bóg I każda rzecz jest z Jego rąk. Z wdzięcznością w sercach chcemy nieść To, co nam wcześniej dał nasz Pan.

2. To ręka Twa wspierała tych, Co mądrą myśl zmienili w czyn. A wola Twa sprawiła, że Twój Boski plan spełniony był.

3. Nasz Bóg tak chciał, by piękny dom Domem modlitwy mógł się stać. Bo chciał przebywać pośród nas I błogosławieństw wiele dać.

4. O, Ojcze, spraw, by mury te Błogosławieństwo niosły nam. Niech sprawiedliwość mieszka w nich, Niech będą drogą do Twych bram.

Nr 586.

Piękne dni życia (As)

sł. pol. A. Bajko

1. Piękne dni życia naszego, Siły młodości, wiosenny czas, My poświęcimy dla Zbawcy; Młodość swą dajmy Mu wraz. Cóż może być piękniejszego, Niż w służbie dla Pana trwać? On celem życia naszego, Serce swe chciejmy Mu dać.

2. Słyszysz, jak Chrystus nas wzywa? Służmy Mu wiernie więc wszyscy wraz! Dłużej nam zwlekać nie wolno, Krótko wszak łaski trwa czas. Sztandar z imieniem Chrystusa wznieśmy odważnie dziś wzwyż; Idźmy śladami Jezusa, Patrząc na Zbawcy ten krzyż.

3. Śmiało z imieniem Chrystusa, Bracia, pójdziemy w ten ciężki bój, W grzechach tysiące dusz ginie, Nieśmy pociechy im zdrój. Chociaż nas tu nie przyjmują, śmiercią niech grożą też nam, Z pieśnią

radosną na ustach Złamiemy moc piekieł bram.

Nr 587.

Służmy Panu (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Służmy Panu w dniach młodości, Serca Mu poświęćmy swe, Chętnie Jego jarzmo nośmy, Żyjmy tak, jak Jezus chce.

Refren: Jezusowi więc poświęćmy Najpiękniejsze życia dni; Niech Go nasze czyny chwalą, A z ust naszy I chwała brzmi!

2. Dajmy dowód naszym życiem, Że gotowiśmy Go czcić, Nawet życie. Dlań poświęcić, Getsemański kielich pić.

3. Chcemy służyć Mu w szczerości I poświęcić Mu nasz czas, Jego się miłością poić, Żyć tu Dlań bez grzechu skaz!

Nr 588.

Wszyscy maszerujmy (B)

1. Pańska młodzież w Zbawcy ślad Ewangelię niesie w świat, Drogi lud zaprasza do Jezusa nóg. Wznosi sztandar Zbawcy wzwyż, chętnie dźwiga też swój krzyż, Nie przeszkodzi jej w tym dziele żaden wróg.

Refren: Wszyscy maszerujmy razem tam, Gdzie prowadzi Zbawca nas! Gdzie Ojczyzny wiecznej kraj, Gdzie zgotował Pan nam raj, Tysiąclecia już nowego świta brzask!

Blaskiem prawdy świeci w krąg, Bo moc bierze z Boga rąk; Słowa prawdy pozostawia w miastach, wsiach. Od Bałtyku aż do Tatr Dziś utartym jest jej szlak: Chce, by Jezus bratem wszystkim nam się stał.

3. Wstąp w szeregi Pańskich sług, nieś poselstwo Bożych słów, Póki słońce łaski jeszcze świeci nam. Kto w Jezusie ma swój dział, czeka go korona chwał, Tysiąc lat królować będzie w niebie tam.

Nr 589.

Należę do Jezusa (F)

1. Mój Jezus mnie na wieki miłuje, Tam, gdzie On jest, tam zło nie króluje; Oddał Swe życie, by zbawić mnie, Tak więc należę Doń.

Refren: Należę do Jezusa A Jezus moim jest! Tak, już na zawsze będę z Nim, Chwała Mu za to, cześć!

2. Gdy w życiu chciałem doznać radości, Gdy tkwiłem jeszcze w grzechach i złości, Wtedy mój Jezus przygarnął mnie, Odtąd należę Doń!

Nr 590.

Przyjacielu, nie zapomnij (G)

sł. K. Hławiczka

1. Dokądże tak szybko, o chłopcze mój? W twych oczach zabłysnął namiętny żar, Dlaczego pozwalasz, by zmógł cię znój I biegniesz do zguby, czyś tego wart?

Refren: Przyjacielu, nie zapomnij, Że jest Bóg, co kocha cię! Całe niebo chce dać tobie, Tylko uwierz, ukorz się!

2. Zapewne rodziców kochanych masz, Co proszą ze łzami o radość twą; Zapewne głos Boga w swym sercu znasz, Wszak Bóg cię w twym życiu ochronić chce.

3. Na pewno słyszałeś o Królu tym, Co skonał na krzyżu w męczeńskiej krwi. On umarł, by stać się wybawcą twym, Obdarzyć cię szczęściem, dać pokój ci.

4. Dziś wyznaj swe grzechy u krzyża stóp, Przysięgę wierności Mu teraz złóż! Pan doda ci mocy do życia prób, Bo On twój Przyjaciel i wierny Stróż.

Nr 591.

Nie dajmy strwonić żadnego dnia (As)

1. O, nie dajmy strwonić żadnego dnia, Bo dni darem od Boga są. Pańska młodzież czynnie niech z Panem trwa, By On mógł wieść ją mocą Swą. Tak, On wiedzie nas ręką Swą, Tylko mocno uchwyćmy ją. Tak przy pracy, jak i w spoczynku czas, Niechaj prawość zwycięża w nas!

2. O, nie dajmy splamić złem myśli swych, Ani uczuć, ni czynów dnia! Pan nas chronić chce w cieniu skrzydeł Swych I obronić przed mocą zła. Tak, On wiedzie nas ręką Swą, Tylko mocno uchwyćmy ją. Tak w pogodny, jak i w burzliwy czas, Niechaj dobroć zwycięża w nas!

3. Więc zawrzyjmy serca przed jadem zła I w czystości wciąż chrońmy je; Z wiarą kroczmy tak w Zbawiciela ślad, Aż wędrówka ta skończy się. Tak, On wiedzie nas ręką Swą, Tylko mocno uchwyćmy ją. Tak w pogodny, jak i w burzliwy czas, Niechaj wiara zwycięża w nas!

Nr 592.

Naprzód, Boża drużyno (F)

1. Naprzód, Boża drużyno! W prawdy się Słowo zbrój! Naprzód w zbroi tej słynnej Z grzechem toczyć bój!

Refren: Wznieś pochodnię wysoko, Prawdą oświeć ten świat! W ślad za Wodzem krok za krokiem Idź z Nim tak! Naprzód, młodzieży droga, Niosąc Zbawcy krzyż! Żyj i walcz ku chwale Boga, Dążąc ciągle wzwyż!

2. Naprzód, młoda dziewczyno! Mijaj ten złudny świat; Wiary drogą jedyną Dąż za Zbawcą w ślad!

3. Naprzód, młodzieńcze drogi! Strzeż się przyjaciół złych; Zważ na moc pokus wrogich, Strzeż kwiat uczuć swych!

4. Choć złość ludzka się sroży, Silnie tak stójmy wciąż; Dążmy w górny świat Boży, Tak jak jeden mąż!

5. Skromność, to nasza cecha; Strzeżmy się pychy, zła! W Panu nasza pociecha, Aż nam niebo da.

Nr 593.

Chcemy służyć Bogu (B)

sł. pol. G. Pacewicz

1. My chcemy służyć Bogu tu Za młodych życia dni, Dlatego w dowód chęci tej Niech wokół pieśń ta brzmi; I niech poświadczy wielki żar Gorliwych, szczerych serc, Że każdy z nas Mu służyć chce I prawdy Jego strzec.

2. Poselstwo adwentowe dziś Pragniemy śmiało nieść Całemu światu, bo to jest Wierzących życia treść. Ta pieśń ma przypominać nam Potrzebę chętnych sług;

Więc dzielnie młodzi, naprzód wzwyż, Bo z nami jest nasz Bóg.

3. Do dzieła więc, młodzieży; wstań, Podejmij święty trud, Niech pozna prawdę w czasie łask Stęskniony, w grzechu, lud. Już wnet nadejdzie chwila ta, Gdy zbierze Pan Swój lud; Więc z tą melodią naprzód wciąż Radośnie i bez trwóg.

Nr 594.

Należymy do Jezusa (As)

1. Należymy do Jezusa, Myśmy w szkole Jego sług, Święta radość serca wzrusza, Że nas tak zaszczycił Bóg.

Refren: Jak wielki ten świat, Wszędzie młodzież zbiega się Pod ten Mistrza znak, Co uwalnia z grzechu mnie. Każdy w pracy dla Jezusa Pragnie służyć, czym go stać, Bo miłość go zmusza Grzesznych do zbawienia zwać.

2. Słyszeliśmy głos Jezusa I zadrżały serca w nas; Dał nam odczuć Swego Ducha, Kazał iść za Sobą w ślad.

3. My nie chcemy pochwał świata, Każdy woli z Panem żyć; Złączyć z Nim swe młode lata I jak On tu gościem być.

Nr 595.

Pracuj, póki trwa dzień (Es)

1. Każdy promień słońca Napomina cię Tuż u świata końca, Że mrok zbliża się. Nim na drogę padnie Bliskiej nocy cień, Niech cię zew ostrzeże: „Pracuj, póki dzień!”

2. Nie bądź zasmucony W czasie pracy swej, Gdyż radości plony Pan ci zbudzi z niej. Gdy twój Pan powróci, U twych stanie wrót, Pracę twoją skróci I twój ciężki trud!

3. Błogie to spotkanie, Gdy Mu spojrzysz w twarz. Szczęsne powitanie Niesie Zbawca

nasz: „O, błogosławieni Słudzy Ojca chwał, Weźcie, utrudzeni, Wieczny w niebie dział!”

Nr 596.

My tworzymy rodzinę (G)

1. My tworzymy tu rodzinę, A Zbawiciel to nasz Brat, Niech więc jedność nasza słynie I ogarnia cały świat! Więc podajmy sobie dłonie, Bośmy bracia, ja i ty; Miłość niechaj mieszka w naszym gronie, „Z Bogiem!”, hasło brzmi!

Refren: Niechaj żyje młodzież ta, Piękny życia kwiat, Co szlachetność w duszy ma I w prawdzie wiernie trwa! Niechaj żyje zdrowy duch Zawsze pośród nas; Niech powstanie nowy lud, Co niebo w sercu ma!

2. My tworzymy tu rodzinę. W zwartym gronie mamy trwać; Tylko wtedy wróg nas minie. Gdy będziemy razem stać. Dziś podajmy sobie dłonie. Bośmy bracia, ja i ty;

Miłość niechaj mieszka w naszym gronie. „Z Bogiem”, hasło brzmi!

3. Więc kochajmy swoje grono. Wspólna radość wzmacnia nas; Do jednego celu w górze. Jedną drogą idźmy wraz, Życia swego nie marnujmy, Panu swój poświęćmy czas; Na Jezusie naszym się wzorujmy, Który kocha nas!

Nr 597.

Młodzieży, chciej docenić (D)

sł. pol. A. Smyk

1. O młodzieży, chciej docenić Wielką miłość Pana chwał, Że On życie Swe w ofierze Dla naszego szczęścia dał! Mocą łaski Swej zbawiennej Z sideł grzechu wyrwał nas, Swym pokojem nas obdarzył I do nieba wiedzie wraz!

2. Dziś połączmy swe szeregi, Świętą jedność twórzmy wraz! Pan chce mocą Swą obdarzyć W ten radosny życia czas. Siły

swe poświęćmy Panu, Zapał młodych serc i dusz; Światu Ewangelię głośmy, Mimo trudów, walk i burz.

3. Wszelkie dary swe zbawienne Bóg nam w Synu Swoim dał, Gdy zwyciężył w walce z grzechem I jak Mocarz, z grobu wstał. Pomnażajmy więc te dary, Śmiało nieśmy je w ten świat; Życie swe w ofierze dajmy I młodości naszej kwiat!

Nr 598.

To, co najlepsze (Es)

sł. pol. G. Pacewicz

1. To, co najlepsze, daj Panu, Siły młodości z Nim spój! Uzbrój się w wiarę i zapał I tocz o zbawienie bój! Jezus sam świecił przykładem, Nieustraszony On był, Wzoruj się więc tylko na Nim, Żyj tylko tak, jak On żył.

Refren: To, co najlepsze, daj Panu, Siły młodości z Nim spój! Uzbrój się w wiarę i zapał I tocz o zbawienie bój!

2. To, co najlepsze, daj Panu, Abyś zbawienie w Nim miał; Wszystko złóż Jemu w ofierze, Wszystko, jak On w Synu dał; Sam daj, a dadzą też tobie, Serce otwarte Dlań miej. Poświęć Mu ciało i duszę, Z wszystkich sił służyć Mu chciej.

3. To, co najlepsze, daj Panu, Gdyż tego godzien jest On! Krwią Swą odkupił cię z grzechu, Dla ciebie opuścił tron. Swe życie dał bez szemrania, Aby uwolnić cię z kar; Złóż zatem serca kochanie Jako swój najlepszy dar!

Nr 599.

Młodzieży droga (As)

sł. pol. A. Smyk

1. Młodzieży droga, Bóg ciebie wzywa Do pracy świętej na niwie Swej! Zważ na głos Jego, pośpiesz do Niego, Dusze dla Pana ratować chciej!

Refren: Młodzieży droga, zważ na głos Boga, Pan cię dziś wzywa na niwę Swą. Dusze brną w grzechach, ratuj, nie zwlekaj, Jezus je Swoją omyje krwią!

2. Nieś tęsknym duszom światło zbawienia, Bo za nie także zmarł Zbawca nasz. Wszystkim błądzącym i w grzechach brnącym Do Zbawiciela ty drogę wskaż!

3. Więc razem śmiało, śladami Pana, Dążmy do celu, jak dążył On! Czeka nas wkrótce obfity, drogi, Przed tronem Pana pracy tej plon!

Nr 600.

Na świecie jest mnóstwo pokus (G)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Na świecie mnóstwo pokus Na Boży czyha lud, I grzech chce wejść do serca, zwieść młodzież z Bożych dróg! Zło kusi młode serce, Chcąc podciąć życia kwiat;

Stawimy jemu czoło, Wstępując w Zbawcy ślad!

2. Otwórzmy nasze oczy, Wrogowi spójrzmy w twarz; Poznajmy jego oręż, A triumf będzie nasz. Pan pole do popisu szerokie chce nam dać, Lecz wszystko to w tym celu, By mocno w prawdzie stać.

3. Czy nam doczesna sława Ważniejsza dzisiaj jest, Niż skromna służba Bogu I Ducha Jego chrzest? Czy nęcą nas zabawy, Rozkosze młodych lat? Czy wiąże nasze serca powabny, grzeszny świat?

4. Przylgnijmy do Chrystusa, Do Zbawcy naszych dusz, A to, co w nas tkwi złego, Wyrzućmy dzisiaj już. Niech prawda nas poświęci, Oczyści z grzechu plam I złączy nas na drodze Do miasta w górze tam!

Nr 601.

Młodość — dar cudowny (Es)

sł. pol. A. Smyk

1. Młodość, życia dar cudowny, Stwórca ofiarował ci. Wiedz, że ona szybko minie, Przyjdą starsze życia dni.

Refren: Dziś więc poświęć młodość swoją Zbawcy, gdyż On zbawił cię! Jezus twoje młode siły Do Swej służby użyć chce!

2. Chroń ten drogi dar młodości, Od skalania brudem zła, I dąż hen, do celu w górze, Gdzie już wieczna czystość trwa.

3. Wszystko mija na tej ziemi, Minie młodość twoja też; Wykorzystaj więc swe siły I do pracy Pańskiej, spiesz.

4. Zanim miną dni młodości, Jezusowi poświęć się; Wykorzystaj dla zbawienia Najpiękniejsze życia dnie!

Nr 602.

Najpiękniejsze dni (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Najpiękniejsze dni młodości Zbawcy dziś poświęcić chcę; Pragnę kochać Go prawdziwie, Tak jak Jezus kocha mnie.

Refren: Chcę poświęcić Jezusowi Czystych uczuć moich kwiat, Nieść poselstwo trójanielskie W ten szeroki, wielki świat!

2. Chcę miłością czystą, świętą, Kochać wszystkich bliźnich swych, Pomoc nieść potrzebującym, Wspierać chorych, słabych, mdłych.

3. Chcę, jak Jezus w dniach młodości, Drogą matkę, ojca czcić; Dni ich ziemskie opromieniać I wraz z nimi wiecznie żyć.

4. Chcę z Jezusem, Zbawcą moim, Poprzez życie moje przejść; Tak jak On, tu żyć na ziemi I wraz z Nim w dom Ojca wejść!

Nr 603.

Słuchaj, młodzieży (F)

E. G. Woltersdorf (zm. 1761)

1. Słuchaj młodzieży, kwitnąca nadziejo przyszłości! Słuchaj, do serca bierz słowa, gdy prawda w nich gości. Od złego stroń! Niech przyjacielska cię dłoń Wiedzie do Boga miłości!

2. Chciej piękno życia twojego nieść Panu w ofierze; Siły młodości swej poświęcić chciej Zbawcy szczerze. Do Niego dąż! Serce swe wiernie z Nim zwiąż: On cię od zguby ustrzeże.

3. Radość w Chrystusie największą młodzieńczą rozkoszą. Myśli o Bożej miłości z twej duszy wypłoszą Próżność i grzech, Bowiem gdy słychać ich zew, Tylko ci gorycz przynoszą.

4. Panu dać użyć się jako posłuszne narzędzie, O, czyż kto zaszczyt na ziemi wspanialszy zdobędzie? Więc, pókiś żyw, Boży na życie twe wpływ Jedynym niech celem będzie!

Nr 604.

O Jezu, obiecałem (G)

sł. pol. G. Pacewicz

1. O, Jezu, obiecałem W Twej służbie wiernie trwać, Więc jako mój przyjaciel Chciej przy mym boku stać. Nie będę bał się walki Ni trudnej drogi swej, Jeżeli będziesz Panem I stróżem duszy mej.

2. O, pozwól słuchać słów Twych, Ich miły słyszeć dźwięk, Bo strasznie brzmi głos gniewu, Własnego serca jęk. Daj równowagę ducha; Ten cud uczynić chciej, Bym Ciebie tylko słuchał, O stróżu duszy mej!

3. O, Jezu, obiecałeś Naśladującym Cię, Że gdzie Ty będziesz w chwale, I oni znajdą się. Ja też Ci obiecałem W Twej służbie wiernie trwać, Więc udziel mi Swej łaski, Bym się Twym posłem stał!

Nr 605.

Niechaj w sercach radość płonie (Es)

J. A. Reitz (1838-1904)

1. Niechaj w sercach radość płonie, Niech wdzięcznością zawsze tchną, Bo nas Bóg na Swoim łonie Nosi jako dziatwę Swą.

Refren: Wciąż wesoło, wciąż wesoło, Słonko się uśmiecha nam. Zdobną kwieciem drogą życia do niebieskich kroczę bram!

2. Dziwnie w gorzkim życia znoju Wiedzie nas Ojcowska dłoń; Łaską Swoją chroni w boju, Ducha silną daje broń.

3. Gdy na błędne wejdziesz drogi, Ciemna cię otoczy noc, Chwiać się będą słabe nogi, Serce smutek, musi zmóc.

4. Sprawiedliwi zaś jaśnieją, Radość w duszy kwitnie im. Z nową pójdźmy więc nadzieją Służyć Bogu w świecie złym!

Nr 606.

Dzieci, chwalcie Zbawcę (A)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Małe dzieci, chwalcie Zbawcę, Bo On chętnie słucha was; Za zbawienną Jego miłość Czcijcie Go na każdy czas.

Refren: Cześć i chwałę, cześć i chwałę, Nieście Jezusowi wciąż; Cześć i chwałę, cześć i chwałę, Nieście Jezusowi wciąż.

2. Gdy opuścił On tron w niebie I na ziemi z ludźmi żył, Dzieci śpiew ku Bożej chwale Miły uszom Jego był.

3. Gdy wokoło czułe matki Dzieci Mu dawały swe, On je tulił do Swej piersi, Chętnie błogosławił je.

4. Małe dziatki, chwalcie Zbawcę, Tego, który wiecznie trwa; Chwalcie Go, aż On wam w niebie Cudne złote harfy da!

Nr 607.

Dzwoni dzwon (F)

1. Dzwoni dzwon z ptaszkiem w ton: Pragną piękne pieśni wznieść. I ty też tak się śpiesz Twemu Stwórcy przynieść cześć!

2. Módl się wraz w każdy czas, Żeby dobrym dzieckiem być. Wszystko dał Pan Bóg chwał: Chciej dla Niego zawsze żyć!

Nr 608.

Przyjacielu dzieci (F)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Przyjacielu małych dzieci, Bliski bądź i mnie; Weź me serce i zachowaj Życie me.

2. Ucz mnie, jak mam wzrastać w Tobie W parze z wzrostem swym; Wiedź mnie, boś był również dzieckiem W świecie tym.

3. Krok za krokiem prowadź wyżej W dojrzałości wiek, Abym pewniej i wciąż wierniej Prawdy strzegł.

4. Nigdy o mnie nie zapomnij, Przyjacielem bądź, I mym życiem aż do końca Zawsze rządź!

Nr 609.

Boża miłość (G)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Ziemia, niebo, pole, las, I powietrze czyste wraz, Księżyc, gwiazdy, słońca blask Sławią miłość Bożą wraz!

2. Każdy liść i trawy pęk, Drzew i krzewów miły wdzięk Rzekłby na głos, gdyby mógł, Że miłością jest nasz Bóg!

3. I strumyka szybki bieg; Jego mchem pokryty brzeg; Nawet obłok, który mknie, Głosi: „Bóg miłością tchnie!”

4. Także my, malutki chór, Stanowimy Boży twór; Niech więc każde z nas Doń lgnie, Bo Bóg nasz miłością tchnie!

Nr 610.

Bóg miłością jest! (C)

sł. pol. A. Kosowska

1. Gdy patrzę na zielone, piękne drzewa, Coś w moim sercu śpiewa: „Bóg miłością jest!”

2. Gdy patrzę na skowronki, jak latają, To słyszę, że śpiewają: „Bóg miłością jest!”

3. Choć piękne barwne kwiatki nie śpiewają, To główki swe skłaniają: „Bóg miłością jest!”

Nr 611.

Znam owieczkę (D)

1. Znam owieczkę, gdzie jest, gdzie? Co nie chciała słuchać, nie! Zbiegła w dal od swoich stad I na zgubny weszła ślad!

Refren: Tak, tak, tak, owieczka ta to ja! Tak, tak, tak, owieczka ta to ja! Lecz mnie Zbawca, lecz mnie Zbawca, Lecz mnie Zbawca strzegł od zła!

2. Znam owieczkę, którą Bóg Sam wybawił z wszystkich trwóg. Sam ją z cierni podniósł On I na ręku zaniósł w dom.

3. Dziś owieczka mała ta Wciąż przy boku Zbawcy trwa. Nie opuszcza Jego stad, Za Pasterzem idzie w ślad.

Nr 612.

Czy wiesz, kto cię miłuje? (Es)

W. Hey (1789-1854)

1. Czy wiesz, kto cię tak miłuje, Że mi brak miłości słów? Kto na łonie cię piastuje, Rano budzi z rajskich snów? Kto przynosi dzionek złoty? Kto twej mamie dał pieszczoty? Kto serduszko twoje zna I w swym sercu ciebie ma?

2. Czy wiesz, kogo mocno bili Na Golgocie ludzie źli? Kto tam w tej okropnej chwili Dał nadzieję szczęścia ci? O, ty dobrze znasz swojego Zbawiciela kochanego, Który cię miłować chce I owieczką Swoją zwie!

3. Z całej duszy swej dziecięcej, Z całej duszy kochaj Go! Nie zasmucaj Go już więcej Grzechem, ani myślą złą! A gdy przyjdzie wieczny dzionek, Wzniesie cię w niebieskie strony Na swych skrzydłach anioł stróż, Gdzie Jezusa ujrzysz już!

Nr 613.

O, drogi Zbawco (Es)

1. O, drogi Zbawco z niebios bram! Aniołki służą Ci! O, spójrz i pobłogosław nam, Bądź razem z nami dziś!

Refren: Pochwalna pieśń niech dzisiaj brzmi. Niech serca Ciebie czczą! Choć tylko

małe dziatki z nas, Lecz my własnością Twą!

2. Twa miłość zawsze wiodła nas, Aż po dzisiejszy dzień. Więc za to dziś, i w każdy czas, Me serce wielbi Cię.

3. O, służmy Panu z wszystkich sił Za młodych życia dni, By każdy z Nim w Królestwie był, Gdy przyjdzie już we czci!

Nr 614.

Gdy nasz Zbawca (G)

W. O. Cushing (1823-1902)

1. Gdy nasz Zbawca, gdy nasz Zbawca Jak Król zjawi się, Zbierze wiernych życia Dawca I da niebo Swe.

Refren: Wtedy będą jak gwiazdy Wciąż u Pana tam Iśnić, Na koronie Jezusa Swym blaskiem Go czcić.

2. Pan zgromadzi, Pan zgromadzi Swój zbawiony lud, I do nieba zaprowadzi: To jest łaski cud!

3. Również dzieci, dzieci małe, Tam przytuli Pan, Bo na ziemi Go kochały! Raj im będzie dan!

4. Jezus wzywa dzieci małe, On nas wszystkich zwie; Chce nam niebo dać wspaniałe, Dać nam szczęście chce!

Nr 615.

Jezus mnie kocha (C)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Wiem, że Jezus kocha mnie, Gdyż tą myślą Biblia tchnie; On jest silny, słaby ja, Toteż zawsze o mnie dba.

Refren: Jezus mnie kocha, Jezus mnie kocha, Jezus mnie kocha, Tą myślą Biblia tchnie.

2. Jezus kocha mnie, bo zmarł, Aby moje grzechy starł I otworzyl nieba drzwi Dzięki Swej przelanej krwi.

3. Wciąż mnie kocha Jezus mój, Siły mej i szczęścia zdrój; krzepi słabą duszę mą, Łaskę mi wyświadcza Swą.

4. Jezus kocha wciąż i chce Stale podtrzymywać mnie; Wnet nadejdzie chwila ta, Że mi On Swe niebo da!

Nr 616.

Dla Pana (F)

N. Talbot

1. Pan Jezus chce ze mnie zrobić Promyczek złoty Swój, Który każdemu przyświeca I spędza smutków rój.

Refren: Dla Pana, dla Pana, Świecić chcę jako promyczek! Dla Pana, dla Pana, Słońca promyczkiem chcę być!

2. Jezus chce miłym uśmiechem Ozdobić moją twarz; Czuwa przy pracy, zabawie, Nade mną Jego straż.

3. Jako promyczek Jezusa Przyświecać wszystkim chcę, Nieść radość, ciepło ożywcze, Rozpraszać to co złe.

4. Chcę być odblaskiem Jezusa, Dobrocią Jego lśnić, Żyć tak, jak On żył na ziemi, I w niebie z Nim też być!

Nr 617.

W czasie mych dziecinnych lat (F)

1. Gdy me oczy zwracam w krąg, Tu na twory Twe, Panie, wiem, że z dzieł Twych rąk Wielka miłość tchnie. Gwiazdek piękny, złoty blask, Słońca stały żar, Oto cuda Twoich rąk, Twej miłości dar.

Refren: W czasie mych dziecinnych lat Udziel łaski mi, Abym mej młodości kwiat Ofiarował Ci.

2. Patrz, wiosennych kwiatów strój, Lata wielki skwar, Jesień, wszystkich plonów zdrój, Zimy śnieg bez miar, Miły wiew i wielki wiatr, Deszcz żyznością swą, Niosą radość na ten świat Oraz w duszę mą.

3. Ptaszków melodyjny śpiew, Co tak mile brzmi, Mórz nawałnic głośny zew, W których siła tkwi, Oraz pieśni ludzkich rzesz, Jak te pąki palm, Wywołują we mnie też Mej wdzięczności psalm.

4. Piękna wdzięk, Przyrody czar I zbawienia plan: To niebiański wielki dar Ludziom z nieba dan. Niechaj dzięki dziwom tym Tobie przydam czci, I niech odtąd w życiu mym Wiernym będę Ci!

Nr 618.

Jezus, dobry Pasterz (B)

1. Jezus, dobry Pasterz, Otrze każdą łzę; lgnąc do Jego piersi Nie boimy się! Idźmy tylko za Nim, Gdzie nas będzie wiódł: Czy w pustynne miejsce, Czy do źródła wód!

2. Jezus jest Pasterzem, Każdy z nas to wie; Wdzięcznym Swoim głosem Nas do Siebie zwie. Nawet, gdy nas karci, Czuły Jego głos; Szczęśliw, kto z Nim dzieli Swego życia los.

3. Jezus, dobry Pasterz, Za Swe owce zmarł, Omył je krwią Swoją, Grzechy wszystkie starł, I popieczętował Wszystkie owce Swe, By mógł, gdy wnet przyjdzie, Wszystkie zbawić je.

Nr 619.

Kosztowna księga (B)

1. Znam kosztowną księgę ksiąg! Choć zniszczona już od rąk, Lecz jak błogie, szczęsne przypomina dnie! Matka klęczy z dzieckiem swym, Ręce jej nad czołem mym... Tak wspominam głos ten cichy, miły jej.

Refren: Księgo ty, droga mi, Na twe ślady łez ja patrzeć lubię tak! Coraz droższą jesteś mi Wśród pielgrzymki mojej dni; Ty prowadzisz mnie w dom Ojca, w światła blask!

2. Księga ta oznajmia mi O zwycięzcach z dawnych dni: O Józefa i Daniela próbach sił, Skąd odwagę Dawid miał, Który król przy Panu stał, I jak chytrym, jak podstępnym szatan był.

3. Mówi, jak Jezusa dłoń Błogosławi dziatek skroń, Jak On cierpiał i jak skonał, Zbawca mój; Jak się nadal troszczy Pan, Jak tęsknotę koi sam, Jak i mnie przeznaczył pocałunek Swój.

4. Tak, już przeszły tamte dnie, Pamięć ich nie zginie, nie! I ta księga, to przewodnik mój co dnia. Chcę wypełnić wolę tę, Jak uczyła matka mnie; Co wszczepiła w serce me, to jeszcze trwa!

Nr 620.

Miej słoneczko w sercu (Es)

1. Miej słoneczko w twym sercu, Rozjaśniaj nim dzień, I w dzionki pochmurne Rozpraszaj ich cień.

Refren: Miej słoneczko w twym sercu, Niech przyjdzie, co chce, Dla ciebie radosne Wciąż będą twe dnie!

2. Miej na ustach piosenkę, Wesoło niech brzmi, A choćby udrękę Dzień przynieść miał ci:

3. Miej też słowa dla innych W szarzyźnie ich dni, Opowiedz, kto tyle Radości dał ci.

Nr 621.

Każdy człowiek (D)

sł. pol. W. Kądziela

1. Każdy człowiek, duży, mały, Dzieckiem Bożym jest. Pan Bóg kocha wszystkie dzieci i mnie kocha też!

Refren: Śpiewamy piosenkę dla Pana Boga, Który stworzył świat. I wszyscy możemy do Niego wołać: „Ojcze nasz!”

2. Nawet mała biedroneczka, Nawet polny kwiat, Każdy słoń i każda mrówka Może śpiewać tak:

Nr 622.

Jezus kocha małe dzieci (G)

sł pol. A. Kosowska

1. Jezus kocha małe dzieci, kocha mnie! Jezus kocha małe dzieci, kocha mnie! Trzymał wiele z nich na kolanach Swych; Jezus kocha małe dzieci, kocha mnie!

2. Dobry Jezus kocha starszych, ciebie też! Dobry Jezus kocha starszych, ciebie też! Z wszystkich twoich win Obmył cię w Swej krwi, Dobry Jezus kocha ciebie, kocha mnie!

Nr 623.

Liczę gwiazdki (G)

sł. pol. P. Łozowski

1. Ile razy w niebo Twe Późną nocą patrzę się, Wracam myślą w tamten czas, Gdy się rodził Mesjasz nasz; I wspominam gwiazdy blask, Gdy tak świecił w dawnych dniach.

2. Gdy wieczorem w nieba tle Liczę gwiazdki: „Jedna, dwie...”, Pytam „Która z tych, co lśnią, Była wtedy gwiazdką tą, Co

na niebie w ciemną noc Objawiła Boską moc?”

3. Gwiazdki, nie znam waszych nazw, Nie wiem, ile macie lat, Lecz na pewno przyjdzie noc, Gdy kierując w niebo wzrok Spojrzę tam, gdzie gwiazdek rój I zobaczę: Jezus Król!

Nr 624.

Czyń tak, jak kwiatki (C)

1. Czy wiesz, że kwiatki modlą się też? Wznosząc swe główki do nieba wzwyż? Płynie głos cichy, jak w cudnym śnie, W górę do Stwórcy, co stworzył je.

Refren: Czyń tak, jak kwiatki małe i mdłe, Chwal Boga Stwórcę i raduj się!

2. Czy wiesz, że Stwórcę czczą kwiatki też? W chórze przyrody dźwięczy ich pieśń? A że

anielska jest piosnka ta, Słyszy ją tylko, kto Boga zna!

Nr 625.

Chcę za Tobą iść (G)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Pragnę naśladować Cię, Bo Ty, Jezu, kochasz mnie; Tobie ufam, ręką Swą Przez życie prowadź mnie.

Refren: Chcę za Tobą iść, Chcę za Tobą iść, Chcę za Tobą iść, Gdziekolwiek wiedziesz mnie!

2. Małe oczka tracą ślad, Małe nóżki wiodą w świat; Żem bez siły, Jezu, wiesz, Tyś mocny, więc mnie strzeż!

3. Choćby wróg mój straszny był, Ślad Twój na mej drodze skrył; Pragnę jednak służyć Ci Bez trwóg po wszystkie dni.

Nr 626.

Mały płomyczek (G)

sł. pol. A. Łozowska

1. Jak maleńka świeczka rozjaśnia mrok, Ja chcę jasno świecić, byś postawił krok; Nawet, kiedy słonko skryje swoją twarz, Mały mój płomyczek przyświeci wam.

2. Jezus takim właśnie płomyczkiem był, Kiedy pośród ludzi na tej ziemi żył; Jego dobre czyny, miłosierny głos Niczym ognie świec rozjaśniały noc.

3. Ogrzać może światło maleńkie też, Łzę osuszyć w oku, gdy pojawi się; Więc choć jestem mały, mam, niewiele lat, Świecić dla Jezusa chcę zawsze rad!

Nr 627.

Wróbelki małe kocha Bóg (F)

1. Wróbelki małe kocha Bóg, od zguby broni je; A jeśli ptaszki kocha Bóg, to kocha także mnie! On kocha mnie, On kocha

mnie! Ja wiem, On kocha mnie! A jeśli ptaszki kocha Bóg, to kocha także mnie!

2. Gdy wiosną kwitnie kwiatów łan, radując oczy me; O każdym z nich pamięta Pan, Bo bardzo kocha je! On kocha mnie, On kocha mnie! Ja wiem, On kocha mnie! A jeśli kwiaty kocha Bóg, to kocha także mnie!

3. Bóg Ojciec stworzył pszczółek rój i miodem karmi je; Nagradza je za pracy znój, o każdej pszczółce wie! On kocha mnie, On kocha mnie! Ja wiem, On kocha mnie! A jeśli pszczółki kocha Bóg, to kocha także mnie!

Nr 628.

Ojcze, prowadź (Es)

1. Ojcze, prowadź krok dziecinny Przez zdradliwy ziemski kraj, Bom ja słaby, a Tyś silny, Więc mi rękę Swoją daj.

Refren: Manna Twoja to moc moja! Manny słowem Ty mnie syć! Drogą prawdy do zbawienia Ty mnie poprzez życie wiedź!

2. Niechaj anioł Twój mnie chroni, Gdy mnie kusić zacznie zło; Niech od grzechu mnie osłoni I prowadzi drogą Twą.

3. Ojcze, udziel mi mądrości, Uszlachetnij serce me, Bym wiódł innych do radości I osiągnął niebo Twe!

Nr 629.

Młode życie nasze (G)

1. Hej, młode życie nasze, Bogu niesiemy w dań, Przez trudy i przez znoje Świadczyć gotowi Dlań.

Refren: Życia Dawco, drogi Zbawco, Poświęć życie me, Bym żył w wierze i wciąż szczerze Wielbił imię Twe.

2. Szczęśliw ten, kogo wiedzie Pańska łaskawa dłoń; Ni troska, ni zgryzota Nie ma przystępu doń.

3. Więc chęci swe i siły Panu w ofierze złóż; Pracuj, bo gdy noc przyjdzie, Będzie za późno już.

4. Z Panem więc kroczyć pragnę Przez wszystkie życia dni; Nie pragnę blasków marnych: Tyś, Panie, słońcem mi!

Nr 630.

To takie proste (D)

1. To takie proste jest, jak A, B, C, D, E, Że Jezus Król Swój żywot dał, by zbawić ciebie, mnie.

Refren: Nie czekaj więc do jutra, jeszcze dziś przyjdź Doń, On w łasce Swej cię przyjmie rad, powiedzie w rajską błoń.

2. To takie proste jest, jak jeden dodać dwa, Że Jezus Król, hen, w górze tam, dla ciebie miejsce ma.

3. To takie proste jest, jak pieśń dziecięca ta, Że Chrystus Pan, gdy zbawi nas, to nam Królestwo da.

Nr 631.

Cześć, hosanna! (Es)

sł. pol. A. Łozowska

1. Do miasta Jeruzalem pięknych bram Pewnej niedzieli wjechał Chrystus Pan; Dzieci jeruzalemskich mam Palmy do stóp Jego słały tam.

Refren: Cześć, hosanna! — brzmiał dziecięcy chór. Cześć, hosanna! — śpiew dosięgał chmur. Cześć, hosanna! Cześć,

hosanna! Cześć, hosanna! Święty jest nasz Król!

2. Dzisiaj ja też tę prawdę dobrze znam, Że na osiołku jechał Chrystus Pan; Że On jest Królem, o tym wiem, Tylko Tobie, Jezu, śpiewać chcę.

Nr 632.

Czy wiesz? (Es)

1. Czy wiesz, ile gwiazdek świeci Tam na niebie w ciemną noc? Lub czy wiecie, drogie dzieci, Jaka jest obłoczków moc? Pan Bóg wszystkie je rachuje, Tak, że żadnej nie brakuje Wśród tych niezliczonych gwiazd! Wśród tych niezliczonych gwiazd!

2. Czy wiesz, ile małych muszek Igra tam, gdzie słonko lśni? Albo ile małych rybek Płynie w wodzie? Powiedz mi! Bóg, ten Stwórca wszechstworzenia, Wszystko

zliczył, zna z imienia, Więc radośnie krążą wciąż! Więc radośnie krążą wciąż!

3. Czy wiesz, ile dziatek miłych Co dnia wstaje z łóżek swych, By beztrosko dzień przeżyły? Znasz tę radość w sercach ich? Pan niebieski Swe kochanie Ma w nich i upodobanie. On cię zna i kocha też! On cię zna i kocha też!

Nr 633.

Wielka radość (G)

1. Jakże wielką radość mam, Że Pasterza swego znam. Żem owieczką Jego włości, Że mnie żywi, hojnie gości, Że mnie kocha, dobrze zna I sam o mnie zawsze dba.

2. Więc Go proszę z wszystkich sił, Żeby zawsze ze mną był, Bym rodzicom mym na ziemi Był pociechą i wraz z nimi W błogim szczęściu życie wiódł, I zbawionym też być mógł.

3. O, jak wielką radość mam, Że Pasterza swego znam. Kiedy przyjdzie wieczny dzionek, Wzlecę w niebo jak skowronek, Tam anieli przyjmą mnie: Jakże wielkie szczęście me!

Nr 634.

Nam śpiew upiększa życie (B)

1. Nam śpiew upiększa życie, Śpiew cieszy w każdy czas, Bo Bóg go nam darował, By wzwyż pociągnąć nas.

Refren: Więc raźnie zaśpiewajmy, Od ptasząt bierzmy wzór, W miłości zgodnie trwajmy, Radosny tworząc chór.

2. Nas pieśni dźwięk jednoczy, A celem jej jest Bóg! Dlatego też ulata, Gdzie nieba jasny próg!

3. Niech będą pieśni nasze Oddane Bożej czci; Niech nasze życie całe Miłością, chwałą brzmi!

Nr 635.

Mój Ojciec (Es)

1. Mój Ojciec ma w niebiosach dom, Anielskim wojskiem włada On, (:A jednak ze mną mieszkać chce, I w dzień, i w nocy strzeże mnie!:)

2. Wróbelki karmi dłonią Swą I czuwa, gdy ptaszęta śpią; (:Odziewa błonia, stroi las Kwiecistą szatą cudnych kras.:)

3. Nie spadnie z głowy mojej włos, Bo Pan mej prośby słyszy głos; (: Choćbym się skrył nie wiedzieć gdzie, On zawsze patrzy w serce me.:)

4. Na dłoni Swej wypisał Bóg Me imię, bym nie zaznał trwóg, (:I wiedzie mnie

przez wszystkie dni, Więc czego jeszcze braknie mi?:)

5. Mój Ojcze, dobroć Twoją czczę I woli Twej poddaję się. (:Więc, Jezu, w sercu moim gość I wypleń z niego wszelką złość.:)

Nr 636.

Gdy Jezus był taki jak ja (As)

sł. A. Mielczarek

1. Gdy Jezus był taki jak ja, gdy Jezus był taki jak ja, rodzicom swym posłuszny był, pomagał im. On dla nich żył. Gdy Jezus był taki jak ja, gdy Jezus był taki jak ja.

Refren: O, Panie, mój Zbawco, ja chcę być taki jak Ty! O, Jezu, mój Zbawco, Ty pobłogosław mi.

2. Gdy Jezus był taki jak ja, gdy Jezus był taki jak ja, przykładem był dla braci swych.

On dla nich żył i kochał ich. Gdy Jezus był taki jak ja, gdy Jezus był taki jak ja.

3. Gdy Jezus był taki jak ja, gdy Jezus był taki jak ja, szczęśliwy był, wesoły był, On z Bogiem był, dla Boga żył. Gdy Jezus był taki jak ja, gdy Jezus był taki jak ja.

Nr 637.

Jezus cicho puka rano (F)

J. Stip (1809-I882); tł. P. Sikora

1. Jezus cicho puka rano, Gdy różowe zorze wstają; Wchodzi tam, gdzie Go wezwano: „Przyjdź, o Jezu, gościu nasz!”

2. Przed każdymi drzwiami staje, Nigdy pukać nie przestaje, Wszędzie dary Swe rozdaje: „Przyjdź więc, Jezu, Zbawco nasz!”

3. Racz codziennie u nas bywać, Zdradne sidła grzechu zrywać, skrzydłem łaski nas okrywać, Dobrym nam Pasterzem być.

4. Dzieci Twoje odkupione Sam na błonie wiedź zielone; Przed wrogami weź w obronę I na rękach piastuj Swych.

5. Nie będziemy więcej sami Błądzić życia bezdrożami; Wierny Pasterz pójdzie z nami, Nigdy nie opuści nas!

Nr 638.

Nastrój harfę (A)

K. U. Weber

1. Nastrój znowu harfę swoją, Bo zaświtał nowy dzień; Objaw Panu wdzięczność swoją, Gdyż On strzegł tej nocy cię.

2. Powstań, śpiewaj chwały psalmy Bogu, który strzeże cię; Przynieś Stwórcy piękne palmy, Twemu Zbawcy poświęć się.

3. Duszo, łaski proś od Pana I ochronę Jego ceń, Byś już od samego rana Z Bogiem ten przeżyła dzień.

Nr 639.

Kiedy ranne wstają zorze (F)

sł. F. Karpiński (1741-I825)

1. Kiedy ranne wstają zorze, Tobie ziemia, Tobie morze, Tobie śpiewa żywioł wszelki: Bądź pochwalon, Boże wielki!

2. Człowiek zaś, który bez miary Obsypany Twymi dary, Coś go stworzył i ocalił, Czemuż by Cię on nie chwalił?

3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam, Już do mego Pana wołam, Do mojego Boga w niebie, Szukam Go wokoło siebie.

4. Wielu śmierci snem upadło, Co się wczoraj spać pokładło; My się jeszcze obudzili, Byśmy Cię, Boże, chwalili.

Nr 640.

Rano wstając (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Rano wstając mą chwałę, cześć, Chcę Ci, mój Zbawicielu nieść, Że strzegła mnie prawica Twa Nocy tej od wszelkiego zła.

2. Wstając zdrowo z nocnego snu, chcę służyć Ci w dzisiejszym dniu; Chcę zawsze pełnić wolę Twą I duszę Ci poświęcić swą.

3. W opiekę Twą oddaję się, A Ty mną rządź i prowadź mnie W dzisiejszym dniu, i w dalsze dni, I wieczny dzień daj ujrzeć mi!

Nr 641.

Ranną pieśnią witajmy świat (G)

1. Ranną pieśnią witajmy świat! Chwalmy Stwórcę od młodych lat! Wieczną zorzą nam cel ten lśni Poprzez chmurne, jak i jasne dni.

2. Wdzięczną pieśnią Mu hołd swój dać, Lepszą radość w tym życiu znać, Lepsze

życie codziennie wieść, By się w lepszą, jasną przyszłość wznieść!

Nr 642.

Wstań, serce me (B)

1. Wstań, serce me, niech wzlata Pieśń ta do Stwórcy świata, Co dobrem cię wciąż darzy I wiernie ma w Swej straży.

2. Gdy cienie mnie zakryły I słodkim snem objęły, Od złego mnie broniłeś, Do serca przytuliłeś.

3. Tyś rzekł: „Śpij, moje dziecię, Ja strzegę Ciebie, przecież; Śpij, nie bój się niczego, Doczekasz dnia nowego”.

4. Spełniło się to słowo, Powstałem znów na nowo, By służyć Ci już z rana, By chwalić mego Pana.

5. Błogosław mi, mój Panie, Niech serce me się stanie Mieszkaniem Twego Ducha, Niech Słowa Twego słucha!

Nr 643.

Witaj nam poranku (B)

E. Gebhardt

1. Witaj nam poranku miły, Słońce jasne wzeszło już! Ptaszki się też obudziły, Znikła ciemność i strach burz. Gór wierzchołki się rumienią, Już je oblał słońca blask. Wiosna stroi świat zielenią. Wierni, dla was ten zdrój łask! Wierni, dla was ten zdrój łask!

2. Po cóż nam są jeszcze troski, Gdy Zbawiciel żyje mój? Kryje nas cień Jego Boski, Jego miłość i łask zdrój! Wszelką radość w jej odcieniach Zsyła mądrze Jego dłoń, By wieść drogą do zbawienia, A więc czoło przed Nim skłoń; A więc czoło przed Nim skłoń!

3. A gdy przyjdzie ranek wieczny, Zniknie wszelki nocy cień, Pan da pokój nam serdeczny, Słońce cudne wzejdzie weń. Jezus sam jest naszym Słońcem, W Nim miłości i łask zdrój; Chwal więc Pana wdzięcznym sercem, Wielbij Go, On Zbawca twój i Wielbij Go, On Zbawca twój!

Nr 644.

Śpiewajmy razem (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Kiedy słonko z rana Wyjdzie spoza gór, Wielbi niebios Pana Ptasząt cudny chór.

Refren: Śpiewajmy razem pieśni swe I czcijmy Stwórcę wraz Za szczęśliwe, jasne dnie I za błogi życia czas!

2. Tak i my swe głosy Złączmy w jeden chór, Niech leci w niebiosy I nasz skromny wtór.

3. Czcijmy Pana chwały Poprzez wszystkie dni, Niech żywot nasz cały Wdzięczną pieśnią brzmi!

Nr 645.

Jezusie, Słońce moje (As)

sł. pol. E. J. Klut

1. Złote słońce opromienia Całą ziemię wzdłuż i wszerz; Morze, lasy, góry, pola, Każdy kwiat i każdy krzew. Lecz stokrotnie lepsze Słońce, Które zbawczą mocą tchnie, Nasz Zbawiciel, Słońce duszy, Zsyła na nas blaski Swe.

Refren: O Jezusie, Ty Słońce moje, Ześlij złoty promień Swój! Twoja dobroć i Twój uśmiech Wnet rozpędzą smutek mój.

2. Kiedy rankiem słońce wzejdzie i rozświeci ciemny las, Wszystkie ptaszki się weselą, Wznosząc Stwórcy pieśni wraz. Ty im dajesz pokarm, napój, Pięknie

przyodziewasz je, I tym bardziej nie zapomnisz Nigdy wiernych dziatek Swych.

3. Tyś Pasterzem, Przewodnikiem, Wodzem, Królem, Zbawcą mym, Ty mnie karmisz, poisz, wiedziesz I pocieszasz w smutku mym. Z Tobą będę pielgrzymował, Aż osiągnę wieczny cel, Tam uwieńczysz głowę moją i ubierzesz w lśniącą biel.

Nr 646.

Gdy tylko świt (D)

W. Dropiowski (1871-1963)

1. Gdy tylko świt rumieńcem swym zapłonie I niebo zalśni cudną barwą róż, Gdy ptak ze skrzydeł strząsa krople rosy: Przy Tobie jestem, jam przy Tobie już!

2. Jam z Tobą już! Przyrody nowej cuda Przed wzrokiem mym tajemnie kryje mgła; Sam na sam z Tobą, w świętym

rozmyślaniu, W głębokiej ciszy, z Tobą mówię ja!

3. I jak o brzasku w cichym oceanie Odbicie zorzy iskrzy się i drga, Tak wczesnym rankiem obraz Twój, o Boże, W głębinach ducha mego jest i trwa.

4. A gdy zaświta ów świetlany ranek, Gdy ujrzę cudny blask wiecznego dnia, Ta pewność będzie szczęściem niewymownym, Że jesteś ze mną, żem przy Tobie ja!

Nr 647.

Cienie nocy (G)

sł. pol. A. Kosowska

1. Gdy cienie już otulą ziemię, Ucichnie wreszcie życia gwar, Me serce śpiewa pieśń dziękczynną Za ciszy nocnej błogi dar.

2. W tej ciszy nocnej słyszę, Panie, Gdy mówisz do mnie: „Nie bój się! Twe

wszystkie winy dziś wyznane Ma wielka miłość zmazać chce”.

3. Śpię słodko, a gdy słońce zbudzi Zaśpiewam Panu memu pieśń; Za Jego dobroć, zmiłowanie Chcę swemu Bogu chwałę nieść.

Nr 648.

W ofierze myśli składam (G)

1. W ofierze pierwsze myśli me Dziś składam Ci, mój Boże! Dziękuję Ci za łaski Twe I wielbię Cię w pokorze.

2. W spokojnym swym spoczywam śnie, Bezbronny i bez mocy, Od nieszczęść któż ochronił mnie, Kto dał spoczynek w nocy?

3. Ty, Panie! Bo w Twym ręku świat, W Twej mocy jest byt wszelki; Tyś nieodmienny w biegu lat, Cześć Tobie, Boże wielki!

4. Miłością czystą natchnij mnie I ducha daj mądrości, Bym wciąż usilnie starał się Swe spełniać powinności.

5. Twej łaski, Zbawco, użycz mi, Bym godnie jej używał I do ostatnich życia dni W światłości Twej przebywał!

Nr 649.

Już przygasa dzień (Es)

sł. pol. J. Szymańska

1. Już przygasa światło dnia, Cicho płoną lampy gwiazd; Wolny od codziennych trosk Wołam Ciebie, Ojcze nasz.

2. Ty, co widzisz każdy kwiat, Ty, co serce moje znasz, Wybacz jawny, skryty grzech, Nie pamiętaj, Ojcze nasz.

3. Zobacz, jak przygasa dzień, Osłoń mnie przed mrokiem złym, A gdy przyjdziesz, zabierz stąd I przygarnij w domu Swym.

Nr 650.

Gdym zranił czyjeś serce (As)

sł. pol. A. Smyk

1. Gdym dzisiaj zranił czyjeś serce mdłe, Niewinne dusze wiódł na drogi złe, I jeślim dzień dzisiejszy przeżył źle, Jezu, przebacz mi!

2. I gdym dziś mówił słowa próżne, czcze, Zboczyło z drogi prawej serce me, I troski jutra wciąż trwożyły mnie, Zbawco, przebacz mi.

3. I jeślim zły dziś i przewrotny był, I z dala od owczarni Twojej żył, I serce dziś przed Twoją łaską krył, Boże, przebacz mi!

4. I jeślim w sercu samolubstwo miał, O swoje tylko wciąż wygody dbał, I zamiast prawdy zło i grzech dziś siał, Panie, przebacz mi!

5. Racz moje grzechy dziś przebaczyć mi, Usunąć zło, co w sercu moim tkwi; Sam

wiedź i kochaj mnie po wszystkie dni, O Jezusie mój!

Nr 651.

Dzień się nachyla (A)

sł. pol. G. Pacewicz

1. Dzień się już nachyla, Noc nadchodzi znów, Mrok wieczorny kryje Niebo wszerz i wzdłuż.

2. Wokół ciemność wzbiera, Widać gwiazdek rój, Idą już ptaszęta Na spoczynek swój.

3. Jezu, niech znużonych Strzeże ręka Twa, A z tą błogą myślą Usnę też i ja.

4. W ciągu całej nocy Niechaj anioł stróż Chroni mnie skrzydłami Od wszelakich burz.

5. A gdy rano wstanę Ze swojego snu, Chroń mnie pod skrzydłami Znów w kolejnym dniu.

Nr 652.

Panie niebios (F)

1. Panie niebios oraz ziemi, Który od wieczności trwasz, Słońce, księżyc sługi Twymi, Dzień i noc w Swej mocy masz. Wszystko, co pod niebem trwa, Utrzymuje ręka Twa.

2. Ojcze, przyjmij korne dzięki, Żem bezpiecznie w nocy spał, Żeś od przygód, trwóg i męki Pewną mi obronę dał, Że zły wróg chytrością swą Nie zawładnął duszą mą.

3. Boże, spraw, bym dzisiaj rano Z duchowego snu też wstał, Bym Twej łasce ufał, Panie, I nadzieję w sercu miał; Bym z radością i bez trwóg Przyjścia Twego czekać mógł.

4. Rozum, zmysły, duszę, ciało I cokolwiek tylko mam, Łasce Twej powierzam śmiało, Bo Twą wierność dobrze znam. Pod Twą

tarczą przetrwać chcę, Przyjm więc, Ojcze, dziecię Swe.

Nr 653.

Stój przy mnie (Es)

H. F. Lyte (1793-1847)

1. Stój przy mnie, bo już wieczór zbliża się; Wnet mrok zapadnie, nie opuszczaj mnie. Gdy wśród ciemności trosk mnie dręczy ból, Bądź ze mną, Ojcze, zawsze przy mnie stój!

Ten cały świat znikomy jest jak dym I nic trwałego nie ma w świecie tym; Ty jeden trwasz, niezmienny Ojcze mój! Bądź ze mną, Ojcze, zawsze przy mnie stój!

3. Pomocy Swojej racz użyczyć mi, Gdy przyjdą kiedyś ciężkich zwątpień dni; A że mnie złamać może życia znój, Bądź ze mną, Ojcze, zawsze przy mnie stój!

4. Przy Tobie nigdy już nie zaznam trwóg, Nie zadrży serce, choć zagrozi wróg; Przy Twej pomocy z grzechem stoczę bój, Tylko Ty, Ojcze, zawsze przy mnie stój!

5. Ty moim oczom promień łaski ślij, Gdy przyjdą na mnie smutku trwożne dni; Nie odchodź wtedy, drogi Ojcze mój, Lecz w dzień i w nocy zawsze przy mnie stój!

Nr 654.

Panie, zostań ze mną (a)

K. Tosio

1. O, Panie, zostań ze mną! Nadchodzi wieczór już, Lecz Tyś i w noc tę ciemną Mojego serca stróż. Choć ciemno dookoła, Lecz mnie ni śmierć, ni wróg Zatrwożyć już nie zdoła, Gdy ze mną jest mój Bóg.

2. Ach, zostań ze mną, Zbawco! Nachylił się już dzień, Lecz Ty, światłości Dawco, Spłoszyłeś nocy cień; Tyś trwogę spłoszył,

Panie, Pokonał grzechu moc, Więc w Tobie me ufanie I w dzień, i w ciemną noc.

3. O, Jezu, zostań ze mną! Swą mocą wspierać chciej; Wszak walka tu daremna Bez łaski, Panie, Twej. Nic strwożyć mnie nie zdoła, Ni grzech, ni śmierć, ni wróg; Choć ciemno dookoła, Wszak ze mną jest mój Bóg!

Nr 655.

Witaj cichy wieczorze (F)

Ch. H. Zellerp

1. Witaj cichy, witaj mi wieczorze, Z odpoczynkiem po kłopotach dnia! Jak odetchnąć błogo o tej porze, Gdy w pokoju nieba serce trwa! Jak wspaniały będzie wieczór ten, Gdy spoczynek nam u Siebie sprawi Boży Syn!

2. Pozostaje jeszcze odpocznienie Dla strudzonych walką wiernych sług! Gdy ochłodą wieczór miły spłynie, Chętnie

spocznę już u Zbawcy nóg. Kres położy Jezus trudom, łzom, Gdy w nagrodę cierpliwości wejdę w Ojca dom.

3. O przybytku wiecznej świętej ciszy, W którym grzech nie znajdzie miejsca już, Gdzie w nagrodę słodkie się usłyszy Słowa Zbawcy, Przyjaciela dusz! O mój Panie, wiedź mnie w niebo, wiedź, Bym po trudach odpocznienie mógł u Ciebie mieć!

Nr 656.

Ostatni promień słońca (e)

1. Już ostatni za górami Promień słońca zgasł. Zbawicielu zostań z nami, Nie opuszczaj nas. Przyjdź ze słodkim ukojeniem, Smutne myśli spłosz; Niech otoczy swym ramieniem Wierny Anioł Stróż.

2. Już rozbłysnął ponad ziemią Gwiazd złocistych rój. Kiedy snem ujęty zasnę,

Czuwaj, Jezu mój. Pierzchną wnet na Twe spojrzenie Niespokojne sny, Zniknie senne przywidzenie, W którym serce drży.

3. Już ostatni za górami Promień słońca zgasł. Zbawicielu zostań z nami, Nie opuszczaj nas. Gdy nadchodzą nocy cienie, Radość serca wróć, Sam uspokój me sumienie, A z poranku zbudź!

Nr 657.

O, jakże wieczór przyjemny (As)

1. O, jakże wieczór przyjemny, Gdy w szczęściu mija dzień I ptaszki trelem swym śpiewnym Ślą Stwórcy wieczorną pieśń, Ślą Stwórcy wieczorną pieśń, Ślą Stwórcy wieczorną pieśń.

2. I kwiaty kornie skłaniają Swe główki w ciszy tej; Choć nieme też wysławiają Wciąż Stwórcę w modlitwie swej, Wciąż Stwórcę

w modlitwie swej, Wciąż Stwórcę w modlitwie swej.

3. Gdzie tylko zwrócę spojrzenie, Gdzie spojrzy oko me, Tam całe Boże stworzenie Błogim nabożeństwem tchnie, Błogim nabożeństwem tchnie, Błogim nabożeństwem tchnie.

4. To wszystko prosi: „O, Panie, Daj błogie, ciche sny!” I do mnie śle Bóg wezwanie: „Człowieku, módl się i ty, Człowieku, módl się i ty, Człowieku, módl się i ty!”

Nr 658.

Czyż mógłbym spać spokojnie? (F)

1. Czyż mógłbym spać spokojnie W bezgwiezdną noc, Gdyby nie strzegła, Panie, Twa wielka moc? W dzień biegły myśli moje Daleko, hen... Tej nocy daj mi spokój I słodki sen!

2. O Zbawco, moje winy przebaczyć chciej, Mą duszę i me ciało W opiece miej Ty daj mi serce czyste, O Panie mój, Bądź nocy tej mym stróżem, Sam przy mnie stój!

3. Jak braci kochać trzeba, jak kochać Cię, Dobroci pełen Boże, Sam naucz mnie! Swe życie ufnie kładę W Twą świętą dłoń, A Ty mnie w noc tę ciemną Od złego chroń!

Nr 659.

Gdy wieczorem... (Es)

E. Gebhardt

1. Gdy wieczorem gwiazd miriady Iskrzą się na niebios tle, Zda się, że aniołów rzesza Duszę mą do niebios zwie. Tęskne wtedy z serca płyną Myśli moje w niebios tło; Tam znikają ziemskie bóle, łzy tęsknoty szybko schną.

2. Wprawdzie jeszcze moje ciało Na padole grzechu jest, Ale w niebo duch mój wzlata, Gdy Twej łaski wzmacnia chrzest. W

tym promiennej wiary kraju Nie ma smutku, grzechu, zła, Tam z tęsknotą niezmierzoną Chce już spocząć dusza ma.

3. Lśnijcie, gwiazdy, gwiazdy złote, Na cudownej łaski znak; Uczcie tęsknych synów ziemi Wznosić serca w górny szlak, By z nadzieją, w żywej wierze Mogli się w niebiosa wzbić, Aż w objęciach Zbawcy spoczną, By Go tam na wieki czcić!

Nr 660.

Pozostań z nami (D)

sł. pol. J. Szymańska

1. Pozostań z nami na tę noc, Już dnia przygasa blask; Gdy zmierzch rozwiesza sine mgły, Ty nie opuszczaj nas. Wlej w nasze serca święty dar, Jeżeli puste są.

Refren: O, Zbawco, zostań pośród nas I darz miłością Swą! O, Zbawco, zostań pośród nas I darz miłością Swą!

2. Pozostań z nami na tę noc, Ty, co sprawiłeś sam, Że głos Twój dziś poruszył nas, Rozpalił serca nam. A jeśli znów odeszliśmy Od Ciebie drogą złą:

3. Pozostań z nami na tę noc, Chleb smutku z nami dziel, Radości wino, Panie nasz, W oziębłe serca wlej! Gdy pójdziesz, któż obroni nas Przed straszną mocą tą?

Nr 661.

Na Twoim zasnę łonie (D)

1. Na Twoim zasnę łonie, Jezusie mój. Gdy do snu głowę skłonię, Sam przy mnie stój! Choć boleść mnie oplata Ramieniem swym, Ja usnę, Zbawco świata, Na łonie Twym!

2. Ty sam przy łożu czuwaj I chroń od zła; Z mej duszy strach usuwaj Do brzasku dnia! W strapieniu i rozterce Swój pokój zlej, Niech się ukoi serce w miłości Twej!

3. A gdy bez ukojenia Upływa noc, Gdy troski i cierpienia Chcą serce zmóc, Ty prędko, Jezu drogi, W tę ciemną noc Daj sercu pokój błogi I łaski moc!

4. Wyglądam, o mój Panie, Pomocy Twej, Bo pomóc jesteś w stanie Ty duszy mej! Na Twoim zasnę łonie, Jezusie mój, W miłości Twej utonie Mój smutek, znój!

Nr 662.

Już odchodzi dzień (G)

sł. pol. J. Szymańska

1. Już odchodzi cicho dzień, Wszystko okrył nocy cień; Lampy gwiazd już palą się, By nie błądził nikt we mgle W tę ciemną noc.

Refren: Święty, Święty, Święty, Wszechświata Pan! Niebo chwali Jego moc, Ziemia w Jego ręku śpi W tę ciemną noc.

2. Panie życia, strzeż i mnie! Znów do Ciebie garnę się; Wybacz wszystko to, co złe, W Twoją dłoń oddaję się W tę ciemną noc.

3. Gdy poranna wstanie mgła, Zbudź nas do nowego dnia; Prowadź sam przez cały czas I tak strzeż, jak strzegłeś nas W tę ciemną noc.

Nr 663.

Po przepracowanym dniu (F)

sł. pol. A. Smyk

1. Po przepracowanym dniu, Znużon kładę się do snu; Panie, niechaj oczy Twe Strzegą w nocy łoże me.

2. Jeślim dzisiaj czynił źle, Przebacz uchybienia me; Darz mnie łaską swoją sam, Bym mógł żyć bez grzechu plam.

3. Wszystkich bliskich moich miej, Zbawicielu, w pieczy Swej; Niech

bezpiecznie wszyscy śpią, Ci, co czynią wolę Twą.

4. A gdy minie nocy cień, I nastanie nowy dzień, Obudź nas do pracy znów I spełniania Twoich słów.

Nr 664.

Wszystkie nasze sprawy (F)

F. Karpiński (1741-1825)

1. Wszystkie nasze dzienne sprawy Przyjm litośnie, Boże prawy, A gdy będziem zasypiali, Niech Cię nawet sen nasz chwali.

2. Twoje oczy obrócone Dzień i noc patrzą w tę stronę, Gdzie niedołężność człowieka Twego tu ratunku czeka.

3. Nocne odwracaj przygody, Od wszelakiej broń nas szkody, Miej nas wiecznie w Swojej pieczy, Stróżu i Sędzio człowieczy.

Nr 665.

To Ojca mego świat (D)

1. To Ojca mego świat! Gdy słucham uchem swym, To słyszę gór i dolin chór: Przyroda śpiewa hymn! To Ojca mego świat! Niebiosa, ziemia w krąg, Każdy głaz i krzak, i zdrój, i ptak, Są dziełem Jego rąk.

2. To Ojca mego świat! Gil, zięba, słowik, kos, W koronach drzew swój nucą śpiew Na chwałę Stwórcy w głos. To Ojca mego świat! On ubrał lilię w biel, Stworzył zieleń traw, błękity mórz, A wszystko ma swój cel.

3. To Ojca mego świat! On świata tego Pan: Wymiecie grzech spod moich strzech, Wykona zbawczy plan. To Ojca mego świat! On rządzi ziemią tą, On śle Swoją moc i w dzień, i w noc, On zbawił duszę mą.

Nr 666.

Ślicznej wiosny czas (As)

1. Ze wszystkich pór najlepszy jest cudownej wiosny czas; Przyroda zlana w jeden chór radością dźwięczy w nas.

Refren: Ślicznej wiosny czas Radość wzbudza w nas; Wieczności znak i szczęścia czas dla wszystkich nas!

2. Gdy każde drzewo, każdy krzak w strój kwiecia stroi się; Gdzie spojrzysz w krąg jest cudnie tak, że serce śpiewać chce.

3. I każdy z nas swą wiosnę ma W radości zdobną kwiat; Szczęśliwy, kto przy Panu trwa i dąży w lepszy świat.

4. Człowieku, wiedz, że młodość twa kształtuje życie twe; Omijaj zawsze drogę zła i żyj tak, jak Bóg chce.

Nr 667.

Cudowny wiosny czas (F)

sł. pol. E. J. Klut

1. Cudowny jest wiosenny czas, Gdy budzi się znów świat, Gdy wszystko w krąg zieleni się I kwitnie każdy kwiat. Gdzie tylko swój skieruję krok I spojrzę wzrokiem swym, Z radością serce wznosi się I śpiewa chwały hymn.

2. Wspaniały to, cudowny czas, Gdy słyszę ptasząt śpiew, Jak chwalą Stwórcę swego znów W koronach pięknych drzew. Kwieciste pola, piękny gaj: To znak młodości dni I wiecznie cudnej wiosny czas, Gdy słońce zawsze lśni.

3. Gdy słońce pośle promień swój Na ziemię, mija chłód; Przyroda znowu budzi się I piękna tworzy cud. Niech prawdy Bożej wielka moc Ogrzeje serce twe, Byś znowu odrodzonym był I czynił, co Bóg chce!

Nr 668.

Jak cudownie (B)

sł. pol. A. Łozowska

1. Jak cudownie, gdy słońce wieczorem Swą tarczę ukrywa gdzieś w cień, Jak cudownie natura brzmi dziś o tym, że Wielce ukochał mnie mój Bóg.

Refren: Każde słowo moich ust Za małą wartość ma, Żeby Tobie oddać cześć; Nucę więc wdzięczności pieśń, A Ty jej prostą treść Skrzydłem wiatru prowadź sam!

2. Jak cudownie, gdy wiosna nadchodzi: Odradza się zieleń i kwiat; Jak cudownie przyrody głos brzmi: „Wielki Bóg, Który ukochał także cię”.

3. Jak cudownie objawia przyroda, Swych łask nigdy nie skąpiąc nam; Jak cudownie rozsiewa swą woń, bo mój Bóg Jakże ukochał mocno mnie.

Nr 669.

Smutna pora (Es)

1. Znów nadeszła smutna pora, Wiele liści spada z drzew; W lasach cisza jest grobowa, Umilkł ptasząt dźwięczny śpiew. Gdzie to wszystkie się podziały? Śpiewy ich cieszyły nas, Chłody zimy je wygnały, Opustoszał piękny las.

2. Uleciały z lasów; gajów Roje ptasząt, znikł ich głos; Hen gdzieś w dal, do ciepłych krajów, By tam dzielić wiosny los. Tak przeminie wiosna twoja I jesieni przyjdą dni; Lecz kto w Panu ma ostoję, Wieczna już w nim wiosna lśni!

Nr 670.

Spojrzyj na cudowny świat (D)

sł. pol. A. Smyk

1. Wyjdź, spojrzyj na cudowny świat, Zdobiony w zieleń, piękny kwiat, Na Boże

cuda lata! Tak piękny jest przyrody dar, Tak pięknie się rozlewa czar, Że w niebo pieśń wzlatuje! Że w niebo pieśń wzlatuje!

2. Mknie po kamykach strumyk w dal Wśród barwnych łąk, kwiecistych hal, Spływając pięknie z góry; Gdzie stada owiec pasą się, Pasterzy głos po halach mknie, Radosne tworząc wtóry! Radosne tworząc wtóry!

3. Skowronek nuci piosnki ton, Gołąbek swój opuszcza dom, By w lesie mieć schronienie; A mistrz nasz, słowik, śpiewem swym Raduje wszystkich w czasie tym, Śląc błogie ukojenie! Śląc błogie ukojenie!

4. Gdzie spojrzysz, hen, wśród dolin, wzgórz, Obfity plon dojrzewa już, Zraszany Bożą rosą; Wesoło pszczółek wielki rój Wyrusza, hen, po pokarm swój, Do uli go przynosząc. Do uli go przynosząc.

5. Jak błogo będzie Zbawcę czcić I w niebie z Nim na wieki być, Dziękczynne niosąc palmy! Podziwiać wieczne lato tam,

Co z łaski Swej zgotował nam, I szczęścia śpiewać psalmy I szczęścia śpiewać psalmy!

Nr 671.

Wszechmocny Bóg ma w swej mocy czas (F)

sł. pol. E. J. Klut

1. Wszechmocny Bóg ma w mocy czas I świata tego bieg: Przemija wiosna, zieleń drzew, A ziemię kryje śnieg. Tym białym płaszczem skrywa Bóg Jesienny zboża siew. Tak o nas troszczy się nasz Pan, Więc czci Mu wznieśmy śpiew.

2. Bóg zsyła wiatr i chłód, i mróz, Zamienia wodę w lód, Odziewa ptaszki w ciepły puch, By ich nie zmroził chłód. I pokarm w zimie daje im, Ziarenko tu i tam, Wszak każdy twór Swój dobry Bóg W opiekę bierze sam.

3. I nas w opiekę bierze Pan, Na skrzydłach pragnie nieść; Nie martwmy się

o napój, dom, Lub co będziemy jeść. A gdy w upadku znajdzie nas Nasz pełen łaski Pan, Oczyści z win, uleczy On sinością swoich ran.

Nr 672.

Gdy się rozśpiewa poranny chór (F)

1. Kiedy w słońcu z rana Znów zaszumi las, Wielbiąc Stwórcę Pana, W drogę śpieszmy wraz!

Refren: Gdy się rozśpiewa ptasząt chór I zaszeleści wiatr, Podziwiamy Boską dłoń, Co stworzyła piękny świat.

2. Wszędzie, gdzie spojrzymy, Jest wyraźny ślad Boskiej wielkiej mocy, Co nas wzrusza tak!

3. Czy to błękit nieba, Czy to kwiatów woń, Czy też zieleń drzewa, Wszystko zwie nas Doń!

4. Dusza, choć radosna, Tęskni w strony te, Gdzie trwa wieczna wiosna, Co nie kończy się!

Nr 673.

Dzięki Ci składam (C)

sł. pol. E. J. Klut

1. Dziękuję Ci, o Panie mój, Żeś piękny stworzył świat: Za góry, lasy, wody zdrój, Za zioła, piękny kwiat.

Refren: Jedynie Ciebie, Stwórco mój, Uwielbiać zawsze chcę; Podziwiam moc i rozum Twój, Dziękczynne pienia ślę.

2. Dziękuję Ci, o Panie mój, Za piękny nieba skłon, Za słońce, księżyc, gwiazdek rój, Za deszcz i mgłę, i szron.

3. Dziękuję Ci, o Panie mój, Za wszystkie twory Twe; Żeś stworzył mnie na obraz Swój, Od grzechu zbawił mnie.

Nr 674.

Strumyczek szybko z gór mknie (G)

st. pol. A. Smyk

1. Lśniący strumyczek tak szybko z gór mknie, Wciąż płynie w dal, wciąż płynie w dal; Pieśń najpiękniejszą na cześć Stwórcy śle, Mknie wciąż wśród gór i hal.

Refren: Wciąż płynie on, płynie tak w dal, Cudnie się wije, mknie; Zdrój czysty ten wciąż płynie w dal, Pieśń chwały Stwórcy śle.

2. Strumień ten zrasza i trawę, i kwiat, Tak cudnie lśni wśród pól i łąk; Wszędzie zostawia on mocy swej ślad, Roztacza życie w krąg.

3. Im dalej płynie, tym więcej ma wód, Do morza mknie, do morza mknie: Niesie on radość i wilgoć, i chłód, Do morza wody śle.

4. Takim strumykiem ty zawsze masz być, Przy Panu trwać, przy Panu trwać; Radość,

pociechę nieść, dla bliźnich żyć, Przy Panu wiernie stać.

Nr 675.

Dziękczynny wznieśmy śpiew (G)

sł. pol. A. Smyk

1. Dziękczynny Stwórcy wznieśmy śpiew W ten mroźnej zimy czas, Że On przed chłodem chroni siew I strzeże także nas!

2. On śniegiem ten okrywa świat I wody skuwa w lód; Tak zrządził On od dawnych lat, To mocy Jego cud.

3. Niech chwali Pana, kto Go zna, Przez całe życie swe, Bo On o wszystkich zawsze dba, Na czas Swą pomoc śle.

4. On zimę, lato, dzień i noc, Zarządził mądrze tak, Że w tym się jawi Jego moc I woli Jego znak.

Nr 676.

Szeroki, wielki widnokrąg (As)

sł. pol. E. J. Klut

1. Szeroki, wielki widnokrąg, Błękitne, piękne niebo w krąg, Pogodną i gwiaździstą noc Stworzyła nieskończona Moc. Gdy słońce wschodzi w każdy dzień Rozprasza ciemnej nocy cień, To blaskiem swym zwiastuje nam, Że świat ten stworzył Pan Bóg sam!

2. Z zachodem słońca, nocy mgłą, Zaczyna księżyc podróż swą, Zapala się gwiazd wielki rój I niebo wdziewa nocny strój; Planety, meteorów cud, Południe, północ, zachód, wschód, Natura cała głosi nam, Że wszechświat stworzył Pan Bóg sam!

3. A choć w cichości gwiazdy mkną I choć w swym biegu nieme są, Dla ucha wiary głos ich brzmi, Gdy światło ich tam w górze lśni, A głos ich sięga niebios kres I głosi, że Bóg Stwórcą jest. Należy więc i głosić nam, Że wszechświat stworzył Pan Bóg sam!

Nr 677.

Stworzycielu, chwała Ci (As)

sł. pol. E. J. Klut

1. Stworzycielu, chwała Ci Za stworzenia Twego cud! Tyś sam stworzył rzeki zdrój, Oceanu ogrom wód, Wiatr, obłoki, chmury, deszcz, Szron i grad, i śnieg, i lód.

2. Stworzycielu, chwała Ci Za równiny, piękno gór, Kwiaty, zioła, każdy krzew, Za owoce, ciemny bór, Za wydm piachy, zboża łan I jesienny hojny zbiór.

3. Stworzycielu, chwała Ci, Że stworzyłeś z łaski mnie I żeś za mnie dźwigał krzyż, I na śmierć oddałeś się; Za stworzenie Twe i krzyż Wdzięcznym sercem wielbię Cię!

Nr 678.

Czas pożegnania (Es)

1. Już nastał pożegnania smutny czas, Wszystko kończy się. I my musimy już opuścić was: Do widzenia więc!

Refren: Już, już żegnamy się: Do widzenia wam! Czas, czas minął jak sen, Dobrze było nam! Niech, niech melodia ta Wam wciąż w uszach gra: Wkrótce przyjdzie Jezus, Zbawca nasz, On pokój da!

2. Więc do widzenia bracia, siostry, wam, Niech was strzeże Bóg! Wędrujmy razem do niebieskich bram, I przekroczmy próg.

3. Życzymy wszystkim wielu Bożych łask W ten rozstania czas, Już wkrótce szczęścia nam zabłyśnie blask, Bóg połączy nas.

Nr 679.

Nadchodzi ranek (G)

1. Oto nadchodzi twój, Syjonie, ranek, Budzi się radość, bo już mija noc. Cienie

pierzchają, smutki oraz trwogi: Już nowa budzi się do życia moc!

2. Witaj syjoński dniu wielkiej radości! Słowa proroków już spełniają się: Wkrótce się czasy oczekiwań skończą, Ludowi Swemu Bóg objawi się.

3. Wstają umarli, lądy drżą i morza: Świat cały śpiewa Najwyższemu hymn! Milknie zgiełk bojów i wszystkim zbawionym Pokój nastaje, szczęście razem z nim!

Nr 680.

Czy się jeszcze ujrzymy? (As)

1. Czy się jeszcze raz ujrzymy Tam, gdzie wieczny szczęścia dzień, Tam, gdzie w szczęściu żyć będziemy, Gdzie nie trwoży grzechu cień?

Refren: Wkrótce już, wkrótce już, Wszyscy się ujrzymy w niebie, Gdzie lśni dnia wiecznego blask, Gdzie nasz Pan jest pełen łask!

2. Czy ujrzymy miasto Boże, Co z jaspisu ma swój mur, Gdzie nas grzech już nie zatrwoży, Gdzie zbawionych będzie zbór?

3. Czy tam chóry usłyszymy I radości błogiej wiew, Gdzie Syjonu zacne córy Niosą Panu chwały śpiew?

Nr 681.

Z Bogiem (B)

J. E. Rankin (1818-1904)

1. Z Bogiem, z Bogiem, aż się zejdziem znów! Niech On w znoju was ochłodzi I przed wszelkim złem ogrodzi. Z Bogiem, z Bogiem, aż się zejdziem znów!

Refren: Aż się znów zejdziem wraz, By już z Panem być po wszystek czas; Aż się znów zejdziem wraz, By już z Panem być po wszystek czas!

2. Z Bogiem, z Bogiem, aż się zejdziem znów! Niech skrzydłami was przykrywa,

Niech na niczym wam nie zbywa. Z Bogiem, z Bogiem, aż się zejdziem znów!

3. Z Bogiem, z Bogiem, aż się zejdziem znów! Wśród burzliwych życia toni Jego ramię was osłoni. Z Bogiem, z Bogiem, aż się zejdziem znów!

Nr 682.

Mój Boże, wiem (a)

1. Mój Boże, wiem, że czyha śmierć, Że przychodzi życia nagły kres; Lecz choćby dzień ten nadejść miał, Życie weź i drugie daj!

2. Mój Boże, wiem, że czyha wróg, Że wciąż czeka tuż u moich wrót; Lecz wiem, żeś Ty u drzwi też był, Więc otworzę, będę żył!

3. Mój Boże, wiem, że czyha strach, Że zagląda do mych okien lęk; Lecz choćbym cały tonął w łzach, Doczekam nowego dnia!

Nr 683.

W Panu zasnąłeś (C)

1. W Panu zasnąłeś, błoga noc; Już cię nie trapi grzechu moc. Ziemskiego życia ustał znój I z grzechem swym skończyłeś bój.

2. W Panu zasnąłeś, gotów już, By powstać w zmartwychwstania dniu. Ziemia przyjęła ciało twe, Śpij więc, aż Chrystus zbudzi cię.

3. Kochałeś Pana w życiu swym, Spocznij więc teraz błogo w Nim. Żeś z Bogiem był wśród życia dróg, Dlatego wzbudzi cię twój Bóg.

4. W Panu zasnąłeś, wstaniesz znów Już nieśmiertelny, wiecznie zdrów. W raju sam

Pan da tobie dział, Byś szczęście wieczne w niebie miał.

Nr 684.

Wielu śpi (G)

1. Wielu śpi, lecz nie na zawsze, Zmartwychwstania przyjdzie dzień! Sprawiedliwych Jezus wzbudzi, Zniknie śmierci grzechu cień.

2. Już poranek zmartwychwstania Wkoło swój roztacza brzask, Już nadchodzi Książę życia, Niezmierzonych Dawca łask.

3. Wielu śpi, lecz nie na zawsze W cichych grobach każdy z nich; Ze snu wstaną w dniu zbawienia, Jezus z martwych wzbudzi ich.

4. Kończy się już przemoc grzechu I trwożliwej śmierci noc; Wnet się Jezus nasz objawi, A wraz z Nim i życia moc!

Nr 685.

Śpij spokojnie (Des)

1. Śpij już spokojnie w miejscu spoczynku; Śpij już spokojnie wolny od lęku. Błogi masz sen, nie zbudzi cię troska. Od skarg stronimy, wola to Boska. Pokój już miej!

2. Śpij już spokojnie, wytchnij po męce; Pokój już masz, niech spoczną twe ręce. Płaczu nie zaznasz ani boleści, W Bożych ramionach sen cię umieści. Pokój w Nim miej!

3. Spocznij w tej ciszy; chwila nadejdzie, Że i dla ciebie krótki sen przejdzie. Krótka rozłąka, płakać nie trzeba, Wnet Pan Swych wiernych wezwie do nieba. Wieczność im da!

Nr 686.

Zasnąłeś w Bogu (Es)

sł. pol. E. J. Klut

1. Zasnąłeś w Bogu, błoga noc, Już cię nie zbudzi świata moc; Już zakończyłeś ziemski znój, Skończyłeś z grzechem twardy bój.

2. Zasnąłeś w Bogu, żegnasz nas, Skończyłeś ziemski życia czas; Walczyłeś z grzechem w świecie złym, Boś kochał Zbawcę w życiu swym.

3. Zasnąłeś w Bogu, wkrótce Pan, Co tyle zniósł dla ciebie ran, Obudzi cię z wiernymi wraz, Byś z Panem żył po wieczny czas.

Nr 687.

Nad grobem (D)

sł. pol. A. Smyk

1. Nad grobem tu stoimy wraz, Kładziemy ciało w ciemny grób; Ty nas Swą łaską, Zbawco, darz, I wyrwij śmierci krwawy łup.

2. Ty widzisz, Jezu, rzewny płacz, Serdeczny ból i gorzkie łzy; Nad nami się zlitować racz, Wszak źródłem pociech jesteś Ty.

3. Gdy przyjdziesz, Zbawco, po Swój lud I zbudzisz wiernych z grobów ich, Daj nam też ujrzeć szczęścia cud I być na wieki pośród nich!

Nr 688.

W Bogu zasnąłeś (G)

sł. pol. E. J. Klut

1. W Bogu zasnąłeś: spokojna noc, Już nie obudzi cię świata moc! Skończyłeś ziemski znój, Przerwałeś życia bój, Nie trapi cię wróg twój: Spokojnie śpij!

2. W Bogu zasnąłeś: śpij w grobie swym I na zbawienie swe czekaj w nim. Czas bardzo szybko mknie W Twoim mogilnym śnie, Wkrótce ujrzymy cię: Spokojnie śpij!

3. W Panu zasnąłeś! Wkrótce twój Pan Z martwych cię wzbudzi, twój zmieni stan. I tam bez grzechu skaz Już z wybranymi wraz Po wieczny będziesz czas. Spokojnie śpij!

Nr 689.

Znowu rok przeminął (B)

1. Już znowu jeden rok przeminął! Cel dążeń naszych, wieczność, zbliża się. Żem pośród nieszczęść nie zaginął, Że dobroć Twa wspierała ciągle mnie, Zawdzięczam Tobie, Panie Boże mój, Bom ja tak w życiu, jak i w śmierci Twój.

2. Znikają krótkie życia chwile, Nietrwała jest ziemskiego szczęścia moc! Ach, nieraz

słońce świeci mile, A wnet je tłumi ciemna burzy noc. Gdy, Boże, ręka Twa osłania mnie, Nieszczęścia wtedy nie ulęknę się.

3. Ty jesteś, Boże, tarczą moją; Twa łaska nowych mi udziela sił! Gdym błagał Cię o pomoc Twoją, Tyś mi obroną i pociechą był. Dlaczego miałbym się o przyszłość bać, Gdyś raczył mi dowody łaski dać?

4. Twe imię święte będę sławił I w Twym przymierzu będę ciągle trwał, Boś mnie od złego, Panie, zbawił I w Słowie Twym obfitość łask Swych dał. Me grzechy tylko, Boże, odpuść mi I łaskę zlej na przyszłe życia dni!

Nr 690.

Cieszmy się (C)

sł. pol. A. Smyk

1. Dziś się cieszmy wszyscy razem! Nastał dla nas błogi czas: Pan nas zebrał na to miejsce, By Swym Słowem krzepić nas.

Refren: Niechaj chwały śpiew i modlitwy zew Nas w jeden dziś połączy chór; Bądźmy chętni nieść światu zbawczą wieść, Jako Jezusa wierny zbór!

2. Pan nas wyrwał z mocy grzechu I Swą świętą omył krwią; Błogą radość wlał nam w serca I za własność przyjął Swą.

3. On nas wezwał do światłości: Nienaganne życie wieść I poselstwo trójanielskie Szczerym duszom w świecie nieść.

4. Dziś zjednoczmy nasze serca I dziękujmy Panu chwał, Że nam wszystkim z bliska, z dala, Na to miejsce przybyć dał.

5. Prośmy, by Pan błogosławił Wszystkich zgromadzonych wraz, By On Duchem Swoim Świętym Dziś przebywał pośród nas!

Nr 691.

Do Ciebie, wszechwładny Ojcze (As)

1. Do Ciebie wznosi się Dusz naszych dziękczynienie, Wszechwładny Ojcze nasz, Za wszelkie ziemskie mienie. Zasilasz chlebem lud, Oddalasz głód i mór, Bo Ty użyźniasz łan, Obfity dajesz zbiór.

2. Bez łaski, Panie, Twej Nie wyda plonu niwa, Twym także darem jest, Gdy są pomyślne żniwa, Bo chociaż rolnik wciąż Nie szczędzi swoich sił, Plon wówczas tylko ma, Gdyś mu pomocą był.

3. Tyś zsyłać raczył nam Deszcz na uprawne pola, Ożywcze światło zaś I ciepło miała rola; Bujnegoś zboża strzegł Od gradu i od szkód. Ach, hojnieś przez to Swój Obdarzył wierny lud.

4. Niech pomni każdy z nas, Że litość Twa bez miary, Wiernego także chcesz Zasilić Twymi dary. Niech każdy dzieli się Z ubogim chlebem swym, I z nim raduje się Błogosławieństwem Twym.

Nr 692.

Nie wiem, co mi przyniesie rok (Es)

1. Choć nie wiem, co mi przyniesie rok, Lecz ja nie trwożę się, Gdyż ciągle Zbawca mój uczy mnie, Jak ufać w trudne dnie.

Refren: Więc krok za krokiem, i dzień za dniem Wciąż tylko za Nim w przód, Przez trud i łzy zbliżamy się Do wiecznej Ojczyzny wrót.

2. Choć nie wiem, co mi przyniesie rok, Czy uśmiech, czy też łzy, Ja ufam, Zbawco, gdy wiedziesz mnie, Gdy mnie przytulasz Ty.

3. Choć nie wiem, co mi przyniesie rok, Ja Ciebie spotkać chcę! Tak, Ciebie, Króla, ja ujrzeć chcę; Na to przygotuj mnie.

Nr 693.

Dawco wiernych sług (Es)

sł. pol. R. Chalupka

1. Panie Syjonu, garstka sług U Twoich się spotyka stóp Więc, jako wierne dzieci Twe Miłością Swą ogarnij je.

2. Pobłogosławić tu dziś racz Sługę, co w Tobie pragnie trwać; Niechaj włożenie naszych rąk Dla Twoich spraw oddzieli go.

3. Miłością Swoją natchnij go; Spraw, by roztropnie zwalczał zło; Niech napomina, gromi świat, Niech go do Ciebie wiedzie rad.

4. Niechaj z pokorą w życiu swym Wszystkich szanuje w zborze Twym, A Twą miłością, coś mu dał, Buduje Kościół Pana chwał.

Nr 694.

Boże, coś Polskę otaczał blaskiem potęgi (D)

sł. A. Feliński

Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki Otaczał blaskiem potęgi i chwały; Coś ją osłaniał tarczą Swej opieki Od nieszczęść, które przygnębić ją miały; Przed Twe oblicze zanosim błaganie: Ojczyznę, wolność pobłogosław, Panie! Przed Twe oblicze zanosim błaganie: Ojczyznę, wolność pobłogosław, Panie!

Nr 695.

Przyjmij nasze dary (G)

sł. pol. R. Chalupka

O, przyjmij dary te, Wszak z Twego je dajemy; Tyś dał nam wiele dzisiaj, więc Dziękczynny przyjmij dar.

Nr 696.

Przeminął rok (Es)

1. Już znowu jeden dobry rok przeminął, Cel naszych dążeń, wieczność zbliża się. Że

pośród trudów, nieszczęść jam nie zginął, Bogu zawdzięczam, bo On chronił mnie.

2. Mija ma młodość, mija moje życie, Nietrwała jest ziemskiego szczęścia moc, I nawet, kiedy słońce świeci skrycie, Niestraszna dla mnie jest głęboka noc.

3. Ty jesteś, Boże, zawsze tarczą moją, Twa łaska nowych mi udziela sił, Kiedy prosiłem Cię o pomoc Twoją, Tyś mi obroną i pociechą był.

4. Więc wspieraj dalej chwiejne kroki moje, Słabości moje racz przebaczyć mi; I w każdej drodze wspieraj dziecko Swoje, I łaskę zlej na przyszłe życia dni.

Nr 697.

Niech Bóg cię obdarza ciszą (d)

sł. pol. P. Łozowski

Niech Bóg Cię obdarza ciszą, Gdy krzyk i ból ziemię kołyszą; Niech ci w sercu prawdę

schowa, Gdy na wietrze giną słowa; Gdy na niebie drzemie obłoków rzesza, Niech dla ciebie słońce wskrzesza!

Nr 698.

Niech Pan cię błogosławi (C)

sł. pol. R. Chalupka (IV Mojż. 6,24-26)

Niech Pan cię błogosławi, Niech Swoje oblicze rozpromieni! Niech strzeże cię, niech strzeże cię! Oblicze Swe nad tobą rozpromieni. Niech obdarzy ciebie Swoją łaską, I niech da pokój, pokój niech ci da! Amen.

Nr 699.

Nie smuć się (c)

1. O, nie smuć się, lecz walcz z niedolą, Jak gdyby mówił słońca blask. O, nie smuć

się! Pan zawsze z tobą, Radośnie śpiewa z góry ptak.

Refren: O, nie mów, że zbawienia nie ma, Gdy serce twe jest pełne trwóg. Wszak w ciemną noc jaśnieją gwiazdy: Im większy ból, tym bliżej Bóg.

2. O, nie smuć się! Idź naprzód śmiało, Nadzieję zawsze w sercu miej! Gdy w życiu twym radości mało, W Jezusa miłość wierzyć chciej!

3. O, nie smuć się! Wiosenny ranek Zwiastuje ci świeżością róż, Że Pan jest tuż, że kocha ciebie I nie opuści nigdy już.

4. Słoneczny blask i kwiat chabrowy natchnienie dają duszy mej; A dźwięki strun i ptasząt śpiewy, Też mówią wciąż: „O, nie smuć się!”

Nr 700.

Pan blisko jest (G)

Allelu, allelu, allelu, alleluja, Pan blisko jest. Allelu, allelu, allelu, alleluja, Pan blisko jest. Pan blisko jest, alleluja, Pan blisko jest, alleluja, Pan blisko jest, alleluja, Pan blisko jest.